

תפלות ישראל

IZRAEL IMÁDSÁGAI.

MAGYARRA FORDITOTTA:

FÜREDI IGNÁC

GYAKORLÓISKOLAI TANÍTÓ ÉS KÉPZŐTANÁR.

BUDAPEST, 1897.

LÖWY M. E. FIA KÖNYVÁRUS
KIRÁLY-UTCZA 1.

10302388

תפלת שחרית.

מִה־טִּבּוֹ אֱהָלֶיךָ יַעֲקֹב, מִשְׁכְּנֶיךָ יִשְׂרָאֵל;
וְאֲנִי בֶרֶךְ חֲסִדֶּךָ אָבֹא בֵיתְךָ, אֲשַׁתְּחֹה אֶל־הַיֵּכָל
קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ: יְיָ אֶהְבְּתִי מְעֹז בֵּיתְךָ, וּמִקְוֶה
מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: וְאֲנִי אֲשַׁתְּחֹה וְאֶכְרַע, אֲבָרְכָה
לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי: וְאֲנִי תַפְלִתִּי־לְךָ יְיָ עַת רְצֵן
אֱלֹהִים, בֶּרֶךְ־חֲסִדֶּךָ, עֲנֵנִי בְּאֵמֶת יִשְׁעֶךָ:

תוכן שיר הזה חמה הי"ג עקרים אשר שם רבינו הרמב"ם
ויל ליסוד אמונתנו הקדושה:

יְגַדֵּל אֱלֹהִים חַי וְשֹׁתֵפָה, נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל־
מְצִיאוֹתָיו: אֶחָד וְאֵין זָחִיד בִּיחֻדּוֹ, נִעְלָם וְגַם אֵין
סוּף לְאַחֲדוֹתָיו: אֵין רוֹד דְּמוּת הַגּוֹף, וְאֵינוֹ גּוֹף, לֹא
נַעֲרֹךְ אֵלָיו קִדְשָׁתוֹ: קִדְמוֹן לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא,
רֵאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ: הֵנּוּ אֲדוֹן עוֹלָם
לְכָל־נוֹצֵר, יוֹרֵד לְדָלְתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שֹׁפֵעַ נְבוּאָתוֹ
נִתְּנוֹ, אֶל־אֲנָשֵׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ: לֹא קֶסֶם בִּישְׂרָאֵל
בְּמִשְׁה עוֹד, נָבִיא וּמַבִּישׁ אֶת־תְּמוֹנָתוֹ: תּוֹרַת אֱמֶת
נִתֵּן לַעֲמּוֹ אֵל, עַל־יַד נְבִיאָו נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא

Reggeli imádság.

Az imaházba való belépés után :

Mi szépek a te sátraid, Jákob, a te hajlékaid Jiszraél! Nagy kegyelmedből lépek én e házádba; leborulok szent hajlékod előtt tiszteletedre. — Uram! szeretem a te házad tájékát és dicsőséged székhelyét. Én tehát leborulok és térdet hajtván, letérdelek Uram, teremtőm előtt. Az én könyörgésem jusson hozzád, Uram, jóakaratom idején. Istenem! hallgass meg nagy kegyelmedben, segedelmed igaz voltában!

יגדל Magasztos az élő Isten és dicső. — 1. Ő létezik, de nincs határideje az ő létének. — 2. Ő egyetlen, és nincs oly egység, mint az ő egysége; rejtélyes és vég nélküli az ő, egysége. — 3. Nincs neki test alakja; nem is test ő; hozzá sem vetethető az ő szentsége. — 4. Előbb való ő mindennél, a mi teremtetett; legelső ő de elsőségnek nincs kezdete. — 5. Ime ura ő a világ minden teremtményének, a mi tanúskodik nagyságáról és uralkodásáról. — 6. Jósló tehetséget bőven ada kedvelt és dicső fiainak. — 7. Nem támadt Jiszraélben Móseként más próféta, a ki szemlélte volna fenségét. — 8. Az igazság tanúságát adta Isten az ő népének, prófétája, háza meghittje által. — 9. Nem változtatja, sem föl nem cseréli

תפלת שחרית

יְחַלִּיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוֹלָתוֹ׃
 צוּפָה וַיִּזְדַּע סִתְרֵינוּ מִבֵּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקִדְמָתוֹ׃
 גּוֹמֵל לְאִישׁ הַסֵּד כַּמִּפְעֵלוֹ נוֹתֵן לְרָשָׁע רַע בְּרָשָׁעֵתוֹ׃
 יִשְׁלַח לִקְצֵן יָמִין מְשִׁיחֵנוּ לִפְדוֹת מַחֲבִיקֵן יְשׁוּעָתוֹ׃
 מֵתִים יַחֲיֶה אֵל כָּרֵב חֲסֵדוֹ כָּרוּךְ עַד־עַד שֵׁם
 תִּהְלָתוֹ׃

בזה השיר ידבר האדם מגדלת האל ורוממותו׃
 אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ בְּטָרֵם כָּל־יָצִיר נִבְרָא׃
 לַעֲת נַעֲשֶׂה בַּחֲפָצוֹ כָּל אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא׃
 וְאַחֲרֵי כָכָל הַכָּל לְבָדּוֹ יִמְלֹךְ נִזְרָא׃ וְהוּא הָיָה
 וְהוּא הוּהוּ וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה׃ וְהוּא אֶחָד וְאֵין
 שְׁנֵי לַחֲמִשָּׁל לֹו לַהֲחִבְרָה׃ בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי
 תְּכֵלִית וְלֹו הָעֵז וְהַמְּשָׁרָה׃ וְהוּא אֵלִי וְחִי גֹאֲלִי
 יַצּוֹר חֲבִלִי בַּעַת צָרָה׃ וְהוּא נָפִי וּמָנוֹס לִי מִנֶּת
 כּוֹסֵי בָּיוֹם אֶקְרָא׃ בִּידּוֹ אֶפְקִיד רוּחִי בַּעַת אִישָׁן
 וְאֶעֱיָרָה׃ וְעַם־רוּחִי גּוֹיָתִי יִי לִי וְלֹא אִירָא׃

ברכת נט"י ואשר יצר ועיין ברכות ס' ב׃
 כָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וַיַּצֵּנוּ עַל גְּמִילַת יָדַיִם׃
 כָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר
 אֶת־הָאָדָם בְּחֻמָּה וּבָרָא בּוֹ נֶקֶבִים וְנָקְבִים

Isten az ő törvényét soha másikkal. — 10. Ő átlátja és tudja rejtményeinket, látja a dolog végét az ő kezdetében. — 11. Kegyességgel jutalmazza a jó embert cselekedete szerint; a gonosznak ellenben rosszal viszonyoz gonoszsága szerint. — 12. Idő múltán elküldi fölkentjét, megváltandó a végsegélyben reménykedőket. — 13. A holtakat feléleszti Isten nagy kegyelmében; örökké áldassék dicső neve!

אֲדֹנָי A világ ura ő, a ki uralkodott mielőtt bármely teremtmény létesült. Mikor kívánságára meglett a mindenség, már akkor is király volt az ő neve. És miután elenyészik a mindenség, egyedül ő, a rettenetes, fog uralkodni; mert ő volt, ő van és lesz dicsőségesen. — Ő egyetlen, és nincs más, a ki hozzá hasonló vagy fogható. Ő kezdet és végnélküli; az övé a hatalom és az uralom. Ő az én Istenem és örökeletű megváltóm és sor-som köszirtje a szorultság idején. Ő az én lobo-góm és menedékhelyem, serlegem osztaléka könyörgésem napján. Az ő kezére bizom a lelkemet, mikor alszom vagy fölébredek, lelkemmel pedig testemet is. — Isten velem, és így nem félek!

Kézmosáskor:

ברוך Aldott vagy te Urunk Istenünk, a világ királya, a ki megszentelsz minket parancsolataid által, meghagyván nekünk a kézmosást.

ברוך Aldott vagy te Urunk Istenünk, a világ királya, a ki bölcseséggel teremtéd az embert, alkotván benne különböző nyílásokat és csatornákat.

חפלת שחרית

הַלּוּלִים הַלּוּלִים, גָּלוּי וַיְדוּעַ לִפְנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדָךְ,
שָׂאם יִפְתָּח אֶחָד מֵהֶם, אוֹ יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם, אִי
אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמֹד לִפְנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
רוֹפֵא כָּל-בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

ב' ברכות הללו: לעסוק בד"ת, והערב נא, אשר בחר בנו,
נזכרות ברכות י"א ב':

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קָדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לַעֲסֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

וְהָעֶרְב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת-דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ,
וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיָה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ,
וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בָּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ,
וְלִזְמִדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּלַמֵּד
תוֹרָה לַעֲמֹי יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר-
בָּנוּ מִכָּל-הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ, בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

במדבר ו' כ"ד :

יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיְשַׁמְרֶךָ: יֵאָר יְיָ, פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיַּחֲנֶךָ:
יֵשָׂא יְיָ, פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם:

Nyilván való és tudvalevő fenséged trónja előtt, hogy ha megnyílnék egyikük, vagy bedugulna valamelyikük: meg nem élhetnénk és fenn nem állhatnánk előtted. Áldva légy azért uram, a ki orvosolsz minden testet és csodát mivelsz.

ברוך Áldva légy urunk Istenünk, világ királya, a ki megszentelsz minket parancsolatid által, meg-hagyván nekünk a Thórah igéivel való foglalkozást,

והערב Oh kedveltesd meg Urunk Istenünk Thó-rád igéit velünk és népeddel, Jisrael házával, és legyünk mi és ivadékaink és Jisrael népnek ivadécai mindnyájan a te neved megismerői és Thó-rád buzgóvizsgálói. Áldva légy Urunk a ki a Tórát tanítod Jisrael népednek.

ברוך Áldva légy Urunk, Istenünk, világ királya, a ki kiválasztál minket az összes népek közül és nekünk adtad Thórádat. Áldott vagy te Uram, ki a Tóráht adtad.

יברכך Áldjon meg az Úr és oltalmazzon téged. Árassza rád ábrázatának fényét és kedvezzen neked. Fordítsa feléd ábrázatát és szerezzon neked jóllétét.

תפלת שחרית

אלו דברים לקוחין מן המשנה פאה פ"א מ"א: מבריתא
שבת קכ"א א' אבות דר"נ פ' מ':

אלו דברים שאין להם שעור. הפאה.
והכבודים, והראיון, וגמילות חסדים, ותלמוד
תורה: אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם
הזה, והקרן קיימת לו לעולם הבא: ואלו הן,
כבוד אב ואם, וגמילות חסדים, והשפמת בית
המדרש שחרית וערבית, והכנסת אורחים, ובקור
חולים, והכנסת פלה, ולוית המת, ועיון תפלה,
והקאת שלום בין אדם לחברו, ותלמוד תורה
בנגד כלם:

תפלה זו מובאה ברכות ס' ב' בלי שם מחברה:

אלהי ונשמה שנתת בי טהורה היא, אתה
בראתה, אתה יצרתה, אתה נפחתה בי, ואתה
משמרה בקרבי, ואתה עתיד לטלה ממני,
ולהחזירה בי לעתיד לבוא: כל-זמן שהנשמה
בקרבי, מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי,
רבון כל-המעשים אדון כל-הנשמות: ברוך אתה
יי המחזיר נשמות לפגרים מתים:

178 A következő dolgoknak nincs határozott mértékük (a törvényben): a vetés szelének, a zsengék, a bemutatás áldozata, a jótékonyság és a Thórah tanulásának.

Ezek ama dolgok, melyeknek gyümölcsét az ember már e világon élvezi, alaptőkéjük pedig megmarad a jövőre más világra. Im ezek: Az atya és anya iránti tisztelet, jótékonyság gyakorlása, a korán való iskolába (és templomba) menetel reggelen- és esténként, a vendégszeretet, a beteg ápolása és látogatása, a hajadonok kiházásítása, a halottak kísérése, a könyörgésbeli áhitat, békeszeretet ember és társa közt, de a Thóra tanulása felér mindezekkel.

אלהי Istenem! A lélek, melyet belém adtál, tiszta. Te teremted, te alakítád, te lehelted belém, te őrzöd bennem, és ugyancsak te fogod egykoron tőlem elvenni és belém visszahelyezni a jövőre időben. — Mindaddig, míg a lélek bennem lesz, meghódolok előtted Uram Istenem és atyáim Istene, mint az összes teremtmények mestere, az összes lelkek Ura előtt! Áldva légy örökkévaló, ki visszahelyezed a lelkeket a holt testekbe!

תפלת שחרית

כל הברכות הללו עד ותנומה מעפעפי כלן מובאות בתלמוד
ברכות ס' ב' — בר מסומך גופלים ונותן ליעף כח (ראה
סדור הגיון לב מהחכם עדעלמאן):

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנּוֹתֵן
לְשִׁכְּנוּי בֵּינָה, לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא
עָשִׂנוּ גוֹי:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא
עָשִׂנוּ עֶבֶד:

אנשים אומרים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא
עָשִׂנוּ אִשָּׁה:

נשים אומרות:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשִׂנוּ
כְּרָצוֹנוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עֲוֹנוֹתֵינוּ:
בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מִלְּבִישׁ
עֲרֻמִּים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַתִּיר
אֲסוּרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זוֹקֵק
כְּפֻמִּים:

ברוך Áldassál urunk Istenünk, a világ királya, ki a kakasnak belátást adtát hogy megkülönböztesse a nappalt az éjjeltől.

Áldassál Urunk Istenünk, a világ királya, hogy nem teremtetél pogánynak

Áldassál Urunk Istenünk, a világ Ura, hogy nem teremtetél szolgának.

Áldassál Urunk Istenün, világ királya, hogy

(Nők ezt mondják :) | (Férfiak ezt mondják :)

akaratom szerint alkottál | nem teremtetél nőnek.

Áldassál Urunk Istenünk, a világ királya, ki nyiltszemüekké teszed a vakokat.

Áldassál Urunk Istenünk a világ királya, ki a mezteleneket ruházod.

Áldassék az Ur Isten, a világ király, ki föloldja a foglyok kötelékeit.

Áldassék az Ur Isten, a világ királya, ki fölegyenesíti a görnyedőket.

תפלת שחרית

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, רוֹקֵעַ
הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֹׁעֵשֶׂה
לִי כָל-צָרָי :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
הֵבִין מִצְעַד־יִגְבֹּר :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אוֹזֵר
יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹשֵׂר
יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנּוֹתֵן
לְיָעֹף כָּח :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּעֲבִיר
שָׁנָה מֵעֵינִי וּתְנוּמָה מֵעַפְעָפִי :

תפלה זו נזכרת ברכות ס' ב' :

וַיְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שִׁתְּרֵנָּה לָנוּ בְּתוֹרַתְךָ וּבְדַבְּרֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְאַל תִּבְיָאֵנוּ
לֹא לַיָּדֵי חַטָּא, וְלֹא לַיָּדֵי עֲבָרָה וְעוֹזֵן, וְלֹא לַיָּדֵי
נַפְיוֹן, וְלֹא לַיָּדֵי בָּזְיוֹן, וְאַל תִּשְׁלַט בָּנוּ יָצַר הָרַע,
וְהִרְחִיקֵנוּ מֵאֲדָם רָע וּמִחֶבֶר רָע, וּדְבַקְנוּ בַּיָּצָר
הַטּוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים, וְכַף אֶת יָצָרְנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֹד-

Aldassék az Ur Isten, a világ királya, ki a földet boltozza a világ fölött.

Aldassék az Ur Isten, a világ királya, a ki megszerez nekem minden szükségést.

Aldassék az Ur Isten, a világ királya, ki vezérli az ember lépteit.

Aldassék az Ur Isten, a világ királya, a ki felövezi Izraelt erővel.

Aldassék az Ur Isten, a világ királya, a ki koronázza Izraelt dicsőséggel.

Aldassék az Ur Isten, a világ királya, ki erőt ad a lankadónak.

Aldassál Uram Istenem, a világ királya, ki tovaüzöd az álmod szemeimből és a szendergést pilláimról.

וַיְהִי Vajha kegyességet találnánk előtted Urunk Istenünk és atyáink Istene, hogy hozzászoktass minket Thórádhoz, hogy ragaszkodjunk a te törvényeidhez, és hogy ne vetemedjünk bűnre, ki hágasra és vétekre; ne vigy kísértetbe és ne valljunk szégyent; ne vegyenek erőt rajtunk a gonosz hajlamok, és tarts távol rossz emberektől és rossz társaktól; hadd követnünk a jó hajlamokat és jó cselekedeteket, és alázd meg döllyfösségünket, hogy

תפלת שחרית

לָךְ, וְתִגְנוּ הַיּוֹם, וּבְכָל-יּוֹם, לְחֵן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים
בְּעֵינֶיךָ, וּבְעֵינֵי כָל-רוֹאֵינוּ, וְתִגְמְלֵנוּ חֲסִדִּים טוֹבִים.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

ברכות ט"ז ב', ושבה ל' א', אמרו שרבי התפלל תפלה זו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,
שֶׁתְּצִילֵנוּ הַיּוֹם, וּבְכָל-יּוֹם, מֵעַזֵּי פָנִים, וּמַעֲזוֹת
פָּנִים, מֵאָדָם רָע, וּמִחֶבֶר רָע, וּמִשָּׁכֵן רָע, וּמִפֶּגַע
רָע, וּמִשָּׁטָן הַמְּשַׁחֵת, מִדִּין קָשָׁה, וּמִבְּעַל דִּין
קָשָׁה, בֵּין שְׂהוּא בֶן-בְּרִית, וּבֵין שְׂאִינוֹ בֶן-בְּרִית:

לעולם, רבין כל העולמים, אבל אנחנו, תמצא בתד"א:
לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם, יֵרָא שְׂמִים בְּסִתָּר וּבִגְלוּי,
וּמִזְדָּה עַל-הָאֱמֶת, וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ, וַיִּשְׁכַּם
וַיֹּאמֶר:

רְבוֹן כָּל-הָעוֹלָמִים, לֹא עַל-צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנִיחָנוּ
מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ, כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים.
מָה אֲנִיחָנוּ מָה חִינָנוּ מָה חֲסִדָּנוּ מָה-צַדִּיקָנוּ מָה-
יְשׁוּעָתָנוּ מָה-פֶּחָנוּ מָה-גְּבוּרָתָנוּ מָה-נֶאֱמַר לְפָנֶיךָ,
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, הֵלֹא כָל-הַגְּבוּרִים
כָּאֵין לְפָנֶיךָ, וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כֹּלָא הִיוּ, וַחֲכָמִים כְּבִלִּי
מִדָּע, וְגִבּוֹרִים כְּבִלִּי הַשִּׁפְלָה, כִּי רַב מַעֲשֵׂיהֶם תַּהֲוִי

alázatos szolgálóid legyünk. Méltass bennünket ma és minden nap kegyeségre, szeretetre és könyörületre, a te szemeid és a minket látók szemei előtt, és részeltess minket jóságos szeretetben. — Áldassék az Ur Isten, ki elhalmozza kegyes jótéteményekkel népét Izráelt.

וַיֵּי Vajha kegyességre találnék előtted, Uram Istenem és atyáim Istene, hogy oltalmazs és ments meg ma és minden nap arcátlanok- és arczátlan-ságtól, gonosz embertől, rossz társtól és rossz szomszédától, végzetes balesettől, megrontó vádlótól, kemény ítélettől és kemény ellenféltől, akár hitrokonom, akár nem hitrokon.

Az ember mindenha istenfélő legyen még, rejtekben is, és az igazat megvalló és igazmondó, a mint szíve súgja; és korán kelvén, mondja ezt:

רַבּוֹן Ura valamennyi világnak! Nem a mi erényeinkre támaszkodva esdeklünk és könyörgünk előtted, hanem a te véghetetlen irgalmazadra! — Mik is vagyunk mi? Mi a mi életünk? Mik a mi szeretetünk és erényeink? Mik a mi boldogságunk, a mi erőnk, a mi hatalmunk? Mit is mondhatnánk előtted Urunk Istenünk és atyáink Istene? Avagy nem annyi-e minden hatalmas te előtted, mint a semmi, és a hirneves emberek, mintha soha sem léteztek volna, és a tudósok nem olyanok-e, mint a tudatlanok és a bölcsek mint esz-

וַיְמִי חַיֵּיהֶם, הַכֵּל לִפְנֵיהֶם, וּמוֹתָר הָאָדָם מִן--
הַבְּהֵמָה אֵין, כִּי הַכֵּל הַכֵּל:

אָבֵל אֶנְחֵנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ, בְּנֵי אַבְרָהָם
אֱהֱבָךְ, שְׁנֵשְׁבַעְתָּ--לּוֹ בְּהַר הַמִּרְיָה, זָרַע יִצְחָק
יְחִידוֹ, שְׁנַעְקָד עַל גִּבְ-הַמְּזֻבָּח, עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֶךְ
בְּכוֹרְךָ, שְׁמֵאֱהֲבָתְךָ שְׁאֵהֲבַת אֹתוֹ, וּמִשְׁמַחְתְּךָ
שְׁשִׁמַּחְתָּ-בּוֹ, קָרָאתָ אֶת-שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרוּן:
לְפִיכֶךְ אֶנְחֵנוּ חַיִּים, לַהֲדוֹת לָךְ, וּלְשִׁבְחָךְ
וּלְפִאֲרָךְ, וּלְבִרְךָ, וּלְקַדְּשׁ, וּלְתַת--שִׁבְחָ וְהוֹדִיָּה
לְשִׁמְךָ: אֲשֶׁרֵינוּ מִה-מוֹב הַלֵּקְנוּ, וּמִה-נָּעִים גּוֹרְלֵנוּ
וּמִה--יָפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ, אֲשֶׁרֵינוּ שְׁאֶנְחֵנוּ מִשְׁפִּימִים
וּמַעֲרִיבִים עָרֵב וְבֶקֶר, וְאוֹמְרִים פַּעַמִּים בְּכָל-יוֹם
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ראה ירוש' ברכות פ' הרואה.

אֲתָה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִכְרָא הָעוֹלָם, אֲתָה
הוּא מִשְׁנִכְרָא הָעוֹלָם, אֲתָה הוּא בְּעוֹלָם הַהָא,
וְאֲתָה הוּא לְעוֹלָם הַבָּא, קַדְּשׁ אֶת--שְׁמְךָ עַל
מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךְ, וּקַדְּשׁ אֶת--שְׁמְךָ בְּעֶלְמְךָ,
וּבִישׁוּעַתְךָ תָּרוּם וּתְגַבִּיחַ קִרְגָנוּ, בְּרוּךְ אֲתָה יְיָ
מִקְדְּשׁ אֶת-שְׁמְךָ בְּרַבִּים:

telenek? Valóban! cselekedeteik nagy része hiábavaló, és életünk napjai röpke lehellet előtted, és az ember felsősége a barom fölött semmis, mert minden hiábavaló.

אבל Ámde mi a te néped, a te szövetségeseid vagyunk; fiai a téged szerető Ábrahámnak, kinek esküt tettél Morijah hegyén; magzatjai Izsáknak, az ő egyetlen fiának, a ki már kötözve feküdt az oltáron; hitközsége Jákóbnak, e te elsőszülöttednek, ki a szeretetedben, melyet iránta éreztél, és örömedben, melyet iránta tanusítottál, „Izrael“ (Isten harcosa) és „Jesurun“ (Igazságos) neveikkel nevezted el.

לפיכ־ Ezért köteleességünknek ismerjük, hogy hálát adjunk neked, hogy dicsérjünk, magasztaljunk, áldjunk és szenteljünk téged, és hogy magasztalással és hálával adózzunk a te szent nevednek. — Mily boldogok vagyunk! Mi jó a mi osztályrészünk, mily üdvös a mi sorsunk és mi szép a mi örökségünk! Boldogok mi, kik korán reggel és késő este kétszer mondhatjuk naponként:

Halld Izrael! Örökkévaló Istenünk egyetlen Isten!

Áldassék az ő dicső néve és uralkodása mindörökké!

אתה Te ugyanaz voltál, mikor a világ még nem volt teremtvé, és ugyanaz vagy a világ teremtmése után is; ugyanaz vagy e világon és ugyanaz leszel a jövőendő más világon. Szenteld meg a te nevedet azokban, a kik nevedet szentnek tekintik, és szenteld meg nevedet az egész világon; a te segítségével emelkedik és fokozódik a mi fényünk és hatalmunk is. — Áldassál Istenünk, ki megszenteled a te nevedet a sokaság előtt!

אֶתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וּבְשֵׁמִי
הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים, אָמֵת אַתָּה הוּא רֹאשׁוֹן, וְאַתָּה
הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבְּלִעְדֶּיךָ אֵין אֱלֹהִים, קִבֵּץ קִוּוּךְ
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, יִכִּירוּ וְיִדְעוּ כָּל-בָּאֵי עוֹלָם,
כִּי אַתָּה--הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ, לְכָל מַמְלָכוֹת
הָאָרֶץ, אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ, אֶת-
הַיָּם, וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר בָּם, וּמִי בְּכָל-מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ,
בְּעֲלִיּוֹנִים אוֹ בַתְּחַתּוֹנִים, שִׁיֵּאמַר לְךָ מִה-תַּעֲשֶׂה,
אֲבִינוּ שְׁבַשָּׁמַיִם, עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעִבּוֹר שְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל, שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ, וְקִיִּם-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִה-
נִשְׁתַּוֵּב, בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֲתָכֶם, וּבָעֵת קִבֵּצִי
אֲתָכֶם, כִּי-אֶתֵּן אֲתָכֶם, לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה, בְּכָל עַמִּי
הָאָרֶץ, בְּשׁוּבִי אֶת--שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם, אָמַר יי:
שְׁמוֹת ל.

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וְעָשִׂיתָ כִּינֹר
נְחֹשֶׁת וּכְנֹו נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָה וְנִתַּתְּ אֹתוֹ בֵּין-אֹהֶל
מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנִתַּתְּ שָׁמָּה מַיִם: וּרְחֲצוּ אֹהֶרֶן
וּבָנָיו מִפָּנֵינוּ אֶת-יְדֵיהֶם וְאֶת-רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם אֶל-
אֹהֶל מוֹעֵד וּרְחֲצוּ-מַיִם וְלֹא יָמָתוּ אוֹ כִּנְשָׁתֶם אֶל-
הַמִּזְבֵּחַ לְשָׂרֵת לְהִקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה: וּרְחֲצוּ
יְדֵיהֶם וּרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חֻק-עוֹלָם
לֹו וּלְזֶרְעוֹ לְדֹרֹתָם:

אֲתָּה Te vagy a mi Urunk Istenünk az égben és a földön és az eget legfelső egében. Szent igaz: te vagy az első, te az utolsó, és rajtad kívül nincs Isten. Gyűjtsd egybe a benned reménykedőket a föld négy tájékáról. Hadd ismerjék el és tudják meg e világ *jövevényei*, hogy egyedül te vagy igazi Ura a föld valamennyi birodalmának! — Te alkottad az eget és a földet, a tengereket és mindent, a mi bennük van. És ki az, kezeid összes művei közt akár a felsők, akár az alsók közt, a ki ezt merné neked mondani: Mit cselekszel te? Mennybeli atyánk! Bánj velünk kegyesen nagy neved kedvéért, mely mi ránk alkalmaztatik, és valósítsd meg nekünk Urunk Istenünk, a mit a szentírás mond; „Annak idején haza viszlek és annak idején egybegyűjtlek benneteket, mert hírnevet és dicsőséget szerzek nektek a föld minden népe közt, ha majd visszahozom foglyaitokat szemeitek láttára — mondja az Ur.“

תפלת שחרית

במדבר כ"ח.

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קַרְבְּלִי לַחֲמִי לְאִשִּׁי
רֵיחַ נִיחֹחַי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמִזְעָרוֹ: וְאָמַרְתָּ
לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד: אֶת־
הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: וְעִשְׂרִית הָאִיפָה סֶלֶת
לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית רְבִיעֵת הַהֵינָן: עֹלֹת
תָּמִיד תַּעֲשֶׂינָהּ בַּחֹר סִינִי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה:
וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵינָן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֹּד
נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה
בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשָּׁה
רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

וַיִּקְרָא אֲתָנוּ עַל יַד הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי
יְהוָה וּזְרָקוּ בְּנֵי אֹהֶלן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמָם עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

בשבת אומרים זה:

במדבר כ"ח ט"ז

וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָּשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֶלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ:
עֹלֹת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

וַיֹּדֶבֶר És szólt az Úr Mózeshez, mondván! Parancsold meg Jisrael fiainak és mondd meg nekik: Gondoskodjatok róla, hogy étel- és tüzi áldozatomat kellemes illatul hozzátok nekem annak idején. Továbbá mondd nekik: Ez a tüzi áldozat, melyet az Úrnak bemutatassatok: egy éves bárányokat, épeket, kettőt naponként, állandó égőáldozatul. Az egyik bárányt reggel áldozd, a másik bárányt pedig esteledés közben! hozzá egy tized-éfa hánlángot étel-áldozatul, vegyítve egy negyed „hin“ tört olajjal. Állandó égőáldozat ez, a mint Szinai hegyén hozatott kellemes illatul, tüzi áldozatként a Úrnak. Hozzá italáldozatul: negyed hin egy-egy bárányhoz; ezt öntsd a szentségre ital-áldozatul az Ur tiszteletére. És a másik bárányt áldozd esteledés közben; a reggeli étel-áldozat és italáldozata szerint készítsd el tüzi-áldozat gyanánt, kellemes illatul az Ur tiszteletére.

וַיִּשְׁחַט És vágják le az oltár éjszaki oldalán az Úr színe előtt, és hintsék Áron fiai, a papok, annak vérét az oltárra körösleg. . . .

(Szombaton.)

וּבַיּוֹם És a szombat napján két egyéves ép bárányt és két tized lisztlángot lisztáldozatul, olajjal vegyítve, a hozzátartozó italáldozattal. Ez a szombati égőáldozat, szombatonként a mindennapi égő- és hozzátartozó italáldozat mellett.

תפלת שחרית

בראש חדש אומרים זה :

במדבר כ"ה.

וּבְרָאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי־בָקָר נְשִׁים וְאַיִל אֶחָד כִּכְשֵׁים בְּנֵי־
שָׁנָה שְׁבַעֲהָ תְּמִימִם : וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים סֹלֶת
מִנְחָה בִּלְוִלָה בְּשֶׁמֶן לֶפָר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים
סֹלֶת מִנְחָה בִּלְוִלָה בְּשֶׁמֶן לְאֵיל הָאֶחָד : וְעֶשְׂרֹן
עֶשְׂרֹן סֹלֶת מִנְחָה בִּלְוִלָה בְּשֶׁמֶן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד
עֲלֵה רִיחַ נִיחַח אִשָּׁה לַיהוָה : וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הָהֵין
יִהְיֶה לֶפָר וּשְׁלִישִׁת הָהֵין לְאֵיל וּרְבִיעֶת הָהֵין
לִכְבֹּשׁ יֵיזֶן זֹאת עֲלֵת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה :
וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת לַיהוָה עַל־עֲלֵת
הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ :

זבחים פ"ה

א אִיזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל־זִבְחִים קִדְשֵׁי קִדְשִׁים
שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן, פָּר וּשְׁעִיר שֶׁל־יּוֹם הַגִּבּוֹרִים
שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן, וְקִבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצֶּפֶן
וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל־בֵּין הַבָּרִים, וְעַל הַפְּרָכֶת,
וְעַל־מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב, מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מַעֲבֶכֶת, שִׁירֵי
הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מִעֲרָבֵי שְׁלֹמִזְבֵּחַ
הַחִיצוֹן, אִם־לֹא נָתַן לֹא עָכָב : ב פָּרִים הַנְּשָׂרְפִים
וּשְׁעִירֵים הַנְּשָׂרְפִים, שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן, וְקִבּוּל דָּמָן
בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצֶּפֶן, וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל־הַפְּרָכֶת,

וְעַל-מִזְבֵּחַ הַזֶּה־בִּי מִתְנַה אַחַת מֵהֵן מַעֲבָכְתָּ, שִׁירֵי
הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל־מִזְבֵּחַ
הַחִיצוֹן, אִם-לֹא נָתַן לֹא-עָכָב, אֵלָיו וְאֵלֹו נִשְׂרָפִין
בְּבֵית הַקֹּדֶשׁ: ג חֲמֹאת הַצְּבוֹר וְהַיְחִיד, אֵלֹו הֵן
חֲמֹאת הַצְּבוֹר, שְׁעֵירֵי רָאִשֵׁי הַדָּשִׁים וְשֶׁל-
מוֹעֲדוֹת, שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן, וְקָבוֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת
בַּצֶּפֶן, וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְנֹות עַל אַרְבַּע
קָרְנוֹת: בִּיצֵה, עָלֶה בִּכְפֹשׁ וּפְנֵה לְסוּבָב, וּבֹא-
לֹו לִקְרֹן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית, מִזְרָחִית צְפוֹנִית,
צְפוֹנִית מַעֲרָבִית, מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית, שִׁירָא הַדָּם
הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי, וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן-
הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה, בְּכָל-מֵאֵכָל לְיוֹם וּלְיֹלָה
עַד-הַצּוֹת: ד הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים, שְׁחִיטָתָהּ
בַּצֶּפֶן, וְקָבוֹל דָּמָה בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצֶּפֶן, וְדָמָה
טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְנֹות שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְטָעוֹנָה הַפֶּשֶׁט
וְנִתּוּחַ וּכְלִיל לְאִשִּׁים: ה זִבְחֵי שְׁלָמֵי צְבוֹר
וְאַשְׁמוֹת, אֵלֹו הֵן אֲשָׁמוֹת, אֲשֶׁם גִּילּוֹת, אֲשֶׁם
מַעֲלֹוֹת, אֲשֶׁם שְׁפָחָה חֲרוּפָה, אֲשֶׁם נְזִיר, אֲשֶׁם
מִצּוֹרֵעַ, אֲשֶׁם תָּלוּי, שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן, וְקָבוֹל דָּמָן
בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצֶּפֶן, וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְנֹות שֶׁהֵן
אַרְבַּע, וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה,

בְּכָל־מֵאֵכֶל לַיּוֹם וּלְלַיְלָה עַד חֲצוֹת: וְהַתּוֹדָה
וְאִיל גָּזִיר קְדָשִׁים קָדִים, שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם
בְּעֶזְרָה, וּדְמֵן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע.
וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֵאֵכֶל, לַיּוֹם
וּלְלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַמּוֹרֵם מֵהֶם פְּיוּצָא בָהֶם, אֵלָּא
שֶׁהַמּוֹרֵם נֶאֱכָל לַפְּהָגִים לַנְּשִׁיָּהִם וּלְבָנֵיהֶם
וּלְעַבְדֵיהֶם: וְשְׁלָמִים קְדָשִׁים קָדִים, שְׁחִיטָתָן
בְּכָל־מָקוֹם בְּעֶזְרָה, וּדְמֵן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן
אַרְבַּע, וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֵכֶל
לְשְׁנֵי יָמִים וּלְלַיְלָה אַחֵד: הַמּוֹרֵם מֵהֶם פְּיוּצָא בָהֶם
אֵלָּא שֶׁהַמּוֹרֵם נֶאֱכָל לַפְּהָגִים לַנְּשִׁיָּהִם וּלְבָנֵיהֶם
וּלְעַבְדֵיהֶם: הַהֶבְכוֹר וְהַמַּעֲשֹׂר וְהַפֶּסַח קְדָשִׁים
קָדִים, שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בְּעֶזְרָה, וּדְמֵן טָעוֹן
מִתְּנָה אַחַת, וּבִלְבָד שִׁיתָן פֶּנֶגֶד הַיְסוֹד: שְׁנֵה
בְּאַבִּילָתָן, הַהֶבְכוֹר נֶאֱכָל לַפְּהָגִים, וְהַמַּעֲשֹׂר לְכָל־
אָדָם, וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר, בְּכָל־מֵאֵכֶל, לְשְׁנֵי יָמִים
וּלְלַיְלָה אַחֵד, הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלָּא בְּלַיְלָה,
וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלָּא עַד־חֲצוֹת, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלָּא
לְמִנּוּיוֹ, וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלָּא צָלִי:

תפלת שחרית

לקוח מהספרא, כולל יוג מדות שהתורה נדרשת בהן.
 רבי ישמעאל אומר, בשלש עשרה מדות
 התורה נדרשת: מקל וחמר, ומגזרה שוה
 מבנין אב מכתוב אחד, ומבנין אב משני כתובים,
 מכלל ופרט, ומפרט וכלל, כלל ופרט וכלל
 אי אתה דן אלא בעין הפרט, מכלל שהוא
 צריך לפרט, ומפרט שהוא צריך לכלל, כל--
 דבר שהיה בכלל, ויצא מן הכלל ללמד, לא
 ללמד על-עצמו יצא, אלא ללמד על-הכלל כל
 יצא, כל-דבר שהיה בכלל, ויצא למעון מעון
 אחד שהוא בענינו, יצא להקל ולא להחמיר.
 כל--דבר שהיה בכלל, ויצא למעון מעון אחר
 שלא בענינו, יצא להקל ולהחמיר. כל-דבר שהיה
 בכלל, ויצא לדון בדבר החדש, אי אתה יכול
 להחזירו לכללו, עד שיחזירנו הפתוב לכללו
 בפרוש, דבר הלמד מענינו, ודבר הלמד מסופו,
 וכן שני כתובים המכחישים זה את-זה, עד
 שיבוא הפתוב השלישי ויכריע ביניהם:
 יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיפנה
 בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך: ושם
 נעבדך ביראה, בימי עולם וכשנים קדמוניות:

תפלת שחרית

כשמתעטף בטלית גדול יברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר
קדשנו במצותיו, וצונו להתעטף בציצת:

כשמניח תפילין של יד מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר
קדשנו במצותיו, וצונו להניח תפילין:

כשמניח תפילין של ראש מברך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר
קדשנו במצותיו, וצונו על מצות תפילין:
ברוך שם כבוד מלכותו, לעולם ועד:

הושע ב' כ"א כ"ב:

וארשתיך לי לעולם, וארשתיך לי בצדק
ובמשפט ובחסד וברחמים, וארשתיך לי באמונה,
וידעת את יי:

תהלים ל.

מזמור שיר-הנפת הבית להוד: ארוממך
יי כי דליתני, ולא שמחת איבי לי: יי אלהי
שועתי אליך ותרפאני: יי העלית מן-שאול
נפשי, חייתני מירדי-בור: זמרו ליי חסידיו,
והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו, חיים ברצונו,
בערב ילין כרי, ולפקר רעה: ואני אמרתי בשלוי

A talisz felöltésekor ezt mondják:

Áldva légy Uránk Istenünk, a világ királya ki megszenteltél parancsainkkal, meghagyván nekünk, hogy taliszt (ciciszt) öltünk.

Midőn a kézre való Tefilint תפלין של יד balkarjára illeszti, ezt imádkozza :

ברוך Dicsértessél, örökkévaló Istenünk, a világ Királya! ki minket megszentelt parancsolatai által, és parancsolta nekünk a „Tefilin“-t felölteni.

Midőn a fejére való Tefilint (תפלין של ראש) fejére illeszti, ezt imádkozza :

ברוך Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ Királya! ki minket megszentelt parancsolatai által, és meghagyta nekünk a „Tefilint, illető parancsolatot.

ברוך שם Dicsértessék uralkodásának felséges Neve örökön és mindörökké!

Hoséa II. 21. 22.

וארשתך Eljegyeztelek téged magamnak igazság, ítélet, kegyelem s irgalom által. Eljegyeztelek téged magamnak hűséggel, hogy megismerjed az Örökkévalót!

בַּל-אֶמוּשׁ לְעוֹלָם : יי בְּרִצּוֹנְךָ הַעֲמִדְתָּה לְהַרְרִי
 עוֹ, הַסִּתְרַת פְּנֶיךָ, הָיִיתִי נִבְהָל : אֵלֶיךָ יי אֶקְרָא,
 וְאֵל אֲדָנִי אֶתְחַנֵּן : מִה-בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל-
 שַׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עֶפֶר, הַיִּגִּיד אֶמְתִּיךָ : שְׁמַע יי וְחַנּוּנִי
 יי הִיְהֵא-עֲזֹר לִי : הַפִּכְתָּ מִסְפְּדִי לְמַחֲוֹל לִי, פִּתַּחַת
 שִׁקְי וְתִאֲזַרְנִי שִׁמְחָה : לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא
 יִדָּם, יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֹדֶךָ : קי

שיר זה עד מהלל בתשבחות מלא על כל גדולתי שבח
 והודיה לאל, והוא כעין פתיחה לפסוקי דזמרא :

בְּרוּךְ שֶׁאֵמְרוּ הִיְהִי הָעוֹלָם, בְּרוּךְ הוּא,
 בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית, בְּרוּךְ אוֹמֵר
 וְעוֹשֶׂה, בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמַקְיֵם, בְּרוּךְ מְרַחֵם
 עַל הָאָרֶץ, בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת,
 בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירְאָיו, בְּרוּךְ
 חַי לְעַד וְקַיָּים לְנֶצַח, בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל,
 בְּרוּךְ שְׁמוֹ, בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם, הָאֵל הָאֵב הָרַחֲמָן, הַמְהַלֵּל
 בְּפִי עַמּוֹ, מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן הַסִּידִי
 וְעַבְדִּי, וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ, נְהַלֵּלְךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת, נְגַדְלְךָ

בְּיָדָיו כְּתוּבָה שְׁמֵנוּ **ברוך שׂאמֵר** állva mondatik „כתשבהות” szóig.

בְּיָדָיו Áldassék a ki szólt és, — meglett a világ, áldott ő; áldassék a ki a világeredet alkotója; áldassék a kinek szava tett; áldassék a ki határoz és teljesít; áldassék a ki szánakozik a földön; áldassék a ki könyörül a teremtményeken; áldassék a ki bőven jutalmazza tisztelőit; áldassék az örök életű és örökké fennálló; áldassék a megváltó és megmentő, áldott az ő neve! Áldassék Urunk Istenünk, a világ királya, a mindenható, irgalmas atya, a kit népe egy szájjal-lelekkel dicsér, a ki magasztaltatik és dicsőítettetik jámbor szolgálótól. Dávid, a te szolgád dalaival dicsőítünk téged, Urunk Istenünk. Magasztaló énekekben magasztalunk, dicsérünk, dicsőítünk, emlitjük nevedet és hódolunk neked, királyunk, egyetlen, örök életű Istenünk! — Dicső király, kinek nagy neve örökön örökké magasztaltatik! Áldott légy Uram, dicséretekkal dicsőített királyom!

וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִכְפָּאֲרְךָ וְנִזְכִּיר שְׁמְךָ וְנִמְדִּיכְךָ
מִלְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים. מִלְכְּךָ
מְשַׁבַּח וּמִכְפָּאֵר עֲדֵי-עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִלְכְּךָ מְהֻלָּל בְּתִשְׁבָּחוֹת:

ד"ה א' ט"ו:

הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ:
שִׁירוּ לוֹ זַמְרוּ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ
בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: הִרְשׁוּ יְיָ
וְעִזּוּ בִּבְקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְדוּ: זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
עָשָׂה מִפְּתָיו וּמִשְׁפָּטֵי-פִיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ
בְּנֵי יַעֲקֹב בַּחֲדָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו: זְכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ הִכָּר צִוָּה לְאַלְפָּה
דָּוִד: אֲשֶׁר בָּרַת אֶת-אַבְרָהָם וַשְׁבּוּעָתוֹ לְיִצְחָק:
וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ פְּנֵעַן הַכָּל נִחַלְתֶּכֶם: בְּהִיוֹתְכֶם
מִתֵּי מִסְפָּר בְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתֶּן-לָכֶם מִגְזֵי אֵל-
גֹּזֵל וּמִמְלָכָה אֶל-עַם אַחֵר: לֹא-הִנִּיחַ לְאִישׁ
לַעֲשֹׂקְכֶם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי
וּבִגְבִיאי אֵל תִּרְעוּ: שִׁירוּ לַיְיָ כָּל-הָאָרֶץ בִּשְׁרוֹ
מִיּוֹם אֶל-יּוֹם יִשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בַגּוֹיִם אֶת-כְּבוֹדוֹ

הוֹדוּ Hálálkodjatok az Úrnak, szólítsátok őt az ő nevén; hirdessétek a népek közt az ő tetteit! Danoljatok, énekeljetez neki! Beszéljetez csodái-ról! Dicselkedjetez szent nevével; szívből örüljenek a kik Istent kedvelik. Folyamodjatok az Úr-hoz és az ő hatalmához; járuljatok az ő színe elé szüntelen. — Izráelnek, az ő szolgájának magzata! Jákóbnak, az ő kiválasztottjának gyermekei! Ó a mi Urunk Istenünk; az egész világra szólnak az ő törvényei! Emlékezzetez mindenha az ő szövetségére (az ő parancs-szavára az ezredik nemzedékig), a melyet Jákóbnak törvényül állított fel, Izráelnek pedig örök szövetségül, mondván! „Neked adom Kanaán földét, kimért örökségetek gyanánt.“ Mikor még csekély számmal voltatok, kevesen és idegenek benne; mikor nemzettől nemzethez költöztek és egyik országbeli néptől a másikhöz: már ekkor sem engedte senkinek, hogy őket elnyomja, sőt királyokat fenytett meg miattuk. „Hozzá ne nyuljatok az én fölKentjeimhez, és prófétáimat ne bántsátok!“

Énekeljen az Úrnak az egész világ! Hirdessétek napról-napra az ő üdvösségét! Beszéljetez a népeknek az ő dicsőségéről, az összes nemzeteknek

בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאָתוֹ: בִּי גָדוֹל יְיָ וּמִהֲלָל מְאֹד
וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: בִּי כָל־אֲדֹהֵי הָעַמִּים
אֱלִילִים, וַיִּשְׁמִים עֲשָׂה: הוֹד וְהָדָר לִפְנֵי עֵז
וְחִדּוּהַ בְּמִקְוָמוֹ: הָבוּ לַיִּי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבוּ
לַיִּי כְבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיִּי כְבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה
וּבְאוּ לִפְנֵי הַשְׁתַּחֲוֹ לַיִּי בַּהֲדַר־תְּקֵדָשׁ: חִילוּ
מִלִּפְנֵי כָל־הָאָרֶץ, אֶת־תְּבוֹן תִּבְל בַּל־תִּמּוֹט:
יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ:
יִרְעֵם הַיָּם וּמִלֵּא, יַעֲלֶץ הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בוֹ: אִזּוּ
יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר, מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי־בָא דְשִׁפּוֹט אֶת־
הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיִּי בִי טוֹב, בִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ: וַיֹּאמְרוּ
הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם,
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתֵהִלָּתְךָ: בָּרוּךְ
יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם, וַיֹּאמְרוּ
כָּל־הָעַם אֲמֵן וְהִלֵּל לַיִּי: רוּמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְהַשְׁתַּחֲוֹ
לְהֵרֶם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: רוּמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוֹ לְהֵר קְדוֹשׁ, בִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא
רַחוּם וְיִכְפַּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב
אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא־תִכְלָא
רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרוּנִי: זָכַר
רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֲסִדְךָ בִּי מֵעוֹלָם הַמָּדָה: תָּנוּ עֵז

az ő csodáiról! Mert nagy az Isten és nagyon magasztalt és félelmes minden ál-isten felett. Mert a többi népek istenei mind bálványok, de az örökkévaló az eget alkotta. Fenség és fény jár előtte, hatalom és vigalom van az ő székhelyén. Adjátok meg az örökkévalónak, ti nép-családok, adjátok meg az Úrnak neve tiszteletét! Hozzatok ajándékot és jelenjete meg színe előtt; Boruljatok le az Úr előtt szent diszruhában! Reszkésen tőle az egész világ, noha rendületlen a föld és nem ingadoz. Vigadjanak a mennyek, ujongasson a föld, és hirdessék a népek közt, hogy Isten uralkodik. Zúg a tenger és minden, ami azt megtölti; örvend a mezőség és minden, a mi rajta van. Majd megszólalnak az erdei fák is az Úr színe előtt, midőn eljön biráskodni a föld felett. — Hódoljatok az Úrnak, mert fölötté jóságos, mert állandó az ő kegyessége. Mondjátok: Segíts meg, segedelmünk Istene és gyűjts össze és szabadíts meg minket a népek közül, hogy hálálkodjunk szent nevednek és dicsekedjünk a te dicsőségeddel. — Áldassék az Úr, Izrael Istene örökkön örökké. És szólt az egész nép: ámen és dicséret az Istennek! Magasztaljátok Urunkat Istenünket és boruljatok le lába zsámolya elé, mert szent ő! Magasztaljátok örökkévaló Istenünket és boruljatok le szent hegyén, mert szent a mi urunk Istenünk! Mert ő irgalmas, megbocsájta a vétket és meg nem ront; sokszor visszafojtja haragját és nem engedi kitörni egész dühét. Oh Istenem, ne tagadd meg tőlem kegyelmedet! Vajha szereteted és hűséged öröké oltamaznának! Emlékezel Uram irgalmadra és kegyelmedre, melyek öröktől fogva

תפלת שחרית

לאלהים על־ישראל גאֹתוֹ וְעִזּוֹ בַּשָּׁחֳקִים: נוֹרָא
 אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֵז
 וְתַעֲצֻמֹת לָעָם בְּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל־נִקְמֹת יי אֵל
 נִקְמֹת הוֹפִיעַ: הַנֶּשֶׁא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ הַשֶּׁב גָּמוּל
 עַל־גָּאִים: ליי הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִּרְכָתְךָ סֶלָה:
 יי צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:
 יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ: יי הַיְשׁוּעָה
 הַמִּלֵּךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ: הַיְשׁוּעָה אֶת־עַמְּךָ
 וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם:
 נַפְשֵׁנוּ חֲבַתָּה ליי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כִּי־בוֹ יִשְׁמַח
 לִבֵּנוּ כִּי בָשָׂם קֹדֶשׁ בְּטַחָנוּ: יְהִי־חֶסֶדְךָ ליי עֲלֵינוּ
 כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: הִרְאֵנוּ ליי חֶסֶדְךָ וַיִּשְׁעֶךָ תַּתֵּן־
 לָנוּ: קוּמָה עֲזֹרָתָה לָנוּ וּפִדְנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ:
 אֲנִכִּי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךְ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב־
 פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ: אֲשֶׁר־י הָעָם שִׁבְכָה לוֹ אֲשֶׁר־י הָעָם
 שְׁנֵי אֱלֹהָיו: וְאֲנִי בְּחֶסֶדְךָ בְּטַחָתִּי יִגַּל לִבִּי
 בַּיְשׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה ליי כִּי גָמַל עָלַי:

בשבת ויו"ט וע"פ וחה"מ פסח וע"כ א"א מזמור לתודה.

ק' מזמור לתודה הריעו ליי פְּלִי־הָאָרֶץ: עֲבָדוּ אֶת־יי
 בַּשְּׁמִיחָה בָּאוּ לִפְנֵי בְרִנָּה: דַּעוּ כִּי יי הוּא אֱלֹהִים הוּא
 עֲשָׂנוּ וְלוֹ (וְלֹא כ') אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו |

valók. Hirdessétek az Istennek mindenhatóságát! Izráelre árasztja az ő dicsőségét, és hatalma a mennyekben van. Félelmes vagy te Isten a te szentségedben; Izráel Istene — az hatalmat és erőt ad népének; áldassék az Isten!

Megtorlás Istene, Uram! megtorlás Istene jelenj meg, emelkedjél föld birája! Viszonozz tettük szerint a fennhéjázóknak! Istené az üdvösség; népedre szálljon a te áldásod, szelah! A seregek Ura velünk van; erős bástya nekünk Jákób Istene — szelah! Seregek Istene, boldog az az ember, a ki benned bizik! Segíts meg úrunk, királyunk; hallgas meg bennünket, midőn (hozzád) könyörögünk! Segítsd meg népedet és áldd meg örökségedet; légy az ő pásztoruk és hordozd őket örökké. Lelkünk Istenben remél; a mi segítségünk és pajzsunk ő. Mert neki örül a mi szívünk; mert szent nevében bizunk. Lebegjen fölöttünk a te kegyelmed, a mint reménykedünk benned. Mutasd meg nekünk kegyességedet és ajándékozz meg a te oltalmaddal. Kelj a mi segítségünkre és válts meg jóvöltod kedvéért „Én vagyok örökkévaló Istened, a ki felhoztalak Egyiptom országból; tátsd ki szádat, hadd töltöm meg“ (minden kívánságodat teljesitem). Boldog a nép, melynek így kedvez a sors; boldog a nép, melynek Örökkévaló az Istene. Azért én a te kegyelmedben bízom, repes a szívem a te segédelmed miatt; hadd énekelek Isten tiszteletére, mert jót tett velem.

Szombaton, ünnepeken, valamint Jomkippur és Peszach előtti napokon, végre Peszach félünnepén ezt a zsoltárt nem mendják.

זמיר Zsoltár a hálaáldozatnál. Ujjongjatok, ti, föld lakói! az Örökkévaló tiszteletére, tiszteljétek

תפלת שחרית

בְּתוֹדָה תִּצְרְתִּיו בְּתַהֲלָה הוֹדוּ לוֹ בִּרְכוּ שְׁמוֹ: פִּי־טוֹב יִי
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעֶדְדֵי־דָר וְדָר אֶמְוֹנֶתוֹ:

שבת יו"ט ובהו"ר אומרים אלו מזמורים.

יט לַמַּנְצָח מְזֻמֹּר לְדָוִד: הַשְּׁמַיִם מְסַפְּרִים
כְּבוֹד אֱלֹהִים וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מְגִיד הֶרְקִיעַ: יוֹם לְיוֹם
יִבְיַע אָמֵר וְדִלִּילָה לְלִילָה יְחֻהֶה דַּעַת: אֵין אָמֵר
וְאֵין דְּבָרִים, בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם: בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא
קוֹם, וּבִקְצֵה תֵּבֵל מְלִיחָם, לַשֶּׁמֶשׁ שֶׁם אֱהֵל בָּהֶם:
וְהוּא כֹחֲתָן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ, יִשִּׁישׁ בְּגִבּוֹר לְרוּץ אֶרֶץ:
מִקְצֵה הַשְּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ, וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם, וְאֵין
נִסְתָּר מִחֻפְתּוֹ: תּוֹרַת יי תְּמִימָה, מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ,
עֲדוּת יי נְאֻמָּה, מַחְפִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יי יִשְׂרָאֵל,
מְשַׁמְּחֵי לֵב, מַצּוֹת יי בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יִרְאֵת
יי מְהוֹרָה, עֹמֶדֶת לְעַד, מְשַׁפְּטֵי יי אֶמֶת, צְדָקוֹ
יִחָדּוּ: הַנֶּחֱמָדִים מְזַהֵב וּמְפָזֵר רַב, וּמְתוֹקִים מְדַבֵּשׁ
וְנִפְתַּת צוּפִים: גַּם עֲבָדָךְ נוֹהֵר בָּהֶם, בְּשִׁמְרָם עֶקֶב
רַב: שְׂגִיאוֹת מִי יִכִּין, מִנִּסְתָּרוֹת נִקְנִי: גַּם מְזֻדִּים
חֲשׂךְ עֲבָדָךְ, אֵל יִמְשְׁלוּ בִי, אֲזִי אֵיתָם, וְנִקְיִתִי
מִפֶּשַׁע רַב: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

לִי לְדָוִד בְּשָׁנוֹתָיו אֶת־מַעֲמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ,

az Örökkévalót örömmel; járuljatok az Ő színe elé vig dallal! Ismerjétek meg, hogy az Örökkévaló az Isten. Ő alkotott minket, s Övéi vagyunk mi, az Ő népe és legelő nyája. Menjetek be kapuiba hálával, udvaraiba dicsérő énekkel. Mondjatok Neki hálát, dicsérjétek az Ő nevét, mert jó az Örökkévaló; mindörökké tart az Ő kegyelme s nemzedékről-nemzedékre az Ő hűsége!

Az itt következő 9 zsoltárt *csak szombaton s ünnepkor* mondják.

למנוח (19) A karnagynak; ének Dávidtól.

Az egek beszélnek az Isten dicsőségét, és kezeinek alkotását hirdeti az égboltozat. Nap nappalnak hirdeti a szót és éjjel éjjelnek jelenti az ismertetet. Szó nélkül, beszéd nélkül, nem is hallani szavukat; mégis az egész földre hat el húrjuk zengése és a világ végéig az ő szólásuk. A napnak sátort ütött fel azokban (az egekben), a mely mint egy völegény lép ki mennyezete alól, diadalmasan mint egy hős futva meg pályáját, Az ég széléről kilépve, körútját a másik széléig folytatja, és semmi sem rejtőzhetik el hősege elől. Az Isten tanítása tökéletes, lélek-üditő; az Isten tanúsága szavahihető, balgát eszméltető. Az Isten meghagyásai helyesek, szívet vidítók; Isten parancsolata világos, a szemek fénye. Az Isten félelme tiszta, örök állandósága, az Úr végzéséi igazak, igazságosak mind; kíváncsabbak az aranyból és sok nemes ércnél, és édesebbek a méznél, a folydogáló színméznél. A te szolgád is föl van világosítva általuk; megtartásukkal nagy jutalom jár. Az akaratlan vétségeket ki veheti észre? A titkos bűnöktől tarts

תפלת שחרית

וַיִּגְרְשֵׁהוּ וַיֵּלֶךְ : אֲבָרְכָה אֶת־יְיָ בְּכָל־עֵת, תָּמִיד
תִּהְיֶה לְתוֹ בְּפִי : בְּיָי תִתְהַלֵּל נַפְשִׁי, יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים
וַיִּשְׁמְחוּ : גִּדְּלוּ לַיְי אֶתִּי, וַיִּרְוַמְכָה שְׁמוֹ יִחְיֶהוּ :
דַּרְשֵׁתִי אֶת־יְיָ וְעֲנֵנִי, וּמִכָּל מְגוּרֹתַי הֲצִילֵנִי :
הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהָרוּ, וּפְנִיָּהֶם אֶל יַחְפָּרוּ : זֶה עָנִי
קָרָא וַיִּי שָׁמַע, וּמִכָּל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעֵנִי : חָנָה מִלְּאֶדָּ
יְיָ, סָבִיב לִירְאָיו וַיַּחֲלָצֵם : שָׁעֲמוּ וּרְאוּ, כִּי טוֹב
יְיָ, אֲשֶׁר־יִהְיֶה יַחֲסֶה בּוֹ : יִרְאוּ אֶת־יְיָ קְדָשָׁיו, כִּי
אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו : כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבּוּ, וְדָרְשׁוּ
יְיָ, לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב : לָכוּ בָנִים, שְׁמְעוּ לִי
יִרְאֵת יְיָ אֱלֹמֶדְכֶם : מִי הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים, אֲהֵב
יָמִים לִרְאוֹת טוֹב : נָצַר לְשׁוֹנֶד מָרַע, וּשְׁפָתֶיךָ
מִדְּבַר מִרְמָה : סוּר מִרָע וַעֲשֵׂה טוֹב, בִּקֵּשׁ שָׁלוֹם
וּרְדִפְהוּ : עֵינֵי יְיָ אֶל צַדִּיקִים, וְאַזְנוֹ אֶל שׁוֹעֲתָם :
פָּנֵי יְיָ בַּעֲשֵׂי רָע, לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרָם : צַעֲקוּ
וַיִּי שָׁמַע, וּמִכָּל צָרוֹתֶם הֲצִילֵם : קָרוֹב יְיָ לְגִשְׁבְּרֵי
לֵב, וְאֶת־דִּבְאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ : רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק,
וּמִכָּל־יִצְלָנוּ יְיָ : שֹׁמֵר כָּל עֲצֻמוֹתָיו, אַחַת מִהֲנֶה
לֹא נִשְׁבְּרָה : תָּמוֹת רָשָׁע רָעָה, וְשִׁנְאֵי צַדִּיק
יִאֲשָׁמוּ : פֹּדֶה יְיָ נַפֶּשׁ עַבְדּוֹ, וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל
הַחֲסִים בּוֹ :

tisztán! A szándékos vétkektől is tartóztasd a te szolgálodat, hogy erőt ne vegyenek rajtam, akkor feddhetetlen leszek és megszabadulok sok büntőit. Legyenek előtted kedvesek szájamnak beszédei és szivem érzései, Uram, kő-szálam és megváltóim!

לָדָד (34.) Dávidtól — *midőn esztelennek tetteté magát Avimelech előtt, mire elüzetett és elment.*

— Áldom az Istent minden időben; az ő dicsőrete mindég ajkaimon van. Az Istennel dicsekedik az én lelkem; hallják ezt a békéntűrők és örüljenek. Hódoljatok az Úrnak az ő nagyságában én velem, és magasztaljuk az ő nevét egyetemben. Istenhez folyamodtam és ő meghallgatott, és minden aggodalmimtól megszabadított. A kik hozzá föltekintenek, örömtől ragyognak, és arcukat nem piritja szégyen. Ama szegény könyörgött, és Isten meghallgatta, és minden szorultságból kisegítette. Tábor jár az Úr angyala Isten tisztelői körül és fölszabadítja őket. Gondoljátok meg és lássátok, mily jó az Isten; boldog az az ember, a ki benne bizik. Tiszteljétek az urat szentjei, mert nem látnak szükségét, a kik őt tisztelik. Oroszlánkölykök nyomorognak és koplálnak, de az Isten tisztelői nem szűkölködnek semmi jóban. Jertek gyermekeim, figyeljetek reám; istenfélelemre tanítlak benneteket. Ki az, a ki ne kívánna élni, a ki ne szeretne jó napokat látni? „Őrizd meg a nyelvedet a gonosztól és ajkaidat a csalfa beszédétől. Kerüld a rosszat és tégy jót; keresd a békességet és járj utána.“ Isten szemei az igazakra és fülei az ő kiáltásukra (irányozvák). Isten haragos tekintet vet a gonosztevőkre, hogy kiirtsa emléküket

תפלת שהרית

ז תַּפִּלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲדֹנָי, מֶעֶזְרִי
 אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֶרֶךְ וָדָר : בְּטָרֶם הָרִים יִלְדוּ
 וַתַּחֲלִל אֶרֶץ וַתַּבֵּל, וּמַעֲזֹלָם עַד עֹלָם אַתָּה אֵל :
 תָּשֻׁב אֲנֹשׁ עַד דָּבָא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם :
 כִּי אֵלֶּה שָׁנִים בְּעֵינַיִךְ, כִּי־אֵתְמוּל, כִּי יַעֲבֹר
 וְאֲשַׁמּוּרָה בַּלִּילָהּ : זִרְמַתָּם שָׁנָה יְהִי, בִּבְקָר כְּחֶצִיר
 יִחַלֶּה : בִּבְקָר יִצִּיץ וַחֲלָהּ, לַעֲרֹב יִמּוּלֵל וַיִּבֶשׁ :
 כִּי כָלִינוּ בְּאֶפֶד, וּבִחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ : שְׁתַּהֲעֹזְתִּינוּ
 לִנְגִידֶךָ, עֲלִמְנוּ לְמֹאזֵר פְּנִיֶךָ : כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ
 בְּעִבְרַתְךָ, כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶהָה : יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ
 בָּהֶם שְׂבָעִים שָׁנָה, וְאִם בְּנִבּוּרָה, שְׁמוֹנִים שָׁנָה,
 וְרֵהָבִם עָמַל וְאוֹן, כִּי גִזַּח חַיִּשׁ וַנַּעֲפָה : מִי יוֹדֵעַ
 עֹז אֶפֶד, וּבִירָאֲתֶךָ עִבְרַתְךָ : לְמִנּוֹת יָמֵינוּ כִּן
 חֹדֶעַ, וְנָבִיא לִבֵּב חֲכָמָה : שׁוּבָה יְיָ עַד מָתִי,
 וְהִנָּחֵם עַל עִבְרֶיךָ : שִׁבְעֵנוּ בִּבְקָר חֲסִידֶךָ, וְנִרְנְנָה
 וְנִשְׁמָחָה בְּכָל יָמֵינוּ : שִׁמְחֵנוּ כִּימוֹת עֲנִיתֵנוּ,
 שְׁנוֹת רִאֲיוֹנוֹ רָעָה : יִרְאֶה אֵל עִבְרֶיךָ פְּעֻלָּהּ,
 וַהֲדַרְךָ עַל בְּנֵיהֶם : וַיְהִי גֵעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ :
 ז יֵשֶׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן, בְּצֵל שִׁדִּי יִתְלוֹנֵן : אֹמֵר
 לִי מַחְסִי וּמַצֻּדָתִי, אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ : כִּי הוּא

a földről. — Amazok kiáltanak, és az Úr meghallgatja, és minden bajaikból kiszabadítja őket. Közel az Isten a megtört szivűekhez, és a lesújtott lelkűekett megsegíti. Sok baj éri az igazságot, de mindnyájából kiszabadítja őt Isten. Megőrzi ő minden tetemeit; egy sem sérül meg közülük. A gonosztevőt saját gonoszsága öli meg, és ajámborok ellenségei bűnhődnek. Isten megváltja szolgáinak lelkét, és el nem kárhoznak a kik benne bíznak.

תפלה Mózesnek, Isten emberének imádsága.

Uram! Menedékünk voltál te nekünk nemzedékről nemzedékre. Mielőtt a hegyek megszülettek este alkotád a földet és az egész világot, öröktől örökig vagy. Te, Istenem! Ismét porrá zuzván az embert, azt mondogod: Térjetek meg ember fiai! Mert ezer év a te szemeidben annyi, mint a tegnapi nap, mikor elmúlt; mint az éjjel egyik órszaka. Sebes, árként ragadod őket, — oda vannak mint álmok, reggel mint az enyésző fű. Reggel még virágozik és fejlődik, este levágják és elszárad. Így enyészünk el a te haragod miatt; így pusztulunk hirtelen a te dühösséged elől. Oda állítod vétkeinket magad elé, titkos bűneinket ábrázatod világossága elé. Valóban, minden napjaink dühösséged közt mulnak el; éveink eltelnek mint a gondolat. Éveink és ezekben napjaink: hetven esztendő, és ha jó erőben vagyunk: nyolczvan év, és ezeknek büszkesége is vesződség és kínlódás, mert gyorsan végünk szakad és tova repülünk. — Ki ismeri haragod hatalmát és félelmességedként, haragodat is? Taníts meg bennünket napjainkat úgy számba venni, hogy bölcs szívre tegyünk szert.

יִצְיִלְךָ מִפֶּחַ יְקוֹשִׁי, מִדְּבַר הַזֹּת: בְּאַכְרָתוֹ יִסָּךְ
 לְךָ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה, צָנָה וְסַחֲרָה אָמְתוֹ: לֹא
 תִירָא מִמִּפְחַד לַיְלָה, מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר
 בְּאִפְסַל יִהְיֶה, מִקֶּטֶב יִשׁוּד צִהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְּךָ
 אֱלֹהֶךָ וּרְכָבָה מִימִינֶךָ, אֱלֹיֶךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ
 תִּבְיֵט, וְשִׁלְמַת רִשְׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסֵי
 עֲלִיּוֹן שְׁמַתָּ מְעוֹנָה: לֹא תֵאָנֶה אֱלֹהֶיךָ רָעָה, וְנִגַּע
 לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ: כִּי מִלְּאֲכָיו יִצָּנֶה לְךָ, לְשִׁמְרֶךָ
 בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ, פֶּן תִּגַּף בְּאֶבֶן
 רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ, תִּרְמָם כִּפִּיר וְתַנִּין:
 כִּי בִי חָשַׁק וְאַפְלִטָהוּ, אֲשַׁבְּהוּ כִּי יֵדַע שְׁמִי:
 יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ, עֲמוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה, אֲחַלְצֶהוּ
 וְאַכְבִּדְהוּ: אֶרֶךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעָהוּ, וְאַרְאֶהוּ
 בִּישׁוּעָתִי: אֶרֶךְ יָמִים וְגו'.

קִלָּה הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ, הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ:
 שְׁעוּמָדִים בְּבֵית יְיָ, בְּחִצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ:
 הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְיָ, זָמְרוּ לְשִׁמּוֹ, כִּי נָעִים: כִּי
 יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְיָ, יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי
 כִּי גָדוֹל יְיָ, וְאֶדְגְּנוּ מִכָּל אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ
 יְיָ עָשָׂה, בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, בַּיָּמִים וּכְלֵי תַהֲמוֹת:
 מַעֲלָה נְשָׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ, בְּרָקִים לְמִטֵּר עָשָׂה.

Térj vissza Uram! — meddig még? — és könyörülj szolgálidon! Halmozz el reggelenként a te kegyességeddel, hadd ujjongassunk és vígadjunk egész életünkben. Örvendeztess meg bennünket a hány napig megaláztál, a hány esztendeig inséget láttunk. Hadd lássék meg szolgálidon a te jó hatásod és dicső fenséged az ő gyermekeiken. — Legyen velünk Urunk Istenünk kedvezése, úgy kezeink munkája sikerül mi nekünk; kezeink-művét ő sikeresíti.

יִישׁ (91.) A ki a Legfelső oltalmában lakik, az a Mindenható árnyékában tartózkodik. Én így szölok az Urhoz: Te vagy az én menedékem és erős váram, az én Istenem, a kiben bizom. „Igenis, ő megment téged a madarász töréből, pusztító dögvésztől. Tollaival takar be téged és szárnyai alatt rejtőzöl; paisz és vért az ő hűsége. Nem kell félned éjjeli borzadálytól, a nappal repülő nyiltól; a dögvésztől, mely sötétben bolyong, a döghaláltól, mely délben pusztít. Hulljon el bár mellette ezer és jobbod felől tízezer: te hozzád nem közeledik (a vész). Csak szemeiddel pillantasz rájuk, és a gonoszok bűnhődését látod, mert, mondod, te Uram vagy az én oltalmam, a Legfelsőt tetted menedékeddé. Baj nem ér téged és csapás nem közelít a te sátorodhoz. Mert angyalait rendeli ki melléd, hogy őrizzenek meg minden útadban. Kezeiken hordoznak majd, hogy kőbe ne ütődjék a lábad. Párducra és viperára hágsz, oroszlan-kölyköt és sárkányt taposol szét. — „Mert engem kedvel, megszabadítom őt, fölmagasztalom, mert ismeri a nevemet. Ő kiált hozzám, én pedig meghallgatom; vele vagyok én szorultságában;

תפלת שחרית

מוצא רוח מאוצרותיו: שהכה בכורי מצרים,
מאדם עד בהמה: שלח אתות ומפתים, בתוככי
מצרים, בפרעה ובכל עבדיו: שהכה גוים רבים,
והרג מלכים עצומים: לסיחון מלך האמרי, ולעוג
מלך הבשן, ולכל ממלכות כנען: ונתן ארצם
נחלה, נחלה לישראל עמו: יי שמך לעולם, יי
זכרך לדר ודר: כי ידין יי עמו, ועל עבדיו
יתנחם: עצבי הגוים כסף וזהב, מעשה ידי אדם:
פה להם ולא ידברו, עינים להם ולא יראו: אזנים
להם ולא יאזינו, אף אין ישדרוח בפיהם: כמוהם
יהיו עשיהם, כל אשר במח בהם: בית ישראל
ברכו את יי, בית אהרן ברכו את יי: בית הלוי
ברכו את יי, יראי יי ברכו את יי: ברוך יי מציון
שכן ירושלים הללויה:

קלו הודו ליי כי טוב	כי לעולם חסדו:
הודו לאלהי האלהים	כי לעולם חסדו:
הודו לאדני האדנים	כי לעולם חסדו:
לעשה נפלאות גדלות לבדו	כי לעולם חסדו:
לעשה השמים בתכונה	כי לעולם חסדו:
לרוקע הארץ על המים	כי לעולם חסדו:
לעשה אורים גדלים	כי לעולם חסדו:

kiragadom (bajából) és nagyra becsültté teszem. Hosszu étellel áldom meg és élveznie engedem üdvösségemet.“

הללויה Halleluja! Dicsérjétek az Isten nevét, dicsérjétek, Isten szolgálói; ti, kik álltok az Isten házában, Istenünk házának udvarán. Dicsérjétek, mert jó az Isten; zengjétek nevének, mert kedves. Mert Jákóbot választá magának Isten, Izráelt, tulajdonának. Azt bizton tudom, hogy nagy a mi Istenünk Urunk minden Istenség fölött. Mindent, a mit az Isten akar, megtehet, az égben és a földön, a tengerekben és az összes hullámokon; ki felhőket hagy felszállni a földről széltiben; a ki villámokat alkot az esőhöz és kibocsátja a szelet gyűjtőhelyéből. A ki megverte Egyiptom előszülötteit mind ember, mind barom közt; jeleket és csodákat hozott közéd, Egyiptomra, Faraó-és minden szolgájára. A ki sok népet vert meg és ha'almas királyokat ejtett el: Szichónt, Emori királyát, Ógot, Basan királyát és Kanaán minden királyságát. És országukat örökségül adá Izráel népének. Isten, a te neved fennáll örökké, emléked nemzedékről nemzedékre. Mert Isten igazságot szolgáltat az ő népének és szolgálain könyörül. A pogányok bálványai ezüst és arany, emberi kezek csinálmánya. Szájuk van, de nem beszélnek, szemeik vannak, de nem látnak; füleik vannak, de nem hallanak, lehellet sincs szájukban. Mint ők maguk, olyanok készítőik is és minden, a ki bennük bizik. Izráel háza, áldjátok Istent! Ahron háza, áldjátok Istent! Lévi háza, áldjátok Istent! Ti istenfélők is áldjátok az Urat! Cijónból áldassék az Isten, a ki Jeruzsalembe székel. Hallelujah!

הוֹרִי (137) Hódoljatok az Úrnak, mert jóságos,
mert örökké tart az ő kegyelme.

Hódoljatok az Istenek Istenének, mert örökre
tart az ő kegyelme.

Hódoljatok az Urak Urának, mert örökké tart
az ő kegyelme.

Annak, ki egyedül nagy csodákat mível; mert
örökké tart az ő kegyelme.

Annak, ki az eget alkotta bölcseséggel, mert
örökké tart az ő kegyelme.

Ki a földet kiterjeszté a vizek fölött, mert örökké
tart az ő kegyelme.

Ki a nagy világítókat teremté, mert örökké tart
az ő kegyelme.

a napot, hogy nappal uralkodjék, mert örökké
tart az ő kegyelme:

a holdat és a csillagokat, hogy éjjel uralkodjé-
nak, mert örökké tart az ő kegyelme.

A ki megverte Egyiptomot elsőszülöttjeiben, mert
örökké tart az ő kegyelme.;

és kihozta Izráelt közülök, mert örökké tart az
ő kegyelme;

erős kézzel és kinyújtott karral, mert örökké
tart az ő kegyelme.

A ki darabokra hasítá a Sástengert, mert örökké
tart az ő kegyelme;

és keresztülvitte rajta Izráelt, mert örökké tart
az ő kegyelme.

Faraót pedig és seregét a Sástengerbe lóditá,
mert örökké tart az ő kegyelme.

A ki a pusztán át vezeté népét, mert örökké
tart az ő kegyelme.

תפלת שחרית

שִׁיר חֲדָשׁ הִיטִיבוּ נָגֵן בְּתִרְעוּעָה : כִּי יֵשֶׁר דְּבַר
 יי וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה : אֲהַב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט
 חֶסֶד יי מְלָאָה הָאָרֶץ : בְּדַבַּר יי שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ
 וּבְרוּחַ כִּיּוֹן כָּל צִבְאָם : כִּגְם כַּנֹּד מִי הַיָּם נִתַּן
 בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת : יִירָאוּ מִי כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ
 יְגוּרוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵיבֶל : כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא
 צִוָּה וַיַּעֲמֵד : יי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחֲשָׁבוֹת
 עַמִּים : עֲצַת יי לַעֲזוֹלָם תַּעֲמֵד מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ
 לְדָר וָדָר : אֲשֶׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יי אֱלֹהָיו הָעַם בְּחָר
 לְנַחֲלָה לוֹ : מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יי רָאָה אֶת־כָּל בְּנֵי
 הָאָדָם מִמֶּכֶן שִׁכְתּוֹ הַשְׁגִּיחַ אֶל־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ :
 הַיֵּצֵר יַחַד לָבָם הַמִּכִּין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם : אֵין
 הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרֵב חֵיל גְּבוּרָה לֹא יִנָּצַל בְּרֵב כֹּחַ :
 שֹׁקֵר הַסּוֹם לֹתְשׁוּעָה וּבְרֵב חֵילוֹ לֹא יִמָּלֵט :
 הִנֵּה עֵין יי אֵל יִרְאִיו לְמַנְחָלִים לְחֶסֶדוֹ : לְהַצִּיל
 מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרָעַב : נַפְשָׁנוּ חֲבַתָּה
 לֵי עֲזָרָנוּ וּמִגִּבּוֹרָתוֹ הוּא : כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לִבָּנוּ כִּי
 בְּשֵׁם קֹדֶשׁוֹ בִּשְׁחָנוֹ : יְהִי חֶסֶדְךָ יי עָלֵינוּ כִּי־אֲשֶׁר
 יַחֲלָנוּ לָךְ :

צב מְזִמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת : טוֹב לְהוֹדוֹת לֵי
 וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עָלֵינוּ : לְהַגִּיד בְּפִקָּר חֶסֶדְךָ

A ki nagy királyokat vert meg, mert örökké tart az ő kegyelme.

és hatalmas királyokat megölt, mert örökké tart az ő kegyelme.

Szichont, Emóri királyát, mert örökké tart az ő kegyelme.

és Óg-ot, Basan királyát, mert örökké tart az ő kegyelme.

és odaadta földjüket örökségül, mert örökké tart az ő kegyelme.

A ki megalázódásunkban megemlékezett rólunk, mert örökké tart az ő kegyelme.

és megszabadított minket ellenségeinktől, mert örökké tart az ő kegyelme.

A ki eledelt ad minden élőnek, mert örökké tart az ő kegyelme.

Hódoljatok az eget Urának, mert örökké tart az ő kegyelme.

רננו (33) Ujjungassatok, ti igazságosak az Úr előtt; az egyenes lelkűekhez illik a dicséret. Hálálkodjatok Istennek cziterán, tizhúru lanton zenéljetez neki. Énekeljetez tiszteletére új dalt, szépen zenéljetez kürtszóval. Mert őszinte az Úr szava, és minden cselekedete hűséges. Szereti az erényt és igazságot; az Úr jóságával teli a föld. Isten szavára támadtak az eget, és szája lehellete által minden seregük. Mintegy halmazra gyűjti a tenger vizét, tartókba zárja a hullámokat. Fél is az Istentől az egész világ; rettegnek tőle a föld összes lakói. Mert ő szól és — megtörténik. Ő parancsol és előáll. Áz Ur elrontja a pogányok tervét, megghiusítja a népek szándékát. Isten végzése örökké fennáll, szíve gondolatjai nemzedékről

ואֶמְנַתֶּךָ בַּלִּילֹת: עָלַי עֲשׂוֹר וְעָלַי נָבֵל, עָלַי
 הַגִּזְיוֹן בְּכִנּוּר: כִּי שִׁפְחָתִנִּי יי בִּפְעֻלָּךְ, בְּמַעֲשֵׂי
 יְדֶיךָ אֲרַגֵּן: מִה גָּדְלוֹ מַעֲשֶׂיךָ יי, מֵאֵד עֲמָקוֹ
 מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בָּעַר לֹא יֵדַע, וּכְסִיל לֹא יָבִין
 אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רִשְׁעִים כָּמוֹ עֹשֵׁב וַיִּצָּצוּ כָּל
 פְּעָלֵי אָוֶן, לְהַשְׁמֵדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם
 לְעֵלָם יי: כִּי הִנֵּה אִי־בִיךָ יי, כִּי הִנֵּה אִי־בִיךָ יֹאבְדוּ
 יִתְפָּרְדּוּ כָּל פְּעָלֵי אָוֶן: וְתָרַם בְּרָאִים קָרְנִי, בִּדְתִי
 בְּשִׁמְךָ רַעְיוֹן: וְתַבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרֵי, בְּקָמִים עָלַי
 מְרַעִים, תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי: צַדִּיק בַּתָּמָר יִפְרָח,
 כְּאֵרֹז בַּלְבָּנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתּוּלִים בְּבֵית יי, בַּחֲצֹרוֹת
 אֶלְהִינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנוּכּוֹן בְּשִׁיבָה, דְּשָׁנִים
 וְרַעְנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יי, צוּרֵי וְלֹא
 עוֹלָתָה בּוֹ:

צג יי מְלֹךְ גָּאוֹת לְבִשׁ, לְבִשׁ יי עֵז הַתְּאֵזֶר,
 אֶף תִּכּוֹן תִּבְלֵ בַל תִּכְנֹט: נָכוֹן כִּסֵּאֲךָ מֵאֵז,
 מֵעוֹלָם אַתָּה: נִשְׁאוּ נְהָרוֹת יי, נִשְׁאוּ נְהָרוֹת
 קוֹלָם, יִשְׁאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִם: מִקְלֹת מַיִם רַבִּים
 אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם, אֲדִיר בְּמָרוֹם יי: עֲדַתְךָ
 נֶאֱמְנוּ מְאֹד, לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה־קֹדֶשׁ, יי לְאֶרֶץ יָמִים:

nemzedékre. Boldog az a nép melynek, Örökkévaló az Istene, a nemzet, melyet ő örökségül választott magának. Az égből tekint le az Úr, látja az emberfiakat mind. — Szék-helyéből ügyel a föld összes lakóira, Ő, ki mindnyájának szívét alkotá, vizsgálja minden tetteiket is. A király nem nagy hadseregével győz, a hős sem nagy erejével védekezik. Csalóka a ló győzelemre; nagy erejével meg nem ment. Ime Isten szeme tisztelőire, a kegyelmében remélőkre néz. Hogy megmentse a haláltól lelküket és életüket fenntartsa az éhségben. Lelkünk Istenben remél; a mi engedelmünk és pajzsunk ő. Mert neki örvend a mi szívünk, mert szent nevében bizunk. Legyen kegyelmed, Uram, mi rajtunk, a mint reméljük tőled.

Zsoltár-ének

(szombat napjára.)

Jól esik hálálkodnom az Istennek és énekelnem a te fölséges nevednek, hirdetni kegyességedet reggel és hűségedet éjjelenként, tizhúros hangszer és lant-szó mellett, hárfán ábrándozva. Mert felviditsz, óh Isten, a te műveiddel, kezeid alkotásán örvendek. Mi nagyszerűk a te alkotásid, Uram, mily nagy mélységűek a te gondolatid! Oktalan ember észre nem veszi, és a balgatag nem érti ezt. Ha az istentelenek fűként burjánzanak és a gonosztevők virágzanak, csak azért van, hogy elpusztuljanak örökre. Te pedig örökké magasságos Isten maradsz. Mert ime ellenségeid Uram, ime a te elenségeid elvesznek, elszóródnak a gonosztevők mind, nekem ellenben hatalmas „rém“-szarut emelsz,

תפלת שחרית

בחול אחר מזמור לתורה מתחילין כאן:

יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׁיו :
יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם : מְמוֹרָח
שְׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ, מְהַלֵּל שֵׁם יי : רַם עַל כָּל גּוֹיִם
יי, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : יי שֹׁמֵד לְעוֹלָם, יי זְכוֹר
דָּר וָדָר : יי בְּשָׁמַיִם הַכִּין כֶּסֶף, וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
מְשָׁלָה : יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ
בְּגוֹיִם, יי מֶלֶךְ : יי מֶלֶךְ, יי מֶלֶךְ, יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם
וְעַד : יי מֶלֶךְ עוֹלָם וְעַד, אֲכַדּוּ גּוֹיִם מֵאַרְצוֹ :
יי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם, הִנִּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים : רַבּוֹת
מַחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ, וְעֲצַת יי הִיא תְּקוּם : עֲצַת
יי לְעוֹלָם תִּעֲמֹד, מַחֲשָׁבוֹת לְבֹ לְדָר וָדָר : כִּי
הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד : כִּי בָחַר יי בְּצִיּוֹן,
אֹהֶה לְמוֹשֵׁב לּוֹ : כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לּוֹ יְהִי, יִשְׂרָאֵל
לְסִגְלָתוֹ : כִּי לֹא יִטּוֹשׁ יי עַמּוֹ, וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזוֹב :
וְהוּא רַחוּם יַכְפִּיר עֵוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשְׁיֵב
אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ : יי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנִי כּוֹס קִרְאָנוּ :

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה :
אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה לּוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיִּי אֲדָהּוּ :
קָמָה תְּהַקֵּה לְדָוִד, אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה

fölkenvén engem friss olajjal. Szemem legelhet sanda irigyeimen, gonosz támadóimat mulatva hallgatják füleim. Az igazságos virul, mint a pálma, mint cédrus a Libánnonon növekedik. A kik Istennünk házában ültetvék, Isten udvarán virítanak. Még örökségünkben is tenyésznek, buják és zöldek maradnak,—hirdetvén ekkép, hogy igazságos az én Uram, kösziklám, és nincs benne álnokság.

Isten a világ királya, fenségbe öltözködik ő; hatalommal övezi magát az Úr, azért szilárdan is áll a világ, meg nem rendül. Rendületlen a te trónod ősidők óta, öröktől fogva létezel te. Folyók fölemelik, Uram, folyók fölemelik zajló szavukat, rákezdik a folyamok hullámcsapásukat. Ámde nagy folyóvizek morájánál, és a tenger hatalmas hullámverődésénél is hatalmasabb az Isten a magaságban. A te tanúságaid nagyon megbízhatók! házadat megilleti a szentültartás, Istenem, az idők végtelenségeig.

Hétköznapiakon מוֹמֵר לַתּוֹרָה után itt folytatják.

יהי Isten dicsősége örökké tart; az Úr örülhet alkotásainak. Áldva legyen az Ur neve most és mindörökké. Napkelettől nyugatig magasztalt az Isten neve. Az Úr felülemelkedik a népeken, az ég fölött van az ő fensége. Uram, a te neved fenáll örökké. Uram, a te emléked nemzedékről nemzedékre. Isten az égben állítá föl trónját és az ő kormányja mindent igazgat. Örüljenek az egek és vigadjon a föld, és hirdessék a népek közt: Az örökkévaló a világ királya! Isten uralkodik. Isten uralkodott, Isten fog uralkodni mindörökké Isten király marad örökké, míg a népek elvesznek

תפלת שחרית

שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : כָּכָל יוֹם אֲבָרְכְּךָ וְאֶהְלֶלְךָ
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ
אֵין חֶקֶר : הוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתְךָ
יִגְדְּלוּ : הֵדֵר כְּבוֹד הוֹדְךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וְעֻזּוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה : זָכָר
רַב טוֹבְךָ יִבְרָעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ
אֶרְךָ אֲפִים וּגְדֹל חֶסֶד : טוֹב יְיָ לְכָל וְרַחֲמָיו עַל
כָּל מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ
יִבְרַכּוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֵדֵר
מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ
כָּכָל הוֹר וְדוֹר : סוּמְךָ יְיָ לְכָל הַנִּפְלָאִים וְזוֹקֶךָ
לְכָל הַכְּפוּפִים : עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה
נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בָּעֵתוֹ : פּוֹתֵחַ אֶת יָדְךָ
וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן : צִדִּיק יְיָ כָּכָל דִּרְכָּיו
וַחֲסִיד כָּכָל מַעֲשָׂיו : קְרוֹב יְיָ לְכָל קָרְאִיו לְכָל
אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בְּאַמֶּת : רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֶת
שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל־אֲהָבָיו
וְאֶת כָּל הָרָשָׁעִים יִשְׁמִיד : תְּהִלַּת יְיָ יִדְבֹּר פִּי
וַיְבָרֶךְ כָּל בֶּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאַנְחֵנוּ
נִבְרָךְ יְיָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

az országból. Isten elrontja a népek tervét, meg hiusítja a nemzetek szándékát. Sok gondolat támad az ember szívében, de Isten végzése, az fenn is áll. Isten végzése örökké áll fenn, szíve gondolatjai mindenha: Mert ő szólt és meglett, ő parancsolt és előállt minden. Az Úr Cijónt szemelte ki magának, azt kívánta meg székhelyéül. Így Jákóbot választá magának az Isten, Izráelt tulajdonává. Így meg nem veti Isten az ő népét és örökségét el nem hagyja. Ő, az irgalmas, megbocsátja a vétket és nem pusztít; gyakran visszafojtja haragját és nem engedi kitörni egész dühösségét. Isten segíts meg! Király hallgass meg, mikor felkiáltunk.

אשרי Boldogok, kik házádban laknak és téged szüntelen dicsérnek, szelah! Boldog az a nép, a mely így jár; boldog az a nép, melynek Örök-kevaló az Istene!

תהלה (145.) Dicsérő dal Dávidtól. Magasztallak Istenem, királyom, és áldom nevedet mindörökké. Mindennap áldalak téged és dicsérem nevedet örökön örökké. Nagy az Isten és fölötte dicséretes és nagysága kipuhatolhatatlan. Nemzedék nemzedéknek magasztalja alkotásaidat és hatalmadat hirdetik. Fenségednek dicső fényéről és csoda-dolgaidról elmélkedem. Félelmes tetteid hatalmát hirdetik, és én a te nagyságodat beszélem el. Nagy jószágodnak hírét terjesztik és igazságos voltodat megénekelik. Kegyes és irgalmas az Úr, hosszantűrő és nagy kegyelmű. Jó az Isten mindenek iránt, és könyörül minden alkotásain. Dicsér téged minden műved, jámboraid pedig áldanak.

תפלת שחרית

קמו הַלְלוּיָהּ, הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ: אֶהְלֹלָה יְיָ בְּחַיִּי,
אֶזְמְרָה לֵאלֹהֵי בְעֻזִּי: אֶל־תִּבְטְחוּ בִּגְדִיכִים בְּכֵן
אָדָם שְׂאִין לוֹ תְשׁוּעָה: תִּצַּא רוּחוֹ יֹשֵׁב לְאֲדָמָתוֹ,
בַּיּוֹם הַהוּא. אֲבָדוּ עֲשִׂתְנָתִיו: אֲשֶׁרִי שָׂאֵל יַעֲקֹב
בְּעֻזּוֹ, שִׁכְרוּ עַל יְיָ אֱלֹהָיו: עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ,
אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם, הַשְׁמַר אֶמֶת לְעוֹלָם:
עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׂוּקִים, נָתַן לֶחֶם לָרַעֲבִים, יְיָ
מִתִּיר אֲסוּרִים: יְיָ פָקַח עֵינִים, יְיָ זָקַף כְּפוּפִים,
יְיָ אָהֵב צַדִּיקִים: יְיָ שִׁמְרָ אֶת־גִּבֹּרִים, יָתוֹם וְאַלְמָנָה
יַעֲזֹדָה, וְדַרְךְ רַשָּׁעִים יַעֲזוּת: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם,
אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן, לְדָר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

קמו הַלְלוּיָהּ בִּי־טוֹב זְמִרָה אֱלֹהֵינוּ, בִּי־נָעִים נֶאֱמָה
תְהִלָּה: בָּנָה יְרוּשָׁלַם יְיָ, גִּדְּחִי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּם:
הָרוּפָא לְשִׁכּוּרֵי לֵב, וּמַחֲבֵשׁ לַעֲצָבוֹתָם: מוֹנֶה
מִסֵּפֶר לַפּוֹכְכִים, לְכָל־שְׁמוֹת יִקְרָא: גָּדוֹל
אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ, לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסֵּפֶר: מְעוֹדֵד
עֲנֻיִם יְיָ, מַשְׁפִּיל רַשָּׁעִים עַד־אָרֶץ: עֲנֵנו לִי
בְתוֹדָה, זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר: הַמְכִּסָּה שָׁמַיִם
בְּעָבִים, הַמְכִּין לָאָרֶץ מָטָר, הַמַּצְמִיחַ הָרִים חֲצִיר:
נֹתֵן לְבַהֲמָה דַּחֲמָה, לְבָנֵי עֵרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ:
לֹא בְּגִבּוֹרַת הַסּוּם יִחְפֹּץ, לֹא־בְשׁוּקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה:

Uralmad dicsőségéről szólnak és erős voltodat hiesztelik. Hogy tudassák az emberfiakkal erőtet-teit és uralmának fényes dicsőségét. A te ural-kodásod örök időkre szól, és kormányzásod nem-zedékről nemzedékre. Gyámolit az Úr minden esendőt és fölegyenesít minden görnyedőt. Minde-nek szemei hozzád esengnek, és te megadod nekik eledelüket idejében. Kinyitod kezedet, és eltelik minden élő a te jóakarattal. Igazságos az Úr minden eljárásban és jóságos minden tetteiben. Közel van az Úr minden imádóihoz, a kik őt igazán imádják. Tiszlelőinek akaratát teljesíti, kiáltásukat hallja és megsegíti őket. Az Úr meg-őrzi mindazokat, a kik őt szeretik, a gonoszokat pedig mind kiirtja. Isten dicsőségét hirdesse az én szám és áldja minden élő test az ő szent nevét mindörökké. Mi pedig áldjuk az Istent most és örökké, hallelujah!

הללויה Hallelujah! Dicsérd én lelkem az Urat! Én dicsőítem az Urat a mig élek, énekelek Istenem-nek, a mig létezem. Ne bizzatok főurakban, az ember fiában, a ki nem segíthet. Elhagyván őt lelke, földébe tér vissza; az nap kárba vesznek kieszeít tervei. Boldog az, kinek Jákob Istene van segítségére, a kinek reménye örökkévaló Istenhez, a ki alkotta az eget és a földet, a tengert és mindent, ami benne van, a ki megtartja hűségét örökké; a ki igazságot szolgáltat az elnyomottak-nak, kenyeret ad a koplalóknak. Isten föloldozza a megkötözötteket, Isten felegyenesíti a görnye-döket, Isten szereti az igazakat, oltalmazza az idegeneket, az árvát és özvegyet fenntartja, és a gonoszok útját elferdíti. Isten örökké uralkodik, a

רוצה יי את-יראיו, את-המִי־הַלִּים לְחַסְדּוֹ: שְׁבַח־י
ירושלָם את-יי, הַלְּלִי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן: כִּי-חֲזַק בְּרִיחֵי
שְׁעָרֶיךָ, בַּרְךְ בְּנֶיךָ בְּקֶרְבֶּךָ: הַשֵּׁם גְּבוּלֶךָ שְׁלוֹם,
הַלֵּב חַטִּים יִשְׁבִּיעֶךָ: הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ אֶרֶץ, עַד-
מִהֲרָה יִרְוֶן דְּבָרוֹ: הַנֶּתֶן שְׁלֹג בַּצֹּמֶר, בְּפוֹר בְּאֶפֶר
יִפּוֹר: מִשְׁלִיךְ קֶרְחוֹ כְּפֶתִים, לִפְנֵי קָרְתוֹ מִיַּעֲמוֹד:
יִשְׁלַח-דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם, יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְדוּמִים: מִגִּיד
דְּבָרָיו לַיַּעֲקֹב, חָקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא-
עָשָׂה בֶן לְכָל-גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי-יָדָעוֹם הַלְלוּיָהּ:
קִסַּח הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֶת-יי מִן הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ
בְּמִרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל-מַלְאָכָיו, הַלְלוּהוּ כָּל-
צָבָאוֹ: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיְרָח, הַלְלוּהוּ כָּל-כּוֹכָבֵי
אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל
הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם יי, כִּי הוּא צוּה וְנִבְרָאוֹ:
וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם, חֵק-נָתַן וְלֹא-יַעֲבוֹר: הַלְלוּ
אֶת-יי מִן-הָאָרֶץ, תַּנְיִינִים וְכָל-תַּהֲמוֹת: אִשׁ וּבָרָד
שֶׁלֶג וְקִיטּוֹר, רוּחַ סַעָרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ: הַהָרִים
וְכָל-גְּבָעוֹת, עֵץ פֶּרִי וְכָל-אֲרָזִים: הַחֲיָה וְכָל-
בְּהֵמָה, רֶמֶשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי-אֶרֶץ וְכָל-לְאֻמִּים,
שָׂרִים וְכָל-שֹׁפְטֵי אֶרֶץ: בַּחֲוָרִים וְגַם-בְּתוֹלוֹת,
זְקֵנִים עַם-נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם יי, כִּי-נִשְׁגָּב

te Istened Cijón nemzedékről nemzedékre, hal-
lelujah!

הללויה Dicsérjétek, mert Istent jól esik Istenün-
két megénekelni, mert kellemes, illő a dicséret.
Jeruzsalemet fölépíti az Isten, Izráel számüző tjeit
egybegyűjti. Ő gyógyítja a megtört szivüeket és
kötözi be fájó sebeiket. Megszabja a csillagok szá-
mát. Mindnyájukat nevükön szólítja. Nagy a mi
Urunk és mindenható, az ő bölcseségének nincs
határa. Az alázatosokat fölsegíti az Úr, a gono-
szokat pedig földig alázza le. Hangoztassatok Is-
tennek hálaéneket, zengjétek Istenünknek citerán;
a ki elborítja az eget a felhőkkel, a ki esőt készít
a földre, a ki füvet növeszt a hegyeken; a ki
megadja a baromnak az ő táplálékát, a hollófiak-
nak azt, a miért kárognak. Nem a ló erejében
gyönyörködik ő, nem a férfi izmos combjait ked-
veli ő. Isten azokat kedveli, a kik őt tisztelik, a
kik kegyelmében reménykednek. Magasztald az
Istent, Jeruzsalem! dicsérd Istenedet Cijón! Mert
megerősítette kapuid závarait, megáldotta gyerme-
kidet közepetted. Ő békét szerez határodban, bú-
za kövérivel jóllakat. Ő meg üzeni mondandóját
a földnek, gyorsan halad az ő parancs-szava. Ő
adja a havat, mintegy gyapju pelyhekben, zuzma-
rát hint mint hamut. A jeget darabokban dobja
le, fagyaló hidegét ki állhatja meg? de megereszt-
vén parancs-szavát, fölengednek, megindítja szelét,
és vízzé olvadnak. Így jelenti ki szavát Jákobnak,
törvényeit és rendeleteit Izráelnek. Így nem bánt
ő más nemzetekkel; rendeleteit meg nem ismerik.
Halleluja.

תפלת שחרית

שְׁמוֹ לְבָדוֹ הוֹדוּ עַל-אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיֵּרָם קֶרֶן לְעַמּוֹ:
 תִּהְיֶה לְכָל-חֲסִידָיו לְבִנֵּי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַקְּלוּיָהּ:
 קִמַּט הַקְּלוּיָהּ, שִׁירֵהוּ לִי שִׁיר חֲדָשׁ, תִּהְיֶה לָּתוֹ בְּקֹהֶל
 חֲסִידִים: יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשָׂיו, בְּנִי-צִיּוֹן יִגִּילוֹ
 בְּמַלְכָּם: יִהְיֶה שְׁמוֹ בְּמַחֹל, בְּתֶרֶף וּבְנוֹר יִזְמְרוּ
 לוֹ: כִּי-רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ, יִפְאַר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה:
 יַעֲלֶזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד, יִרְנְנוּ עַל-מִשְׁכְּבוֹתָם:
 רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחָרֵב פִּיפִיּוֹת בָּיָדָם: לַעֲשׂוֹת
 נִקְמָה בַּנּוֹסִים, תּוֹכַחוֹת בְּלֹא אִמִּים: דָּאִסֵּר מַלְכֵיהֶם
 בְּזִנְקִים, וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוֹל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם
 מִשְׁפָּט כְּתוֹב, הַדֵּר הוּא לְכָל-חֲסִידָיו הַקְּלוּיָהּ:
 קִנֵּי הַקְּלוּיָהּ, הֵלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ, הֵלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ
 עִזּוֹ: הֵלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ, הֵלְלוּהוּ כָּרֵב גְּדֻלּוֹ:
 הֵלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הֵלְלוּהוּ בְּנֶגֶל וּבְנוֹר:
 הֵלְלוּהוּ בְּתֶרֶף וּמַחֹל, הֵלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגֶב:
 הִקְדִּיאוּ בְּצִלְצָל־שִׁמְעַי, הֵלְלוּהוּ בְּצִלְצָלֵי תְרוּעָה:
 כֹּד הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה לָּהּ, כִּי הִיא תִּהְיֶה:

תהלים פ"ט, נ"ג. קל"ה, כ"א. ע"ב, י"ח, י"ט.

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן,
 שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַקְּלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ

הללויה Hallelujah! Dicsérjétek az Istent az egek-
ből, (églakók), dicsérjétek a magasságban! Di-
csérjétek minden angyalai, dicsérjétek minden se-
regei! Dicsérjétek nap és hold, dicsérjétek fénylő
csillagok! Dicsérjétek őt egek egei és az egek fö-
lötti vizek. Dicsérjék Isten nevét, mert ő paran-
csolt, és meglettek. És oda állítá őket örök időkre;
törvényt hozott, még pedig nem szeghetőt. Dicsér-
jétek Istent a földről, tengeri szörnyetegek és
minden mélységei, tűz és jégeső, hó, köd és szél-
vész, szavának megannyi végrehajtói! Minden he-
gyek, halmok, minden gyümölcsfák és cedrusok;
minden vad és barom, féreg és szárnyas madár;
a föld királyai és valamennyi népség, fejedelmek
és a föld minden birája; ifjak és szüzek, öregek
és fiatalok — mind dicsérjék az Úr nevét, mert
egyedül az ő neve magasztos; fensége egyaránt
van a földön és az égben. Ő emeli népe hatalmát
dicsősége jámborainak, Izrael fiainak, a hozzá
közeledő népnek — Hallelujah!

הללויה Hallelujah: Énekeljétek az Urnak új éne-
ket, dicséretét a jámborok gyülekezetében. Örül-
jön Izrael alkotójának, Cijón fiai örvendezzenek
királyuknak. Dicsérjék az ő nevét körtánczczal,
dob- és hárfa-szó mellett daloljanak neki. Mert
az Úr gyönyörködik népében, földisziti a lealá-
zottakat üdvösséggel. Örvidenek a jámborok a
dicsőségnek, még fekvőhelyükön is ujjonganak.
Istennek magasztalása van az ő torkukban és
kétélű kard a kezükben, hogy boszut álljanak a
pogány népeken és megfenyítsék a nemzeteket;
hog királyaikat lánczra fűzzék és főembereiket
vas bilincsekre: hogy végre hajtsák rajtunk a

לְעוֹלָם, וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן;

ד"ה א' כ"ט.

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ, לְעֵינֵי כָל־הַקָּהָל, וַיֹּאמֶר
דָּוִיד, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם
וְעַד־עוֹלָם: לָךְ יְיָ הַגְדָּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת
וְהַנִּצָּח וְהַחֹד, כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לָךְ יְיָ
הַמְּמֻלָּכָה וְהַמְתַּנְשָׂא, לְכָל לְרֹאשׁ: וְהָעֶשֶׂר
וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל, וּבִידֶךָ כָּח
וּגְבוּרָה, וּבִידֶךָ לַגְּדֹל וּלְחֹזֶק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ
מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, וּמְהֻלָּלִים לְשֵׁם תְּפָאֲרֶתְךָ:
אַתָּה הוּא יְיָ לְבָדָּךְ, אַתָּה עֹשִׂית אֶת־הַשְּׁמַיִם,
שְׁמֵי הַשְּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ,
הַיָּמִים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת־כָּלָם,
וּצְבָא הַשְּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא יְיָ
הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר בְּחֶרֶת בְּאַכְרָם, וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר
כַּשְׂדִּים, וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ אֲבָרָהֶם: וּמִצֵּאת אֶת־לִבְבוֹ
נִאֲמָן לִפְנֶיךָ:

וּכְרוֹת עַמּוֹ הַיִּבְרִית, לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי,
הַחֲתִי, הָאֱמֹרִי, וְהַפְּרָזִי, וְהַיְבוּסִי, וְהַגְּרָזִישִׁי לָתֵת
לְזֶרְעוֹ, וּתְקַם אֶת־דְּבָרְךָ, כִּי צִדִּיק אַתָּה: וּתְרָא
אֶת־עֵינֵי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם, וְאֶת־זַעֲקָתָם, שְׁמַעַת

szentírás rendeletét; tisztelet ez minden jámborinak, hallelujah;

הללויה Hallelujah! Dicsérjétek Istent szentségében! Dicsérjétek hatalmas égboltjain; Dicsérjétek hatalmas tetteiért; dicsérjétek véghetetlen nagysága szerint! Dicsérjétek kürtfuvással; dicsérjétek lant- és hárfa-szóval! Dicsérjétek dobpergés és körtáncz mellett, dicsérjétek húros és fúvó hangszereken! Dicsérjétek fennhangu czimbalmokkal, dicsérjétek harsogó czimbalmokkal! Minden lélek dicsérje az Istent, hallelujah;

ברוך Áldassék az Úr örökké, ámen! ámen! Áldassék az Úr Cijón felől, a ki Jeruzsálemben lakozik, hallelujah!

Áldassék az Úr Isten, Izrael Istene, a kiegyedül mivel csodákat; áldassék dicső, neve örökké, és teljék meg dicsőségevel az egész flöd. amen; ámen!

ויברך És hálát adott Dávid az Istennek az egész gyülekezet szeme láttára, és mondá Dávid; Áldott vagy te Uram Izráel Istene, mi atyánk örökkön örökké! A tiéd, Uram, a nagyság, a hatalom, a fény, a győzelem és a fenség, valamint minden az égben és a földön; a tiéd, Örökkévaló, az uralkodás, ki fölemelkedel a mindenség fejévé. A gazdagság és tisztelet tőled való; te uralkodol a mindenségen; a te kezeden van az erő és hatalom és hatalmadban áll, bárkit felmagasztalni és hatalmassá tenni. Most azért hálát rebegünk neked Istenünk és magasztaljuk dicső nevedet — Egyedül te vagy Isten; te alkottad az eget, a mennyeket és minden seregüket, a földet és minden rajta levőt, a tengereket és mindent, a mi bennük van-

על־יִם־סוּף: וּתְתֵן אֶתְּתָּ וּמִפְתִּים בְּפִרְעָה, וּבְכָל־
עֲבָדָיו, וּבְכָל עַם אֲרָצוֹ, כִּי יִדְעָתָּ, כִּי הִזִּידוּ עֲלֵיהֶם,
וּתַעֲשֶׂה־לָּךְ שֵׁם, כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהֵיטֵב בְּקָעָתָּ לַפְּנִיָּהִם,
וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשָׁה, וְאֶת־רַדְּפֵיהֶם, הִשְׁלַכְתָּ
בְּמַצּוֹלֹת כְּמו־אָבֶן בְּמַיִם עֲזִיִּים:

וַיִּזְשַׁע־יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד
מִצְרַיִם, וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שִׁפְת
הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה בְּמִצְרַיִם, וַיֵּירָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה, וַיֹּאמְרֻּ בְּיְהוָה
וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוֹ:

אֲנִי יֹשִׁיר־מֶשֶׁה וּבְנִי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנְּשִׁירָה
הַזֹּאת לַיהוָה, וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־
גָּאָה גָּאָה סוֹס וְרֹכְבוֹ רָמָה בָּיִם: עֲזִי וּמִרְתַּי יְהִי
וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלַי וְאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וְאֶרְמָמְנָהוּ: יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ: מִרְכַּבַּת
פִּרְעֹה וַחֲיָלוֹ יָרָה בָּיִם, וּמִבְּחַר שְׁלִשְׁוֹ שִׁבְעֻ
בָּיִם־סוּף: תַּהֲמֹת יִכְסִּימוּ יִרְדּוּ בְּמַצּוֹלֹת כְּמו־אָבֶן:
יִמִּינֶךָ יְהוָה נֶאֱדָרִי בְּכַח יְמִינֶךָ יְהוָה תִּרְעֵץ אוֹיֵב:
וּבְרִב גְּאוּנֶךָ תַּהַרֵּם, קִמְּךָ תִּשְׁלַח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ
בִּקְשׁ: וּבְרוּחַ אֲפִיד נַעֲרָמוּ מַיִם נִצְבּוּ כְּמו־גֵד
נִזְלִים קִפְּאֵי תַהֲמֹת בְּלִבֵּי־יָם: אָמֵן אוֹיֵב אֲרַדְּךָ

te élteted mindnyájukat, és az egek seregi meghajolnak előtted. Te vagy az örökkévaló Isten a ki Abrámot kiszemelted és Ur-Kaszdimból kihoztad, és nevét Abrahámra változtattad, és szívét hűségesnek találtad előtted.

וּכְרַתָּ Ezért kötötted meg vele a szövetséget, hogy a Kenáani, Chitti, Emóri, Perizi, Jebuszi és Girgasi országát ivadékainak adod, és meg is tartottad szavadat, mert igazságos vagy te. És láttad atyáink elnyomatását Egyiptomban és jajkiáltásukat meghallottad a Sástengernél, akkor jeleket és csodákat tettél Faraón és minden szolgáin és országának egész népén, mert tudtad, hogy zsarnokoskodtak rajtuk, és hírnevet szereztél magadnak mind e mai napig. A tengert meghasítottad előttük, úgy hogy a tenger közepén szárazon keltek át, üldözőiket a mélységbe lökted, mint egy követ a hatalmas vizekbe.

וַיִּצֵץ És megsegíté Isten az napon Izráelt Micrájim kezéből, úgy hogy Izrael halva látta az egyiptomiakat a tenger partján. És látván Izrael a nagy hatalmat, melyet az Úr kifejtett Micrájim ellen: ezért félté a nép Istent, és hittek Istenben és Mózesben, az ő szolgájában.

וְאָז Akkor éneklé Mózes és Izrael fiai ezt az éneket az Úr tiszteletére, ekkép szólván: Hadd énekelek az Urnak, mert magasztalva magasztos; lovat és lovast a tengerbe sodort. Isten az én győzelmem, az én énekem; ő volt nekem segítségemre; ő az Istenem és őt dicsőítem; ő atyám Istene s őt magasztalom. Isten a hadakozás ura; „örökkévaló az ő neve. Faraó hadi szekereit és seregét a tengerbe dobta és legkiválóbb harczosai

אֲשׁוּג אֶחֱלֶק שָׁלָל תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי אַרְיֵק חֲרָבִי
תֹּרִישְׁמוּ יָדִי : נִשְׁפֹּת בְּרוּחְךָ בְּסִמּוֹ יָם צִלְלוּ
בְּעוֹפֹרֶת בָּמִים אֲדִירִים : מִי־כִמְכָּה בָּאֵלֶם יְהוָה
מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֶדֶשׁ נֹרָא תִהְלֹת עֲשֵׂה פֶלֶא :
נָטִית יְמִינְךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ : נָחִית בְּחִסְדְּךָ עַם־
זוֹ גִּאֲלֹת נִהְלֹת בְּעִזָּה אֶל־נֹה קִדְשֶׁךָ : שָׁמְעוּ
עַמִּים יִרְגָּזוּן חֵיל אֲחֹז יִשְׁבִּי פִלִּשְׁתִּי : אִזּוּ נִבְהִלוּ
אֲלוֹפֵי אֲדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֶאֱחֹזוּ רָעַד נִמְגּוּ כָּל
יִשְׁבִּי כְנָעַן : תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפָחַד בְּגִדְלִי
זְרוּעֶךָ יִדְּמוּ בְּאֶבֶן עַד־יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹר
עַם־זוֹ קִנִּית : תִּבְאֲמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּהָר נִחְלֹתֶיךָ מִבּוֹן
לִשְׁבֹּתֶיךָ פָּעִלְתָּ יְהוָה מִקֶּדֶשׁ אֲדָנִי כוֹנֵנִי יְדִידִי :
יְהוָה וַיִּמְלֹךְ לְעַלְמָם וְעַד : יְהוָה וַיִּמְלֹךְ לְעַלְמָם וְעַד :
יְהוָה מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעַלְמָם וּלְעַלְמֵי עֹלָמָא :
כִּי בָּא סוֹם פִּרְעֹה בִּרְכָבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיִם וַיִּשָּׁב
יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מִי הָיִם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבֹשָׁה
בְּתוֹךְ הָיִם : כִּי לִיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם :
וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהָר צִיּוֹן לִשְׁפֹט אֶת־הָר עֲשׂוֹ
וְהִיתָה לִיהוָה הַמְּלוּכָה : וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־
כָּל־הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד :
וּבְתוֹרַתְךָ בָּתוֹב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

alámerültek a Sástengerbe. Hullámok boríták őket, lezuhantak a mélységbe, mint a kő. A te jobbod örökkévaló, dicsőítve hatalom által, a te jobbod, örökkévaló, szétzúzza az ellenséget. Fenséged nagyságában szétrombolod ellenségeidet, kibocsátod haragodat, az megemészti őket, mint a tarlót. Orrod lehelletétől vizek torlódtak össze, falként állt meg a mi folyós, megmerevedtek a hullámok a tenger szívében. Szólt az ellenség: Üzöm, utólcsem, osztom a zsákmányt, eltelik velük mohó vágyakozásom; kirántom kardomat, elpusztítja őket az én kezem. Ekkor egyet fújtál leheleteddel, és elborítá őket a tenger; alásülyedtek mint az ólom hatalmas vizekbe. Ki olyan mint te, örökkévaló, a hatalmasok közt? Ki oly dicső a szentségben, mint te, rettenetes a dicséreteken, csoda mivelő? Kinyujtád jobbodat, és elnyelte őket a föld; ellenben kegyességeddel vezérled a népet, melyet megváltottál; kalauzolod hatalmaddal szent hajlékod felé. Hallván ezt a népek, megrezzentek; reszketés fogta el Peleseth lakóit. Akkor megdöbbszentek Edóm fejedelmei, Moab hatalmasait remegés fogta el; elcsüggednek Kenaán minden lakószai. Megszállja őket félelem és borzadály; karod nagy hatalma előtt elnémulnak mint a kő. Mígnem átvonult a te néped, Örökkévaló, míg át nem kelt e nép, melyet szereztél. Beviszed őket és elplántáld a te birtokod hegyén, melyet széked helyéül rendeztél be Istenem, a szent helyen, melyet a te kezeid alapítottak, Uram! — Isten örökké uralkodik; az Isten uralkodni fog mindörökké. Mert Istené az uralkodás, s ő kormányozza a népeket. És felvonulnak a megváltók

תפלת שחרית

וְשֵׁתִּי בַּחֲשֹׁמֶךְ לְעַד מִלְּפָנֶיךָ הָאֵל, הַמִּלֵּךְ הַגָּדוֹל
 וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, כִּי לָךְ נָאָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְאַלֵּינוּ אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבָחָה, הֵלֵל וְזִמְרָה, עֹז
 וּמִשְׁשָׁלָה נִצָּח, גְּדָלָה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת,
 קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד--
 עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֵל מִלֵּךְ, גָּדוֹל בְּתִשְׁבָּחוֹת,
 אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי
 זִמְרָה, מִלֵּךְ, אֵל, חַי הָעוֹלָמִים:

חזן ויתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די-ברא
 ברעותה וימליך מלכותה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל-
 בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

קו"ה יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי.

חזן יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא
 ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא. לעלא
 (בעשי"ת ולעלא מבר) מן כל ברבכא ושירתא תשבחתא
 ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

חזן (*) ברכו את-י' המברך: | *P' יתברך וישתבח ויתפאר
 ויתרומם ויתנשא שמו של
 קו"ה ברוך י' המברך לעולם ועד: | מלך מלכי המלכים הקדוש
 ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים סלו לרוב
 בערבות ביה שמו ועליו לפגיו: ושמו מרומם על-כל-ברכה ותהלה:
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם י' מברך מעתה ועד עולם:

Cijón hegyére, hogy ítéletet mondjanak Eszav hegyéről. Ekkor Istené lesz az uralkodás; Isten lesz a király az egész földön. Az napon az Isten is egyetlen, a neve is Egyetlen lesz.

Thórásban is így van megírva; „Halljad Izrael, Urunk Istenünk egyetlen Isten!”

יְשׁוּעָה Örökké dicsőíttessék a te neved, királyunk, mindenhatónk, nagy és szent Uralkodó az égben és a földön, mert téged Urunk Istenünk és atyáink Istene megillet az ének és a tisztelet, a dicséret és a dal, a hatalom és uralom, a győzelem, nagyság, erő, hir és dicsőség; a szentség, s hódolat, áldás s háladás most és örökké. — Áldassál Uram, mindenható király, ki nagy vagy dicsőségedben, a hódolások Istene, a csodatettek Ura, a ki kedveli a dalokat és éneket, mindenható, örök életű király!

Kántor: Magasztaltassék és szenteltessék az Ur neve a világon, melyet bölcs akarata szerint teremtett. Terjedjen el az ő uralma életnapjaitokban és Izrael egész házának életében minél hamarabb és legközelebb ámen!

Község: Legyen áldva az Ur dicső neve örökkön örökké!

Kántor: Legyen áldva, dicsérve, tisztelve magasztalva, emelkedett, dicsőített, főnkelt és imádott a Legszentebbnek neve; áldott ő, sőt felülemelkedik minden áldáson, éneken, dicsőítésen és vigasztaló dalon, a melyeket e világon mondhatunk — ámen!

כִּירוּ *Kántor:* Áldjátok Istent, az áldásra méltót!

Község: Áldassék az Ur, az áldandó, mindörökké!

Mikor a kántor kezdi, a közsg ezt mondja:

יְתַבֵּר Áldassék, dicsértessék, magasztaltassék és nagyra becsültessék a királyok királyának szent neve, áldassék ő!

תפלת שחרית

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר
 אוֹר, וּבוֹרֵא הַשֶּׁשׁ עֲשֵׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַלֵּל;
 הַמַּאִיר לָאָרֶץ וּלְהָרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים.
 וּבִטְוֹבוֹ מְחַיֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:
 מִה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי, כָּל־כֶּחֶם עֲשִׂיתָ מְלֵאכָה
 הָאָרֶץ קִינְנָךְ; הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבָדּוֹ מֵאָה.
 הַמְּשַׁבֵּחַ וְהַמְּפָאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא מִימּוֹת עוֹלָם; אֱלֹהֵי
 עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר
 מִשְׁגָּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁגָּב בְּעֲדָנוּ; אֵל בָּרוּךְ
 גָּדוֹל דָּעָה, הַכִּין וּפָעַל זִהְרֵי חֶמֶד, טוֹב יוֹצֵר כְּבוֹד
 לְשִׁמּוֹ, מְאֻרּוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ, פְּנוֹת צִבְאוֹ
 קְדוּשִׁים, רוֹמְמֵי שְׂדֵי; תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל
 וּקְדוּשָׁתוֹ; תִּתְּבָרֵךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל־שִׁבְחַ מַעֲשֵׂה
 יְדֹךְ, וְעַל־מְאֻרֵי־אוֹר שְׁעֵשִׂיתָ, וּפְאֶרְךָ סִלָּה;
 תִּתְּבָרֵךְ צוּרֵנוּ מְלַכְנוּ וּגְאֻלָּנוּ, בּוֹרֵא קְדוּשִׁים,
 יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מְלַכְנוּ, יוֹצֵר מִשְׁרָתִים, וְאֲשֶׁר
 מִשְׁרָתָיו, כָּל־עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם, וּמִשְׁמִיעִים
 בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבַר־אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם;
 בָּדָם אֲהוּבִים כָּל־בְּרוּרִים, כָּל־גְּבוּרִים, וְכָל־
 עֲשִׂים בְּאִימָה וּבִירָאָה, רְצוֹן קוֹנֵם; וְכָל־פּוֹתְחִים
 אֶת־פִּיָּהֶם, בְּקִדְשָׁה וּבְמִהְרָה, בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה,

mert ő első és utolsó, és rajta kívül nincs Isten. Nyissatok útát neki, ki sötét felhőkön jár — „Jah“ az ő neve — és vigadjatok előtte! Az ő neve felülemelkedett minden áldáson és dicséreten. Áldott az ő neve, dicsősége és uralma örökön örökké. Legyen áldott az Isten neve most és mindörökké!

Ha az ünnep hétköznapra esik.

הַמַּאֲרִיץ Ő világít a földre és a rajta lakókra kegyességgel, és jóságában minden napon meg-
ujítja a teremtés munkáját. Mily számosak a te műveid, Uram; mindnyájukat bölcseséggel alkotad, telve a föld szerzeményeiddel! Egyedül magasztalt király kezdet óta; a dicsért, dicsőített és fenkölt örök idők óta. Világ királya, a te nagy irgalmadban könyörülj rajtunk! Győzelmünk Ura, erősségünk kösziklája, boldogságunk pajzsa, oltalmunk vára! — Isten, az áldott és nagy bölcseségű készítette és alkotta a nap sugarait. A Jóságos teremtő azt neve tiszteletére. — Világítókat adott hatalmása (a nap) köré. Szent seregeinek fejei a mindenhatót magasztalják; folyvást Isten dicsőségét és szentségét hirdetik. Áldassál Urunk Istenünk kezeid alkotásának dicső voltaért és a világító fény-alakokért, melyeket azért teremtetél, hogy téged dicsőítsenek — szelah!

תַּחֲבֹרַךְ Áldassál, kösziklánk, királyunk és megváltónk, a szentek teremtője! Örökké dicsértessék a te neved, királyunk, a szolgálattévő angyalok alkotója, és kinek összes szolgálói a világ magaslatán állván, fennszóval és félelem közt hangoztatják az élő Isten és a világ királyának szavait. Mind szeretvék ők, mind kíválók, mind hősök ők, és mindnyájan teljesítik félelem és rettegés közt szerzőjük akaratát: mindnyájan beszédes, szent

תפלת שררית

וּמְבָרְכִים וּמְיַשְׁכְּחִים וּמְפַאֲרִים וּמְעֲרִיצִים וּמְקַדִּישִׁים
וּמְמַלִּיכִים:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
קָדוֹשׁ הוּא: וְכֹל מִקְבְּלִים עֲלֵיהֶם, עַל מַלְכוּת
שָׁמַיִם זֶה מְזֶה, וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לָזֶה, לְהַקְדִּישׁ
לְיוֹצֵרם בְּנִחַת רוּחַ, בְּשֹׁפָה בְרוּרָה, וּבְנִיעֻמָּה.
קָדְשָׁה כָּלם פְּאֻחַ, עֹזִים וְאוֹמְרִים בִּירְאָה:
קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מִלֵּא כָּל־הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ:

וְהָאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים
לְעֲמַת שָׁרָפִים, לְעֲמַת מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:
בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

לֵאל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנוּ, לְמֶלֶךְ אֵל חַי
וְקַיִם זְמִירוֹת יֹאמְרוּ, וְתִשְׁבְּחוֹת יִשְׁמְעוּ, בִּי
הוּא לְבָדוֹ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בֹּעֵל
מְלָחֲמוֹת, זוֹרֵעַ צְדָקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרָא
רְפוּאוֹת, נוֹרָא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן הַנִּסְלָאוֹת, הַמַּחְדֵּשׁ
בְּטוֹבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית: כְּאֹמֹר
לְעֵינֶיהָ אוֹרִים גְּדוֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: אֹר חֲדָשׁ
עַל צִיּוֹן תִּאִיר, וְנוֹכַח כָּלנוּ בְּמַהֲרָה לְאוּרוֹ: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

tisztességgel éneket és dalt hangoztatnak és áldják és dicsérik és dicsőítik és magasztalják és megszentelik és hódolva hirdetik:

Nevét a mindenható, a nagy, a hatalmas és félelmes királynak, szent ő! És mindnyájan egymásután alávetik magukat a a mennyei uralom szolgálatának és szavukat adják egymásnak, hogy teremtőjük szentségét hirdetik egész lelki nyugalommal. — Mindnyájan egyszerre rá kezdik és tisztelettel mondják:

Szent, Szent, Szent

a seregek Ura; telve az egész föld az ő dicső voltával!

וְהַאֲוִיִּים Ekkor az Ofanim és a szent alakok nagy felindulással fölkerekednek a Szerafimmal szemközt és velük egyetemben magasztalva mondják:

Áldassék Isten fensége ott, a hol van!

לֵאלֹהֵינוּ Istennek, az áldottnak, kedves dalokat zenének; a mindenható, örökéletű királynak énekeket mondanak és dicséreteket hallatnak, mert egyedül ő mivel hős-tetteket, alkot új dolgokat; ő a harcz Ura; ő veti el az igazságot, ő sarjaszt belőle üdvösséget és teremtv orvosságot. A dicséreték félelmese, a csodák Ura ő, ki jóságában minden napon szünet nélkül a teremtvés művét újra kezdi, a mint mondva van: „Dicsérjétek a nagy világ alkotóját, mert örökké tart a z ő kegyelme“. — Uj világot deríts Cijónra, hogy csakhamar mindnyájan megérthessük az ő világosságát. Áldassál Uram, a ki teremtvéd a világitókat!

תפלת שחרית

אֱהָבָה רַבָּה אֶהְבֶּתְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ הַמְלִיךָ
 גְּדוֹלָה וַיִּתְּרָה הַמְלִיכָה עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵנוּ
 בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוּ בְךָ וַתִּלְמַדְם חֲקֵי חַיִּים,
 כֵּן תַּחַנְנוּ וַתִּלְמַדְנוּ: אָבִינוּ הָאֵל הַרְחֵמֵן, הַמְרַחֵם
 רַחֵם עָלֵינוּ, וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל לִשְׁמַע
 לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד, לִשְׁמֹר וּלְעֲשׂוֹת, וּלְקַיֵּם אֶת-כָּל-
 דִּבְרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ
 בְּתוֹרַתְךָ, וּדְבֵק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וַיַּחַד לְבָבֵנוּ
 לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ, וְלֹא-נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד:
 כִּי בָשָׂם קִדְשְׁךָ הַגְּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ
 נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם
 מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת
 לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתְּהָ, וּבָנוּ בְּחֵרֶת
 מִכָּל-עַם וּלְשׁוֹן, וְקִרְבָּתֵנוּ לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל, סֵלָה
 בְּאַמֶּת, לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחֲדֶךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ אַתָּה
 יי הַבּוֹחֵר בַּעֲמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יחיד אימור אל מלך נאמן:

דברים ו' ד'

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי | אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-
 גִּפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֵדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר

אהבה Nagy szeretettel kedveltél bennünket Urunk Istenünk, nagy és rendkívüli irgalommal könyörltél rajtunk. — Atyánk és királyunk! Tekintetlél atyáinkra, kik benned bízta, és a kiket te az élet törvényeire (a Thórára) tanítottál, nekünk is kedvezz és minket is taníts, Atyánk, kegyelmes, irgalmas atyánk! könyörülj rajtunk, és add szívünkbe a képességet, hogy megértsük, észlelhessük, fölfoghassuk, tanuljuk és tanítsuk, kövessük, megtartsuk és teljesítsük a Thórabeli tanításod minden szavait, szeretetből. — Világosítsd meg szemeinket Thórád által; engedd, hogy szivből ragaszkodjunk törvényeidhez, és adj szívünkbe egyetértést, hogy mindnyájan szeressük és tiszteljük a te nevedet és szégyent ne valljunk soha. Mivel a te szent, nagy és félelmes nevedben bízunk: hadd örüljünk és örvenddjünk a te segedelmednek! Engedd, hogy békén térjünk haza a föld négy szegletéből, és vezess bennünket emelt fővel a mi hazánkba! Mert te mindenható üdvözítő Isten vagy, és minket választottál ki valamennyi népek és nyelvek közül és közelebb hoztál bennünket nagy nevedhez, örök hűséggel, hogy hódoljunk neked és egyetlennek ismerjünk el szeretettel. Áldassál Istenem, a ki népeddé választottad Izrael szeretettel! — Isten hűséges király!

Halljad Izráel!

Örökkévaló Istenünk egyetlen Isten!

ברוך Dicsőíttessék az ő neve, fensége és uralma örökké!

Szeresd hát az örökkévalót. a te Istened teljes szivedből, teljes lelkedből és teljes erődből! És

אֲנֹכִי מִצִּוְךָ הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וּשְׁנַנְתָּם לְבִנְיָךְ
וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקִיּוֹמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יְדֶיךָ
וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

^{דברים} וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר הִנֵּה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם:
וְנָתַתִּי מִטֶּרֶם־אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת
הַגֶּגֶץ וְתִירֹשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ
לְבַהֲמֹתְךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ: הַשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־
יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר
אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהִיאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשִׁמְתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים
עַל־לִבְבְּכֶם וְעַר־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת
עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם
אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקִיּוֹמְךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי

hassanak e szavak, melyeket parancsolok neked e napon, a te szivedre. És gyakoroltasd be őket fiaddal, és szólj róluk, mikor lefekszel és mikor föl elsz. És kösd őket jelül a kezedre, és legyenek homlokszorító gyanánt szemeid közt. Ird fel őket házad ajtófeleire és kapuidra.

יהי És leszen, ha engedelmesen hallgattok parancsaimra, melyeket parancsolok neked e napon, szeretvén az Urat, a ti Isteneteket és imádva imádván őt teljes szivetekből: akkor esőt adok földeitekre kellő idején, korait és késeit. És betakarítod gabonádat, mustodat és olajodat. És füvet adok meződön barmodnak; te is eszel és jóllakol. Ámde vigyázzatok, hogy szivetek el ne csábuljon, hogy el ne pártoljatok, szolgálván idegen Isteneiket és leborulván előttük. Mert akkor fölgerjedne Isten haragja ellenetek, és ő elzárná az eget, hogy ne legyen eső, és a föld ki ne adhassa termését; ti pedig csakhamar kivesznétek arról a jó földről, melyet az Ur nektek ad. Vegyétek hát e szavaimat szivetekre és lelketekre; kössétek őket jelül kezetekre, és legyenek homlokszorítóul szemetek közt. És tanítsátok rájuk gyermekeiteket, hogy szóljanak róluk, mikor otthon ülsz, házadban, vagy az úton jársz, a mikor lefekszel és fölkelsz. És ird fel azokat házad ajtófeleire és kapuidra.

Hogy oly számosak legyenek a ti napjaitok és gyermekeitek napjai (azon a földön, melyről meg-

בְּנִיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאמֹתִיכֶם
לָתֵת לָהֶם בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ :

בְּמִדְבָּר וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל-
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-
כַּנְפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל-צִיצִית הַכֶּכֶךְ
פֶּתִיל תְּכֵלֶת : וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-
תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם
זָנִים אַחֲרֵיהֶם : לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-
מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם : אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לֵהוֹיֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

אָמֵן וַיָּצִיב וַנְּכוּן וְקִיָּם וַיֵּשֶׁר וַנֶּאֱמַן וְאֶהוּב
וְחָבִיב וְנִחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאֲדִיר וּמִתְקַן וּמִקְבֵּל
וְטוֹב וַיִּפֶּה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : אָמֵן
אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵנוּ צוּר יַעֲקֹב מֶגֶן יִשְׁעֵנוּ : לְדוֹר
וָדוֹר הוּא קָיָם, וְשִׁמּוֹ קָיָם, וְכִסְאוֹ נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ
וְאֶמּוּנָתוֹ לְעַד קִיָּמָת : וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִיָּמִים,
נֶאֱמָנִים וְנִחְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים : עַל-
אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל-בְּנֵינוּ וְעַל-דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל-
כָּל-דּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ :

esküdött az Úr a ti atyáitoknak, hogy nekik adja), mint a föld fölötti egek napjai.

És szólt az Úr Mózesnek, mondván: Szólj Izráel fiainak és mondd nekik, hogy csinájának maguknak szemléelő rojtokat ruháik szegleteire nemzedékgilen, és adjanak a szeglet rojtjához ég-szin fonalat. És ez legyen nektek szemléelő rojt-nak. És nézetek rájuk, és emlékezzetek az Úr összes parancsaira, hogy megtartsátok őket, és ne induljatok vakon szívetek és szemeitek után, a melyek után bujkálkodtok, hanem tartsátok emlékezetetekben, és teljesítsétek minden parancsaimat, és legyetek szentelve Isteneteknek. — Én vagyok az Ur, a ti Istenetek, a ki kihoztalak titeket Micrájim földéről, hogy Istenetek legyetek. Én vagyok örökkévaló Istenetek!

ⲙⲙ Szent igazságként áll (e szó) és alapos, állandó, helyes és hiteles, szeretett és kedvelt, becses és kellemes, félelmes és hatalmas, rendezett és elfogadott, jó és szép: ez a szó ránk nézve mindörökké. Igaz, a világ Ura a mi királyunk, Jákób kösziklája a mi üdvösségünk pajzsa. Fennáll ő nemzedékről-nemzedékre, neve is fennáll, trónja rendületlen, uralkodása és hűsége pedig örökké állandó. Az ő szavai éltetők és fenntartók, hitelesek és kedvesek mindaddig, míg a világ világ lesz, mint atyáinknál, úgy nálunk, gyermekeinknél, utódainknál és Izráel törzsének minden ivadékinál, a te szolgálgaídnál.

עַל־הָרָאשׁוֹנִים וְעַל־הָאַחֲרוֹנִים דָּכָר טוֹב
 וְקָיָם לְעוֹלָם וָעֶד : אֲמַת וְאַמוּנָה, חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר :
 אֲמַת שְׁאַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
 מֶלֶךְנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ, גּוֹאֲלָנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ.
 יוֹצֵרֵנוּ צוֹר יִשׁוּעֵתָנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילָנוּ מֵעוֹלָם
 שְׁמָךְ, אֵין אֱלֹהִים זֹלָתְךָ :

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם, מִן
 וּמוֹשִׁיעַ לְבָנֶיהֶם אַחֲרֵיהֶם, בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר :
 בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךְ, וּמִשְׁפָּטִיךְ וְצַדִּיקְתְּךָ עַד־
 אַפְסֵי אָרֶץ : אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ.
 וְתוֹרָתְךָ וְדִבְרֶךְ יְשִׁים עַל־לְבוֹ : אֲמַת, אַתָּה הוּא
 אֲדוֹן לַעֲמָךְ, וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם : אֲמַת אַתָּה
 הוּא רֹאשׁוֹן, וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן, וּמַבְלַעְדֶיךָ אֵין
 לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ : מִמַּצָּרִים גְּאֻלָּתָנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ : כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם
 הִרְגָתָ וּבִכְרֶךְ גְּאֻלָּתָ, וַיִּסְסוּךָ בְּקַעֲתָ, וַיִּזְדִּים טַבַּעֲתָ.
 וַיִּדְיִדִים הֶעֱבַרְתָּ, וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִיהֶם, אַחֵד מֵהֶם לֹא
 נִזְתָּר : עַל־זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוֹבִים, וְרוֹמְמוּ אֵל, וְנִתְּנוּ
 יְדִידִים וּמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
 לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם : רָם וְנִשָּׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא,
 מִשְׁפִּיל גְּאִים, וּמַגְבִּיָּה שְׁפָלִים, מוֹצִיא אֲסִירִים,

עַל Mint az elődökre, úgy az utódokra nézve ezen ige üdvös és örökké érvényes, igaz és hiteles, meg nem szünhető törvény marad. Igaz, hogy te ugyanaz vagy és maradsz: Urunk Istenünk és atyáink Istene; a mi királyunk és atyáink királya; a mi megváltónk és atyáink megváltója; teremtőnk és oltalmunk kösziklője; „Megszabadítónk“ és „megmentőnk“ volt örökké a te neved; rajtad kívül nincs Isten!

עֲוֹת Őseink segéde voltál te öröktől fogva, pajzs és segítség gyermekeiknek utánuk mindenha. A világ magasságában van a te székhelyed, és a te jogosságod és igazságod a világ végéig hatnak. Boldog az az ember, a ki hallgat a te parancsodra és tanuságodat és szent igéidet szívére veszi! Igaz, te Ura vagy népednek és elég hatalmas királya, hogy ügyét védelmezd. Igaz, te vagy az első és te leszel az utolsó és kívülled nincs királyunk, ki megválthatna és megsegíthetne. Micrajimból kiszabadítál bennünket, — Urunk Istenünk és a szolgaság házából kiváltottál minket. Minden első szülőtteiket megölted, és a te elsőszülöttedet megváltottad; a Sástengert meghasítottad, a gazokat elsülyesztéd, kedveltjeidet átvitted, ellenségeiket pedig a víz borította el, úgy hogy egy sem maradt meg közülök. Ezért dicsérték téged szeretteid és magasztalták a mindenható és adóznak kedvenczeid dalokkal, énekekkel, dicséretekkel, áldásokkal és hálákkal a mindenható királynak, a ki örökké él és fennáll; a ki magasztos és fenkölt, nagy és félelmes; a ki megáldja a dölýfösöket és fölmagasztalja az aláza-

תפלת שחרית

וּפְדָה עַנּוּיִם, וְעֹזֵר דָּלִים, וְעֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעַת
שׁוּעָם אֱלֹיוֹ: תַּהֲלֹת לֹאֵל עֲלִיּוֹן, בְּרוּךְ הוּא
וּמְבֹרָךְ, מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְךָ עָנּוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָּלֶם:

מִי־כִמְכָּה בָּאֱלִים יי, מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ,
נִזְרָא תַּהֲלֹת עֲשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה, שִׁבְחוּ גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ, עַל־
שֵׁפֶת הַיָּם, יַחַד כָּלֶם, הוֹדּוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:
יי וַיִּמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

צֹר יִשְׂרָאֵל, קוּמָה בְּעֶזְרֶת יִשְׂרָאֵל: וּפְדָה
כְּנַאֲמָךְ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל, גּוֹאֲלֵנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ,
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יי גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל:

אנשי כנסת הגדולה תקנו י"ח ברכות (ועם ברכת ולמלשינים שנתקנה ע"י
שמואל הקטן, י"ט) ונקראות בפי חז"ל: תפלת, ג' ברכות הראשונות. הן
שבת: ג' אחרונות. הודאה: וב' האמצעיות. בקשה (עיון ברכות ל"ד):

למנחה פי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אֲדָנִי שִׁפְתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהִם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל,
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים,
וְקֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת, וּמִבִּיא גּוֹאֵל, דְּבִנֵּי
בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

tosakat; a ki kiszabadítja az elfogottakat, megváltja a lesujtottakat, megsegíti az ügyefogyottakat, és meghallgatja népét, mikor hozzá felkiált. Ezért hálákat adunk a magasságos Istennek, áldott legyen ő és dicsőített. Mózes és Izráel fiai éneket zengének örömujjongásuk közt, mindnyájan kiáltván:

מי Ki olyan mint te a hatalmasok közt, Uram, ki olyan mint te, dicsőítve szentségben, félelmes a dicséreteken, csodatevő!

שירה Uj dalt danoltak a fölszabadultak a te neved tiszteletére a tenger partján; mindnyájan egyaránt hálálkodtak és hódoltak neked, mondván:

Isten örökké fog uralkodni.

צור Izráel kösziklája, kelj Izráel segítségére, és szabadítsd meg ígéreted szerint Jehudát és Izráelt, megváltónk te — a hadak ura az ő neve — Izráel szentje! Áldassék az Ur, a ki megszabadítja Izráelt.

Uram! nyisd ki ajkaimat,
hadd hirdessem dicsőségedet!

ברוך Áldassál Urunk Istenünk és atyáink Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene! Nagy, hatalmas és félelmes Isten! Fenséges Isten, ki kegyességgel és jósággal jutalmazol; ki megemlékszel az ősatyák jámborságáról, és ki elhozod a megváltót az ő unokáiknak, neved dicsősége, szeretetből.

בְּעִשְׂיֹת זָכְרָנוּ לַחַיִּים, מָלַךְ, חָפֵץ בַּחַיִּים, וְכַתְּבָנוּ בְּסֶפֶר
הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהֵי חַיִּים:

מָלַךְ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. כָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן
אֲבֹרָהֶם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה,
רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בְּחֹרֶף מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים, סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים,
וּמְקַיֵּם אֲמוֹנָתוֹ לְיֹשְׁנֵי עֶפְרָיִם. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת,
וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מָלַךְ מֵמִית וּמַחֲיֶה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
בְּעִשְׂיֹת מִי כָמוֹךָ אֵב תְּרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים, כָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מַחֲיֶה הַמֵּתִים: (*)

(*) קְרוּשָׁה לִשְׁׁן בְּחֹרֶת הַתְּפִלָּה.

נִקְדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָם, בְּשֵׁם שְׁמִי יֵשׁוּעַ
אוֹתוֹ בְּשֵׁמִי מָרוֹם, כְּכָתוּב עַל־יַד נְבִיאָךְ,
וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר: קוּמָה קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ
קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
חֵיוֹ לְעַמָּתָם כָּרוּךְ יֹאמְרוּ: קוּמָה כָּרוּךְ כְּבוֹד
יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: חֵיוֹ וּבְדַבְּרֵי קְדֻשָּׁה כְּתוּב לֵאמֹר:
קוּמָה יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן דָּרֵךְ וְדֹר הַלְלוּהָ:

זכרנו Emlékezzél meg rólunk éltetésünkre, oh királyunk, ki kedveled az életet, és irj be minket az élet könyvébe tenmagad kedvéért, élet Istene!

מלך Te királyunk, segédünk, megváltónk és pajzsunk vagy, Áldassál Istenem. Abrahám oltalmazója!

אתה Te mindenható vagy, örökkévaló Istenem! Te felelevenited a holtakat, nagy hatásu vagy segítségben.

(Télen ezt a sort mondják:)

Szelet támaszt, és esőt bocsát.

מכלכל Ő táplálja az élőket kegyességben, feleleveníti a holtakat véghetetlen irgalmában. Támogatja az elesőket, gyógyítja a betegeket, föloldja a foglyok kötelékeit és fenntartja hűségét a porban alvókhoz. Ki olyan, mint Te, erők Ura! és ki hasonló Hozzád, Királyunk, a ki ölsz és elevénitesz és üdvösséget sarjasztasz.

(A bűnbánat tíz napján ezt mondják):

מי Ki hasonló hozzád, kegyelmes Atya! ki megemlékezik teremtményeiről, az élet végett, kegyelmesen.

ונאמן Te híven teljesited a holtak feltámasztását. Áldassál azért Istenem, hoítak feltámasztója!

נקדש Mi megszenteljük a te nevedet e világon, a szerint, a mint azt a magas mennyeiben, szentelik, a mint meg van írva a te prófétád által: És az egyik kiáltja a mssiknak, mondván:

Szent, szent, szent

a seregek Istene, telve az egész föld az ó dicsőségével!

Ezekkel szemközt kiáltják: Áldassék!

ברוך Áldassék az Ur fensége véghetetlen helyén.

וברברי És szent szavaidban írva van e mondás.

חיו לְדֹר וּדֹר נָגִיד נִדְלָה, וּלְנִצָּח נִצָּחִים קִדְּשָׁתָךְ נִקְדִּישׁ
 וּשְׁבַחְךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מְלֶכֶךְ
 גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: (בעש"ה)
 הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל
 יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:
 בעש"ה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאִנּוֹשׁ בִּינָה.
 חַנּוּנוֹ מֵאַתָּה דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁכֵּל, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשׁוֹבְנוֹ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקִרְבָּנוּ מִלִּבְנוֹ
 לְעִבּוּרְתְךָ, וְהַחְזִירָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַרוֹצֶה בְּתִשׁוּבָה:

סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מִלִּבְנוּ
 כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 חֲנוּן הַמִּרְבֶּה לְסִלּוֹחַ:

רָאֵה בְּעֵינֶיךָ, וְרִיבָה רִיבָנוּ, וּגְאֹלָנוּ מִחֶרֶד
 לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי גּוֹאֵל חֲזָק אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

בתענית צבור אומר כאן החזן עננו

רַפָּאנוּ יְיָ וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי תִהְלָתָנוּ
 אַתָּה, וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ: כִּי

יְמִלִּיךְ Az Ur örökké uralkodik, a Te Istened,
Cion, nemzedékről-nemzedékre. Hallelujah!

לְדָרֶךְ Nemzedékről-nemzedékre hirdetjük nagyságodat
és örökön-örökké tiszteljük a te szentségedet. Magas-
talásod Istenünk meg nem szűnik a mi szánkból soha,
mert hatalmas király vagy és szent vagy te. Áldással
Uram, szent Istenem!

(A bűnbánat tiz napján :

szent Király!)

אַתָּה Szent vagy te, neved is szent, és a szen-
tek minden napon dicsőitenek — szelah! Áldassál
uram, szent Istenem!

(A bűnbánat tiz napján :

szent Király!)

חֲנוּן Te kedveskedel az embernek ismeret-
tel és tanítasz a halandónak bölcseséget. Oh
kedveskedjél nekünk is a te ismeretteddel, bölcsé-
ségeddel és értelmekkel. Áldassál Isten, ki ked-
veskedel az ismerettel.

הַשִּׁיבֵנו Tértits meg minket atyánk, a te Thórád-
nak, és vigy közelebb, királyunk, a te szolgálá-
todhoz, és engedj visszatérnünk teljes megtérés-
sel szined elé. Áldassal Uram, a ki kedvesen ve-
szed a megtérést.

סֶלַח Bocsáss meg, Atyánk! hogyha vétkeztünk,
engedj meg, ha hibáztunk, mert engesztelődő és
bűnbocsátó vagy te. Áldassál kegyelmes Isten, a
ki oly sokat megbocsátasz!

רָצָה Oh tekints megaláztatásunkra és légy ügyünk
védője! Szabadíts meg minket minél előbb neved
kedvéért, mert hatalmas megváltó vagy te. —
Átdassék Isten, Izrael megváltója.

רַפְּאוּנו Gyógyíts minket Isten, akkor meggyógyu-

אל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אֲתָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ רוֹפֵא חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרַךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת,
וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאַתָּה לְטוֹבָה וְתֵן (בחורף טל ומָטָר
ל) בִּרְכָּה עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה, וְשַׂבְעֵנוּ מִטוֹבָךָ, וּבְרַךְ
שְׁנָתֵנוּ בַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרַךְ
הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ, וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ
גְּלוּתֵינוּ, וּקְבָצֵנוּ יַחַד, מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ גְּדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ בְּכָרְאשָׁנָה, וְיוֹעֲצֵינוּ
בְּבִתְחִלָּה, וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה, וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ
אַתָּה יְיָ לְבָרָךְ, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְצַדִּיקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (בעשׂוֹת
הַמִּשְׁפָּט):

וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל-עוֹשֵׂי רָשָׁעָה
בְּרָגַע יֵאבְדּוּ, וְכָל־מְהֵרָה יִפְרָתוּ, וְהַזִּידִים מְהֵרָה
תַּעֲקֹר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וּתְכַנִּיעַ בַּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אֵיכִים וּמְכַנִּיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים, וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל-פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל-גְּרֵי הַצָּדֵק

lunk; segíts bennünket, úgy segítve lesz rajtunk, mert te vagy a mi dicsekvésünk. Küldj teljes gyógyulást minden bajaink ellen, mert mindenható király, hűséges és irgalmas orvos vagy te. — Áldassál örökkévaló, ki meggyógyítod Izrael néped betegeit.

ברך Áldd meg kedvünkért Urunk Istenünk ez évet és mindféle termését javunkra. Adj áldást a földre, hogy bővelkedjünk a te javaidban, és legyen áldott ez évünk, mint a legjobb évek. Áldassék az Ur, a ki megáldja az éveket.

תקע Harsogtasd meg a nagy kürtöt fölszabadulásunkra, és emeld meg a lobogót számüzötteink egybegyűjtésére, és gyűjts össze minket a föld négy tájékáról. — Áldassék az Ur, a ki egybegyűjti Izrael népének elüzöttjeit.

השיבה Helyezd vissza biráinkat, mint annak előtte, és tanácsosinkat, mint hajdanában, és tarts távol tőlünk bút bánatot. Uralkodjál rajtunk Urunk tenmagad szeretettel és irgalommal, hogy igazak lehessünk ítéletkor. — Áldassál Uram királyom, a ki szereted az igazságot és ítéletmondást.

(A bűnbánat tiz napján :

az ítélet Királya.)

ולמלשינים A rágalmazókat ne biztassa jó reménység. A gonosztevők egy pillanat alatt vesszenek el, és mindnyájan csakhamar zülljenek el. A gázokat nyomban irtsd ki és zúzd össze, és vedd meg és alázd meg minél hamarább a mi napjainkban. — Áldassék az Ur, a ki szétzúzza ellenségeit és megalázza a gonoszokat.

ער Az igazakra és jámborokra, Izrael néped

וְעָלֵינוּ יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר כּוֹבֵל
לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם
לְעוֹלָם, וְלֹא נִבּוֹשׁ כִּי-כֶד בְּמַחְנֵנוּ, כְּרוּד אֶתָּה יי
מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וְתִשְׁכַּח
בְּתוֹכָהּ כָּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבִנְה אֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ,
בְּגֵן עוֹלָם, וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תִּבְנֶה. (*)
כְּרוּד אֶתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֶת צִמְח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ, וְקִרְנוֹ
תִּתְרוֹם בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ קָוִינוּ כָּל הַיּוֹם,
כְּרוּד אֶתָּה יי מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

בְּתִשְׁעָה זָאב לִמְנַחַח אוֹמְרִים זֶה:

(*) נַחֵם יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-אַבְלֵי צִיּוֹן וְאֶת-אַבְלֵי יְשׁוּלַיִם,
וְאֶת-הָעִיר הָאֲבֵלָה, וְהַחֲרֵבָה, וְהַבְּזוּיָה, וְהַשׁוּמְמָה, הָאֲבֵלָה
מִבְּלֵי בְנֵיהָ, וְהַחֲרֵבָה מִמַּעֲוֹנוֹתֶיהָ, וְהַבְּזוּיָה מִכְּבוֹדָהּ,
וְהַשׁוּמְמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב, וְהִיא יוֹשֶׁבֶת, וְרֹאשָׁהּ חֲפוּיָה כָּאִשָּׁה
עֲקָרָה, שְׁלֹא יִלְדָה, וַיְבַלְעוּהָ לְגִינוֹת, וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי
זָרִים, וַיִּטְּלוּ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לַחֲרֵב, וַיַּתְּרֵנוּ בְּזִדּוֹן
חֲסִידֵי עֲדִיּוֹן, עַל-כֵּן צִיּוֹן בְּמֶר תִּבְכֶּה, וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן
קוֹלָהּ, לִבִּי לִבִּי עַל-חֲלָלוֹתָם, מֵעַי מֵעַי עַל-חֲלָלוֹתָם, כִּי
אֶתָּה יי פָּאֵשׁ הַצָּתָה, וּבָאֵשׁ אֶתָּה עֲתִיד לִבְנוֹתָהּ, כָּאִמּוֹר,
וְאָנִי אֶהְיֶה לָּהּ נְאֻם-יי חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וְלִכְבוֹד אֶהְיֶה
בְּתוֹכָהּ, כְּרוּד אֶתָּה יי מְנַחֵם צִיּוֹן וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

öregeire és megmaradt írástudóira, az igazhitű idegenekre és mi ránk: *áraszd* a te irgalmad, Urunk Istenünk, és adjál jókora jutalmat mindazoknak, kik valósággal bíznak a te nevedben. Ezek közt juttass nekünk osztályrészt egykoron, és ne váljék szégyenünkre, hogy te benned biztunk. — Áldassék az Ur, az igazaknak támasza és bizalma.

וירושלים Jeruzsálembe, a te városodba kegyességgel térj vissza és lakjál benne, a mint ígérted volt. Építsd fel újra a mi napjainkban, örök építményül, és Dávid királyi trónját mentül hamarább állítsd fel benne. — Áldassál Uram Istenem, Jeruzsálem építője.

את צמח Dávidnak, a te szolgádnak sarjadékát virágoztasd fel minél előbb; hatalmas és fényes emelkedjék a te segítségeddel, mert a te segedelemben reménykedünk minden nap. — Áldassál Uram Istenem, ki a segedelem szaruját naggyá növeszted!

Abli hó 9-ikén, mint a jeruzsálemi templom elpusztulása napján ezt imádkozzák:

נחם Vigasztald örökkévaló Istenünk! Czion gyászolóit és Jeruzsálem gyászolóit és a gyászoló, lerombolt, lealázott és elpusztult várost, mely gyászol gyermektelenül, s lerombolt palotáival, megfosztva dicsőségétől és elpusztulva, lakó hiányában; ő pedig ül leleplezett fővel, mint magzatlan nő, ki soha nem szült: vad legiók elpusztították, és bálványimádók elfoglalták, Izrael népedet pedig kardra hányták, és kegyetlenül megölték a legmagasabb Isten imádoit! — Azért sír Czion keservesen, és Jeruzsálem hallatja jajgató szavát. Szívem, ah szívem megreped megöltjein; keblem, ah! keblem, felkonczottjain! mert Te, Örökkévaló! tűzzel engedted elégetni, de tűzzel ismét föl fogod építeni, a mint hirdettetik: «És én leszek neki, mondja az Örökkévaló, tüzes fal körös-körül, és dicsőségére leszek közepében!» Dicsértessél, Örökkévaló! Czion Vigasztalója és Jeruzsálem Felépítője!

תפלת שחרית

שִׁמְעֵנוּ קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ.
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תַּפְלָתֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ
תַּפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים, אַתָּה, וּמְלַפְנֶיךָ מַלְכֵנוּ, רִיקָם
אֵל תְּשׁוּבָנוּ. (*) כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ, תַּפְלַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרַחֲמִים, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם,
וְהָשִׁב אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל,
וּתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
תָּמִיד, עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

בר"ח וחזה"ט אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה
וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וּזְכָרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן

(*) בתענית צבור במנחה אומרים זה קודם כי „אתה שומע“.

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ, כִּי־זֶם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ, כִּי בִצְרָה גְדוֹלָה
אֲנַחְנוּ, אֶל־תִּפְּזֵן אֶל־דְּשַׁעֲנוּ, וְאֶל־תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִפָּנֵינוּ,
וְאֶל תִּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנֻנֵּנוּ, הִי־הָ נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ, יְהִי נָא
חֶסֶדְךָ לְנַחֲמָנוּ, מָרָם נִקְרָא אֱלֹהֶיךָ עֲנֵנוּ, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר,
וְהָיָה מָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי
אֶשְׁמַע, כִּי אַתָּה יְיָ, הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל
בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: לִיחִיד כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ וְכו'.

והש"ץ מסיים בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה:

ובתחיל רפאנו וכו'.

שמע Hallgasd meg, Urunk Istenünk! kiáltásunkat, szánakozzál és könyörülj rajtunk és fogadd kegyességgel és jóakarattal a mi imádságunkat, mert te imádságokat és könyörgéseket meghallgató Isten vagy. A te szined előtt, királyunk, üresen vissza ne útasits, mert te meghallgatód Izrael néped kérelmét. — Áldassék az Ur, ki meghallgatja az imádságot.

רצה Fogadd kedvesen Urunk Istenünk népedet, Izraelt és könyörgéseit, s hozd be újra az istentiszteletet házad csarnokába és Izrael tüzi áldozatait valamint könyörgését fogadd jóakaró szeretettel, és legyen kedvedre mindenüör Izrael népednek tisztelete.

Ujhold- és ünnepnapokon (**ד"ה וד"ה**) ezt imádkozzák:

אלהינו Istenünk és őseink Istene! Engedd, hogy fölszálljon és eléd jöjjön, hogy oda érjen és megjelenjen, hogy kedvesen fogadtassék, meghallgattassék, tekintetbe vételessék és említettessék: —

Böjtnapokon az esti imában így ezt mondják:

ענונו Hallgass meg bennünket, Örökkévaló! oh, hallgass meg, böjtölesünk napján, mert nagy szükségben vagyunk! Ne tekints bűnös voltunkra, és ne rejtsd el orczádat tőlünk, és ne fordulj el fohászkodásunktól! Légy közel könyörgésünkhöz! Oh, legyen a Te kegyelmed vigasztalásunkra; még mielőtt Hozzád kiáltanánk, hallgass meg, a szent szerint: »És leend, hogy még mielőtt fölkiáltanának Hozzá, Én félek, ők még szólanak, és én meghallgatom«. Mert Te, Örökkévaló! az vagy, a ki meghallgat a szükség idejében, ki megvált és megszabadít a nyomor és szükség minden idejében! Dicsértessél, Örökkévaló! ki meghallgat a szükség idejében.

תפלת עחרות

אבותינו וזכרון משיח בן־דוד עבדך, וזכרון ירושלים
עיר קדשך, וזכרון כל־עמך בית ישראל, לפניך לפני־מח
למנוחה, לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום, ביום

לחור"מ סכות

לחור"מ פסח

לראש חודש

חג הסוכות

חג המצות

ראש תחדש

הזה: זכרנו יי אלהינו, בו למנוחה, ופקדנו בו לברכה.
והשיענו בו לחיים, ובדבר ישועה ורחמים חום
וחנונו ורחם עלינו והשיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך,
הנון ורחום אלה:

ותחיינה עינינו בשוכך לציון ברחמים.
ברוך אתה יי המחזיר שבינתו לציון:

בשה"ץ אומר מודים אומרים הקהל טודים דרבנן.

מודים אנחנו לך, שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד, צור חיינו מן
ישענו, אתה הוא לדור ודור,
נודה לך, ונספר תהלתך, על
חיינו המסורים בידך, ועל
נשמותינו המקודות לך, ועל
נפשך שבכדיום עמנו ועל
נפלאותיך ומנובותיך, שבכל־
עת ערב ופקר וצחרים, המנו

מודים אנחנו לך, שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו, אלהי כל בשר,
יוצרנו יוצר בראשית,
ברכות והודאות לשמך
הגדול והקדוש, עד
שתחייטנו, וקמחנו, בן
תחינו ותקיימנו ותאסף
גזיותנו לתצרות קדשך,
לשמור תקיף, וקעשות
רצונך, וקעבדך ברכב
שרם, עד שאנחנו מודים
לך, ברוך את ההודאות:

a mi emlékezetünk és sorsunk, és atyáink emléke és a fölKentnek, Dávid fiának, a te szolgáltnak emléke, és Jeruzsálemnek, szent városodnak emléke, és egész népednek, Izráel házának emléke — előtted megszabadulásunkra, javunkra, kedvemenyül, kegyelmül, irgalmul életünkre és üdvünkre szolgáljon a megemlékezés e napján!

(Ujholdkor: az ujhold e napján);

(Pészách-ünnep hétköznapijain:

v kovásztalan kenyér ez ünnep napján:

(átoros-ünnep hétköznapijain: a sátoros ünnepe napján);

Emlékezzél meg rólunk Urunk Istenünk e napon javunkra; ugyan e napon gondolj a mi áldásunkra és segíts bennünket boldog életre; az üdvösségs kegyelem dolgában pedig kiméletesen és kegyesen bánj velünk, és könyörülj rajtunk és se-nennünket, mert a mi szemeink, te felé tekint-sek, mivel te, mindenható királyunk, kegyes és irgalmas vagy!

וַיֵּחֶזְקֶנּוּ Vajha láthatnák szemeink, mikor visszate-rsz Czionba, kegyességgel! Dicsőíttessél Urunk, a ki visszahelyezi fenséges székhelyét Czionba!

מוֹדִים Hálásan elismerjük előtted, hogy te vagy a mi Urunk Istenünk és atyáink Istene mindörökké

A község ezt mondja:

מוֹדִים Hálát mondunk Te neked, mert Te vagy Istenünk és őseink Istene, minden élő lény Istene, Alkotónk, a természet Atkotója; hálát és köszönetet mondunk magasztos és szent Nevednek, hogy életben meg- és föntartottál bennüket Tarts meg bennünket ezentul is, és tarts meg életben. Gyűjtsd össze száműzöttjeinket szent udvaraidba, hogy megtarthassuk rendeleteidet és teljesíthessük szent akaratodat és tisztelhes-sünk Téged teljes szívünk-ből mindazokért, a miket Neked köszönhetünk. Dicsértessél, Mindenható, kit illet a hála!

כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהִמָּרְחֵם כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶּיךָ,
מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

בחנוכה ופורים אומרים על הנסים:
עַל הַנְּסִים, וְעַל הַפְּרָקָן, וְעַל הַגְּבוּרוֹת, וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַמְּלַחְכוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים
הָהֵם, בְּזֶמֶן הַזֶּה:

לחנוכה

לפורים

בַּיָּמִי מִתְתִּיחֶהוּ בֶן יוֹחָנָן, כַּהֵן גָּדוֹל,
חֲשֵׁמוֹנָאִי וּבְנָיו, כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת
יוֹן הָרַשָּׁעָה, עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,
לְהַשְׁבִּיחַם תּוֹרַתְךָ, וּלְהַעֲבִירם
מִחֲקֵי רָצוֹנְךָ, וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים, עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם,
רַבֵּת אֶת־דִּיכֶם, הִנֵּית אֶת־דִּינָם,
נִקְמַת אֶת־נִקְמָתָם, מִסִּרְתָּ גְבוּרִים
בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים,
וּמִמָּאִים בְּיַד מְהוּרִים, וְרַשָּׁעִים
בְּיַד צַדִּיקִים, וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי
תּוֹרָתְךָ, וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
בְּעוֹלָמְךָ, וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, עָשִׂיתָ
תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה, וּפְרָקָן בַּהֵיּוֹם הַזֶּה,
וְאַחֵר כֵּן בָּאוּ בְּנֶיךָ, לְדַבֵּר בִּיתְךָ,
וּפָנוּ אֶת־הַיְכָלְךָ, וּמָהָרוּ אֶת־
מִקְדָּשְׁךָ, וְהִדְלִיקוּ גִירוֹת, בְּחִצְרוֹת

בַּיָּמִי מְרַדְּכִי וְאַסְתָּר,
כְּשֹׁשֶׁן הַבִּירָה,
כְּשֶׁעָמַד עָלֶיָּהֶם,
הָמָן הָרָשָׁע, בְּקִשׁ
לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ
וּלְאַבְדָּה, אֶת־כָּל־
הַיְּהוּדִים, כִּנְעָר וְעַד
זָקֵן, טָף וְנָשִׁים בְּיוֹם
אֶחָד, בְּשָׁלֹשָׁה עָשָׂר
לְחֹדֶשׁ שְׁנִים עָשָׂר,
הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר,
וּשְׁלָלָם לָבוֹז: וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
הִפְרַתְּ אֶת עֲצָתוֹ,
וְקִלְקַלְתָּ אֶת־
מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁבֹּתָ
לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ,

életünk fentartója, jóllétünk pajzsa, az vagy te nemzedékről-nemzedékre. Hálát rebegünk neked és hirdetjük dicsőségedet életünkért, mely a te kezekben van; lelkeinkért, melyek neked ajánlvák, csodáidért, melyek naponként velünk történnek; csodaszerű jótéteményeidért, melyekkel minden időben: este, reggel és délben elhalmozol. Jóságos Isten! valóban véghetetlen a te kegyes-séged! Irgalmas, valóban kifogyhatatlan a te szereteted; örökké te benned reménykedünk.

Fölvatás napján (חנוכה) és purim-kor ezt iktatják ide:

על A csodatettekért és a megszabadításért, a hatalmas cselekedetekért, a segítségért, valamint a győzelmes harcokért, melyeket vívtál őseinkért ama napokban, ez idő körül.

Chanukakor:

בְּיָמֵי מַתִּיתְהוּן Matithjahunak, Jochanán fiának, a hasmoneausi főpaprak és fiainak napjaiban, midőn a kegyetlen Görögbirodalom Izrael néped ellen fölkelt, hogy elfeledtesse vele Thórádat és kényszerítse szent törvényeidtől eltérni: akkor Te, határtalan kegyelmedben, segítségökre voltál szükségök idejében, ügyöket védted és bosszút által érettök; átadtál hőseket gyengéknek, számosakat csekélyszámúaknak, tisztátlanokat tiszták kezébe, igazságtalanokat igazságosak kezébe, és a gonoszokat törvényed teljesítői kezébe, Magadnak pedig szerezteél magasztos és szent Nevet e világodban. Izrael népednek pedig nagy győzelmet és megszabadítást szerezteél, mint történt a mai napon. Erre gyermekeid be mentek házaudvarába, és kitakarították templomod és kitisztították szentségedet és világot gyújtottak szent udvaraiban, és elrendelték a nyolcz fölvatási napot dicsőítésére és magasztalására magasztos Nevednek..

A Purim napján:

בְּיָמֵי מַרְדֵּכַי Mardechai és Eszter napjaiban, midőn Susán fővárosában felkelt ellenök a kegyetlen Hámán, hogy kiirtsa, megölje és eltörölje a zsidókat mind ifjútól öregig, nőtől.

תפלת שחרית

קדֹשׁךָ, וְקִבְעוּ שְׁמוֹנֵת יְמֵי הַנֶּכֶד | וְתִלּוּ אוֹתוֹ וְאֶת־בְּנָיו
אֱלֹהֵי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל: | עַל־הָעֵץ:
וְעַל־כָּל־מַלְאָכֶיךָ יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמַם, שִׁמְךָ מַלְכֵנוּ
תָּמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:

בעש"ה וכתוב לחיים טובים, כל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יִזְדוּךָ סֵלָה, וְיִהְלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ
בְּאַמֶּת, הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָּנוּ סֵלָה, בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלֶךְ נָא לְהוֹדוֹת:

לש"ג אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בִּבְרָכָה, הַמְּשַׁלֶּשֶׁת
בַּתּוֹרָה, הַבְּתוּבָה עַל יְדֵי מִשְׁחַ עֲבָדֶיךָ, הַאֲמוּרָה מִפִּי אֲהֲרֹן
וּבְנָיו, בְּהַנִּים, עִם קְדוֹשְׁךָ בְּאִמּוֹר: יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר
יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ, וְיִחַנֶּךָ: יֵשֶׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ, וְיֵשֶׁא לְךָ שָׁלוֹם:

למנחה ולמעריב	לשחרית
שְׁלֹם רַב עַל־	שֵׁים שְׁלֹם טוֹבָה וּבְרָכָה,
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ,	חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל־
תְּשִׁים לְעוֹלָם,	כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, בָּרְכֵנוּ אֲבִינוּ
כִּי אַתָּה הוּא	בְּלָנוּ בְּאַחֲד, בְּאֹזֶר פָּנֶיךָ, פִּי
מִלֶּךְ אֲדוֹן	בְּאֹזֶר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
דְּכָל־הַשְּׁלֹם,	תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצַדִּיקָה
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל־	וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹם,
עַתָּה וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ: בספר	וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל־

ועל כלם Mindezekért áldassék és magasztaltassék
a te neved, oh királyunk, mindörökké!

(A bűnbánat tíz napján)

וְיִרְדּוּ Ird be boldog életre szövetséged összes
gyermekkeit!

וכל Minden a mi él, hálát ad néked — szelah!
és igazán dicsőíti nevedet. Isten! te vagy a mi
boldogságunk és segedelmünk, szelah! Áldással
Urunk! „A jóságos“ a te neved és téged megillet
a hálálkodás.

(Reggeli imában ezt imádkozzák):

אלהינו Istenünk és őseink Istene! áldj meg minket a
hármas áldással, mely a szent törvényben van írva, szol-
gád, Mózes által, és mely Áhron és fiai, a papok által-
mondott, mint a Neked szentelt nép, mely így hangzik:
„Áldjon meg téged az Örökkévaló és oltalmazzon! Vilá-
gítsa az Örökévaló arczának fényével feléd és kegyel-
mezzen meg! Forduljon feléd az Örökkévaló és adjon
neked békét!

שִׁם שָׁלוֹם Hozz békét, jóllétet, áldást, kegyessé-
get, kegyelmet, ránk és Izrael egész népedre.
Áldj meg minket, atyánk, mind ábrázatod vilá-
gosságában, mert ábrázatod fényében adtad nekünk
Urunk Istenünk az éltető Tórát és a kegyesség
szeretetét, igazságot, áldást, kegyelmet, életet és
békességet. Vajha jónak találnád, hogy megáldd a
te népedet minden időben és minden órában
békességeddel!

gyermekestül, mind valamennyit egy napon — a tizenkettedik
hó, az az: Adár hónapjának tizenharmadikán, — és hogy
vagyonukat prédává tegye, Te pedig határtalan kegyelmedben
meghiúsítottad az ő tervét és megsemmisítettad az ő szándé-
kát, és gonosz cselekedetét az ő fejére hárítottad, hogy fel-
akasztották őt és fiait a fára.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

בעשיית פספס חיים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפְרֻכָּה טוֹבָה,
נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים
טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

התפלה הזאת תפלת מר בריה דרבינא (ברכות י"ז).

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעֵי, וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר
מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְהוֹם, וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר
לְכָל תְּהוֹמָה, פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדָּךְ נַפְשִׁי, וְכָל חַוְשֵׁים עָלַי רָעָה, מִהֲרָה
הִפֵּר עֲצָתָם, וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם, עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ,
עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, לְמַעַן יִחַלְצוֹן יְדִידֶיךָ,
הוֹשִׁיעָה יִמְנָךְ וַעֲנֵנִי: יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי,
וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה
שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל-
כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיבְנָה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם
נִעֲבֹדְךָ בְּיִרְאָה, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת: וְעֲרֹבָה
לְיָי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת:

ברוך Áldassék az Ur Isten, a ki megáldja népét Izraelt a békével.

(Este ezt imádkozzák).

שָׁלוֹם Állandó, örök békét hozzál Izrael népedre, mert te vagy Ura Királya minden békének. Vajha jónak látnád, hogy megáldd Izraelt, minden időben, minden órában üdvös békével.

(A bűnbánat tíz napjain.)

בספר היים

Az élet és áldás, béke és boldog megélhetés könyvében, oh hadd említettessünk meg, és irassunk be színed előtt, mi és egész Izráel, a Te néped üdvös életre és békére! Dicsértessél, Örökkévaló a béke Szerzője!

אלהי Istenem! óvd meg nyelvemet a rossztól, és ajkamat hamis besszédtől, és szidalmazóimmal szemben hallgasson az én lelkem. Lelkem mindenki előtt legyen hasonló a porhoz! Hadd nyiljék szívem tanításodnak, és rendeleidet kövesse az én lelkem! Kik rosszat terveznek ellened, hiusítsd meg tervöket, és semmisítsd meg szándékukat! Oh, tedd meg azt Neved kedvéért, tedd meg hatalmas jobbod kedvéért, tedd meg szent voltodért, tedd meg törvényedért, hogy kedveltjeid megszabaduljanak! Segítsen rajtam a Te jobbod és oh, hallgas meg! Legyenek kedvesek ajkam szavai és szívem érzései Előtted, Örökkévaló, Kösziklám és megváltóm! — A ki békét szerez a magasban, szerezzen nekünk is békét és egész Izraelnek! és erre mondjátok: “Ámen”

יהי רצון Legyen szent akaratom, oh, örökkévaló Istenünk és ősieink Istene! hogy fölépíttessék a szentély a közel időben, napjainkban; és engedj részt vennünk szent törvényedben! És ott szolgálni fogunk Neked szent félelemben, mint ős időben és hajdanában. És legyen kellemetes az Örökkévalónak Jehuda és Jeruzsálem áldozata, mint-ősidőkben és hajdani korban.

לעשרת ימי תשובה.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חָטֵאנוּ לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ, אֵלֹא אַתָּה :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲדַשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה מְזֻכָּה :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּטַל מַעְלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּטַל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כָּלֹה כָּל צָר וּמַשְׁטֵיִן מַעְלֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ סָתוּם פִּיּוֹת מַשְׁטֵיִנוּ וּמַקְטְרֵיִנוּ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כָּלֹה דָּבָר וְחֶרֶב וְרָעַב וְשָׂבִי

וּמַשְׁחִית וְעוֹן מִבְּנֵי בְרִיתְךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִנֵּעַ מִגְּפָה מִנִּחֲלַתְךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ סָלַח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מָחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ

מִגֵּד עֵינֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מְחֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, כָּל שְׂטָרֵי

חֻבוֹתֵינוּ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַחֲזִירָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה, לְחוּלֵי עַמְּךָ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַרַע רוּעַ גָּזַר דִּינֵנוּ :

(A bűnbánat tiz napján):

אֲתֵינוּ Atyánk, Királyunk! vétkeztünk ellened!

Atyánk, Királyunk! nincs királyunk rajtad kívül.

Atyánk Királyunk! bánj kegyesen velünk neved kedvéért!

Atyánk, Királyunk, hozz ránk boldog új évet!

Atyánk, Királyunk, fordíts el tőlünk minden kemény végzeteket!

Atyánk, Királyunk, hiusíts meg elleneink gonosz szándékait!

Atyánk, Királyunk, semmisíts meg elleneink elhatározását!

Atyánk, Királyunk, tarts vissza minden támadót és vádlót tőlünk!

Atyánk, Királyunk, némitsd el vádlóink és rágalmozóink száját!

Atyánk, Királyunk, tartóztass vissza dögvészt, háborút, éhséget, fogságot, romlást, vétket, bűnt a te szövetségeseidtől!

Atyánk, Királyunk, tartóztass vissza veszedelmes nyavalyát örökségedtől!

Atyánk, Királyunk, engedd el és bocsás meg minden bűneinket!

Atyánk, Királyunk, töröld el és tüntesd el vétkeinket és bűneinket szemeid előtt!

Atyánk, Királyunk, semmisíts meg nagy irgalmadban vétkeink minden bizonyítékait.

Atyánk, Királyunk, téríts vissza bennünket teljes bűnbánattal színed elé!

Atyánk, Királyunk, küldj teljes gyógyulást néped betegeinek!

Atyánk, Királyunk, tépd széjjel a minket elítélő végzetes határozatot!

אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זָכְרָנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתִבְנוּ* בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנָּסָה וּבִלְפָּלָה :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוּת :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הַצֵּמַח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקָרוֹב :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הָרֶם קָרָן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ הָרֶם קָרָן מְשִׁיחֶךָ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מֵלֵא יְדֵינוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ מֵלֵא אֲסָמִינוּ שָׁבַע :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ שְׁמַע קוֹלָנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתָנוּ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ פֶּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפִּלָּתָנוּ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ זָכוֹר כִּי עָפָר אָנֹחֶנוּ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ נָא אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים
וְעַת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמִסִּינֵינוּ :
אָבִינוּ מִלְּפָנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל שֵׁם קֹדֶשְׁךָ :

Atyánk, Királyunk, tarts minket jó emlékezetben magad előtt!

Atyánk, Királyunk, írj be minket a boldog élet könyvébe!

Atyánk, Királyunk, írj be minket a megváltás és üdvözülés könyvébe!

Atyánk Királyunk, írj be minket a megélhetés és eltartás könyvébe!

Atyánk, Királyunk, írj be minket a nemes érdemek könyvébe!

Atyánk, Királyunk, írj be minket az engesztelés és bocsánat könyvébe!

Atyánk, Királyunk, hadd viruljon boldogság számunkra minél hamarabb!

Atyánk, Királyunk, emeld Izráel népednek tekintélyét, hatalmát!

Atyánk, Királyunk, — emeld a te fölkenteknek fényes szaruját!

Atyánk, Királyunk, töltsd meg kezeinket áldásaiddal!

Atyánk, Királyunk, töltsd meg éléstárainkat bőséggel!

Atyánk, Királyunk, hallgass szavunkra; légy kiméletes és könyörülj rajtunk!

Atyánk, Királyunk, fogadd kegyességgel és jóakarattal könyörgésünket!

Atyánk, Királyunk, nyisd ki az ég kapuit könyörgésünk előtt!

Atyánk, Királyunk, gondold meg, hogy csak porból vagyunk!

Atyánk, Királyunk, ugyan ne utasíts vissza üresen előled!

*) נעילה imában "כתבנו" helyett "התמנו"-t mondanak.

תפלת שחרית

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחֻדְךָ;
אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבַמָּוֶה,
עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ;

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, נָקוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ
הַשְּׂפוּד;

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן אִם לֹא לְמַעַנְנוּ;

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ;

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים;

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר
וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ;

אָבִינוּ מִלְכֵּנוּ, חַנּוּנוּ וְעֲנֻנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים,
עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ;

תפלה לשני וחמישי:

התפלה הזאת יסדוה אנשי שם אחר חרבן בית שני כנראה מנוסח התפלה.

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהַרְבֵּה
לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל-חַמָּתוֹ; אַתָּה יי לֹא-
תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ, חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְיֹד יִצְרוּנוּ;
הוֹשִׁיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, וְקַבְּלֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת
לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלָתְךָ; אִם עוֹנוֹת
תִּשְׁמַר--יְיָ, אֲדָנִי מִי יַעֲמֹד; כִּי--עֲמָךְ הַסְלִיחָה,
לְמַעַן תִּזְכָּר; לֹא כַחֲמָאֵינוּ תַעֲשֶׂה--לָנוּ, וְלֹא

Atyánk, Királyunk, legyen ez az óra az irgalom órája és a jóakarat ideje előtted!

Atyánk, Királyunk, szánakozzál rajtunk és kiskoru gyermekeinken!

Atyánk, Királyunk, tedd meg ezt azokért, a kik szent nevedért megölettek!

Atyánk, Királyunk, tedd meg azokért, a kik temészároltattak egységed hirdetéseért!

Atyánk, Királyunk, tedd meg azokért, kik tűzbe vizbe rohantak neved megszenteléseért!

Atyánk, Királyunk, tedd meg magadért, ha mártírunk nem (teszed)!

Atyánk, Királyunk, tedd meg magadért, és segíts meg bennünket!

Atyánk, Királyánk, tedd meg nagy kegyelmed kedvéért!

Atyánk, Királyunk, tedd meg nagy, hatalmas, félelmes nevedért, mely mi ránk alkalmaztatik.

Atyánk, Királyunk, kegyelmezz nekünk és hallgass meg bennünket, mert nincsenek jó tetteink; tégy velünk szivességet és kegyességet, és segíts meg!

Hétfőn es csütörtökön mondják ezt.

וְהוּא רַחוּם Ő, a Könyörületes, megbocsátja a bűnt és nem pusztít. Soká fojtja vissza haragját, és nem gerjeszti fel egész indulatát. Ne vond el tőlünk, Örökévaló, irgalmadat; kegyességed és hűséged mindig oltalmazzanak! Segíts meg örökévaló Istenünk és gyűjts minket össze a népek közül, hogy hálát adhassunk szent Nevednek és dicsekedhessünk dicséreteddel! — Ha a bűnöket följegyzed, ki állhat meg Előtted, Istenem? Mert

תפלת שחרית

כַּעֲוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמֹל עָלֵינוּ: אִם עֲוֹנֵינוּ עָנוּ כָּנוּ
 יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶּיךָ
 כִּי מַעֲוֹלִים הָמָּה: יַעֲנֵנוּ יְיָ כִּיּוֹם צָרָה יִשְׁׁבְּנוּ
 שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם-
 קָרָאנוּ: אָבִינוּ מִלִּפְנֵי חַגֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין כָּנוּ
 מַעֲשִׂים צָדִיקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: אֲדוֹנֵנוּ
 אֱלֹהֵינוּ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ וּזְכֹר-לָנוּ אֶת-בְּרִית
 אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: וַעֲתָה אֲדָנִי
 אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת-עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 בְּיַד חֲזָקָה וַתַּעֲשֵׂ-לָךְ שֵׁם כִּיּוֹם הַזֶּה חֲטָאנוּ
 רָשָׁעֵנוּ: אֲדָנִי כָּל-צַדִּיקְתֶּיךָ יִשָּׁב-נָא אַפֶּךָ
 וְחַמֵּתָּ מֵעִירָךְ יְרוּשָׁלַיִם הֵר קֶדְשֶׁךָ כִּי בַחֲטָאֵינוּ
 וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם וַעֲמֶךָ לַחֲרָפָה לְכָל-
 סְבִיבוֹתֵינוּ: וַעֲתָה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל-תַּפִּלַּת
 עַבְדְּךָ וְאֶל-תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר פְּנֶיךָ עַל-מִקְדָּשְׁךָ
 הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדָנִי:

הַמָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמֶךָ פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
 שׁוֹמְמֵתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ כִּי
 לֹא עַל-צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפְּלִיִּים תַּחֲנוּנֵינוּ לִפְנֶיךָ
 כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדָנִי שְׁמָעָה אֲדָנִי סְלַחָה
 אֲדָנִי הִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל-תַּאֲחָרֶיךָ לְמַעַן אֱלֹהֵי

nálad a bocsánatt, hogy tiszteltessél meg! Ne cselekedjél velünk bűneink szerint, s ne viszonzozz nekünk vétkeink szerint. Ha vétkeink tanúságot tesznek ellenünk: tedd meg Uram Neved kedvéért! Gondold meg, hogy kegyelmed és irgalmad öröktől valók! — Az Örökkévaló hallgasson meg a szükség napján, emeljen magasra bennünket Jákob Istenének neve! — Örökkévaló! oh, segíts! A világ Királya hallgasson meg bennünket, a mikor felkiáltunk hozzá! Atyánk, Királyunk! kegyelmezz nekünk és hallgass meg! Érdemeink ugyan nincsenek, de kegyességet tégy Neved kedvéért. Urunk, Istenünk: halgass könyörgésünk szavára, és emlékezzél őseink szövetségére és segíts meg Neved kedvéért = S ime, örökkévaló Istenünk! ki kihoztad népedet Egyiptom földéről hatalmas kézzel, és szereztél Magadnak nevet, mint e mai napon — Igaz! vétkeztünk, gonoszul cselekedtünk! Oh, Istenem! egész kegyelmedhez képest engedd, hogy megszűnjék a haragod Jeruzsálem városod, szentséged hegye ellen! Mert bűneink és atyáink vétkei miatt Jeruzsálem és néped gyalázzattá lett mindazok előtt, kik körülünk vannak! S most halgass, oh, Istenünk! szolgád imájára és könyörgésére! s sugároztasd orcádat elpusztult szentséged fölött Ten magadért, Istenem!

הַמָּה Hajtsd felém Istenem! a füledet, és halgass meg! Nyisd fel szemeidet és nézd pusztulásunkat és a várost, mely Nevedről hivatik! mert nem a mi érdemeinkért esedezünk mi szined előtt, hanem végtelen kegyelmedért. — Örökkévaló, hallgass meg! Örökkévaló, bocsás meg! Örökkévaló,

כִּי־שָׁמַךְ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ; אָכִינוּ הָאֵב
 הַרְחֵמֵן, הִרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה, וְקִבֵּץ נַפְּוֹצוֹתֵינוּ
 מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ, יִפְּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־הַגּוֹיִם,
 כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ; וְעַתָּה יְיָ אָכִינוּ אַתָּה, אֲנַחְנוּ
 הַחֲמֹר וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלָנוּ; הוֹשִׁיעֵנו
 לְמַעַן שְׁמֶךָ, צוּרֵנוּ מִלִּפְנֵי וְגוֹאֲלֵנוּ; חוֹסֵה יְיָ
 עַל־עַמְּךָ וְאַל־תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לַחֲרָפָה, לְמִשְׁלַל־
 בָּם גּוֹיִם, לָמָּה יֹאמְרוּ בָעַמִּים, אֵיזָה אֱלֹהֵיהֶם;
 יִדְעֵנוּ כִּי חֲטֵאֵנוּ, וְאִין מִי יַעֲמֹד בַּעֲדֵנוּ, שְׁמֶךָ
 הַגָּדוֹל יַעֲמֹד־לָנוּ בַּעַת צָרָה; יִדְעֵנוּ כִּי אִין בָּנוּ
 מַעֲשִׂים, צָדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ; בָּרַחַם
 אָב עַל־בָּנִים, כֵּן תִּרְחַם יְיָ עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנו
 לְמַעַן שְׁמֶךָ; חֲמוּל עַל־עַמְּךָ, רַחֵם עַל־נַחֲלָתְךָ,
 חוֹסֵה־נָא כָּרֹב רַחֲמֶיךָ, חַנּוּן וְעֻנָּה, כִּי לָךְ יְיָ
 הַצָּדָקָה עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל־עֵת;

הַבֶּט־נָא רַחֵם־נָא עַל־עַמְּךָ מְהֵרָה, לְמַעַן
 שְׁמֶךָ, בָּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוֹם וְרַחֵם
 וְהוֹשִׁיעָה צֶאֱן מִרְעִיתְךָ, וְאַל־יִמְשַׁל־בָּנוּ קֶצֶף,
 כִּי לָךְ עֵינֵינוּ תְלוּיֹת הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ;
 רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן בְּרִיתְךָ, הַבִּיטָה וְעֻנָּה בַּעַת
 צָרָה, כִּי לָךְ יְיָ הַיְשׁוּעָה, בָּךְ תּוֹחֲלֵתֵנוּ אֱלֹהֵי

véggy figyelmedbe és cselekedjél, ne késedelmezél, Tenmagadért, Istenem! Mert Nevedről hivatik városod és néped. Atyánk! adj nekünk látható jelt a jóllétre és gyűjdsd össze szétszórtjainkat a föld négy szegletéről! Hadd ismerjék és tudják meg a népek mind, hogy Te vagy az Örökkévaló, a mi Istenünk! S ime, Urunk Te vagy a mi Atyánk. Mi vagyunk az anyag, és Te a mi Alkatónk, s mindnyájan kezdednek műve vagyunk! Segíts rajtunk Neved kedvéért! Kösziklünk, Királyunk és Megváltónk! Szánakozzál, Örökkévaló! népeden, és né engedd örökségedet a népek gyalázat tárgyává lenni, hogy pogányok uralkodjanak rajtuk. Miért mondják a népek közt: „Hol van az ő Istenük“? Tudjuk, hogy vétkeztünk, és nincs a ki mellettünk álljon! Nagy Neved óvjon minket szükség idejében! Tudjuk, hogy érdemeink nincsenek. Kényelmesen bánj velünk Neved kedvéért! Mikánt az Atya megkönyörül gyermekein, úgy könyörülj meg Te is mi rajtunk, oh, Örökkévaló, és segits rajtunk Neved kedvéért! Kiméld meg a Te népedet, könyörülj örökségeden, szánakozzál kegyelmed nagysága szerint: kegyelmez és hallgass meg benünket, mert tied Örökkévaló! a kegyelem. Tied, ki csodákat mivelsz minden időben!

הַנְּטָ Oh, tekints le és könyörülj a Te népeden nentül hamarabb, Neved kedvéért! Nagy kegyelmedben, Örökkévaló Istenünk, szánakozzál, könyörülj és segits legelő nyájadon! Ne uralkodjék rajtunk dühösködő (zsarnok), mert rajtad csüggnék szemeink! Segits meg Neved kedvéért! Könyörülj rajtunk szövetségedért! Tekints le, és hallgass meg minket a szükség idején, mert nálad, Örökké-

סְלִיחוֹת, אָנָּה סְלַח־נָא אֶל טוֹב וְסְלַח כִּי אֵל
מִלֶּךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אָנָּה מִלֶּךְ חַנוּן וְרַחוּם, זְכוֹר וְהַבֵּט לְבְרִית
בֵּין הַבְּתָרִים, וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֶדֶת יָחִיד, לְמַעַן
יִשְׂרָאֵל: אָבִינוּ מִלִּפְנֵי חַנּוּן וְעֲנֻנוּ כִּי שְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל נִקְרָא עָלֵינוּ עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל־עֵת.
עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּחֶסֶדְךָ חַנוּן וְרַחוּם, הַבִּיטָה וְעֲנֻנוּ
בְּעֵת צָרָה, כִּי לֹךְ יְיָ הִישׁוּעָה: אָבִינוּ מִלִּפְנֵי
מַחֲסָנוּ אֶל־תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּרוּעַ מַעַלְלֵינוּ, זְכוֹר
רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֶסֶדְךָ, וְכָרֵב טוֹבְךָ הוֹשִׁיעֵנוּ, וְחַמְלָה־
נָא עָלֵינוּ כִּי אֵין לָנוּ אֱלֹהִים אַחֵר מִבְּלַעֲדֶיךָ צוּרֵנוּ:
אֶל־תַּעֲזֹבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנּוּ, כִּי נִפְשָׁנוּ
קִצְרָה מִחֶרֶב וּמִשָּׁבִי וּמִדָּבָר וּמִמַּגָּפָה וּמִכָּל־
צָרָה וַיְגֹז הַצִּילָנוּ כִּי לֹךְ קוֹנֵנוּ וְאֶל־תִּכְלִימֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ, וְהָאֵר פָּנֶיךָ בָּנוּ: וּזְכֹר־לָנוּ אֶת־בְּרִית
אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, רָאֵה בְּצָרוֹתֵינוּ
וּשְׁמַע קוֹל תַּפִּלָּתֵנוּ, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלַּת
כָּל־פֶּה:

אֵל רַחוּם וְחַנוּן רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־מַעֲשֶׂיךָ,
כִּי אֵין כְּמוֹךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אָנָּה שָׂא נָא פְּשָׁעֵינוּ,
אָבִינוּ מִלִּפְנֵי צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ אֵל חַי וְקַיִם הַחֲסִין

való a segítség. Beléd helyezzük reményünket Bűnbocsátó Isten! Oh, bocsás meg, jóságos és megbocsátó Isten! mert hatalmas Király, irgalmas és könyörületes Isten vagy te.

✠ Oh, kegyelmes irgalmas Király! emlékezzél és tekints az áldozatrészek közt kötött szövetségre. és jelenjék meg színed előtt amaz egyetlen (Izsák) megkötözése, Izrael érdekében! Atyánk, Királyunk! kegyelmezz nekünk és halgass meg minket, mert nagy Nevedről hívaiunk! — Te, ki csodákat mivelsz minden időben, cselekedjél velünk is kegyességed szerint! Irgalmas és Kegyelmes! tekints le, és halgass meg minket a szükség idejében! mert nálad Uram, van a segítség! Atyánk, Királyunk! Oltalmunk! ne bánj velünk te teink gonoszsága szerint! Emlékezzél meg kegyelmedről oh, Örökkévaló! és kegyességedről, és segits rajtunk jóságod nagysága szerint. Segíts és szánakozzál rajtunk, mert kívülled nincs más Istenünk! Kösziklánk, ne hagyj el bennünket, oh, örökkévaló Istenünk! és ne távozzál tőlünk, mert lelkünk megszorul háboru és rabság, vész és mindenféle csapás miatt. Ragadj ki minket minden szükségcöl és nyomorból, mert Benned bizunk! Meg ne szégyenits minket, örökkévaló Istenünk! Engedd, hogy orczád fénye világítson reánk! Emlékezzél meg az őseinkkel kötött szövetségről, és segits meg Neved kedvéért! Nézd inségünket és hallgass imánk szavára, mert Te vagy az, ki minden ajak imájára hallgat.

✠ Irgalmas és kegyelmes Isten! könyörülj rajtunk és minden műveden, mert senkisé is hasonlít Hozzád, örökkévaló Istenünk! — Oh, kérlek! bocsásd meg vétkeinket! Atyánk Királyunk! Köszik-

בִּפְתַּח חֶסֶד וְטוֹב עַל-כָּל-מַעֲשֵׂיךָ: כִּי אַתָּה הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וּמָלֵא רַחֲמִים, עֲשֵׂה
עִמָּנוּ כְּרַב רַחֲמִיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֹךְ: שְׁמַע
מִלִּכְנוּ תַּפִּלָּתֵנוּ וּמִיָּד אוֹיְבֵינוּ הַצִּילֵנוּ: שְׁמַע
מִלִּכְנוּ תַּפִּלָּתֵנוּ וּמִכָּל-צָרָה וַיְגוֹן הַצִּילֵנוּ: אֲבִינוּ
מִלִּכְנוּ אַתָּה, וְשְׁמֹךְ עָלֵינוּ נִקְרָא, אֵל--תַּנְחֵנוּ,
אֵל--תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבִינוּ, וְאֵל--תַּטְשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ, וְאֵל--
תִּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצֵרֵנוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:
אֵין כָּמוֹךְ חַנוּן וְרַחוּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין כָּמוֹךְ
אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, הוֹשִׁיעֵנו
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, מִדַּעַשׁ וּמִדַּגּוֹ הַצִּילֵנוּ: זָכַר
לַעֲבֹדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב, אֵל--תָּפֶן אֵל--
קָשִׁינוּ, וְאֵל--רִשְׁעֵנוּ, וְאֵל--חַטָּאתֵנוּ: שׁוּב מִחֶרֶן
אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל--הָרָעָה לַעֲמָךְ: וְהִסֵּר מִפָּנֵינוּ
מִכַּת הַמָּוֶת, כִּי רַחוּם אַתָּה, כִּי כֵן דִּרְכָּךְ עֲשֵׂה
חֶסֶד חֶסֶד בְּכָל--דּוֹר וָדוֹר: חוֹסֶה יְיָ עַל--עַמְּךָ
וְהַצִּילֵנוּ מִזַּעֲמָךְ, וְהִסֵּר מִפָּנֵינוּ מִכַּת הַמַּגֵּפָה,
וַיַּזְכֵּר קִשְׁתָּהּ, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לֵךְ אֲדֹנִי
הַצִּדִּיקָה, וְלֵנוּ בִּשְׁתַּת הַפָּנִים: מִה--נִתְּאוּנָה, מִה--
נִאֲמָה, מִה--נִדְּבָרָה, וּמִה--נִצְטָדָק: נַחֲשִׁיחַ דְּרָכֵינוּ
וְנַחֲקָרָה, וְנִשׁוּבָה אֵלֶיךָ, כִּי יִמְנָךְ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל

lánk és Megváltónk! Örökké élő és változatlan Isten! ki hatalmas erejű vagy, kegyes és jóságos minden teremtményeid iránt; mert Te vagy örökkévaló, Istenünk! hosszantűrő s kegyelemmel teljes Isten! Bánj velünk kegyelmed végtelensége szerint, és segíts meg Neved kedvéért! — Hallgass, oh Királyunk! imánkra, és ragadj ki minket ellenségeink kezéből. Hallgasd meg, Királyunk! imánkat, és ragadj ki minket minden szűkségből és inségből! Atyánk, Te vagy a mi királyunk! a Te nevedről nevezte-tünk. Ne hagyj el minket és meg ne vess ben-nünket, Atyánk! ne utasíts vissza minket, Teremtőnk! és ne feledkezzél meg rólunk, Alkotónk! mert mindenható Király, kegyelmes és irgalmas vagy te!

✠ Nincs hozzád hasonló irgalmas és kegyelmes Istenünk! Senkisem hasonlít Hozzád hosszantűrő, jóságteljes, igazságos Isten! Oh, segíts rajtunk határtalan kegyelmedben! Nents meg benünket vihartól, nyugtalanságtól. Emlékezzél meg szolgálóidról, Ábrahám-, Izsák- és Jákobról, és ne gondoly makaasságunkkal, gonosz ságunkkal és bűnösségünkkel. Hagyj felharagoddal, és fordítsd el a veszedelmet, népedről Tarts távol tőlük minden halálos csapást mert kegyelmes vagy! Mert olyan a Te bánás-módod: kegyelmet gyakorolsz, érdem nélkül minden nemzedékben. Szánakozzál, Örökkévaló! népeden, és ments meg benünket haragodtól! Távolítsd el tőlünk a mirigy csapását, és minden szigorú végzést, mert Te vagy Izrael őre! — Tied, Örökkévaló! az igazság, és mivel igazolhatnók magunkat? — Vizsgáljuk meg utainkat és nyomozzuk azokat, hogy visszatérhessünk Te hozzád, mert jobbod ki van nyújtva a megtérők felé, Oh

שָׁבוּם: אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּה יְיָ הַצְלִיחָה נָּא:
 אָנָּה יְיָ עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ: לֵךְ יְיָ חֲבִינוּ, לֵךְ יְיָ
 קִנְיֵנוּ, לֵךְ יְיָ נִיחַל, אֶל־תַּחֲשָׁה וּתְעַנְּנוּ, כִּי נֶאֱמַר
 גּוֹיִם, אֲבָדָה תִּקְוֹתֵם, כָּל־בֶּרֶךְ וְכָל־קוֹמָה לֵךְ
 לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתֵחַ יָד בְּתִשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים,
 נִבְהִלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרַב עֲצוּבֵנוּ, אֶל־תִּשְׁכַּחֲנוּ נֶצַח,
 קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי חֲסִינוּ בְךָ: אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ
 אִם אֵין בָּנוּ צַדִּיקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, זָכַר־לָנוּ
 אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְעֲדוּתָנוּ, בְּכָל־יוֹם יְיָ אֶחָד:
 הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ, כִּי רַבּוּ מִכְאוּבֵינוּ, וְצָרוֹת לְבַבֵּנוּ:
 חוֹסֶה יְיָ עָלֵינוּ בְּאֶרֶץ שְׂבִינֵנוּ, וְאֶל־תִּשְׁפּוֹךְ
 הָרוֹגֶךָ עָלֵינוּ, כִּי אֲנַחְנוּ עַמֶּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ: אֵל
 הַבִּיטָה דָּל כְּבוֹדָנוּ בַּגּוֹיִם, וְשִׁקְצוֹנוּ כְּטַמְאֵת
 הַנִּפְחָה: עַד־מָתִי עוֹךְ בִּישְׁבִי, וְתִפְאַרְתְּךָ בִּיד־צָר:
 עוֹרְרָה מְבוֹרְתֶךָ וְקִנְאֶתֶךָ עַל־אוֹיְבֶיךָ, הֵם יְבוֹשׁוּ
 וַיִּחַתּוּ מִגְּבוּרָתְךָ, וְאֶל־יִמְעָטוּ לִפְנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ:
 מֵהָר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בַּיּוֹם צָרָתֵנוּ, וְאִם־לֹא
 לְמַעַנְנוּ לְמַעַנְךָ פָּעַל, וְאֶל־תִּשְׁחִית זָכַר שְׂאֲרֵיתָנוּ,
 וְחֵן אִם הַמִּיחָדִּים שְׁמֶךָ פְּעָמִים בְּכָל־יוֹם תָּמִיד
 בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

Örökkévaló, segíts meg! Oh Uram boldogis minket! Oh, Örökkévaló hallgass meg benünket, a mikor kiáltunk Hozzád! Benned, Örökkévaló, bizunk! ne hallgassel, hanem hallgass meg bennünket, mert a népek azt mondják: „Elveszett a reményök!“ Minden térd és minden magasság egyedül Te előtted hajoljon me.

הפּוֹתֶה Te előtted, ki tárt kézzel fogadod a megtérő vétkeket és bűnösöket! lelkünk csüggedez nagy fájdalomunk miatt, ne feledkezzél meg rólunk örökre! Kelj föl és segíts minket, mert Benned keresünk oltalmat! Atyánk, királyunk! ha nincsenek bennünk erényesség és jótétemények, emlékezzél meg kedvünkért az őseinkkel kötött szövetségről és az „Egy Istenről minden nap tett tanúságunkról“ — Nézd nyomoruságunkat, mert számtalanok fájdalomaink és szivünk gyötrelmei! Szánakozzál, Örökkévaló! rajtunk, fogságunk honában és ne önsd ki haragodat reánk, mert mi szövetséged gyermekei vagyunk. Hamarosán előzze meg irgalmad szorultságunk napját! És ha kedvünkért nem a magad kedvéért, tedd meg és ne engedd eltörölni maradékunk emlékét! Oh, kegyelmezz a nemzetnek, mely kétszer hirdeti naponként Neved egységét szeretettel, monvdán „Halljad Izrael, az Örökkévaló a mi Istenünk, az Örökkévaló Egy!

תפלת שחרית

אין אומרים תחנון לא ב"ח ובחנוכה ופורים קטן ופורים גדול
ב' ימים, בכל הורש ניסן, ל"ג בעומר, מ"ח סיון עד אחר אסרו
הג, ט"ו שבט, ט' אב, ט"ו אב, ע"ה, ע"כ עד אחר אסרו הג,
וברית מילה וחתן ולא בבית אבל.

תפלה זו נקראת בשם "תחנון". הפסוק הראשון נמצא שמ"ב כ"ד ו"ה,
וכזמור "רחום וחנון" וכו' תהלים ז'.

וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהֵי צָרָתִי מְאֹד, נִפְלְאָה נָא כִּידִי
כִּי רַבִּים רַחֲמָיו, וּבִיד אָדָם אֱלֹהֵי אֶפְלָה:

רַחוּם וְחַנוּן חָטָאתִי לִפְנֵיךָ, יְיָ מִלֹּא רַחֲמִים,
רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנִי: יְיָ אֱלֹהֵי אֶפְרָיִם תּוֹכִיחֵנִי,
וְאַל־בְּחַמְדְּתִי יִסְרֵנִי: חַנּוּן יְיָ כִּי־אֶמְלֹל אֲנִי רַפְּאֵנִי
יְיָ, כִּי נִבְהָלוּ עֲצָמַי: וְנִפְשִׁי נִבְהָלָה מְאֹד, וְאַתָּה יְיָ
עַד־מָתַי: שׁוּבָה יְיָ חֲלָצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן
חֲסִדְךָ: כִּי אֵין בַּמּוֹת זְכָרְךָ, בְּשֹׂאֹל מִי יוֹדֶה־לָּךְ:
יַגִּיעֲתִי בְּאַנְחָתִי, אֲשַׁחֶה בְּכָל־לַיְלָה מִטָּתִי, בְּדַמְעָתִי
עַרְשִׁי אֲמַסֶּה: עֲשֵׂשָׁה מִכֶּעַם עֵינִי, עֲתָקָה בְּכָל־
צוּרָרִי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָל־פְּעֻלֵי אוֹן, כִּי־שָׁמַע יְיָ קוֹל
בְּכִי: שָׁמַע יְיָ תַּחֲנֻנֹתִי, יְיָ תִּפְלְתִי יִקָּח: יִבְשׁוּ
וַיִּבְהָלוּ מְאֹד כָּל־אֵיבֵי, יִשְׁכּוּ יִבְשׁוּ רַגְע:

בשני ובחמישי כשאומרים והוא רחום אומרים זה,
יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שׁוּב מִחֵרוֹן אַפְּךָ, וְהִנָּחֵם עָלִי־
הָרָעָה לַעֲמָךְ:

תפלת שחרית

הַבֹּט מִשָּׁמַיִם וְרֹאהּ כִּי הֵיינוּ לַעַג וְקֶלֶם
בְּנוֹיִם, נַחֲשָׁכֵנוּ בְּצֶאֱן לַמָּבַח יוֹבֵל, לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד
וּלְמַכּוֹת וּלְהַרְפֵּה;

וּבְכָל-זֹאת שְׁמֶךָ לֹא שָׁכַחְנוּ, נָא אֶל-תַּשְׁכַּחְנוּ: "
זָרִים אֲמָרִים אֵין תּוֹחֶלֶת וְתִקְוָה, חֵן אִם
לְשִׁמְךָ מְקוֹה, מְהוֹר יִשׁוּעֵתָנוּ קָרְבָּה, יִגְעֲנוּ וְלֹא
הוֹנַח-לָנוּ, רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ אֶת-פְּעֻסֶךָ מֵעֲלִינוּ:

אָנָּה שׁוֹב מִחֲרוֹנְךָ, וְרַחֵם סְגָלָה אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ: "
חוֹסֶה יי עֲלִינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְאֶל-תַּתְּנֵנוּ בְּיָדִי
אֲבוֹזִים, לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם, אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם,
לְמַעַנְךָ עָשִׂה עִמָּנוּ חֶסֶד, וְאֶל-תִּתְּאָחֵר:

אָנָּה שׁוֹב מִחֲרוֹנְךָ, וְרַחֵם סְגָלָה אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ: "
קוֹלָנוּ תִשְׁמַע וְתַחֵן, וְאֶל-תִּמְשָׁכֵנוּ בְּיָד
אוֹיְבֵינוּ, לְמַחֲוֹת אֶת-שְׁמִנֵּנוּ זְכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
לְאַבוֹתֵינוּ, כְּבוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם אֲרָבָה אֶת-זִרְעֶכֶם,
וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מֵעַם מַהֲרָבָה:

וּבְכָל-זֹאת שְׁמֶךָ לֹא שָׁכַחְנוּ, נָא אֶל-תַּשְׁכַּחְנוּ: "
עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל עַל-דָּבָר כְּבוֹד--שְׁמֶךָ,
וְהַצִּילָנוּ וּכְפָר עַל-חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ, וְהַנִּחֵם עַל-
הָרָעָה לַעֲמֶךָ:

Hétfőn és csütörtökön ezt mondják:

” Örökkévaló, Izrael Istene! hagyj alább föllobbant haragoddal, és változtasd meg népednek balsorsát.

הבט Tekints le az égből és nézd, hogy lettünk gyalázat és gúny tárgyává a népek közt! úgy tekintetünk, mint a bárány, mely vágóhidra vitetik; leölésnek, vésznek, agyonütésnek és szégyennek kitéve.

ובכך És mindamellet Nevedről meg nem felekeztünk, oh, ne felejtkezzél meg rólunk (te sem)!

זרים A barbárok mondják: Nincs várnivalójuk, sem reményök többé! Oh, kegyelmezz a népnek, mely nevedben bizik! Oh, Legtisztább! siettesd segítségünket! Elfáradtunk és nyugtot nem találunk! Kegyelmed fojtsa el haragodat ellenünk.

אנא Oh, hagyj föl haragoddal és könyörülj a kedvelten, melyet kiválasztottál!

הסה Szánakozzál, Örökkévaló! rajtunk irgalmadban s ne adj benünket a kegyetlenek kezeibe! Miért mondják a népek: „Hol van hát az Istennük?” Tenmagadért bánjál velünk kegyelmesen és ne késsél!

אנא Oh hagyj föl haragoddal és könyörülj kedvelteden, melyet kiválasztottál!

קלנו Könyörgésünket hallgasd meg, és kegyelmezz nekünk, és ne hagyj bennünket el'enségeink kezében, hogy kitöröljék nevünket! Emlékezzél rá, a mit őseinknek esküdtél, mondván: „Mint az ég csillagait sokasítom meg ivadéktokat!” S ime, csak kevesen maradtunk a nagy számból.

ובכך És mindamellet Nevedről nem felejtkeztünk meg, oh, meg ne felejtkezzél Te sem mi rólunk!

תפלת שחרית

בִּימִים שְׁאִין אוֹמְרִים וְהוּא רַחוּם מִתְחִילִין כֹּאן.
 שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, שְׁמוֹר שְׂאֲרִית יִשְׂרָאֵל, וְאַל
 יֵאבֹד יִשְׂרָאֵל, הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל;
 שׁוֹמֵר גְּזֵי אֶחָד, שְׁמוֹר שְׂאֲרִית עִם אֶחָד, וְאַל
 יֵאבֹד גְּזֵי אֶחָד, הַמֵּיחָדִים שְׁמַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד;
 שׁוֹמֵר גְּזֵי קָדוֹשׁ, שְׁמוֹר שְׂאֲרִית עִם קָדוֹשׁ,
 וְאַל יֵאבֹד גְּזֵי קָדוֹשׁ, הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשָׁלֹשׁ קְדוּשׁוֹת
 לְקָדוֹשׁ;

מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפִּיֵּס בְּתַחֲנוּנִים, הַתְרַצָּה
 וְהַתְפִּיֵּס לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עֲזָרָה;
 אֶכֶּינּוּ מִלִּפְנֵי, תַּחֲנוּנוּ וְעֲנֵנוּ כִּי אֵין כִּפּוּר מַעֲשִׂים
 עֲשֵׂה עִפְּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ;

דַּה"ב ב' י"ב, תהלים כ"ה ו', ל"ג כ"א, ע"ט ח', קכ"ג ג', חבקוק ג' ב'.
 תהלים ק"ג י"ד, ע"ט ט'
 וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדְעַ מַה-נַּעֲשֶׂה, כִּי עָלִיד עֵינֵינוּ;
 זָכַר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֶסְדֶּיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה: יְהִי-חֶסֶדְךָ
 יְיָ עָלֵינוּ, בְּאִשֶּׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: אֶל-תִּזְכֹּר-לָנוּ עֲוֹנוֹת
 רַאשׁוֹנִים, מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד;
 תַּחֲנוּנוּ יְיָ תַּחֲנוּנוּ, כִּי-רַב שִׁבְעֵנוּ כּוֹז: בְּרַגְזֵי רַחֲם תִּזְכֹּר;
 כִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ, זָכוֹר כִּי עֶפֶר אֲנַחְנוּ: עֲזָרְנוּ
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל-דְּבַר כְּבוֹד-שְׁמֶךָ, וְהַצִּילֵנוּ וּבִכְפֹּר
 עַל-חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: חֲצִי קָדִישׁ.

עורנו Segíts meg üdvösségünk Istene! dicsőséges Neved kedvéért. Szabadíts meg minket és bocsásd meg vétkeinket Neved kedvéért!

” Örökkévaló, Isten hagyj alább föllobbant haragoddal, és változtasd meg népednek balsorsát!

שׁוּבֵר Izrael őre! őrizd meg Izrael maradékát, hogy el ne vesszen az az Izrael, a mely azt mondja: „*Hallelad Izrael!*“

שׁוּמֵר Ki az egyetlen nép őre vagy, őrizd meg az egyseges nép maradékát, hogy el ne vesszen az egyetlen nép, mely neved egységét hirdeti (mondván): „Az Örökkévaló a mi Istenünk az Örökkévaló Egy!“

שׁוּמֵר Szent nép Őre! őrizd meg a szent nép maradékát, hogy el ne vesszen a szent nép, mely háromszor hirdeti a három „szent,“-et a Legszen-tebbnek!

מִתְרַצֶּה Te, ki kiengesztelődöl kegyelemből, és kibékülsz könyörgések által, engesztelődjél és légy békülékeny a szegény nemzedékhez, mert más segítője nincsen.

אֲבִינוּ Atyánk, Királyunk! kegyelmezz nekünk és hallgass meg, mert Érdemeink ugyan nincsenek; de cselekedjél velünk kegyelem és jószág szerint, és segíts meg!

וְאַנְחֵנוּ Mi azonban nem tudjuk, mit tegyünk, egyedül rajtad a szemeink! Gondolj kegyelmedre és jószágodra, a mely öröktől fogva létezik! Hadd áradjon ránk kegyelmed, Örökkévaló! a mint mi benned reménykedünk. Ne emlékezzél régi vétkeinkre! Hadd érjen minket a Te kegyelmed minél hamarább, mert nagyon meg fogytunk! Kegyelmezz

תפלת שחרית

אין אומרים אא"א לא בחנוכה, חוה"מ, ר"ח, פורים, ט' באב, עיו"כ,
רק בשני ובחמישי בלבד אומרים.

אל אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת, אֵל-בְּאֶפְדֹּ
תוֹכִיחֵנוּ: חוֹסֶה יְיָ עַל-עַמּוֹ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל-רָע:
חַטָּאנוּ לָךְ אֲדוֹנָי, סִלַּח נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ, אֵל:

סדר קריאת התורה.

כשמוציאים הספר תורה אומרים זה.

במדבר י' ל"ה. ישעיה ב' ג'.

וַיְהִי בִּנְסֻעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קוּמָה וַיֵּ
יַפְצוּ אֵיכָבֶד, וַיִּגְסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן
תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר-יְיָ מִירוּשָׁלַיִם: כָּרוּךְ שְׁנַתָּן
תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

בְּרִיךְ שְׁמֶה דְמַרְא עֲלְמָא בְּרִיךְ כְּתִירָךְ וְאַתְרָךְ,
יְהֵא רַעוּתְךָ עִם עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעֵלַם, וּפּוֹרְקֵן יְמִינְךָ אַחֲזִי
לְעַמּוֹ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ, וְלֹא־מִטּוֹיָא לָנָא מְטוֹב נְהוּרָךְ,
יִלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין, יְהֵא רַעוּא קְדָמְךָ דְּתוֹרִיךָ לִן
חַיִּין בְּטִיבוּתָא, וְלֵהוּא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוּ צְדִיקִיא, לְמַרְחַם
עָלִי וּלְמַגְמֵר יְתִי, וַיֵּת כָּל-דֵּי לִי וְדֵי לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: אַנְתָּ
הוּא זֶן דְּכָלָא, וּמִפְּרִיגֵם לְכָלָא, אַנְתָּ הוּא שְׂרִיט עַל כָּלָא,
אַנְתָּ הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכִיא, וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא, אֲנָא
עֲבָדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּסִגִּידְנָא קְמָה, וּמִקְמָא דִּיקָר
אוֹרְבִיתָהּ בְּכָד עָדֵן וְעָדֵן, לֹא עַל אֲנָשׁ רַחֲצִנָא, וְלֹא עַל-
בְּרִאֲלֵהִין סְמִיכָנָא, אֵלָא בְּאַלְהָא דְשְׁמִיא, דְּהוּא אֱלֹהָא

nekünk, Örökkévaló! kegyelmezz, mert nagyon jóllaktunk már a gyalázattal! Haragközben emlékezzél meg irgalmadtól. Mert Te vagy az, ki képzeletünket ismered, megemlékezvén, hogy por vagyunk. Segíts rajtunk üdvünk Istene! dicsőséges Neved kedvéért! Szabadis meg és bocsásd meg vétkeinket Neved kedvéért!

Hétfőn és csütörtökön ezt imádkozzák. (Kivéve a következő napokat:

הנכה ה"ד, ר"ה, פורים, ט' באב, és ע"י.

אל Hosszantűrő, jóságos és hűséges Isten! oh, ne büntess meg haragodban! Szánakozzál, Örökkévaló! népeden, és segíts ki minden bajból! Vétkeztünk ellened, Urunk! Bocsáss meg kegyelmed végtelenségéhez képest, oh Mindenható!

A Tóráh felolvasásának rendje.

Mikor a Tóráht a frigyládából kiemelik, ezt mondják:

ויהי És lőn, mikor elindult a frigyláda, mondá Mózes: Emelkedjél fel Uram, hogy széledjenek el a te elleneid, hogy fussanak előleled gyűlölőid. Mert Cijónból terjed szét a Tóra és Isten igéje Jeruzsálemből. Áldassék, a ki a Thórát adta Izráel népének, szentségében.

ברוך Áldassék a világ Urának neve; áldassék a te koronád és székhelyed. Legyen a te jóakaratod Izráel néped osztályrésze örökké. Mentő jobboldat láttasd népeddel szent házadban. Áraszd ránk jötevő világosságodat és fogadd kegyesen imádságunkat. Legyen a te akaratod, hogy hosszú, boldog életnek örvendjünk; hogy én is a jámborok közé számíttassam; hogy könnyörülj rajtam és

תפלת שחרית

קְשׁוּמִי, וְאוֹרִיתִיָּה קְשׁוּמִי, וְנִבְיאוֹתֵי קְשׁוּמִי, וּמִסְנֵא לְמַעַבְדְּ
מִבְּנוֹן וּקְשׁוּמִי בֵּה אֲנִי רַחֲמִין, וְלִשְׁמָה קְדִישָׁא יְקִירָא
אֲנִי אֵמֵר תּוֹשֵׁבְחִי, יְהִי רַעְוָא קֳדָמָה, דְּתַפְתַּח לְבָאִי
בְּאוֹרִיתָא, וְתִשְׁלִים מִשְׁאָלִין דְּלִבָּאִי, וְלִבָּא דְּכָל־עַמּוּקָה
יִשְׂרָאֵל, לְטֵב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם:

תהלים ל"ד ד'

חֲזִין גְּדֻלּוֹ לִי אֱתִי, וְנִרְוֹמָמָה שְׁמוֹ יַחְדּוֹ:

ד"ה א' כ"ט ו"א, תהלים צ"ט ה', צ"ט ט'

קָהַל לָךְ יִי הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת, וְהַנְּצַח וְהַהוֹד
כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לָךְ יִי הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל
לְרֹאשׁ: רוֹמְמוֹ יִי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לַהֲדוֹם רַגְלָיו, קְדוֹשׁ
הוּא: רוֹמְמוֹ יִי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהַר קְדִישׁוֹ, כִּי קְדוֹשׁ
יִי אֱלֹהֵינוּ:

אֵב הַרְחָמִים, הוּא יִרְחֵם עִם עַמּוּסִים, וַיִּזְכֹּר בְּרִית
אֲתָנִים, וַיִּצִּיל נַפְשֵׁתֵינוּ מִן הַשְׁעוֹת הָרָעוֹת, וַיַּנְעֵר בְּיָצָר
הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים, וַיַּחֲזִן אֶתְנוּ לְפָלִיטָת עוֹלָמִים, וַיַּמְדָּא
מִשְׁאָלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

חֲזִין וְהַתְּלָה וְתִרְאֶה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ בְּזִמָּן קָרוֹב וַיַּחֲזִן
פְּלִיטָתוֹ וּפְלִיטָת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
וּלְרַצוֹן וְנֵאמַר אָמֵן: הַכֹּל הָבֹ גְּדֹל לְאֱלֹהֵינוּ וְתִנּוּ כְבוֹד
לְתוֹרָה: כְּהֵן קָרֵב יַעֲמֹד (ר' פכ"פ הכהן)

קָהַל בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:
תּוֹרַת יִי תְמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ: עֵדוּת יִי נֶאֱמָנָה מְחַכֵּימַת
פֶּתִי: פְּקוּדֵי יִי יִשְׁרִים מְשַׁמְחֵי לֵב: מִצּוֹת יִי בָרָה מְאִירַת

megóvj engem és enyéimet és Izráel néped hozzátartozóit. Te ápolasz és táplálsz mindeneket. Te kormányozol mindent; te uralkodol királyok felett és a tied az uralkodás. Én mint egyik szolgája a Legszenetebbnak, áldassék ő, leborulok előtte és magasztos Thórája előtt minden koron és időn. Nem emberekben bízom én, sem istenek fiára nem támaszkodom, hanem a mennyei Istenben, mert ő az igazi Isten és Tórája is igaz, meg prófétái is igazak; ő igazán sok jót tesz; benne bízom én, és az ő szent és dicső nevének hálaikat mondok. — Vajha tetszésedre lenne, hogy megnyisd szívemet a te Tórádnak és adj nekünk a mit az én szívem és Izráel néped szívből kíván: jóllétet, életet és békességet.

גָּדְרִי Kántor: Magasztaljátok velem az Urat és fenne hirdessük az ő nevét egyetemben.

Község: Tiéd, Uram, a nagyság, az erő, a dicsőség, a hatalom és a fenség, valamint minden az égben és a földön. A tied Isten, az uralom, ki mindennek fejévé emelkedel. Magasztaljátok az Urat, a mi Istenünket, és boruljatok le lábaszámolya előtt, szent ő; magasztaljátok Urunkat Istenünket és boruljatok le szent hegye előtt, mert szent az Ur a mi Istenünk.

כֹּהֵן A kegyelem Atyja könyörüljön a gondviselésére bízott népen, és emlékezzék meg az ősatyákkal kötött szövetségről, és mentsen meg benünket a rossz időktől, és szüntessen meg minden rosszra hajlandóságot a Tőle ápolgatott gyermekeiben, és kegyelmezzen meg nekünk, hogy örökre megszabaduljunk, és teljesítse kívánalmainkat bőven, áldasdúsan és kegyelmesen!

תפלת שחרית

עֵינֵינוּ: יְיָ עֹז לַעֲמֹךְ יִתֵּן יְיָ יְבָרֶךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: הָאֵל
תָּמִים דָּרָכָיו אָמַרְתָּ יְיָ צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ:
וְאַתָּם הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּל־כֶּסֶם הַיּוֹם:

סדר ברכת התורה:

המבורך אומר בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרֵךְ:

קהל בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וחזור המבורך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּחֶרֶד
כָּנּוּ מִכָּל־הָעַמִּים, וְנָתַן־לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

המבורך אומר אחר הקריאה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברכת הגומל.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לְחַיִּים
טוֹבוֹת, שְׁנִמְלִגֵי כָּל־טוֹב:

קהל מִי שְׁנִמְלִגְךָ כָּל־טוֹב, הוּא יְנַמְלִגְךָ כָּל־טוֹב סָלָה:

אחר קריאת התורה אומרים ח"ק ומגביהין את הס"ת ואומרים זה:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי
יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה: עֵץ־חַיִּים הִיא לַפְּחִזִּיקִים בָּהּ, וְתוֹמְכֶיהָ
מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דְּרָכֵי־נַעַם, וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֲרֶךְ
יָמִים בְּיָמֶיהָ, בְּשִׂמְלָלָהּ עֶשֶׂר וְכָבוֹד: יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן
צִדְקוֹ, יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:

A tóra olvasása előtt.

(A kit felhivnak a tórához, az ezt mondja a tóra felolvasása előtt):

Dicsérjétek az Örökkévalót, a ki dicsőített.

(A község felel):

Dicsértessék az Örökkévaló, a ki dicsőített, mindörökké.

ברוך Dicsértessél örökkévaló Istenünk, a világ királya, a ki minket választott meg a népek közül s nekünk adta a tóráját, Dicsértessél Örökkévaló, a tóra adományozója.

(A tóraszakasz felolvasása után ezt mondja a fölhivott):

ברוך Dicsértessél Örökkévaló, a világ királya a ki neki igaz tórát adott és örök életet oltott a szivünkbe. Dicsértessél Örökkévaló, a tóra adományozója.

Gómél-áldás.

ברוך Áldva légy Urunk Istenünk, a világ Királya ki a bűnösökkel jókat tesz, ki velem is minden jót tettél.

(A község:)

מי A ki veled minden jót tett, az tegyen veled (jövőben is) minden jót, Szelah!

Mikor a Thórát fölemelik, ezt mondják:

וזה És ez a Thóra, melyet Mózes Izráel fia elé terjesztett, a mint meghagyta Isten Mózesnek.

עץ Az élet fája az (a Thóra) a hozzá ragaszkodóknak, és a kik megtartják, boldogok. Utjai kéj-utak, és minden ösvényei: békesség. — Hosszú élet van az ő jobbában, baljában pedig gazdagság és tisztesség. Isten azt kívánja, igazolására, hogy a Thóra nagy és dicső legyen.

תפלת שחרית

בַּיּוֹמִים שְׁאוֹמְרוֹם וְהוּא רַחוּם אֹמֵר הַחֵן זֶה אַחֲרֵי קְרִיאַת הַתּוֹרָה
יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שְׁפָשְׁמֵם. לְכוּנֶן אֶת־בֵּית חַיִּינוּ
וְלִהְיֵיב אֶת־שְׂכִינָתוֹ בְּתוֹכֵנוּ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ וְנֹאמַר אָמֵן:
יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שְׁפָשְׁמֵם. לְרַחֵם־עָלֵינוּ וְעַל־
כָּל־יִשְׂרָאֵל וְלִמְנוּעַ מַשְׁחִית וּמַגִּיפָה מֵעָלֵינוּ, וּמַעַל כָּל־עַמּוֹ
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שְׁפָשְׁמֵם. לְקִים בָּנוּ חֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל
הֵם וְנִשְׁתֵּם וּבְגִיָּהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם, וְתִלְמִידֵיהֶם וְתִלְמִידוֹתֵיהֶם
תִּלְמִידֵיהֶם, בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם, וְנֹאמַר אָמֵן:
יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שְׁפָשְׁמֵם. שְׁנִשְׁמַע וְנִתְפַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת, וּיְקַבֵּץ נִדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע
כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, וְנֹאמַר אָמֵן:

אַחֲנוּ כָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל הַנִּתְּוֹנִים בְּצָרָה וּבְשִׁבְיָה,
הַעוֹלָדִים בֵּין בָּיִם וּבֵין בֵּיבָשָׁה, הַמְּקוֹם יְרֵחַם עָלֵיהֶם
וְיִזְצִיֵּאם מִצָּרָה לְרוּחָהּ, וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹרָהּ, וּמִשְׁעָבוֹד
לְנֶאֱלָה. הִשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְנֹאמַר אָמֵן:

כְּשֶׁהַחֵן נוֹשֵׂא הַסִּת אל הָאָרוֹן אוֹמְרִים זֶה:

חֵן יִהְיֶה לָנוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ:
קָהַל הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ וְשָׂמִים, וְיָרַם קָרָן לְעַמּוֹ, תִּהְיֶה לְכָל־
חֲסִידָיו, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ, הַלְלוּיָהּ:
כִּי לְדוֹד מְזֻמָּה, לִי הָאָרֶץ וּמִלְּאָהּ, תִּבֵּל וְיִשְׁבִּי
בָּהּ: כִּי הוּא עַל־יָמִים יִסְדָּהּ, וְעַל־נִהְרֹת יִכְוִנְנָהּ: מִי־
יַעֲלֶה בְּהֶרְיָי, וּמִי יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ: נָקִי כַפִּים וּבֶרֶךְ
לְבָב, אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לְשׂוֹא נִפְשׁוֹ, וְלֹא נִשְׁפַּע לְמַרְמָהּ:

Legyen mennyei atyánk akarata, hogy fölépüljön életünk háza és hogy vissza-helyeztessék székhelye közénk még a mi napjainkban és mondjuk e re: ámen!

Legyen mennyei atyánk akarata, hogy könyörüljön rajtunk és menekültjeinkön, hogy háritson el romlást, dögvészt rólunk és egész népéről, Izrael hazáról és mondjuk erre: ámen!

Legyen mennyei atyánk akarata, hogy megtartsa köztünk Izrael bölcseit, őket és hitveseiket, fiaikat és lányaikat, tanítványait és tanítványaik tanítványait összes lakóhelyeiken és mondjuk rá: ámen!

Legyen mennyei atyánk akarata, hogy halljunk és adjanak hirül nekünk jó, üdvös és vigasztaló hireket s egybe gyűljenek számüzötteink a föld négy szögletéből s mondjuk rá: ámen!

A mi testvéreink, Izráel egész háza, a kik szorultságban és fogságban vannak, a kik akár a tengeren, akár szárazon időznek, — a mindenütt Jelenvaló könyörüljön rajtuk és vezesse ki a szorultságból a szabadságra, a sötétségből a világosságra, a szolgaságból a megváltásra mostanában, a legközelebbi időben s mondjuk rá: ámen!

יֵשׁא בִּרְכָה מֵאֵת יי, וְצִדְקָה מֵאֵלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דֹּר דִּרְשׁוֹ
מִבְּקָשֵׁי פְּנִיָּה יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים וּרְאִיכֶם, וְהַצִּיאוּ
פֶּתְחֵי עֲזָרְכֶּם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד,
יֵי עֲזוֹ וְנִגְבוֹר, יֵי גִבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים וּרְאִיכֶם,
וּשְׂאוּ פֶתְחֵי עֲזָרְכֶּם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד, יֵי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

כשמהזירין הס'ת לארון אימרים זה:

במדבר י' ל"ו, תהלים קל"ב ה', משלי ד' ב' ג' י' ו"ו איכה ה' כ"א.

וּבִנְחָה יֹאמַר שׁוּבָה יי רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹמָה יי
לְמַנוּחַתְךָ אֶתָּה וְאֶרֶץ עֲזָרְךָ: פִּתְחֵיךָ יִלְבְּשׁוּ צִדְקָה וְחַסְדֶּיךָ
יִרְנְנוּ: פִּעְבוֹר דָּוִד עֲבֹדְךָ אֶל־תֵּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי
לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִּי אֶל־תִּעְזוּבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא
לְפִתְחוֹקִים כֹּה וְתוֹמְכִיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דִּרְכֵי־נֶעֱם וְכָל־
נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הִשִּׁיבֵנוּ יי אֱלֹהֶיךָ וְנָשׁוּבָה חֵדֶשׁ יִמֵּינוּ
בְּקָדֶם:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְלָלוּךָ סֵלָה:
אֲשֶׁרִי הָעַם שֹׁכֵךְ לֹא, אֲשֶׁרִי הָעַם שֵׁי אֶדְהִי:
קָמָה תִּהְלַח לְדָוִד, אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרָכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֶבְרָכָה, וְאֶהְלַלָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יי וּמֵהֵלֵל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ
אֵין חֶקֶר: דֹּר לְדֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ
יִגְדִּדוּ: הִדָּר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדִבְרֵי גִפְּלֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וְעֲזוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְּלֹתֶךָ אִסְפְּרֶנָּה: זָכָר

אשר Boldogok, kik házában laknak és téged szüntelen dicsérnek, szelah! Boldog az a nép a mely így jár; boldog az a nép, melynek örökkévaló az Istene!

הלה (145.) Dicsérő dal Dávidtól. Magasztallak Istenem, királvom, és áldom nevedet mindörökké. Mindennap áldalak téged és dicsérem nevedet örökön-örökké. Nagy az Isten és fölötte dicséretes és nagysága kipuhatolatlan. Nemzedék-nemzedéknek magasztalja alkotásaidat és hatalmadat hirdetik. Fenségednek dicső fényéről és csodadolgaidról elmélkedem. Félelmes tetteid hatalmát hirdetik, és én a te nagyságodat beszélem el. Nagy jószágodnak hírét terjesztik és igazságos voltodat megénekelik. Kegyes és irgalmas az Ur, hosszú türelmű és nagykegyelmű. Jó az Isten mindenek iránt és könyörül minden alkotásain. Dicsér téged minden műved, jámboraid pedig áldanak. Uralmad dicsőségéről szólnak és erős voltodat hirsztelik. Hogy tudassák az emberfiakkal erőtteit és uralmának fényes dicsőségét. A te uralkodásod örök időkre szól, és kormányozásod nemzedékről-nemzedékre. Gyámolit az Ur minden esendőt és fölegyenesít minden görnyedőt. Mindenek szemei hozzád esengenek, és te megadod nekik eledelüket idejében. Kinyitod kezedet és eltetik minden élő a te jóakarattal. Igazságos

תפלת שחרית

רב טובך יִפְּיֶעוּ וְצַדִּיקְתָּ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ
 אֲרֹךְ אַפִּים וְגָדֵל חֶסֶד: טוֹב יְיָ לְכֹל וְרַחֲמָיו עַל
 כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל-מַעֲשֶׂיךָ וְחַסִּידֶיךָ
 יִבְרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאמְרוּ וְגִבּוֹרֶתְךָ יִדְבְּרוּ:
 לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וְכְבוֹד הַדָּר
 מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ
 בְּכָל יוֹר וְדוֹר: סוּמָךְ יְיָ לְכֹל הַנְּפִלִים וְזוֹקֶק
 לְכֹל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה
 נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בָּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יַדְּךָ
 וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רְצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו
 וְחַסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יְיָ לְכֹל קִרְאָיו לְכֹל
 אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת: רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֵת
 שְׁוַעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל-אֲהָבָיו
 וְאֵת כָּל הָרָשָׁעִים יִשְׁמִיד: תַּהֲלֵת יְיָ יִדְבֹּר פִּי
 וַיִּבְרַךְ כָּל בְּשׂוֹר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ
 נִבְרַךְ יְיָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

תהלים ב' לִבְנֵי צִיּוֹן מִזְמוֹר לְדָוִד: יַעֲנֶךָ יְיָ כִּיּוֹם צָרָה יִשְׁתַּבַּח
 שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֲזָרָה מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ:
 יִזְכֹּר כָּל-מִנְחָתֶיךָ וְעוֹלָתְךָ יִדְשְׁנָה-סֶלָה: יִתֵּן-לְךָ כָּל-לִבְבְּךָ
 וְכָל-עֲצָתְךָ יִמְלֵא: נִרְנְנָה בִּישׁוּעָתְךָ וּבִשְׁמֵ-אֱלֹהֵינוּ
 וְגָדֵל יִמְלֵא יְיָ כָּל-מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֲתָה יִדְעָתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יְיָ
 מִשִּׁיחִי וַעֲנֵהוּ מִשְׁמִי קוֹדְשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת יִשְׁעֵי יְמִינוֹ: אֱלֹהֵי

az Ur minden eljárásában és jóságos minden tetteiben. Közel van az Ur minden imádóihoz, a kik őt igazán imádják. Tisztelőinek akaratát teljesíti, kiáltásukat hallja és megsegíti őket. Az Ur megőrzi mindazokat, a kik őt szeretik, a gonoszokat pedig mind kiirtja. Isten dicsőségét hirdesse az én szám és áldja minden élő test az ő szent nevét mindörökké. Mink pedig áldjuk az Istent most és örökké, hallelujah!

למנצח Az éneklőmesternek; zsoltár Dávidtól — Az Örökkévaló hallgasson meg a szükség napján, Jákob Istenének Neve oltalmazzon téged! Segélyt küldjön neked a szentségből és Czionból támogasson tégedet! Emlékezzék meg minden ajándékaidról, és égőáldozatodat hamvassza el. Szelah! Adjon neked mindent, szived szerint, és teljesítse minden szándékodat! — Hadd örüljünk segítségednek és lobogtassunk zászlót Istenünk Nevében. Az Örökkévaló teljesítse minden kívánságodat! — Most tudom, hogy az Örökkévaló segíti föl Kentjét, meghal'gatja őt szent menyeeiből, mentő jobb'jának hatalmával. — Ezek szekerekkel, amazok lovakkal, mi pedig az örökkévaló Istenünk nevét emlegetve dicsekszünk. Azok hanyatlanak és elesnek, de mi felállunk és fönn maradunk! Örökkévaló, segíts meg! A világ Királya hallgasson meg, mikor felkiáltunk hozzá!

תפלת שחרית

בָּרַכְבּ וְאָקֵה בְּסוּסִים, וְאֶנְחֵנוּ | פֶּשַׁעֵי אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר:
הַפֶּה פָּרְעוֹ וְנִפְלֵה, וְאֶנְחֵנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד: יְיָ הוֹשִׁיעָה,
הַפֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ:

תפלת ובא לציון נחלקת לג' חלקים: החלק האחד עד מעתה ועד עולם
לוקח מים' ישעי' ג'ט ב' כ"א — החלק הב' גקרא סדרא דקדשא, וכתב
אבוררהם שתקנהו בסוף בעבור עמי הארץ המאחרים לבא לביהכ"נ ולכך
תיקנו ג"כ לתרגם סדר דקדשה כדי שובינו עמי הארץ, והחלק הג' מרכב
מפסוקים שונים, ונקרא בשם תחנון:

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וּלְשִׁבְי פֶשַׁע בִּיעֲקֹב נָאם
יְיָ: וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יְיָ, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ
וּדְבָרִי אֲשֶׁר־שִׁמְתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ, וּמִפִּי
זִרְעָה, וּמִפִּי זֶרַע זִרְעָה אָמַר יְיָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה
אֶל־זֶה וְאָמַר, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מֶלֶךְ
כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדּוֹ: וּמִקְבְּלֵי דִין מִן־דִּין, וְאֶמְרִין
קְדִישׁ, בִּשְׁמֵי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׂכִינְתָּהּ, קְדִישׁ
עַל אֶרְעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ, קְדִישׁ לְעָלְמָא וּלְעֵלְמֵי
עֲלַמְיָא, יְיָ צְבָאוֹת מֶלֶךְ כָּל־אֶרְעָא זִיו יִקְרָה:
וּתְשַׁאֲנֵי רוּחַ, וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, בְּרוּךְ
כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וְנִשְׁלַתְּנִי רוּחָא, וְשִׁמְעַת בְּתָרֵי
קָל זִיע סָגִיא, דִּי מְשַׁבְּחִין וְאֶמְרִין, בְּרוּךְ יִקְרָא
דְּיֵי מֵאַתֵּר בֵּית שְׂכִינְתָּהּ: יְיָ וְיִמְלֹךְ לְעָלְמָא וְעַד:
יְיָ מַלְכוּתָהּ קָאם לְעָלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא: יְיָ אֱלֹהֵי

אֲנִי Egykor megváltó jön ²Cijónba és a Jákóbbeli megtértekhez, mondja Isten.

Az én részemről ez a szövetségem velük, így szól Isten: Szellemem, mely benned van és szavaim, melyeket szádba adtam, ne távozzék a te szádból, sem gyermekeid vagy unokáid szájából, így szól az Ur, mostantól kezdve örök időnkig. — És te, szent Isten, trónodon ülsz Izrael dicsőítése közepett. És egyik kiáltja a másiknak: Szent, szent, szent a seregek Ura; telve az egész föld az ő dicsőségével! — Átvéve a szót egymástól így szólnak: **Szent** ott fent a magas égben, fenségének háza tájékán; szent a földön, hatalmának helyén; szent örökkön örökké a seregek Ura! Telve az egész föld fönsége fényével. — És megragadt a szélvész, és hallék mögülem mennydörgésszerű hangos zajt, mondván: Áldassék Isten fensége mindenütt a hol van! — (És megragadt a szélvész, és hallék mögülem mennydörgésszerű hangos zajt, magasztalva mondván: Áldassék Isten fensége az ő székhelyén!) Isten örökké fog uralkodni. (Az Isten uralma fennáll mindörökké!) — Örökkévaló, Ábrahám, Izsák és Izrael őseink Istene, tartsd meg örökké néped szívének ezen érzelmeit és gondolatait és erősítsd hozzád való ragaszkodásukat. Ő irgalmas létére megbocsájtja a bűnt, és nem ront meg; sokszor fojtja el haragját, és nem engedi fölgerjedni egész dühösségét. Igenis, Uram, te jóságos, engedelmes és kegyességgel teljes vagy mindazok iránt, kik téged szólítanak. Igazságod mindörökké igazság marad,

אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֶרְהֵם וְזֹאת
לְעוֹלָם, לַיָּצֵר מַחְשְׁבוֹת לִבְבִּי עֲמִידָה וְהִכֵּן לְבָבְךָ
אֱלֹהִי: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה
לְהַשִּׁיב אָפִי, וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמַּתּוֹ: כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי
טוֹב וְסִלָּח וּרְב־חֶסֶד לְכָל־קְרֹאֶיךָ: צְדָקָתְךָ צֶדֶק
לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד
לְאֲבָרְהָם, אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ מִיְּמֵי קֹדֶם:
כְּרוּךְ אֱלֹהֵי יוֹם וַיּוֹם יַעֲמֵס־לָנוּ, הָאֵל יִשְׁוּעָתָנוּ
סִלָּח: יִי צַבָּאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סִלָּח: יִי צַבָּאוֹת, אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּטַח בְּךָ: יִי הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כְּיוֹם־קְרֹאֵנוּ: כְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ
שֶׁבְרָאֵנוּ לְכַבֹּדּוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן־הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיִּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ, הוּא יַפְתָּח
לְבָבֵנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וַיִּשֶׁם בְּלִבָּנוּ אֶהְיֶה וַיִּרְאֵנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבְבִּי שָׁלֵם, לְמַעַן לֹא
נִיָּגַע לְרִיק, וְלֹא נִלְדַּר לְכַהֲלָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקְךָ בְּעוֹלָם
הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה, וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה
לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ, וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הַבֹּא: לְמַעַן
יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִהְיֶה יִי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶדְךָ:
כְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יְבָטַח בִּי, וְהָיָה יִי מְבַטְחוֹ:

és Thórád valóság. Hűséged jelét adod Jákób, kegyességedet Ábrahám iránt, a mint esküdted őseinknek hajdankor. — Áldassék az Ur, ki napról-napra gondunkat viseli; az Isten a mi segedel-münk, szelah! A seregek Ura van mi velünk; erős menedék nekünk Jákób Istene, szelah! Seregek Ura! Boldog az az ember, a ki benned bizik! Uram, segíts meg! Királyunk, felelj nekünk, ha szólítunk.

Áldott legyen a mi Istenünk, a ki tiszteletére teremtetett bennünket, és elkülönített minket a tévedőktől, és adott nekünk igaz Thórát, és az örök élet után való törekvést plántálta belénk. Ő nyissa meg szívünket az ő tanuságának, és gyökereztesse meg szívünkben az ő szeretetét és tiszteletét, hogy tegyük meg az ő akaratát és szolgáljuk teljes szívből; hogy ne fáradjunk hiába és ne szűljünk gyors kimulásnak. — Legyen a te akaratod Istenünk és atyánk Istene, hogy tartsuk meg törvényeidet e világon, hogy érdemesekké váljunk: megérni, látni és birni a te áldásos jószágodat felkentünk idejében és a másvilágbeli életben, hogy zengjük a te dicsőségedet szünet nélkül. Uram, Istenem, én örökké hálákat adok neked. Áldott az az ember, a ki Istenben bizik, a kinek Isten az egyedüli bizalma. Bizzatok hát Istenben örökön örökké, mert az Úr Istenben van a világnak kösziklája, oltalmazója. Te benned bíznak, a kik ismerik a te nevedet, mert te Istenem el nem hagyod, a kik téged fölkeresnek. Isten az igazság kedvéért kívánja, hogy a Thórát nagyra tartsák és dicsőítsék.

תפלת שחרית

בִּטְחוֹ בְּיָי עֲדִי-עַד, כִּי בָּיָה יְיָ צוּר עוֹלָמִים;
וּבִטְחוֹ כִּדְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא-עֲזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְיָ;
יְיָ חֲפִיץ לְמַעַן צִדְקוֹ, יַגְדִּיל תוֹרָה וְנִאֲדִיר;

בר"ח חולצין כאן התפללין.

בר"ח וחזה"ט אומר כאן החזן חצי קדיש וכתפללין מוסף.

קהל וְעַתָּה יַגְדֵּל נָא כַח אֲדָנִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:
זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ נְחַסְדֶּךָ כִּי מַעֲוָלָם הָמָּה;

חזן וְתַגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶה רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי-בְרָא
בְּרַעֲוִיתָהּ וְנִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ. בְּסִיבֹון וּבִיוֹמִיבֹון וּבְסִי דְכָל-
בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶנְיָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן;

קו"ח יְהֵא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

חזן וְיִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵה דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעָלְמָא
(בעש"ט וְלְעָלְמָא מְבָרַךְ) מִן כָּל בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא וְתַשְׁבְּחָתָא
וְנַחֲמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן;

קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת-תְּפִלָּתֵנוּ;

חזן תִּתְקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְרַעֲוִיתֵהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם
אֲבוּהוֹן דִּי בְשִׁמְיָא. וְאִמְרוּ אָמֵן;

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם;

חזן יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל-
יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן;

קהל עֲזְרֵי מַעַם יְיָ עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ;

חזן עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן;

Ros-chódes-kor itt a Tefilint levetik.

Ros-chódes és chol-chamóed-kor itt a *muszaf-ima* következik.

Község. És most teljes nagyságban mutatkozzék Isten hatalma, a mint mondatott: Emlékezzél Uram irgalmadra és kegyelmedre.

יהי Magasztaltassék és szenteltessék az Ur neve a világon, melyet bölcs akarata szerint teremtet. Terjedjen el az ő uralma életnapjaitokban és Izrael egész házának életében minél hamarabb és legközelebb, ámen!

Község: Legyen áldva az Ur dicső neve örökön örökké!

Kántor: Legyen áldva, dicsérve, tisztelve magasztalva, fellengő, dicsőített, emelkedett és imádkott a Legszentebbnek neve; áldott ő, sőt felül-emelkedik minden áldáson, éneken, dicsőítésen és vigasztaló dalon, a melyeket e világon mondhatunk — ámen!

Község. Fogadd kegyelemmel és jóakarattal könyörgésünket!

Kántor: Fogadtassanak kedvesen egész Izráel könyörgései és kívánságai mennybeli atyjuktól — ámen!

Község: Legyen dicsőítve Isten neve most és mindörökké!

Kántor: Jöjjön véghetetlen békesség az égből és boldog élet mi ránk és egész Izráelre ámen!

Község: Az én segélyem Istennél van, ki az eget és földet teremtetete.

Kántor: A ki békét szerez a magas mennyekben, az hozzon békét mi ránk és egész Izráelre — ámen!

תפלת שחרית

רב תקן תפלת עלינו ובזמן מאוחר תקנו לאומרה בחתימת כל תפלה
שחרית וערבית.

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדֹנָי הַכֹּל, לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית, שְׁלֹא עֲשֵׂנוּ בְּגוֹי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ
בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שְׁלֹא שָׁם חִלְקֵנוּ כָּהֵם,
וְגִזְרֵינוּ כְּכָל-הַמִּזְנֶה, וְאַנְהֵנוּ בִּזְרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
וּמִזְבֵּדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, שֶׁהוּא נֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָר
בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנֵת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים;
הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אִמֶּת מִלְּכֵנוּ אָפֶס זִוְלָתוֹ
בְּפֶתוֹב בְּתוֹרָתוֹ וַיִּדְעַת הַיּוֹם וַהֲשִׁבְתָּ אֶל-לִבְכָּךְ,
כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים, בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ
מִתְחַת, אֵין עוֹד:

עַל-כֵּן נִקְוָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ, לִרְאוֹת מִהֲרָה
בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ,
וְהַאֲלִילִים פְּרוֹת יִפְרֹתוֹן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שִׁדְי, וְכָל-בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֲלֶיךָ
כָּל-רָשָׁעֵי אָרֶץ, יִפְּרוּ וַיִּדְעוּ כָּל-יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל,
כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל-בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל-לָשׁוֹן: לִפְנֶיךָ
יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְר יִתְּנוּ,
וַיִּקְבְּלוּ כָּל־אֶת-עוֹל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם.

מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא
וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכְּתוּב בַּתּוֹרָתְךָ
יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר, וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל-
כָּל-הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא. יְהִי יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

קריש יתום

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי-כְרָא
כְּרַעְתָּהּ וְנִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ. בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל-
בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶלְמָא וּבְיוֹמֵן קָרִיב וְאִמְרוּ אִמֵּן:

קַהֲל יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעוֹלָמִי עֲלִמְיָא:
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְמָא
(בַּעֲשִׂי"ה וְלְעֵלְמָא מְבָרַךְ) מִן כָּל בְּרַבְּרָתָא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחֲמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אִמֵּן:

קַהֲל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל-
יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אִמֵּן:

קַהֲל עֲזוּרֵי מַעַם יְיָ עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אִמֵּן:

שיר של יום

ליום ראשון

הַיּוֹם יוֹם רִאשׁוֹן בְּשַׁבָּת שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

כִּי לְדוֹד מְזֻמּוֹר, לַיְי הָאָרֶץ וּמִלֵּאָהּ, תִּבֵּל וַיִּשְׁבֵּי

végeig dicsőséggel uralkodik, a mint írva van a szent írásban: „Az Ur örökké uralkodik“. És mondva van: Az Ur lesz az egész föld királya; az naptól fogva az Isten egyetlen és neve is „Egyetlen“ lesz.

Kádis árváknak.

יתגדל: Magasztaltassék és szenteltessék az Ur neve a világon, melyet bölcs akarata szerint teremtetett. Terjedjen el az ő uralma életnapjaitokban és Izrael egész házának életében minél hamarabb és legközelebb, ámen!

Község: Legyen áldva az Ur dicső neve örökön örökké!

Kántor: Legyen áldva, dicsérve, tisztelve, magasztalva, fenkölt, dicsőített, emelkedett és imádott a Legszentebbnek neve; áldott ő, sőt felülemelkedik minden áldáson, éneken, dicsőítésen és vigasztaló dalon, a melyeket e világon mondhatunk — ámen!

Jöjjön véghetetlen békesség az égből és boldog élet mi ránk és egész Izráelre — ámen!

A ki békét szerez a magas mennyekben, az hozzon békét mi ránk és egész Izráelre — ámen!

תפלת שחרית

בָּה: כִּי הוּא עַל־יָמִים יִסְדָּה, וְעַל־נְהָרוֹת יְכַוְנֶנָּה: מִי־
יַעֲלֶה בְּהֶרְיָי, וּמִי יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וּבֶרֶךְ
לִבִּי, אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁפַּע לְמַרְמָה:
יֵשֶׁא בִּרְכָּה מֵאֵת יְיָ, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דֹּר וְדָרְשׁוֹ
מִבְּקָשֵׁי פָנָיִךְ יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים וּרְאִי שִׁיכֶם, וְהַנְּשֹׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם, וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד,
יְיָ עֻזּוֹ וְגִבּוֹר, יְיָ גִבּוֹר מְלַחֲמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים וּרְאִי שִׁיכֶם,
וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד, יְיָ צִבְאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

ליום שני

הַיּוֹם יוֹם שְׁנֵי בַשָּׁבַת שָׂבוּ הָיוּ הַקּוֹנִים אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מִחַ שִׁיר מִזְמוֹר לְבְנֵי־קִרְחָ: גְּדוֹל יְיָ וּמִחֲלָל מָאֵד, בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ הֵר קָדְשׁוֹ: יִפָּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּל־הָאָרֶץ הַזֶּה צִיּוֹן
יִרְכָּתִי צִפּוֹן, קִרְיַת מֶלֶךְ רַב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע
לְמִשְׁנֹב: בִּי־חֲנֹה הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ, עָבְרוּ יַחֲדוּ: הִפָּה רָאוּ
כֵּן תִּמְהוּ, נִבְהָלוּ נִחְפְּזוּ: רַעְדָּה אַחֲזֹתֶם, יֵשֶׁם חֵיל בִּיּוֹלָדָה:
בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ: בְּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ | כֵּן
רָאִינוּ, בְּעִיר יְיָ־צִבְאוֹת, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהִים יְכַוְנֶנָּה
עַד־עוֹלָם סֵלָה: דַּמִּינוּ אֱלֹהִים חֲסִדְךָ בְּקֶרֶב הַיְכָלְךָ:
כְּשִׁמְךָ | אֱלֹהִים כֵּן תִּהְלֶתְךָ עַל־קְצוֹי־אָרֶץ, צִדֵּק מִלְּפָנֶיךָ
יִמְנֶנָּה: יִשְׁמַח | הֶרֶץ־צִיּוֹן, תִּגְלָגֶנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה, לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיךָ: סִבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ, סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבְכֶּם
לְחִילָה בִּסְגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ, לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדֹר אַחֲרוֹן: כִּי
זֶה | אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד, הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל־מוֹת:

תפלת שחרית

ליום שלישי

היום יום שלישי בשבת שבו היו הקוים אומרים בבית המקדש:

מִבְּמִזְמוֹר לְאַסָּף, אֱלֹהִים נָצַב בַּעֲדַת־אֵל, בְּקֶרֶב אֱלֹהִים
יִשְׁבֹּט: עַד־מָתִי תִשְׁפְּטוּ־עוֹלָם, וּפְנֵי רָשָׁעִים תִּשְׁאוּ־סֵלָה:
שְׁפִטוּ־דָל וְיִתּוֹם, עָנִי וְרֵשׁ הַצְּדִיקוֹ: פִּלְטוּ־דָל וְאֶבְיוֹן, מִיַּד
רָשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִכְיֶנּוּ, בַּחֲשֻׁכָה יִתְהַלְכוּ,
יִפְטוּ כָל־מוֹסְדֵי אֶרֶץ: אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם, וּבְנֵי
עֲלִיּוֹן בְּלַכְּם: אֲכֹן כְּאָדָם תִּמּוֹתוֹן וּכְאֶחָד הַשָּׁרִים תִּפְּלוּ:
קוֹמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה הָאָרֶץ, כִּי אַתָּה תִּנָּחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם:

ליום רביעי

היום יום רביעי בשבת שבו היו הקוים אומרים בבית המקדש:

יְיָ אֱלֹהֵי־נַקְמוֹת יְיָ, אֵל נַקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנִּשְׂאָ שִׁפְטָה
הָאָרֶץ, הָשִׁיב גְּמוּלָה עַל־גָּאִים: עַד־מָתִי רָשָׁעִים אֵין עַד־
מָתִי רָשָׁעִים יַעֲלוּ: יִכְיֶעוּ יִדְבְּרוּ עֲתָק, יִתְאַמְרוּ כָּל־
פְּעֻלֵי אָוֶן: עֲמֹךְ יְיָ יִדְבָּא, וְנִחַצְתָּךְ יַעֲנוּ: אֲלֹמָנָה וְגֵר
יִתְרַגּוּ, וִיתוּמִים יִרְצָחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יְהוָה, וְלֹא־יִבִּין
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בַּעֲרִים בָּעֵם, וּכְסִילִים מָתִי תִשְׁבִּילוּ:
הַנִּמְטֵעַ אָוֶן הֵלֹא יִשְׁמַע, אִם־יֵצֵר עֵין הֵלֹא יִבִּיט: הַיֹּסֵר
גּוֹיִם הֵלֹא יוֹכִיחַ הַמִּלֵּט אָדָם דָּעַת: יְיָ יִדְעַ מַחֲשַׁבוֹת
אָדָם כִּי הִמָּה הַבֵּל: אֲשֶׁר־יִהְיֶה הַגִּבּוֹר, אֲשֶׁר־תִּיסְרְנוּ יְהוָה
וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמָדְנוּ: לְהִשְׁקִיט לוֹ מִיָּמִי רַע, עַד־יִכָּרֶה
לְדָוִד יִשְׁחַת: כִּי לֹא־יִפְשַׁע יְיָ עִמּוֹ, וְנִחַצְתּוּ לֹא יַעֲזֹב:

תפלת שחרית

כִּי־עַד־צָדֵק יָשׁוּב מִשְׁפָּט. וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל: מִי־יָקוּם
 לִי עַם־מְרַעִים. מִי־יִתְצַב לִי עַם־פָּעֲלֵי אָוֶן: לֹאֲלִי יִי עֲזָרָתָה
 לִי בְּמַעַט. שְׁכֵנָה דוֹמָה נִפְשִׁי: אִם־אֲמַרְתִּי מִטָּה רַגְלִי
 חֲסֹדָךְ יִי יִסְעֲדֵנִי: בָּרֵב שְׂרָעַפִּי בְּקֶרְפִּי. תִּנְחַמְיָךְ יִשְׁעִשְׁעוּ
 נִפְשִׁי: הִיחַבְּרָךְ כִּסֵּא הַחוּת. יִצֹר עָמַל עָלֶי־חֶק: יִגְדֹּדוּ
 עַל־נֶפֶשׁ צִדִּיק וְדָם נָקִי יִרְשָׁעוּ: וַיְהִי יִי לִי לְמִשְׁגָּב
 וְאֱלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי: וַיֹּשֶׁב עֲלֵיהֶם. אֶת־אֲוֹנָם. וּבִרְעָתָם
 יִצְמִיתֵם. יִצְמִיתֵם יִי אֱלֹהֵינוּ:

לְכוּ בְּרַנָּה לַיִּי. בְּרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: בְּקֶדְמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה
 בְּזִמְרוֹת בְּרִיעָה לֹא: כִּי אֶל־גִּדּוֹל יִי. וּמֶלֶךְ גִּדּוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:

ליום חמישי

הַיּוֹם יוֹם הַמִּישִׁי בַּשָּׁבַת שְׁבוּ הָיוּ הַגּוֹיִם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
 פֹּא לְמַנְצֵחַ עַל־חַגְתִּית לְאַסָּף: הֲרַגְנוּ לַאֱלֹהִים עוֹזְנָה
 הֲרִיעוּ לַאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ־זִמְרָה וּתְנוּ־תָה. כְּנֹר נְעִים עִם־
 נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ טוֹפֵר. בְּכֶסֶה לְיוֹם חַגְנוּ: כִּי חֶק
 לְיִשְׂרָאֵל הוּא. מִשְׁפָּט לַאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲרוֹת. בִּיהוֹסֵף שְׁמוֹ
 בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם. שְׁפַת לֹא־יִדְעֵתִי אֲשַׁמֶּע:
 הַסִּירוֹתִי מִסִּבָּל שְׂכֵמוֹ. כִּפְיוֹ מְדוּד תַּעֲבֹרְנָה: בְּצִרָה
 קִרְאת וְאַחֲלָצָה. אֶעֱנֶךָ בְּסֶתֶר רַעַם. אֶבְחָנֶךָ עַל־מִי מְרִיבָה
 סִלָּה: שִׁמְעַ עִמִּי וְאֶעֱיֶדְהָ בָּךְ. יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי:
 לֹא־יִהְיֶה בָּךְ אֵל זָר. וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גִּכְר: אֲנֹכִי
 יִי אֱלֹהֶיךָ. הַפַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. הִרְחַב־פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ:
 וְלֹא־שִׁמְעַ עִמִּי דְקוֹלִי. וַיִּשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וְאֲשַׁלַּחְהוּ
 בְּשִׁרְיוֹת לָבָם. יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹ עִמִּי שִׁמְעַ לִי

תפלת שחרית

יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהִלְכּוּ: כְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנִּיעַ, וְעַל־
צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדִי: מַעֲנֵנִי יְיָ וְיַכְשֹׁלֵנוּ, וַיְהִי עֲתָם לְעוֹלָם:
וַיֹּאכִלֵהוּ מִחֶלֶב חֶמְטָה, וּמִצֹּר דָּבָשׁ אֲשַׁבִּיעֶנָּה:

ליום שישי

הַיּוֹם יוֹם שֵׁשִׁי בַשָּׁבֹת שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוֹם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

יְיָ מָלְךְ גָּאוֹת לְבָשׁ, לְבָשׁ יְיָ עַז הַתְּאֹזֶר, אֵם תַּבּוֹן
תִּבְלֵל, בַּל תִּמְאֹט: גִּבּוֹן כְּסֹאֲךָ מֵאֵז, מַעֲוָדִים אָתָּה: נִשְׁאוּ
נְהָרוֹת יְיָ, נִשְׁאוּ נְהָרוֹת קוֹדֶם, יִשְׁאוּ נְהָרוֹת דָּכִים: מִקְלוֹת
מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁפְּרֵי יָם, אֲדִיר כְּמָרוֹם יְיָ: עֲדַתְיָךְ
נֶאֱמְנוּ מֵאֵה, לְבֵיתְךָ נֶאֱזַח־קֹדֶשׁ, יְיָ לְאַרְךָ יָמִים:

פג שִׁיר מִזְמוֹר לְאַסָּה: אֱלֹהִים אֱלֹהֵי־מִי־לָךְ, אֶל־תִּחַר־שׁ
וְאֶל־תִּשְׁקֹט אֵל: כִּי־הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יַחֲמִיוּ, וּמִשְׁנֵאֶיךָ נִשְׁאוּ
רֹאשׁ: עַל־עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד, וַיִּתְּיַעְצוּ עַל־צַפּוֹנֶיךָ: אָמְרוּ
לֵכוּ וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי, וְלֹא־יֹכֵר שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד: כִּי נִוְעַצּוּ
לֵב יַהֲדוּ, עָלֶיךָ בָּרִית יִכְרְתוּ: אֶהְיֶה אֲדוֹם וַיִּשְׁמַע־אֱלֹהִים
כּוֹזֵב וְהַגִּירִים: גָּבַל וַעֲמֹן וַעֲמֶלֶק פָּלְשֶׁת עַם־יִשְׂרָאֵל צוֹר:
גַּם־אֲשׁוֹר גִּלּוּהַ עַמָּם הָיוּ זָרוּעַ לְבְנֵי־לוֹט סָלָה: עֲשֵׂה
לָהֶם כְּמִדְּיָן כְּסִיסְרָא כְּיִבִּין כְּנַחַל קִישׁוֹן: נִשְׁמְדוּ בַּעֲיוֹן־
דָּאָר הָיוּ דָמָן לְאַדְמָה: שִׁיתֻמוּ נְדִיבֻמוּ כְּעֶרֶב וּכְזָאָב
וּכְזֹבַח וּכְצִלְמֹנֶעַ פֶּל־נְסִיכֻמוּ: אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירְשָׁה־לָנוּ אֵת
נְאוֹת אֱלֹהִים: אֱלֹהֵי שִׁיתֻמוּ כְּגִלְגָל כְּקֶשׁ לִפְנֵי רוּחַ: כְּאֵשׁ
תִּבְעֲרֵיעַר וּכְלֶהָבָה תִּלְהַט הָרִים: כֵּן תִּרְדָּפֵם בְּסַעֲרֶךָ
וּכְסוּפָתְךָ תִּבְהַלֵּם: מֵלֵא פְגִיָּהֶם קִלּוֹן, וַיִּבְקְשׁוּ שִׁמְךָ יְיָ:

תפלת שחרית

יִבְשׁוּ וַיִּפְּחֻּ עַד־עַד וַיִּחַפְּרוּ וַיֹּאבְדוּ: וַיֵּדְעוּ כִּי אֶתָּה
שִׁמְךָ יי לְבַדְּךָ עָלֵינוּ עַל־כָּל־הָאָרֶץ:

קדיש דרבנן

מן יתגדל עד דאמירן בעלמא ואמרו אמין תמצא בדף 144

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון, ועל כל תלמידי
תלמידיהון ועל כל־מִן דְּעִסְקִין בְּאַוּרִיתָא דִּי בְּאַתְרָא הָדָן
וְדִי בְּכָל אֶתְר וְאַתְר, יְהֵא לְהוֹן וּלְכּוֹן שְׁלָמָא רַבָּא הָנָא
וְחֶסְדָּא וְרַחֲמִין וְחַיִּין אַרְיִכִין וּמְזֻנָּא רְוִיחָא וּפְרָקְנָא מִן קָדָם
אֲבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא, וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שִׁמְיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוּמֵינוּ הוּא בְּרַחֲמֵינוּ
נַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן:

שלשה עשר עקרים

מרבינו משה בן מיימון ו"ל.

א אֲנִי מֵאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, הוּא בּוֹרָא וּמְנַהִיג לְכָל־הַבְּרוּאִים וְהוּא
לְבַדּוֹ עֹשֶׂה וְעוֹשֶׂה וַיַּעֲשֶׂה לְכָל־הַמַּעֲשִׂים:

ב אֲנִי מֵאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, הוּא יְחִיד וְאֵין יְחִידוֹת כְּמוֹהוּ בְּשׁוּם פְּנִים
וְהוּא לְבַדּוֹ אֱלֹהֵינוּ הֵיאָה הוּא וַיְהִיָּה:

ג אֲנִי מֵאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, אֵינוֹ גּוֹף, וְלֹא יְשִׁינוּהוּ מְשִׁינֵי הַגּוֹף, וְאֵין
לּוֹ שׁוּם דְּמִיּוֹן כָּלָל:

A tizenhárom hitágazat.

„Maimonides“ szerint.

1. Hiszem teljes hittel, hogy a Teremtő — áldassék az Ő Neve — teremtője és kormányzója minden teremtménynek, s hogy egyedül Ő alkotott, alkot és fog alkotni minden alkotást.

2. Hiszem teljes hittel, hogy a Teremtő — áldassék az Ő Neve — egyetlenegy, hogy semmiféle hozzá hasonló egység nincsen, és hogy egyedül Ő a mi Istenünk, volt, van és fog lenni.

3. Hiszem teljes hittel, hogy a Teremtő — áldassék az Ő Neve — nem test, hogy Őt nem illeti, a mi testet illet, és hogy nincs hozzá hasonló teljességgel.

4. Hiszem teljes hittel, hogy a Teremtő — áldassék az Ő Neve — az Első és ugyan Ő az Utolsó.

5. Hiszem teljes hittel, hogy a Teremtő — áldassék az Ő neve — egyedül maga méltó imádásra, és rajta kívül senki sem méltó imádásra.

6. Hiszem teljes hittel, hogy a jószók szavai mind igazak.

ד אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך
שמו הוא ראשון והוא אחרון:

ה אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך
שמו, לו לבדו ראוי להתפלל ואין ראוי להתפלל
לזולתו:

ו אני מאמין באמונה שלמה, שכל דברי
נביאים אמת:

ז אני מאמין באמונה שלמה, שנבואת משה
רבנו עליו השלום היתה אמתית, ושהוא היה
אב לנביאים לקודמים לפניו ולבאים אחריו:

ח אני מאמין באמונה שלמה, שכל התורה
המצויה עתה בידינו, היא הנתונה למשה רבנו
עליו השלום:

ט אני מאמין באמונה שלמה, שזאת התורה
לא תהי מחלפת, ולא תהי תורה אחרת, מאת
הבורא יתברך שמו:

י אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך
שמו יודע כל מעשה בני אדם וכל מחשבתם,
שנאמר, היצריהם לבם המבין אל כל מעשיהם:

יא אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך

7. Hiszem teljes hittel, hogy dicsőült tanítónknak, Mózesnek jóslata igaz, és hogy ő atyja az őt megelőzött prófétáknak és az utána következőknek.

8. Hiszem teljes hittel, hogy az egész Thóra, a mely kezünkben van, ugyanaz, a mely adatott dicsőült tanítónknak, Mózesnek.

9. Hiszem teljes hittel, hogy az isteni törvény el nem fog cseréltetni, és hogy nem lesz másik Thóra a Teremtőtől — dicsértessék az Ő Neve!

10. Hiszem teljes hittel, hogy a Teremtő — dicsértessék a Neve — ismeri az emberek tetteit és gondolatait, a mint mondva van: „Ő alkotja mindnyájuknak szivét, észre veszi minden cselekedeteiket.“

11. Hiszem teljes hittel, hogy a Teremtő — dicsértessék az Ő neve — jót tesz azokkal, a kik parancsolatait megtartják és megbünteti azokat, kik parancsolatait megszegik.

12. Hiszem teljes hittel a Messiás eljövetelét, és ámbár még késedelmezik, mindamellet várom minden nap, hogy eljövend.

שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו, וּמַעֲנִישׁ לְעֹבְרֵי
מִצְוֹתָיו:

יְיָ אֱלֹהֵי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה, בְּבִיאת הַמָּשִׁיחַ,
וְאֵף עַל פִּי שְׂיִתְמַהֲמָה, עִם כָּל־יְהוָה, אַחֲכָה־לּוֹ
בְּכָל־יוֹם, שְׂיָבֵא:

יְיָ אֱלֹהֵי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה, שְׂתַהֲיָה תַּחֲתֵי
הַמַּתִּים, בָּעֵת שֶׁתַּעֲלֶה רָצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ
שְׁמוֹ, וְיִתַּעֲלֶה וְזָכְרוּ לָעֵד וּלְנִצָּחַ נְצָחִים:
דִּישׁוּעָתְךָ קְנוֹתִי יְיָ, קְנוֹתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ, יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קְנוֹתִי.

סדר תפלת מנחה לחול

אוֹכְרִים אֲשֶׁרִי תִמְצֵא בִּדְף 56, שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה בִּדְף 86, תַּחֲנוּן בִּדְף 122
עֲלִינוּ בִּדְף 146.

תפלת ערבית לחול

כַּשְׁמַתְפַּלְלִין מַעְרִיב בִּזְמַנָּה מִתְחִילִין כֹּאן.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה פָּרְכוּ אֶת־יְיָ כָּל־עַבְדֵי יְיָ הָעוֹמְדִים בְּבֵית
יְיָ בַּלַּיְלוֹת: שֹׁאוּ יְדֵיכֶם קִדְשׁ וּפָרְכוּ אֶת־יְיָ: וְיָרֻקֶּה יְיָ מִצִּיּוֹן
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: ג"פ יְיָ צִבְאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סִלָּה: ג"פ יְיָ צִבְאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: ג"פ יְיָ הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ: חֲצִי קְרִישׁ.

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה
לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ:

13. Hiszem teljes hittel, hogy meg lesz a holtak föléledése a midónazt a Teremtő akarja — dicsértessék az Ő Neve, és magasztaltassék az Ő emlékezete örökön-örökké.

Segítségedet remélem, Örökkévaló!

Remélem, Örökkévaló! segítségedet!

Örökkévaló! segítségedet remélem!

Déleesti imádság *(míncha.)*

אשרי a 46. lapon, עשרה a 73. lapon, תחנון a 104. lapon,
עלינו a 122. lapon található.

Esti imádság *(hétköznapon.)*

יהוה Ő, az irgalmas, megbocsátja a bűnt, és meg nem semmisít; sokáig vissza fojtja haragját, és nem gerjeszti fel heves indulatát.

Örökkévaló, segíts! a Király hallgasson meg bennünket, midőn fölkiáltunk Hozzá.

תפלת ערבית לחול

כשהחזן אומר "ברכו" אומרים הקהל "יתברך".

חזן *) בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבֹרָךְ: | ק' יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר

קו"ח בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: | וַיִּתְרומם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ

בְּרוּךְ הוּא: שְׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִכָּל־עֲדָיו אֵין אֱלֹהִים סְלוֹ לְרוֹכֵב

בְּעֶרְבוֹת בִּקְהָ שְׁמוֹ וְעָלוּ לְפָנָיו: וְשְׁמוֹ מְרוֹמִם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלָה:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲנִשְׁר

בְּדַבְּרוֹ מִעֲרִיב עֲרָבִים, בְּחֻכְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים

וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים, וּמַחְלִיף אֶת־הַזְּמָנִים

וּמְסִיד אֶת־הַכִּכָּבִּים, בְּמִשְׁמְרֵיהֶם בְּרֻקִּיעַ

בְּרִצּוֹנוֹ, בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ,

וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי־אוֹר, וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיֵּא לַיְלָה,

וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ, אֵל

חַי וְקַיִם, תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ

אַתָּה יְיָ הַמְּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם, בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ אַהֲבָת,

תּוֹרָה וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים, אוֹתָנוּ לְמִדָּת,

עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׂכְבֵּנוּ וּבְקוּמָנוּ גְּשִׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ,

וּגְשִׁמַּח בְּדַבְּרֵי תוֹרָתְךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד.

כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרְךָ יְמִינוּ, וּבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם

וְלַיְלָה, וְאַהֲבָתְךָ אֶל־תָּסִיר מִפָּנָנוּ לְעוֹלָמִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

ברוך Kántor! Áldjátok Istent, az áldásra méltót!

Község: Áldassék az Úr, az állandó, mindörökké!

Áldassék a mi Urunk Istenünk, a világ királya, a kinek parancs-szavára esteledik esténként. Bölcseséggel nyitja meg az ég kapuit, és értelemmel változtatja meg az idöket, és váltja fel az évszakokat és rendezi a csillagokat örhelyeiken az égbolton, akaratja szerint. Ő teremtt nappalt és éjjelt; ő kergeti el a világosságot a sötétség elöl és a sötétséget a világosság elöl: ő tünteti el a nappalt és hozza az éjjelt, és ő választja el a nappalt az éjjeltől; a „seregek Istene“ az ő neve. Az élő és örökké létező Isten fog uralkodni rajtunk mindörökké. Áldassál Istenem, ki az esteledést eszközli.

Állandó szeretettel szereted Izrael házát, a te népedet. Thórát és parancsokat, rendeleteket, határozatokat tanultattál velünk; azért Urunk Istenünk, foglalkozunk a te törvényeiddel, mikor lefekszünk és felkelünk. Azért örülünk Thórád szavainak és parancsaidnak mindörökké, mert ezek a mi életünk és napjaink meghosszabbítása; ezen gondolkozunk éjjel-nappal. Szereteted meg

Mikor a kántor kezdi, a község ezt mondja:

תברך Áldassék, dicsértessék, magasztaltassék és nagyra becsültessék a királyok királyának szent neve, áldassék ő! mert ő első és utolsó és rajta kívül nincs Isten. Nyislatok utat neki, ki sötét felhőkön jár — „Jah“ az ő neve — és vigadatok előtte! Az ő neve felülemelkedik minden áldáson és dicséreten. Áldott az ő neve, dicsősége és uralma örökön örökké. Legyen áldott az Isten neve mos és mindörökké!

תפלת ערבית לחול

יחיד אומר אל מלך נאמן:

דברים י"ד'

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד:

כְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתָ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבָתְךָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ, וּבְכָל-
נַפְשְׁךָ, וּבְכָל-מַאֲדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
אֲנִכִּי מִצְוֶה הַיּוֹם עַל--לִבְּךָ: וְשִׁנְנָתָם לְבִנְיָךְ
וּדְבָרְךָ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ
וּבְשִׁכְבְּךָ, וּבְקִיּוּמְךָ: וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל--יְדֶיךָ
וְהָיוּ לְטִשְׁטַףת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ, וּבְשַׁעְרֶיךָ:

דברים י"ג
אִם-שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת--יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם, וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-לִבְכֶּם, וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם:
וְנָתַתִּי מִטֶּר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה, וּמִלֶּקֶשׁ, וְאִסְפַּת
דֶּגָנְךָ, וְתִירֶשֶׁךָ, וְיִצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשׂוֹדְךָ
לְבַהֲמֹתֶיךָ, וְאָכְלָתָּ, וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן--
יִפְתָּה לְבַבְכֶּם, וְסָרְתֶם, וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף-יְהוָה בָּכֶם, וְעָצַר
אֶת-הַשָּׁמַיִם, וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר, וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן

Isten hűséges király!

שמע Halld Izráel!

Örökkévaló Istenünk

egyetlen Isten!

ברוך Dicsőíttessék az ő neve, fensége és uralma örökké!

Szeresd hát az örökkévalót, a te Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből és teljes erődből! És hassanak e szavak, melyeket parancsolok neked e napon, a te szivedre. És gyakoroltasd be őket fiaiddal, és szólj róluk, mikor a házádban ülsz és az úton jársz, mikor lefekszel és mikor fölkelysz. És kösd össze jelül kezedre, és legyenek homlok-szorttó gyanánt szemeid közt. Ird fel őket házad ajtófeleire és kapuidra.

והיה És leszen, ha engedelmesen hallgattok parancsaimra, melyeket parancsolok nektek e napon, szeretvén az Urat, a ti Isteneteket és imádván őt teljes szívetekből és teljes lelketekből: akkor idején, korait és későbbit. És betakarítod gabonádat, mustodat és olajodat. És füvet adok meződön barmodnak; te is eszel és jóllakol. Ámde vigyázzatok, hogy szívetek el ne csábuljon, hogy el ne pártoljatok, szolgálván idegen Isteneket és leborulván előttük. Mert akkor fölgerjedne Isten haragja ellenetek, és ő elzárná az eget, hogy ne legyen eső, és a föld ki ne adhassa termését; ti pedig csak-

אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְרֹתָם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
 אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשִׁמְתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים
 עַל־לִבְכֶּם וְעַל־נַפְשֵׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת
 עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמִדְתֶּם
 אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבִלְכַתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְכְךָ וּבְקוֹמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־
 מְוִזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי
 בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁפַע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם
 לָתֵת לָהֶם בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

במדבר ט"ו ל"ז

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־
 פְּנֵי בְגָדֵיהֶם לְדָרְתָם וְנָתַנּוּ עַד־צִיצִית הַבִּנְיָן
 פָּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
 וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־
 תִּתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם
 זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־
 מִצְוֹתַי וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

hamar kivesznétek arról a jó földről, melyet az Úr nektek ad. Vegyétek hát e szavaimat szívetekre és lelketekre; kössétek őket jelül kezetekre, és legyenek homlokszorítóul szemeitek közt. És tanítsátok rájuk gyermekeiteket, hogy szóljanak róluk mikor otthon ülsz házádban, vagy az uton jársz, a mikor lefekszel és fölkelsz. És ird fel azokat házad ajtófeleire és kapuidra.

Hogy oly számosak legyenek a ti napjaitok és gyermekeitek napjai (azon a földön, melyről megesküdött az Úr a ti atyáitoknak, hogy nekik adja), mint a föld fölötti egek napjai.

És szólt az Úr Mózesnek, mondván: Szólj Izrael fiainak és mondd nekik, hogy csináljanak maguknak szemlélő rojtokat ruháik szegleteire nemzedékiglen, és adjanak a szeglet rojtyához ég-szín fonalat. És ez legyen nektek szemlélő rojtnak. És nézzetek rájuk, és emlékezzetek az Úr összes parancsaira, hogy megtartsátok őket, és ne induljatok vakon szívetek és szemeitek után, a melyek után bujkálkodtok, hanem tartsátok emlékezetekben, és teljesítsétek minden parancsimat és legyetek szentelve Isteneteket. — Én vagyok az Úr, a ti Istenetek, a ki kihoztalak titeket Míczrájim földéről, hogy Istenetek legyek. Én vagyok örök-
kévaló Istenetek!

תפלת ערבית לחול

אָמֵת וְאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זִוְקָתוֹ וְאֶנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ
 הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים, מַלְכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִמָּוֶה כָּל־
 הָעֲרִיצִים, הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ וְהַמְּשַׁלֵּם
 גְּמוּלָה לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ, הָעוֹשֶׂה גְדֻלוֹת עַד אֵין
 חֶקֶר, וְנִפְלְאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר: הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ
 בַּחַיִּים, וְלֹא־נֶתֶן לַמוֹט רַגְלֵנוּ, הַמְּדַרְכֵּנוּ עַל־
 בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ, וַיִּרָם קֶרְנֵנוּ עַל כָּל־שֹׂנְאֵינוּ:
 הָעוֹשֶׂה לָנוּ נְסִים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה, אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים
 בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם: הַמָּכֶה בַּעֲבָרְתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי
 מִצְרָיִם, וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם, לַחֲרוֹת
 עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנוּ בֵּין גִּזְרֵי יַם־סוּף, אֶת־
 רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם, בְּתַהֲמוֹת טָבַע: וְרָאוּ
 בָּנוּ גְבוּרָתוֹ, שִׁבְחוֹ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ, וּמַלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן
 קִבְּלוּ עָלֵיהֶם, מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵךְ עֲנוּ שִׁירָה,
 בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:

מִי־כִמְכָה בָּאֱלִים יי מִי כִמְכָה נֶאֱדָר בִּקְדָשׁ,
 נוֹרָא תַהֲלֹת, עֲשֵׂה פֶלֶא:

מַלְכוּתֶךָ רָאוּ בְנֵיךָ, בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מִשָּׁה,
 זֶה אֱלִי עָנוּ וְאָמְרוּ:

יי וַיִּמְלֹךְ לְעַלְמָם וְעַד: וְנֶאֱמַר, כִּי־פָדָה יי

ne vond tőlünk soha. Áldassál Uram, ki szereted népedet, Izraelt.

(קריאת שמע fordítását lásd fent)

Mindez való és igaz, és kétségen felül áll előttünk, hogy ő a mi Urunk Istenünk és senki más rajta kívül. Mi pedig Izrael, az ő népe vagyunk, a kiket ő megváltott királyok kezéből. Királyunk ő, a ki minket kiszabadított a zsarnokok kezéből, Ő, a mindenható, állt boszut értünk ellenségeinken, és ő visszatöréssel fizet minden halálos ellenségünknek. — Ő az, a ki nagy dolgokat mivel egész az érthetlenségig és csodákat egész a számtalanságig; a ki minket életre szólított és lábunkat ingadozni nem engedi; a ki meg hagyja szállnunk elleneink magasságait, és magasra emeli hatalmunkat gyűlölőink fölé; a ki értünk csodákat tett és boszut állt Faraón, jeleket és csodatetteket Cham fiai földén; ő, ki megverte fölgerjedésében Egyiptom minden elsőszülöttjeit, és népét Izraelt kivezette közülök örök szabadságra! Ő átkelette gyermekeit a Sástenger hasadécai közt, üldözőiket és ellenségeiket pedig hullámok mélységébe süllyeszté. Látván pedig gyermekei Isten hatalmát: dicsőítették őt és *hódoltak* az ő nevének, és uralmát *közakarattal* fogadták el maguk fölött. Mózes és Izrael gyermekei győzelmi dalt zengtek véghetetlen öröm közt, mindnyájan ezt kiáltván:

„Ki olyan mint te a hatalmasok közt, oh örökkévaló? Ki olyan mint te, szentségben hatalmas, dicséretben félelmes csoda tevő!”

Uralkodásodat látván gyermekeid, midőn meghasítád a tengert Mózes előtt: „Ez az én Istenem!” kiálták és mondták;

תפלת ערבית לחול

את־יעקב, וגאלו מִיַּד חֹזֶק מִקְּנֹנוּ, בָּרוּךְ אַתָּה יי
גאל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ
מִלִּפְנֵי לַחַיִּים, וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ, סִבַּת שְׁלוֹמָךְ,
וְתַקְּנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֵיךְ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
שִׁמְךָ, וְהַגֵּן בַּעֲדֵנוּ, וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר
וְחָרֵב וְרָעַב וְיָגוֹן, וְהַסֵּר שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ,
וּבְצֵל בְּנִפְיֶךָ תַּסְתִּירֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ
אַתָּה, כִּי אֵל מֶלֶךְ, חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה, וְשִׁמּוֹר
צִאתָנוּ וּבֹאֵנוּ, לַחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, מִעַתָּה וְעַד
עוֹלָם, בָּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לָעַד:

בָּרוּךְ יי לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יי מַצִּיֵּן,
שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יי אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם, וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן:
יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם
יי מְבָרָךְ, מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא־יִטֵּשׁ יי אֶת־
עַמּוֹ, בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוֹאִיל יי, לַעֲשׂוֹת
אֲתָכֶם לֹו לָעַם: וַיֵּרָא כָּל־הָעַם, וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם,
וַיֹּאמְרוּ יי הוּא הָאֱלֹהִים, יי הוּא הָאֱלֹהִים: וְהָיָה
יי לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יי אֶחָד,

„Az Isten uralkodni fog mindörökké!”

וְנֹאמַר És így mondatik (a prófétától). „hogy az Úr megváltja Jákóbot és megszabadítja annak kezétől, a ki erősebb nálánál.” Áldassál Örökkévaló, Jiszrael megváltója!

הַשְׁכִּיבֵנו Engedj lefeküdnünk Urunk Istenünk békével és felkelnünk, királyunk, életfrissen! Terjeszd fölénk frigved sátorát és igazgass bennünket szent nevedért; oltalmazz minket és távoztass tőlünk ellenséget, járványt, háborut és éhséget és bánatot. Háríts el minden romlást és akadályt előlünk és mögölünk, és rejts el minket szárnyaid árnyékában, mert te Isten a mi őrzőnk és szabadítónk vagy; mert hatalmas, kegyelmes és irgalmas király vagy. Örködjél kimenetelünk és hazajövetelünk fellett, hogy azok békés javunkra szolgáljanak most és örökké. Áldassék az Úr, a ki örködik Jisrael népe fölött mindörökké. Dicsértessél Örökkévaló! ki őrzi népét, Izraelt, mindörökké!

בָּרֵךְ Áldassék az Úr mindörökké! Ámen! Ámen! Dicsértessék az Örökkévaló Cijónból, ki Jeruzsálemben trónol. Halellujah! — Dicsértessék az Örökkévaló Isten, Izrael Istene, ki egyedül mivel csodákat és áldassék dicső Neve mindörökké, és teljék be dicsőségével az egész föld! Ámen! Ámen! — Isten dicsősége örökké tart; az Örökkévaló örül teremtményeinek, az Örökkévaló Neve legyen dicsőítve most és mindörökké! — Mert Isten el nem hagyja az Ő népét nagy Nevéért. Mert tetszett az Urnak hogy népévé tegyen benneteket — És látta az egész nép, és arcukra borultak és kiálták: „Az Örökkévaló az Isten, az Örökkévaló az Isten!” — És az Örökkévaló lesz az egész

תפלת ערבית לחול

וּשְׁמוֹ אֶחָד: יְהִי חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ
 לָךְ: הוֹשִׁיעֵנוּ, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־
 הַגּוֹיִם, לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתֵהֱלָתְךָ:
 כָּל גּוֹיִם, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ, יָבוֹאוּ, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
 אֲדֹנָי, וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי־גָדוֹל אַתָּה, וַעֲשֵׂה
 נִפְלְאוֹת, אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדְךָ: וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֹאן
 מִרְעִיתְךָ, נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם, לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר
 תֵּהֱלָתְךָ: בָּרוּךְ יי בְּיוֹם, בָּרוּךְ יי בַּלַּיְלָה, בָּרוּךְ יי
 בְּשִׁכְבֵּנוּ, בָּרוּךְ יי בְּקוֹמָנוּ: כִּי בִידְךָ נִפְשׁוֹת
 הַחַיִּים וְהַמֵּתִים, אֲשֶׁר בִּידְךָ נֶפֶשׁ כָּל־חַי, וְרוּחַ כָּל־
 בָּשָׂר אִישׁ: בִּידְךָ אֶפְקֵי רוּחִי, פָּדִיתָ אוֹתִי, יי
 אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׁמַיִם, יַחַד שִׁמְךָ, וְקוֹיִם
 מַלְכוּתְךָ תָּמִיד, וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יִרְאוּ עֵינֵינוּ, וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ, וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ בְּאֱמֶת, בְּאַמּוֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ,
 יי מֶלֶךְ, יי מֶלֶךְ, יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: כִּי הַמַּלְכוּת
 שֶׁלְּךָ הִיא, וּלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכְבוֹד, כִּי־אֵין
 לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה, בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ בְּכְבוֹדוֹ,
 תָּמִיד יִמְלֹךְ עֲלֵינוּ לְעֹלָם וָעֶד, וְעַל כָּל־מַעֲשָׂיו:

föld Királya! azon a napon az Isten egyetlen, a neve is Egyetlen lesz. — Legyen a te kegyelmed Örökkévaló! mi rajtunk, ahogy benned bizunk! Segíts minket örökkévaló Istenünk és gyűjts össze a népek közül, hogy hálálkodhassunk szent Nevednek és dicsekedhessünk dicséreteddel! — Mind a népek, melyeket teremtetél, el fognak jönni és le fognak borulni színed előtt, Urunk! és tisztelik a te Nevedet, mert magasztos vagy te csodamielő! Egyedül, te vagy Isten, mi pedig a Te néped, és jól táplált nyájad. — Hálát adunk Neked örökké, és nemzedékről nemzedékre hirdetjük dicséretedet! — Áldassék az Úr nappal, áldassék éjjel! Dicsértessék az Úr mikor lefekszünk; dicsértessék az Úr mikor fölkelünk! — Mert a te kezében *vannak* az élők és halottak lelkei; a ki nek kezében minden élőnek lelke és minden embernek lehellete van. Kezedbe ajánlom lelkemet! Te váltottál meg engem, Örökkévaló, igazság Istene! Mennyei Istenünk! hirdese Neved egységét, és erősítsd meg uralmadat örökre, és uralkodjál rajtunk mindörökké!

וַיֵּרָא Hadd lássák szemeink, és örüljön a szívünk, és vigadjon a lelkünk segítségével, igazán ha majd mondják Cijónnak: „Uralkodik a Te Istened!” Az Örökkévaló a Király, az Örökkévaló uralkodni fog örökön-örökké! Mert az uralom a Tied, és az idők végéig uralkodni fogsz dicsőségesen! Mert nincsen nekünk Világkirályunk rajtad kívül! — Dicsértéssel, Örökkévaló, Királyunk! ki dicsőségben fog uralkodni rajtunk és minden teremtményein mindörökké!

תפלת ערבית לחול

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהִם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל,
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים,
וְקֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל, לְבָנֵי
בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

בעש"ה זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מָלְךְ, חַפֵּץ בַּחַיִּים, וְכָתְבֵנוּ בְּסֶפֶר
חַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מָלְךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַגֵּן
אֲבֹרָהִם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי, מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה,
רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בחורף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים, סוֹמֵךְ נֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים,
וּמַקְיֵם אַמּוֹנָתוֹ לִישְׁגֵי עָפָר, מִי כְמוֹד בַּעַל גְּבוּרוֹת,
וּמִי רוֹמֵה לָךְ, מָלְךְ מֵמִית וּמַחֲיֶה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
בעש"ה מִי כְמוֹד אֵב הַרְחָמִים, זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנִאֲמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מַחֲיֶה הַמֵּתִים:

תפלת ערבית לחול

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל
יום יהללוך סלה. ברוך אתה יי האל הקדוש:
בעש"ת המלך הקדוש:

אתה חונן לאדם העת, ומלמד לאנוש בינה. *
(ו) חננו מאתך דעה בינה והשכל, ברוך אתה יי
חונן העת:

השינו אבינו לתורתך, וקרבתנו מלכנו

(*) במוצאי שבת ומוצאי יו"ט אומרים זה קודם „וחננו“.

אתה חוננתנו למדע תורתך. ותלמידנו לעשות
בהם חקי רצונך. ותבידל יי אליהינו בין קדש לחול,
בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי
לששת ימי המעשה. אבינו מלכנו, החל עלינו הימים
הבאים לקראתנו לשלום, חשוכים מכל חטא, ומגזקים
מכל עון, ומדבקים ביראתך: וחננו

Te kedveskedtél nekünk Thórád ismerteté-
sével és megtanítottál bennünket, hogy mikép tel-
jesítsük akaratom szabványait, és elkülönítetted,
örökkévaló Istenünk! a szentséget a közönségestől,
a világosságot a sötétségtől, Izraelt a népektől, a
hetedik napot a hat munkatevőnaptól. — Atyánk,
Királyunk! hadd kezdődjenek ránk nézve a napok,
melyeknek elébe megyünk, békességgel, hogy men-
tesek legyünk minden büntől, tiszták minden vé-
tektől, és ragaszkodók a te tisztelésedhez.

תפלת ערבית לחול

לַעֲבֹדְתְּךָ, וְהַחֲזִירְנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה:

סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מָחַל לָנוּ מִלִּבְנוּ.
כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ.
חֲנוּן הַמֵּרַבָּה לְסִלּוּחַ:

רֵאה בְּעֵינֶיךָ, וְרִיבָה רִיבָנוּ, וּגְאֹלְנוּ מִהֲרָה
לְמַעַן שְׂמֶךָ, כִּי גּוֹאֵל חֹזֵק אַתָּה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ.
גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רַפָּאנוּ יְיָ וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה כִּי
תִּהְלֹתֵנוּ אַתָּה, וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל
מִכּוֹתֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֶךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת,
וְאֵת כָּל מִיָּנִי תִּבּוֹאָתָה לְטוֹבָה וְתֵן (בְּחֹרֶף טַל וּמָטָר
ל) בִּרְכָּה עַל-פָּנֵי הָאָדָמָה, וְשִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךָ, וּבָרֶךְ
שְׁנֵתֵנוּ פְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֶךְ
הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ, וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ
גְּלוּתֵינוּ, וּקְבָצֵנוּ יַחַד, מֵאֲרָבַע כְּנָפֹת הָאָרֶץ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

תפלת ערבית לחול

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרְאֲשֵׁנָה, וְיִזְעֲצֵנוּ
כְּבִתְחֻלָּה, וְהִסֵּר מִפָּנָיו יְגוֹן וְאַנְחָה, וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ
אַתָּה יי לְבִדְדָה, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט
בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:
(בעש"ת הַמְּלִכָה הַמְּשַׁפֵּט):

וּלְמַלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל-עוֹשֵׂי רָשָׁעָה
כִּרְגַע יֵאָבְדוּ, וְכָל־מְהֵרָה יִפְרֹתוּ, וְהַיּוֹדִים מְהֵרָה
תַּעֲקֹר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וּתְכַנִּיעַ בְּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ,
בְּרוּךְ אַתָּה יי שֹׁבֵר אֵיבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים, וְעַל הַחֲסִידִים, וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְעַל-פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל-גְּרֵי הַצָּדֵק
וְעָלֵינוּ יִהְיֶה נָא רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב,
לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת, וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם
לְעוֹלָם, וְלֹא נִכְוָשׁ כִּי-בָדָד בְּטַחָנוּ, בְּרוּךְ אַתָּה יי,
מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וּלְיִרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וּתְשַׁבּוֹן
בְּתוֹכָהּ בְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ
בְּגִין עוֹלָם, וּכְפֹא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּבִין,
בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֵת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ, וְקִרְנוֹ

תפלת ערבית לחול

תָּרוּם בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם,
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שִׁמְעַ קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ,
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תַּפְלָתֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ
תַּפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים, אַתָּה. וּמְלַפְּנֶיךָ מִלִּבֵּנוּ, רִיקָם
אֵל תִּשְׁיבֵנוּ.

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ, תַּפְלֵת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים,
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תַּפְלָה:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם,
וְהָשִׁב אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל,
וּתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
תָּמִיד, עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

בר"ח וחוד"מ אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיְבֹא וַיִּגְיַע וַיִּרְאֶה
וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זִכְרוֹנֵנוּ וּפְקֻדוֹנֵנוּ, וּזְכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ, וּזְכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבֻדְךָ, וּזְכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קֹדֶשְׁךָ, וּזְכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לִפְנֶיךָ לְפָלִיטָה
לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם

לחוד"מ סכות

חג הסוכות

לחוד"מ פסח

חג המצות

לראש חודש

ראש החדש

הַזֶּה: זִכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים, וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וּרַחֲמִים חוּם

תפלת ערבית לחול

וְחַנּוּנוֹ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ
חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִיקֵנוּ עֵינֵינוּ בְּשׁוֹכֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂבִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיִּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ
אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדָּשׁוֹת
לָךְ וְעַל נַפְשֵׁךְ שֶׁבְּכָל-יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ
וּמִשְׁכָּבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל-עֵת עָרַב וּבִקְרָא וּצְהָרִים. הַמּוֹבֵב
כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא-תָמוּ חַסְדֶּיךָ
מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

בַּחֲנוּכָה וּבַפּוּרִים אוֹמְרִים כֹּאן עַל הַנְּסִים
עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַד הַגְּבוּרוֹת וְעַל
הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים
הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה:

לפורים

לחנוכה

בַּיָּמִי מִרְדְּכָי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה בְּשַׁעֲמֻד עַלֵיָהֶם הַמֶּן הַרְשָׁעִי בִקְשָׁה לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וְלֹא-בָדָה אֶת-כָּל--	בַּיָּמִי מִתְּתִיחָה בֶּן יוֹחָנָן בְּהֵן גְּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי וּבְנָיו בְּשַׁעֲמֻדָּה מְלָכוֹת יָוֵן הַרְשָׁעָה עַל עַמּוֹד יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁבִּיחַם תּוֹרַתָּה וּלְהַעֲבִירם מִחֲקֵי רְצוֹנָה וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם
--	--

תפלת ערבית לחול

לחנכה

לפורים

רַבָּת אֶת־רִיבָם, בָּנָת אֶת־דִּינָם, נִקְמָת אֶת־נִקְמָתָם, מִסַּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וְרַבִּים בְּיַד מַעֲמִים, וּמַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים, וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים, וְזוּדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתָהּ, וְלֶךְ עֲשִׂית שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמָהּ, וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל, עֲשִׂית תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה, וּפְרָקוֹן כְּהַיּוֹם הַזֶּה, וְאַחֵר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיהָ, לְדַבֵּיר בֵּיתָהּ, וּפָנּוּ אֶת־הַיְכָלָהּ, וּמָהְרוּ אֶת־מִקְדָּשָׁהּ, וְהִדְלִיקוּ גִירוֹת, בְּחִצְרוֹת קִדְשָׁהּ, וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמֵי הַחֲנֻכָּה אִדּוּ לַהֲדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

הַיְּהוּדִים, כִּנְעָר וְעַד זָקֵן, טָף וְנָשִׁים בָּיּוֹם אֶחָד, בְּשָׁלֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר, הוּא חֹדֶשׁ אָדָר, וּשְׁלָלָם לְבוֹז: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הִפַּרְתָּ אֶת עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת־מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁבֹּת לּוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו עַל־הָעֵץ:

וְעַל־כָּלֵם יתְּבַרַךְ וַיִּתְּרוּמָם, שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תָמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:

בעשׂו"ת וכתוב לחיים טובים, כל בני בריתך:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיִּהְלָלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמַּת, הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעֲזַרְתָּנוּ סֵלָה, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלֶךְ נָא לַהֲדוֹת: שְׁלֹם רַב עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, תַּשִּׁים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם,

תפלת ערבית לחול

וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל־
 עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ: בספר

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:
 בעש"ת בְּסֶפֶר חַיִּים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וּפְרִינְסָה טוֹבָה,
 נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים
 טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵי, וּשְׂפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה,
 וּלְמַקְלָלִי גַפְשֵׁי תִדּוּם, וְנַפְשִׁי כְּעָפָר לִכְל תִּהְיֶה,
 פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֶּה נַפְשִׁי, וְכָל
 הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה, מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתָם, וְקִלְקֵל
 מַחֲשַׁבְתָּם, עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנְךָ,
 עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, לְמַעַן
 יִחְלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעַה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִיו לְרָצוֹן
 אֲמָרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה
 שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־
 כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיפְנֶה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם
 נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת: וְעֲרֹבָה
 לַיְי מְנַחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת:

אימרים קדיש חתקבל תמצא בדף 144, עלינו בדף 146, קדיש יתום בדף 148.

סדר ברכת חלה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַפְרִישׁ חֲלָה מִן־הָעֶסֶה:

סדר ברכת הדלקה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת (ביום טוב שֶׁל יום טוב):

סדר תפלת מנחה בערב שבת

מתפללין מנחה כמו בכל יום ואין אומרים תחנון ואחר
שמונה עשרה מתחילין לכו נרננה.

סדר קבלת שבת

זה לכו נִרְנְנָה לַיְיָ גִּיּוֹעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ:
נְקַדְמָה פָּנֵינוּ בַּתּוֹדָה, בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל
גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בִּידּוֹ
מַחְקֵר־אָרֶץ, וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר־לוֹ הַיָּם
וְהוּא עֹשֶׂהוּ וַיִּבְשֶׁת יָדָיו יָצְרוּ: בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה
וּנְבָרְעָה, נְבָרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֲשֵׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ
וְאִנְחָנוּ עִם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדָיו הַיּוֹם אִם בְּקִלּוֹ
תִּשְׁמָעוּ: אֶל־תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶּם בְּמִרְיָבָה, כִּיּוֹם מִסָּה

Szombat beköszöntője.

Ha az ünnep előestéje péntekre esik, a dél-esti imádság után ezt mondják:

לְבוּ נִרְנְנָה Jertek, zengedezzünk az Urnak, ujjongassunk, segedelmünk köszirtjének. Lépünk eléje hálaadással, énekszóval; ujjongassunk előtte! Mert nagy Isten az Örökkévaló és nagy király minden istenek fölött, kinek kezében vannak a föld kifürkészhetlen mélységei és az egetverdeső hegyek az övéi. Az övé a tenger, ő teremtetten azt, és a száraz földet az ő kezei alakították. Jöjjetek, boruljunk le, hajoljunk meg és hajtsunk térdet Urunk, teremtőnk előtt! Mert Ő a mi Istenünk, mi pedig az ő jóltartott népe és kezes nyája, — manap még, hogyha szavára hallgattok. Ne legyetek hát átkodott szivűek mint a versengés vizénél, mint a Kisértés napján a pusztában, a hol megkisértettek atyáitok, próbára tettek, noha látták működésemet. Negyven évig útáltam azt a nemzedéket, mondván: tébult eszü nép azok, nem ismerik ők útjaimat, a miért megesküdtem haragomban, hogy be nem jutnak nyugvóhelyemre.

קבלת שבת

בַּמֶּדְבָּר : אֲשֶׁר נִסִּינִי אֲבוֹתֵיכֶם, בְּחֲנוּנֵי גַם-רָאוּ
פָּעַלְי : אֲרַבְעִים שָׁנָה | אָקוּשׁ בְּדוֹר וְאָמַר עִם
תַּעֲי לִבְבָּהֶם, וְהֵם לֹא-יָדְעוּ דְרָכַי : אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתִּי
בְּאִפִּי, אִם-יָבֹאוּ אֶל-מְנוּחָתִי :

צו שִׁירוּ לִי שִׁיר חֲדָשׁ, שִׁירוּ לִי כָל-הָאָרֶץ :
שִׁירוּ לִי בָּרְכוּ שְׁמוֹ, בִּשְׁרוּ מִיּוֹם-לֵוִים יִשְׁוַעְתּוּ :
סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ, בְּכָל-הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו : כִּי
גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד, נִזְרָא הוּא עַל-כָּל-אֱלֹהִים :
כִּי | כָּל-אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים | וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה :
הוֹדוּ-וְהָדָר לְפָנָיו, עוֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ : הָבוּ
לִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לִי כְבוֹד וְעוֹז : הָבוּ
לִי כְבוֹד שְׁמוֹ, שֵׁאוּ מִנְחָה וּבָאוּ לַחֲצֵרוֹתָיו :
הִשְׁתַּחֲווּ לִי בַּהֲדָר־תְּקֵדֶשׁ, חִילוּ מִפְּנֵי כָל-הָאָרֶץ :
אָמְרוּ בְּגוֹיִם | יְיָ מֶלֶךְ, אֶת-תִּכְוֹן תִּבְל בַּל-תִּמְוֹט,
יִדִּין עַמִּים בְּמִישְׁרִים : יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ,
יִרְעַם הַיָּם וּמִלְאוּ : יַעֲלוּ שָׁדַי וְכָל-אֲשֶׁר-בּוֹ, אֲזַ
יִרְנְנוּ כָּל-עַצִּי-יַעַר : לְפָנֵי יְיָ | כִּי בָא, כִּי בָא לִשְׁפֹט
הָאָרֶץ, יִשְׁפֹט-תִּבְל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ :
צו יְיָ מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ, יִשְׁמְחוּ אֲיִים רַבִּים :

שִׁיר Énekeljete az Úrnak uj éneket; énekeljen az Úrnak az egész föld! Énekeljete az Úrnak, áldjátok a nevét, hirdessétek napról-napra üdvösségét. Beszéljete el a pogányok közt az ő dicsőségét, az összes népek közt az ő csodatetteit. Mert nagy az Isten és felette magasztalt; félelmes ő minden istenség fölött. Mert a pogányok összes istenei bálványok; Isten pedig az eget alkotta. Fenség és pompa jár előtte, hatalom és disz honol az ő szentségében. Adózzatok az Úrnak, ti népcsaládok, adózzatok az Úrnak dicsőséggel és diadallal. Adjátok meg az Úrnak neve dicsőítését; vigyetek ajándékot és lépjete be csarnokaiba. Boruljatok le az Úr előtt szent diszben, remegjen tőle az egész föld! Mondjátok a népek közt: Isten uralkodik; azért fenn is áll a világ, nem ingadozik; népeket igazságosan ítél. — Örüljenek az egek és örvendjen a föld; zúgjon a tenger és a mi azt betölti. Vigadjon a mező és minden, a mi rajta van. Ekkor ujjongatnak az összes erdei fák — az Úr előtt, midőn eljön, hogy ítélje a föld lakóit. Ő igazságosan ítéli a világot és a népeket hűsége szerint.

מִלֵּךְ " Isten uralkodik! örül ezen a föld, vigadoz a sok sziget. Felhő és homály van körülte, igazság és jog trónjának alapja. Tűz jár előtte, mely fölperzseli ellenségeit köröskörül. Villámai negvilágítják a világot! látván ezt, megrendül a föld. Hegyek viasként olvadoznak Isten előtt. Az egek hirdetik igazságát és az összes népek észlelik di-

עָנַן וַעֲרַפֵּל סָבִיבוֹ, צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְבֹרָךְ בְּסֵאוֹ;
 אֵשׁ לִפְנֵי תֵלֶךְ, וּתְלַחֵם סָבִיב צָרֶיךָ: הָאִירוּ
 בְּרָקֶיךָ תֵּבֵל, רֵאשִׁית וּתְחֵל הָאָרֶץ: הָרִים כְּהֹנֵג
 נִמְסוּ, מִלִּפְנֵי יְיָ, מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ: הַגִּידוּ
 הַשָּׁמַיִם צֶדֶקוֹ, וְרֹאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יִבְשׁוּ
 כָּל־עֲבָדֵי פֶסֶל, הַמִּתְהַלְלִים בְּאֱלִילִים, הַשֹּׁתְחוֹת־
 לוֹ כָּל־אֱלֹהִים: שָׁמְעָה וּתְשַׁמַּח צִיּוֹן, וּתְגַלְגֵּלָהּ
 בְּנוֹת יְהוּדָה, לִמְעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ: כִּי־אַתָּה יְיָ
 עֲלִיּוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ, מֵאֵד נִעְלִיתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים;
 אֲהַבִּי יְיָ שִׁנְאוֹ רָע, שִׁמְרֵנִי נַפְשׁוֹת חֲסִידֶיךָ מִיַּד
 רָשָׁעִים־צִילִים: אֲזֶר־זֶרַע לַצַּדִּיק וּלְיֹשְׁרֵי־לֵב שִׁמְחָה;
 שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בְּיְיָ, וְהוֹדוּ לְזִכְרֵךְ קִדְשׁוֹ:

צח מְזִמּוֹר שִׁירוֹ לִי. שִׁיר חֲדָשׁ, כִּי־נִפְלְאוֹת
 עָשָׂה, הוֹשִׁיעָה־לוֹ יְמִינוֹ, וְזָרַע קִדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ
 יְיָ יִשְׁמְעֶתוּ, לְעֵינֵי חַגּוּזִים גָּלָה צִדְקָתוֹ: זָכַר חֲסִידוֹ
 וַאֲמוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל, רָאוּ כָל־אֲפִסֵּי־אָרֶץ, אֵת
 יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לִי כָל־הָאָרֶץ, בְּצַחוֹ וּרְנָנוּ
 וּזְמָרוֹ: זָמְרוּ לִי בְּכִנּוֹר, בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמָרָה:
 בְּחִצְצוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר, הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ:

csőségét. Szégyent vallanak mind a kép-imádók, kik bálványaikkal dicsekesznek; előtte leborulnak az istenségek mind. Hallván ezt, örvendez Cijon és Jehuda lányai ujjonganak a te ítéleted miatt, Uram, mert te Isten, vagy a legmagasabb az egész földön; messze felülemelkedel minden istenek fölött. — Kik Istent szeretik, gyűlöljétek a gonoszt! Ő megóvjá jámborainak életét, a gonoszok kezéből kiszabadítja őket. Világosság sugárzik az igazságosnak és öröm az egyenes lelkűeknek. Örüljétek igazak az Úrnak és adjatok hálát szent emlékének.

מומר Zsoltár. Énekeljétek az Úrnak új éneket, mert csodákat művelt; segíté őt ebben saját jobbjá és szent karja. Tudtul adta az Úr segedelmét, a népek szemei előtt feltárta igazságát. Megemlékezett szeretetéről és hűségéről Izráel háza iránt; a föld szélső határain is látták Istenünk segedelmét. — Riadót zengjen az Úrnak az egész föld! Fakadatok öröme, énekeljétek és zenéljétek, Zengjétek az Úrnak hárfán, énekszóval. Trombitákat és kürtszót harsogtassatok az isteni király előtt. Zúgjon a tenger és a mi benne van, a világ és annak lakói. A folyamok tapsot zúgjanak, az összes hegyek visszhangozzanak, — az Úr előtt, mikor eljön ítéletet mondani a föld felett. Ő igazságosan ítéli a világot és a népeket őszinteséggel.

מלך Isten uralkodik, — rettegnek a népek; Kerubim közt trónol — ingadoz a föld! Nagy az Isten Cijónban és magasztos valamennyi népek felett. Elismerik a te nevedet (nagy, félelmes és

יִרְעֵם הַיָּם וּמִלֹּאֵי תִבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהֶּ: נִהְרֹת יִמְחֹאוּ
 בָּהֶּ, יַחַד הָרִים יִדְּנֻנוּ: לִפְנֵי יְיָ כִּי כָּא לִשְׁפֹט
 הָאָרֶץ, יִשְׁפֹט-תִּבֵּל בְּצֶדֶק, וְעַמִּים בְּמִישָׁרִים:

צט י' מֶלֶךְ יִדְּנֻנוּ עַמִּים, יֵשֶׁב בְּרוּכִים תָּנוּט
 הָאָרֶץ: י' בְּצִיּוֹן גְּדוֹל, וְרֵם הוּא עַל-כָּל-הָעַמִּים:
 יִזְרוּ שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנוֹרָא, קְדוֹשׁ הוּא: וְעוֹ מֶלֶךְ
 מִשְׁפֹּט אֱהָב, אֶתְּהָ בּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל, מִשְׁפֹּט וּצְדָקָה
 בִּיעֲלֵב. אֶתְּהָ עֲשִׂיתָ: רוּמְמוֹ י' אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּ
 לַהֲדָם רִגְלָיו, קְדוֹשׁ הוּא: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. בְּכִתְּוֵנוּ
 וּשְׁמוֹאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ, קִרְאִים אֶל-יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם:
 בְּעַמּוּד עָנָן יִדְבֹּר אֲלֵיהֶם, שְׁמְרוּ עֲדֹתָיו וְחֹק
 נִתֵּן-לָמוֹ: י' אֱלֹהֵינוּ אֶתְּהָ עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא הָיִיתָ
 לָהֶם, וְנָקָם עַל-עֲלִילוֹתָם: רוּמְמוֹ י' אֱלֹהֵינוּ
 וְהַשְׁתַּחֲוּ לְהַר קְדִשׁוֹ, כִּי קְדוֹשׁ י' אֱלֹהֵינוּ:

כט מִזְמוֹר לְדָוִד, הָבוּ לִי בְּנֵי אֱלִים, הָבוּ לִי
 כְּבוֹד וְעוֹ: הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוּ לִי
 בַּהֲדַרְת-קִדְשׁ: קוֹל י' עַל-הַמַּיִם, אֵל-הַכְּבוֹד
 הָרָעִים, י' עַל-מַיִם רַבִּים: קוֹל-י' בַּכֶּתֶה, קוֹל י'
 בַּהֲדַר: קוֹל י' שֹׁכֵר אֲרוֹזִים, וַיִּשְׁבֵּר י' אֶת-אֲרוֹזֵי

szent az) és a király hatalmát, ki a törvényt szereti. Te állapítád meg a jogszerűséget, törvényt és igazságot te tettél Jákóbban. Magasztaljátok Urunkat, Istenünket és boruljatok le lábai zsámolýához, szentséges ő! — Mózes és Áron papjai közt valának és Sámuel neve imádói közt. Mikor Istenhez fölkiáltának, ő meghallgatá őket. Felhő oszlopból szólt hozzájuk; ők megtarták Tanuságát és a törvényt, melyet nekik adott. Urunk, Istenünk, te meghallgattad őket, elnéző Isten voltál irányukban, noha megtoroltad vétségeiket. — Magasztaljátok Urunkat, Istenünket és boruljatok le szent hegýén, mert szent a mi Urunk Istenünk.

זמור Zsoltár Dávidtól. Adózzatok az Úrnak, hatalmasok fiai, adózzatok az Úrnak tisztelettel és diadallal. Adózzatok az Úrnak neve dicsőítésével; boruljatok le az Úr előtt szent diszben. Isten szava zeng a vizek fölött, a dicsőség Istene mennydörög, az Örökkévaló, hatalmas vizek felett. Az Úr szava hatalmas, az Úr szava felséges, Isten szava cédrusokat tördel, az Úr szétzúzza a Libánon cédrusait, és czikkáztatja őket mint borjúkat, Lebanont és Sirjont mint bivalyokat. Isten szava tüzlángot szór; Isten szava megrendíti a pusztát, megrendíti az Úr Kades pusztáját. Isten szava megelleti a szarvasteheneket és megkopasztja az erdőket, és (égi) palotájában minden tiszteletet parancsol. Isten a vizözönkor trónolt és trónol is az Ur, mint király örökké. Az Ur erőt ad népének az Ur megáldja népét békességgel.

קבלת שבת

הַלְבֵּנוֹן: וַיִּרְקִידֶם כְּמוֹ-עֵגֶל, לְבָנוֹן וְשֶׁרִיזֹן כְּמוֹ
בֶן-רֵאמִים: קוֹל־יִי חָצַב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יִי
יַחִיל מִדְּבָר, יַחִיל יִי מִדְּבַר קָדֵשׁ: קוֹל יִי יַחֲלִיל
אֵילֹת, וַיַּחֲשֵׁף יַעְרוֹת, וַבְּהִיכְלוֹ בָּלוּ אֵמֶר כְּבוֹד:
יִי לַמַּבּוּל יֵשֶׁב, וַיֵּשֶׁב יִי מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יִי עֹז
לְעַמּוֹ יִתֵּן, יִי יִכְרֹךְ אֶת-עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם: קדִישׁ יתום.

את השיר הזה חבר ר' שלמה אלקבץ הלוי ושמו נרשם
בראשי החרוזות.

לְכָה הַיּוֹדִי לְקִרְאֵת פֶּלָה. פָּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה: לְכָה
יִשְׁמֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד. הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמִּיחָד.
יִי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתַהֲלָה:
לְכָה

לְקִרְאֵת שַׁבַּת לָכּוּ וּנְלַכָּה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה.
מֵרֹאשׁ מִקְדָּם נְסוּכָה. סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחֲשָׁבָה
תַּחֲלָה:
לְכָה

מִקְדָּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוֹמֵי צֵאִי מִתּוֹךְ הַהִפְכָּה.
רַב לָךְ שַׁבַּת בְּעֵמֶק הַבָּכָא. וְהוּא יַחֲמוּל עָלֶיךָ
חֲמָלָה:
לְכָה

לכה *Jer barátom ara elé,*

Közeledjünk szombat felé.

שמור „Tartsd meg“ s „emlékezzél meg“ igéket egy mondással hallatta velünk az egyetlen Isten. Az Úr egy, neve is egy, névre, hirre s dicsőségre. — *Jer barátom* sat.

לקראת Jertek, menjünk a szombat elébe, mert az az áldás kútfeje, kezdettől, ős időtől fogva szentelve, a teremtés művének befejezése, a tervezésnek kezdete. — *Jer* sat.

מקדש Te királyi szenthely, birodalmi székváros, föl, bontakozz ki pusztulásodból, eleget tespedtél a Siralom völgyében; Ő könyörülve könyörül rajtad. *Jer* sat.

התנערי Rázd le magadról a port; talpra! öltsd fel népem diszruhádat; Betlehemi Jisaj fia által megváltás közelget feléd, lelkem. — *Jer* sat.

התעוררי Ébredezz, ébredezz, mert feltűnt a te világod! Kelj fel, világolj! Serkenj, serkenj, szavalj dalt! Isten dicsősége nyilvánul rajtad.

קבלת שבת

הַתְּנַעֲרִי מֵעַמָּר קוֹמִי. לְבָשִׁי בְּגָדֵי תִפְאָרֶתָךְ עַמִּי.
עַל־יָד בֶּן־יִשִׁי בֵּית הַלֶּחֶמִי. קִרְבָּה אֶל־נַפְשִׁי
גָּאֻלָּה: לכה

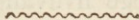
הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי. כִּי כָּא אֲוִרְךָ קוֹמִי אֲוִרִי.
עוֹרִי עוֹרִי שִׁיר דְּבָרִי. כְּבוֹד יְיָ עֲלֶיךָ נִגְלָה:
לכה

לֹא תִבָּשִׂי וְלֹא תִבְלָמִי. מַה תַּשְׁתַּוְּחִי וּמַה תִּתְהַמֵּי.
כֶּךְ יַחֲסוּ עֵינַי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל־תְּלָה:
לכה

וְהָיוּ לְמִשְׁפָּה שְׂאֵסֶיךָ. וְרַחֲקוּ קָל־מִבְּלָעֶיךָ. יִשִּׁישׁ
עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ. כְּמִשְׁוֹשׁ חֲתָן עַל־כִּלָּה: לכה

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצֵי. וְאֶת־יְיָ תַעֲרִיצֵי. עַל־יָד־
אִישׁ בֶּן־פְּרָצִי. וְנִשְׁמָחָה וְנִגִּילָה: לכה

בּוֹאִי בְּשָׁלוֹם עֲטָרַת בִּיעָלָה. נָם בְּשִׁמְחָה
וּבִצְהָלָה. תּוֹךְ אֲמוּנִי עִם סִגְלָה. בּוֹאִי כִלָּה.
בּוֹאִי כִלָּה: לכה

לֹא Ne szégyelj hát és ne pirulj. Mért is alázkodnál és mért keseregnél? Benned oltalmat talál szegény népem, és a Város újra építve emelkedik romjai felett. — *Jer* sat.

וְהִי Prédául esnek a te prédálóid és eltűnnek megrontóid; rajtad ellenben úgy örül Istened, mint a vőlegény örül menyasszonyának. — *Jer* sat.

יָמִין Jobbra, balra terjeszkedel és az Urat magasztalod; ha majd eljön ama *Párci**) ivadéka, akkor igazán örvendünk, vígadunk. — *Jer* sat.

בֹּאִי Vonulj be hát békével, férjed koronája! öröm és ujjongás közt a választott nép hívei közé! Jöszte menyasszony, jöszte kedves!

*Jer barátom ara elé,
Közeledjünk szombat felé.*

*) Célzás a *Perec*-től származandó Dávidra.

תפלת ערבית לשבת

צב מזמור שיר, ליום השפּת: טוב להודות לַי, וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲדִיוֹן: לְהַגִּיד בִּפְקָר חֲסִדֶּךָ, וְאִמּוֹנֶתְךָ בַּלִּילוֹת: עָלַי עֲשׂוֹר וְעָלַי נָכַל, עָלַי הַגִּיוֹן בְּכַנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתְּנִי יי בַּפָּעֲלֶךָ, בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַגֵּן: מַה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי, מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בָּעֵר לֹא יֵדַע, וּכְסִיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת: בִּפְרַח רִשְׁעִים כִּמוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְצוּ כָּל פְּעֻלֵי אֹן, לְהַשְׁמָדֵם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מְרוֹם, לְעֶלְם יי: כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יי, כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֹאכְדוּ, יִתְּפָרְדּוּ כָּל פְּעֻלֵי אֹן: וְתָרַם פְּרָאִים קַרְנִי, בַּלְתִּי בְשֶׁמֶן רַעֲנָן: וּתְבַשׂ עֵינֵי בְשׂוּרִי, בִּקְמִים עָלַי מִרְעִים, תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי: צַדִּיק בִּתְמוֹר יִפְרָח, כְּאֶרֶז בַּלְבָּנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יי, בַּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבּוֹן בְּשִׁיבָה, דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יי, צוּרִי וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ: צג יי מִלֶּךְ גְּאוֹת לְבֹשׁ, לְבֹשׁ יי עֹז הַתְּאֵזָרָה, אַף תִּכּוֹן תִּכְבֵּל, בַּל תִּמּוֹשׁ: נָכוֹן כְּסֵאֲךָ מֵאֵד, מֵעוֹלָם אָתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יי, נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּבָרִים: מִקְלּוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁפְּרֵי יָם, אֲדִיר בְּמְרוֹם יי: עֲדַתְּךָ נֶאֱמָנוּ מֵאֵד, לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה-קֹדֶשׁ, יי לְאַרְךָ יָמִים:

Zsoltár-ének.

szombat napjára.

Jól esik hálálkodnom az Istennek és énekelnem a te fölséges nevednek, hirdetni kegyességedet reggel és hűségedet éjjelenként, tizhúros hangszer és lant-szó mellett, hárfán ábrándozva. Mert felvidítsz, óh Isten, a te műveiddel, kezeid alkotásán örvendek. Mi nagyszerűek a te alkotásid, Uram, mily nagy mélységűek a te gondolataid! Oktalan ember észre nem veszi, és a balgatag nem érti ezt. Ha az istentelenek fűként burjánzanak és a gonosztevők virágzanak, csak azért van, hogy elpusztuljanak örökre. Te pedig örökké magasságos Isten maradsz. Mert ime ellenségeid, Uram, ime a te ellenségeid elvesznek, elzáródnak a gonosztevők mind, nekem ellenben hatalmas „rém“-szarut emelsz, fölkenvén engem friss olajjal. Szemem legelhet sanda irigyeimen, gonosz támadóimat mulatva hallgatják füleim. Az igazságos virul mint a pálma, mint cédrus a Libánonon növekedik. A kik Istenünk házában ültetvék, Isten udvarán viritanak. Még öregségükben is tenyésznek, buják és zöldek maradnak, — hirdetvén ekkép, hogy igazságos az én Uram, kösziklám, és nincs benne álnokság.

” Isten a világ királya, fenségbe öltözködik ő; hatalommal övezi magát az Ur, azért szilárdan is áll a világ, meg nem rendül. Rendületlen? a te trónod ősidők óta, öröktől fogva létezel te. Folyók fölemelik Uram, folyók fölemelik zajló szavukat, rákezdik a folyamok hullámcsapásukat. Ámde nagy folyóvizek morajánál és a tenger hatalmas hullámverődésénél is hatalmasabb az Isten a magasságban.

תפלת ערבית לשבת

כשהחזן אומר "ברכו" אומרים הקהל "יתברך".

חזן (*) בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרֵךְ : (*) כִּי יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר
קו"ח בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד : וַיִּתְרוֹמֶם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ

בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמַבְלָעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סְלוּ לְרוֹכֵב
בְּעֶרְבוֹת בֵּית שָׁמוֹ וְעָלוּ לִפְנֵיו וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־תְּרָכָה וְתַהֲלָה :
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹדָם וָעֶד : יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם :
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
בִּדְבָרוֹ מַעְרִיב עֶרְבִים, בַּחֲבִמָּה פּוֹתַח שְׁעָרִים,
וּבִתְבוּנָה מַשְׁנֶה עֵתִים, וּמַחְלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים,
וּמַסְסֵר אֶת־הַפְּכָכִים, בְּמַשְׁמֹרֶתֵיהֶם בִּרְקִיעַ
כְּרִצּוֹנוֹ, בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ,
וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי־אוֹר, וּמַעְבִּיר יוֹם וּמָבִיא לַיְלָה,
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ, אֵל
חַי וְקַיִם, תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּעְרִיב עֶרְבִים :

אַהֲבַת עוֹלָם, בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲהַבְתָּ,
תּוֹרָה וּמִצְוֹת, חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים, אוֹתָנוּ לְמִדָּת,
עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשִׂכְכֵּנוּ וּבְקִוְּמֵנוּ נִשְׁיַח בַּחֲקִיד,
וְנִשְׁמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתְךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד,
כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יָמֵינוּ, וּבָהֶם נַהֲגֶה יוֹמָם
וְלַיְלָה, וְאַהֲבָתְךָ אֶל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים,
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

תפלת ערבית לשבת

יחיד אומר אל מלך נאמן:

דברים ו' ד'

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד:

כְּרוֹךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-
נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מַאֲדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל--לִבְּךָ: וּשְׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ
וּדְבַרְתָּ בָם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקִיּוּמְךָ: וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל--יְדֶיךָ
וְהָיוּ לְמִטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

דברים י"א י"ג
אֱמַן וְהָיָה אִם-שָׁמַע תִּשְׁמָעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת--יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-לִבְכֶם וּבְכָל--נַפְשְׁכֶם:
וְנָתַתִּי מִטֶּר-אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת
דָּגָךְ וְתִירֶשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׁדְךָ
לְבַהֲמֹתְךָ וְאִבְלַת וּשְׂבַעַת: הַשְׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן--
יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר
אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן

אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְדָּתָם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּכָה
 אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבַר אֱלֹהֵי
 עַל־לִבְכֶּם וְעַל־נַפְשֵׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת
 עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְמוֹטֶפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם
 אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁכְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
 וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־
 מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי
 בְּנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם
 לָתֵת לָהֶם בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

במדבר ט"ז ל"ז

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־
 פְּנֵי בְגָדֵיהֶם לְדָרָתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֹּנֶף
 פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
 וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־
 תִּתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם
 זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־
 מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם *

תפלת ערבית לשבת

אֱמֶת וְאֱמוּנָה כָּל־זֹאת וְקִים עָלֵינוּ כִּי הוּא
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זִוְלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ
 הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מְלָכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־
 הָעָרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם
 גָּמוּל לְכָל־אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ הָעֹשֶׂה גְדֻלּוֹת עַד אֵין
 חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד־אֵין מִסֶּפֶר: הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ
 בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמוֹט רַגְלֵנוּ הַמְדְּרִיכֵנוּ עַל־
 בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל־שֹׁנְאֵינוּ;
 הָעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וְנִקְמָה בַּפָּרֵעַ אוֹתֶת וּמוֹפְתִים
 בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם: הַמַּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי
 מִצְרָיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת
 עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנוּ בֵּין גִּזְרֵי יַם־סוּף אֶת־
 רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהֲמוֹת טָבַע: וְרָאוּ
 בָּנוּ גְבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמּוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן
 קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵךְ עֲנוּ שִׁירָה
 בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:
 מִי־כִמְכָּה בָּאֱלִים יי מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ
 נוֹרָא תִהְיֶה עֹשֶׂה פֶלֶא:
 מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנִיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה
 זֶה אֱלֹהֵינוּ וְאָמְרוּ:
 יי יִמְדֵךְ לְעָלָם וָעַד: וְנֹאמַר כִּי־פָדָה יי

תפלת ערבית לשבת

אֶת־יַעֲקֹב, וּגְאֹלוֹ מִיַּד חֲזָק מִמֶּנּוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
גֹאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ
מִלִּבְנוֹ לַחַיִּים, וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ, סֶפֶת שְׁלוֹמָךְ.
וּתְקַנְנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
שִׁמְךָ, וְהַגֵּן בַּעֲדֵנוּ, וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר
וְחָרָב וְרָעָב וְיָגוֹן, וְהַסֵּר שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ,
יִבְצֵל בְּנִפְיֶךָ תַּסְתִּירֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ
אַתָּה, כִּי אֵל מֶלֶךְ, חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה, וּשְׁמוֹר
צִאתָנוּ וּבִוְאָנוּ, לַחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ, סֶפֶת שְׁלוֹמָךְ, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
הַפּוֹרֵשׁ סֶפֶת שָׁלוֹם, עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְעַל־יְרוּשָׁלַיִם:

לשבת

וְשִׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת־
הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
אוֹת הוּא לְעָלָם, כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים, עָשָׂה יְיָ אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁבַת וַיָּנַפֶּשׁ:

(Szombaton.)

על

És őrizzék meg Jiszrael gyermekei a szombatot, hogy megtartsák a szombatot nemzedékig-
len örök szövetség gyanánt. Köztem és Jiszrael
gyermekei közt örök jele az annak, hogy hat nap
alatt teremte Isten az eget és a földet, a hetedik
napon pedig szünetelt és megnyugodott.

תפלת ערבית לשבת

ליום

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מַעְדֵי יְיָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ח"ק
לראש השנה.

תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר, בַּכֶּסֶה לַיּוֹם הַגָּנוּ׃ כִּי חֹק
לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ ח"ק

ליום כפור

כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם, לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל
חַטֹּאתֵיכֶם, לִפְנֵי יְיָ תִטְהָרוּ׃ ח"ק

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ׃

כָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
אֲבָרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקָנָה הַכֹּל, וְזוֹכֵר
חֲסֵדֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה׃
בִּשְׁמֵי שָׁמַיִם וּבְחַיֵּי הַחַיִּים וּבְחַיֵּי הַחַיִּים לְמַעַן
אֲדֹתֵי חַיִּים׃

מְלֶךְ עֶזְרָה, וּמְזִשִּׁיעַ וּמְגִן. כָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְגִן אֲבָרָהָם׃
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם׃ אֲדֹנָי, מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

(Ujév napján.)

Fujjátok meg ujjholdkor a kürtöt, a hold
fogytán, ünnepünk napján, mert törvény ez Izra-
elben, rendelete Jákób Istenének.

(Az engesztelés ünnepén.)

Mert e napon engesztelni fog értetek, hogy
megtisztítson benneteket bűneitektől, hogy az
Örökókéval színe előtt tiszták legyetek.

תפלת ערבית לשבת

בחורף משיב הרוח ומזריד הגשם :

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם
אֲמוּנָתוֹ, לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמֶה לָךְ,
מִלֵּךְ מַמְיֹת וּמַחֲיָה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בש"ת מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים זוֹכֵר יַצּוּרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים :

וְנִאֲמֹן אֶתְּךָ לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַלֶּךְ

סִלָּה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקְדוֹשׁ: (בש"ת הַמִּלֵּךְ הַקְדוֹשׁ):

אַתָּה קִבֵּשְׁתָּ אֶת-יָוֵם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁמְךָ.

תִּכְבְּלוֹת מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ, וּבִרְכָתוֹ מִכָּל-הַיָּמִים,

וְקִבֵּשְׁתוּ מִכָּל-הַזְּמַנִּים, וְכֵן כָּתוּב בַּתּוֹרָתְךָ:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צִבְיָאָם: וַיְכַל

אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה,

וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, מִכָּל-מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:

המנך הקדוש: (A bűnbánat tiz napján.)

Te szentelted meg a hetedik napot
Neved tiszteletére, mint az ég és föld teremte-
sének befejezését és megáldottad azt valamennyi
napok felett és megszentelted azt valamennyi
idők előtt a mint irva van törvényedben:

És befejeztetek az egek és a föld és egész
seregük. És befejezte Isten a hetedik napon az ő
munkáját, a melyet végzett, és megnyugodott a

תפלת ערבית לשבת

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים, אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ
 שָׁבַת מִכָּל-מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת;
 אֱלֹהֵינוּ וָאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רְצֵה בְּמִנוּחֵתָנוּ,
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שְׂפַעֲנוּ
 מִטּוֹבֶךָ, וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לַעֲבֹדֶךָ
 בְּאַמֶּת, וְהַנְהִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן,
 שֶׁבַת קִדְשֶׁךָ, וַיְנוּחוּ כָּהֵן יִשְׂרָאֵל, מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ,
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשָּׁבֶת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם, וְהַשֵּׁב אֶת-
 הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל, וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקַּבֵּל בְּרָצוֹן, וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בר"ה וחוו"מ אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וָאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיְגַיֵּעַ וַיִּרְאֶה
 וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיַּפְקֵד וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵינוּ וּפְקֻדּוֹנֵנוּ, וְזָכְרוֹן

hetedik napon minden munkájától, a melyet
 zett. És megáldá Isten a hetedik napot és
 szentelé azt, mert azon nyugodott meg mi
 munkájától, melyet Isten teremtve végzett.

אלהינו Istenünk és atyáink Istene! vajha ked-
 vet találnál a mi nyugalmunkban: Szentelj meg
 minket parancsaiddal és részeltess bennünket
 Thórádban! Adj nekünk bőséget jóvoltodból és
 örvendeztess meg üdvösségeddel. Tisztítsd meg
 szívünket, hogy őszintén tisztelhessünk téged.

תפלת ערבית לשבת

אבותינו, וזכרון מִשִּׁים בְּיָדָד עֲבָדָה, וזכרון יְרוּשָׁלַיִם
עיר קִדְשָׁה, וזכרון כָּל-עַמֶּה בֵּית יִשְׂרָאֵל, לִפְנֵיהֶם לִפְלִימָה
לְטוֹבָה, לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם

לחור"מ סכות

לחור"מ פסח

לראש חודש

חג הסוכות

חג המצות

ראש החדש

הַזֶּה: זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בּוֹ לְטוֹבָה, וּפָקַדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים, וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וּרַחֲמִים חֹם
וְחַנּוּן, וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ,
חַנוּן וּרְחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוֹכֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים, בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הַמִּתְחַזֵּר שְׂבִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאַלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוֹר חַיִּינוּ, כְּמִן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה
הוּא לְדוֹר וָדוֹר, נוֹדָה לָךְ, וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיִּינוּ
הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נַפְשֶׁךָ
שֶׁכָּל-יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁכָּל-יְעַת
עָרֵב וְכָקֵר וְצוּהָרִים, הַטּוֹב, כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהִמְרַחֵם
כִּי לֹא-תִמּוּ חֲסָדֶיךָ, מִעוֹלָם קוֹיֵנוּ לָךְ:

בשבת חנוכה אומרים כאן על הנסים תמצא בדף 179

וְעַל-כָּל־כֶּלֶם, יִתְפָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלִּבֵּנוּ תְּמִיד,
לְעוֹלָם וָעֶד:

בש"ת וכתוב לחיים טובים כל בְּגִי בְּרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יִזְדוּךָ סֶלָה, וַיַּחֲלִלוּ אֶת-שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת,
הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׁיָךְ
וְלָךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

תפלת ערבית לשבת

שְׁלוֹם רַב עַל-יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, תְּשִׁים לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה
הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל-הַשָּׁלוֹם, וְטוֹב בְּיַגִּינָךְ, לְבָרֶךְ אֶת-
עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל-עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמָךְ.

בש"ה בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרַכְּהוּ וְשָׁלוֹם וּפְרֻכָּה ט' בָּה, נִזְכֵּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ
וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לִשְׁנֵי מַרְעֵי, וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מְרֻמָּה,
וּלְמַקְלָדֵי נַפְשֵׁי תְדוּם, וְנַפְשִׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה, פָּתַח לִפִּי
בְּתוֹרָתְךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכָל הַחוּשָׁבִים עָלַי
רָעָה, מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם.

עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֹךְ, עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן
קִדְשָׁתְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרָתְךָ, לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ,
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִיו לְרָצוֹן אֲמֵרֵי-פִי, וְהִגִּיוֹן לִפִּי
לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָי, הוּא גַּעֲשֵׂה
שָׁלוֹם עֲלֵינוּ, וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיִפְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
בְּמַהֲרָה בְּיָמוֹנָה, וְתֵן חֶקְקֶנָה בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה, פִּימִי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת: וְעֲרֹבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, פִּימִי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, וְכָל-צִבְּאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי, מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-
מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשֵׁהוּ
אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל-מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱדָהִים לַעֲשׂוֹת:

תפלת ערבית לשבת

חַיֵּינוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן, קִנֵּה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

קָהַל מִגֵּן אֲבוֹת בְּדִבְרֵךְ מִחַיָּה מֵתִים בְּמִצְרָיִם הָאֵל
(בש"ת המקדש) הַקָּדוֹשׁ שְׁאִין כְּמוֹהוּ, הַמְּנִיחַ לַעַמּוֹ בְּיוֹם
שַׁבָּת קִדְשׁוֹ, כִּי בָּם רָצָה לְהַנִּיחַ לָהֶם, לִפְנֵינוּ נַעֲבֹד בִּירְאָה
וּפֶחַח, וְנוֹדֶה לְשִׁמּוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד, מֵעַן הַפְּרָכּוֹת, אֵל
הַחֲדָאוֹת, אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם, מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת, וּמְבָרֵךְ שְׂבִיעֵי,
וּמְנִיחַ בְּקִדְשָׁהּ, לַעַם מִדְּשֵׁנִי עֲנֵנִי, וְכֹר לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית:

החזן אימר אלהינו ואלהי אבותינו תמצא בדרך 202 ואח"כ קדוש תתקבל

תמצא בדרך 144

(Kántor és község.)

Ö oltalmazá őseinket hatalmas szavával, ő feleleveníti a holtakat az ő beszédével. Ő a szent király, a kihez senki sem fogható, a ki nyugalmat ad népének szent szombat napján, mert megkedvelvén őket, nyugalmat adott nekik. Az ő színe előtt végezzük szolgálatunkat félelem és rettegés közt, és hálálkodunk az ő nevének minden nap szüntelen szokott áldásainkban. — Adjunk hálát Istennek, a békesség urának, a ki megszenteli a szombatot és megáldja a hetedik napot, és szentségben nyugalmat enged kéjben bővelkedő népének, — emlékeztetésül a teremtes művére.

תפלת ערבית לשבת

* בָּמָה מְדַלֵּקִין, וּבָמָה אֵין מְדַלֵּקִין. אֵין מְדַלֵּקִין
 לֹא בְלִבָּשׁ, וְלֹא בַחֲסֹן, וְלֹא בְכֻלָּהּ, וְלֹא בַפְתִּילֵת הָאֵידֶן,
 וְלֹא בַפְתִּילֵת הַמִּדְבָּר, וְלֹא בִירוּקָה שְׁעַל פְּנֵי הַמָּיִם, וְלֹא
 בְזֻפָּת, וְלֹא בְשִׁיעוּת, וְלֹא בְשֶׁמֶן קִיק, וְלֹא בְשֶׁמֶן שְׂרָפָה,
 וְלֹא בְאַלִּיָּה, וְלֹא בַחֲלָב. נְחוּם הַמִּדִּי אֹמֵר, מְדַלֵּקִין בַּחֲלָב
 מִבָּשֶׁל, וְחֻכָּמִים אֹמְרִים, אֶחָד מִבָּשֶׁל, וְאַחַד שְׂאִינוּ מִבָּשֶׁל.
 אֵין מְדַלֵּקִין בּוֹ: ב אֵין מְדַלֵּקִין, בְּשֶׁמֶן שְׂרָפָה בְיוֹם מִזְבֵּחַ.
 רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אֹמֵר, אֵין מְדַלֵּקִין בְּעֶמְטָר, מִפְּנֵי כְבוֹד
 הַשִּׁבְתָּ. וְחֻכָּמִים מַתִּירִין בְּכָל הַשְּׁמָנִים, בְּשֶׁמֶן שְׂמִשְׁמִין,
 בְּשֶׁמֶן אֲגוּזִים, בְּשֶׁמֶן צְנוּנוֹת, בְּשֶׁמֶן דָּגִים, בְּשֶׁמֶן פִּקְעוֹת,
 בְּעֶמְטָר, וּבִנְפֶט. רַבִּי טַרְפוֹן אֹמֵר, אֵין מְדַלֵּקִין אֶלֶּא
 בְּשֶׁמֶן זֵית בְּדָבָד: ג כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ, אֵין מְדַלֵּקִין בּוֹ
 אֶלֶּא פֶשֶׁתָן. וְכָל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ, אֵינוּ מְטַמֵּא מְטֵאָה
 אֲחֵלִים, אֶלֶּא פֶשֶׁתָן. פְּתִילֵת הַבֶּגֶד שֶׁקָּפְלָה, וְלֹא הִבְהִיבָהּ,
 רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר, מְטֵאָה הִיא, וְאֵין מְדַלֵּקִין בָּהּ. רַבִּי
 עֲקִיבָא אֹמֵר מְהוּרָה הִיא, וּמְדַלֵּקִין בָּהּ: ד לֹא יִקְוֶה
 אָדָם שֶׁפִּפְרֵת שֶׁל בִּיצָה, וַיִּמְלֵאנָה שֶׁמֶן, וַיִּתְּנָה עַל פִּי
 הַנֵּר, בְּשָׁבִיל שְׁתֵּהא מְנַפֶּת, וְאֶפִּילוּ הִיא שֶׁל חָרָם, וּרַבִּי
 יְהוּדָה מַתִּיר. אֲבָל אִם חִפְרָה הַיּוֹצֵר מִתְחַלֵּה מִתֵּר, מִפְּנֵי
 שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד, לֹא יִמְלֵא אָדָם קַעֲרָה שֶׁמֶן, וַיִּתְּנָה בְּצֵד
 הַנֵּר, וַיִּתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִילָה בְּתוֹכָהּ, בְּשָׁבִיל שְׁתֵּהא שׁוֹאֵבָת,
 וּרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר: ה הַמְּכַבֶּה אֶת הַנֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מַתִּירָא,
 מִפְּנֵי גוֹיִם, מִפְּנֵי לִסְמִיִם, מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה, אוֹ בְשָׁבִיל
 תְּחִילָה שְׂוִישוֹן, פְּטוּר. כָּחַס עַל הַנֵּר, כָּחַס עַל הַשֶּׁמֶן, כָּחַס

תפלת ערבית לשבת

עַל הַפְּתִילָה, חִיב, רַבִּי יוֹסֵי פּוֹמֶר בְּכָלֶן, חוּץ מִן הַפְּתִילָה,
מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה פָּחַם: וְעַל שְׁלֹשׁ עֲבֻרוֹת נָשִׁים מִתּוֹת
בַּשְּׁעֵת לַדָּתָן, עַל שְׁאִינוֹן זְהִירוֹת, בְּנִדָּה, בְּחֻלָּה, וּבְהִדְלָקַת
הַנֵּר: וְשִׁלְשָׁה דְּבָרִים, צָרִיךְ אָדָם לֵאמֹר, בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ,
עֶרֶב שַׁבָּת, עִם חֲשֻׁכָה, עֲשֶׂרְתָּם, עֲרַבְתָּם, הִדְלִיקוּ אֶת הַנֵּר,
סָפַק חֲשֻׁכָה, סָפַק אֵינָה חֲשֻׁכָה, אֵין מַעֲשָׂרִין אֶת הַיּוֹדָאִי,
וְאֵין מַטְבִּילִין אֶת הַבָּלִים, וְאֵין מְדַלִּיקִין אֶת הַנֵּרוֹת, אֲבָל
מַעֲשָׂרִין אֶת הַדְּמָאִי, וּמַעֲרָבִין וּמוֹמְנִין אֶת הַחֲפִיזִין:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, תִּלְמִידֵי חֲכָמִים
מֵרַבִּים שָׁלוֹם בְּעוֹלָם, שְׁנַאֲמָה, וְכָל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יְיָ וְרַב
שָׁלוֹם בְּנֵיךְ: אֵל תִּקְרִי בְּנֵיךְ, אֵלָּא בּוֹנֵיךְ: שָׁלוֹם רַב
לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ, וְאֵין לָמוּ מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵידָךְ, שְׁלוֹה
בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי, אֲדַבְּרָה-נָא שָׁלוֹם בָּךְ:
לְמַעַן בֵּית-יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲבַקֶּשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן
יְיָ | יִבְרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

קדוש לליל שבת.

ליחיד

יוֹם הַשַּׁבָּת: וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם:
וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה,
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה:
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ
שָׁבַת מִכָּל-מְלָאכְתּוֹ, אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

Kidus ima szombatestére.

וַיְכַלֵּם És befejeztettek az egek és a föld és egész seregük. És befejezte Isten a hetedik napon az ő munkáját, a melyet végzett, és megnyugodt a hetedik napon minden munkájától a melyet végzett. És megáldá Isten a hetedik napot és megszentelé azt, mert azon nyugodott meg minden munkájától melyen Isten teremtvé végzett.

קדוש לליל שבת

סְבָרֵי מָרְגֵן וּרְבָנֵן וּרְבֹתֵי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא
פְּרֵי הַגֶּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וּרְצָה בָּנוּ, וְשִׁבֵּת קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן הַנְּחִילָנוּ, וּפְרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, כִּי הוּא
יוֹם תַּחֲלָה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ, זָכַר לִיציאת מִצְרַיִם,
כִּי בָנוּ בַּחֲרָת, וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים,
וְשִׁבֵּת קִדְּשְׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחַלְתָּנוּ: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מִקְדֵּשׁ הַשַּׁבָּת: עלינו, ק"י תמצא בדף 148, 146

שחרית לישבת ויו"ט.

בשבת וביו"ט מתפללין מן "יגדל" עד "ישתבח" וא"א
מזמור לתודה ואח"כ מתחילין כאן.

נִשְׁמַת כָּל־חַי, תִּבְרַךְ אֶת־שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר, תִּפְאָר וּתְרוּמָם זְכָרְךָ מִלִּפְנֵי תַמְהִיד,
מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, אַתָּה אֵל, וּמִבְלַעֲדֶיךָ אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמַפְרִנֵּם
וּמַרְחֵם, בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה, אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
אֶלָּא אַתָּה: אֱלֹהֵי הָרָאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי
כָל־בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל־תּוֹלְדוֹת, הַמְהַלֵּל בְּרוֹב
הַתְּשַׁבְּחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בַּחֲסֵד, וּבְרִיּוֹתָיו

A szombat fölszentelése.

ברוך Dicsértessél, örökkévaló Istenünk, a világ Királya, a szőlőtő gyümölcsének Teremtője!

ברוך Dicsértessél, örökkévaló Istenünk! ki minket megszentelt parancsolatai által, és kedvet talált bennünk és szent szombatjában, szeretetből jóakarathból részeltetett emlékezetéül a teremtés művének. Mert ez kezdő napja a szent gyülekezeti napoknak, emlékezetéül az Egyiptomból való kiszabadulásnak! — Mert minket kiválasztottál és minket szenteltél fel az összes népek közül, és szent szombatodban szeretetből és kegyelemmel részesítettél. Dicsértessél, Örökkévaló, a szombat Megszentelője!

Reggeli imádság szombat és ünnepnapokon:

Előbb imádkoznak מִיָּמֹר לַתּוֹרָה-től kezdve, (מִיָּמֹר לַתּוֹרָה-t kivéve)
ישׁתבח-ig, és azután itt folytatják:

נִשְׁמָה Minden élőnek lelke áldja a te nevedet, Uram Istenem, és minden testnek szelleme dicsóítse és magasztalja emlékedet, királyunk, szüntelen. Öröktől fogva örök ideig létezel te Isten, és rajtad kívül nincs nekünk megváltó, oltalmazó királyunk, a ki minket megszabadít, megment, táplál és megszán minden szükség és szorultság idején; nincs nekünk királyunk csupán csak te. — Ő az első és utolsó Istene; ő minden teremtmény Istene, minden szülemény ura, ki nagy dicséretekkal magasztaltatik. Ő kegyeséggel kormányozza világát és teremtményeit irgalommal.

בְּרַחֲמִים. וַיִּי לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. הַמְעֹרָר יְשָׁנִים
וְהַמְקִיץ נִרְדָּמִים, וְהַמְשִׁיחַ אֲלָמִים, וְהַמְתִּיר
אֲסוּרִים וְהַסּוּמָךְ נוֹפְלִים וְהַזֹּקֵק כְּפוּפִים, לֵךְ
לְבִדְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אֱלֹהֵינוּ מָלֵא שִׁירָה בְּיָם,
וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה בְּהַמּוֹן גָּלִיל, וּשְׂפַתֵּינוּ שִׁבְחָה
בְּמִרְחַבֵי רִקְיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁנֶּשֶׂא וּבִקְרָה,
וַיְדִינוּ פְּרוּשׁוֹת בְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם, וּרְגֵלֵנוּ קִלּוֹת
כְּאֵילּוֹת, אֵין אֲנַחְנוּ מִסְפִּיקִים, לַהֲדוֹת לְךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וּלְבָרֶךְ אֶת־שִׁמְךָ, עַל
אֶחָת מֵאַלְפֵי אֲלָף אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת
פְּעָמִים, הַטּוֹבוֹת שַׁעֲשִׁית עִם־אֲבוֹתֵינוּ וְעַמָּנוּ,
מִמַּצְרַיִם גְּאֻלָּתֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עַבְדִּים
פְּדִיתֵנוּ, בְּרָעַב וְנָתַנוּ, וּבְשֹׁבַע כִּלְכֻלָּתֵנוּ, מִחֶרֶב
הִצַּלְתֵּנוּ, וּמִדֶּבֶר מִלִּשְׁתָּנוּ, וּמִחֲלָים רָעִים וּנְאֻמִּים
הִלִּיתֵנוּ: עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא־עֲזָבוּנוּ
חַסְדֶּיךָ, וְאֵל־תַּמְשִׁנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְנֶצַח, עַל־כֵּן
אֲבָרִים שְׂפִלְגַת בָּנוּ, וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שְׁנִפְחַת בְּאַפֵּינוּ,
וּלְשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַת בְּפִינוּ, הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפָּאֲרוּ וַיְרַמְּמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְהִישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ
אֶת־שִׁמְךָ מִלְּבָנוּ, כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדֶה, וְכָל־לְשׁוֹן
לְךָ תִּשָּׁבַע, וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע, וְכָל־קוֹמָה לִפְנֶיךָ

Az Isten nem szendereg, nem alszik, sőt inkább kelti az alvókat és föléleszti a szendergőket. Ő az, ki megszólaltatja a némákat, ki föloldozza a megkötözötteket, ki gyámolítja az esendőket, ki fölegyenesíti a görnyedteket. Egyedül neked adunk mi hálát! — Hogyha szánk dalokkal telnék meg, mint a tenger és nyelvünk énekkel, mint hullámainak zúgása, és ajkaink magasztalással, mint a végtelen égbolt, és szemeink sugárzók, mint a nap és hold, és kezeink ég felé emelkedők, mint az égi sasok, és lábaink oly könnyűk és gyorsak, mint az őzek — : még akkor sem tudnánk neked elég hálálkodni Urunk Istenünk és atyáink Istene és nevedet áldani csak egyikeért is amaz ezer meg ezer számra menő jótéteményeknek, melyeket atyáinkkal és velünk tettél. — Egyiptomból kiszabadítottál minket Urunk Istenünk, és a szolgaság házából megváltottál. Inségünkben tápláltál, bőség idején pedig jóltartottál bennünket. — Fegyver ellen védelmeztél, döghaláltól megóvtál, veszedelmes és megrögzött betegségektől megmentettél. Eddigelé megsegített bennünket a te irgalmad és el nem hagyott a te kegyelmed; ne is hagyj el bennünket Urunk Istenünk soha! Ezért a testi tagok, melyeket rajtunk alkottál; a szellem és lélek, melyeket belénk leheltél; a nyelv, melyet szánkba helyeztél: mind megannyian hálálkodjanak neked, és áldják, dicsérjék, tiszteljék, magasztalják, dicsőítsék és szenteljék a te nevedet és hódoljanak neked mint királyunknak. Mert minden száj neked rebeg hálát, minden nyelv te neked esküszik; minden térd meghajol előtted, minden magas termetű leborul előtted; minden sziv félve

תפלת שחרית לשויו"ט

תִּשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל־לִבָּבוֹת יִירָאוּךָ, וְכָל־קָרֵב וּכְלִיֹּת
 יִזְכְּרוּ לְשִׁמְךָ. בְּדָבָר שְׂכֵתוֹב, כָּל עֲצָמוֹתַי תֵּאֱמָרְנָה
 יי מִי כְמוֹךָ. מַצִּיל עָנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֲבִיּוֹן
 מִגּוֹזְלוֹ. מִי יִדְמֶה־לָּךְ וּמִי יִשְׁוֶה־לָּךְ וּמִי יַעֲרֹךְ־לָּךְ;
 הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם
 וָאָרֶץ: נְהַלֵּלְךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ וְנִבְרַךְ אֶת־שֵׁם
 קְדוֹשְׁךָ. כְּאִמּוֹר לְדָוִד, בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְי, וְכָל־
 קְרָבִי אֶת־שֵׁם קְדוֹשׁ:

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֲזָךְ, הַגָּדוֹל בְּכְבוֹד שִׁמְךָ.
 הַגִּבּוֹר לְנִצָּח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרָאוֹתֶיךָ. הַמְּלִיךְ הַיּוֹשֵׁב
 עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹבֵן עַד, מְרוֹם וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ, וְכָתוּב, רַגְנוּ
 צַדִּיקִים בְּי, לַיִּשְׁרִים נָאוֹה תִּהְיֶה: בְּפִי יִשְׁרִים
 תִּתְּהַלֵּל, וּבִדְבָרֵי צַדִּיקִים תִּתְּפַרֵּךְ, וּבְלִשׁוֹן
 הַסִּידִים תִּתְרוֹמֵם, וּבְקָרֵב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ:

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבָּבוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרַנָּה
 יִתְפָּאֵר שִׁמְךָ מִלִּפְנֵי, בְּכָל־יּוֹר וְדוֹר שֶׁבֶן חֹבֶת
 כָּל־הַיְצוֹרִים, לִפְנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ, וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדָּר
 לְבָרֵךְ לְעַלֶּה וּלְקַלֵּם, עַל כָּל־דְּבָרֵי שִׁירוֹת
 וְתִשְׁבַּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשִׁי עֲבָדְךָ מְשִׁיחְךָ:

tisztel, a kebel és a vesék a te nevednek énekelnek, a mint írva van: „Minden tagjaim ezt mondjak: Örökkévaló, ki olyan mint te, a ki megmented az elnyomottat fosztogatójától!” — Ki olyan mint te? Ki hasonlít hozzád, vagy csak hozzád fogható is, te hozzád, oh nagy, hatalmas, félelmes és legmagasabb Isten, ég és föld szerzője! Téged dicsérünk, magasztalunk és dicsőítünk mi, áldván a te szent nevedet, mint Dávidtól mondatik: Áldjad lelkem az Urat és egész belsőm az ő szent nevét!

האל *A mindenható vagy te erőd hatalmas által; a nagy: neved dicsősége által; az erős: győzelem által és a félelmes: a te félelmes tetteid által.* Világ királya, ki magas és fenséges trónon ülsz!

שוכו Örökké trónol, a kinek „Fenkölt és szent” a neve. És így van írva: Énekeljétek ti erényesek az Urat! A jámborokhoz illik a dicséret.

A jámborok szájától dicsértetel;

Az erényesek szavai által áldatul;

A buzgók nyelvétől magasztaltatul;

És a szentek karában megszenteltetel.

ובמקדו És gyülekezeteikben a te népednek, Izrael házának miriádjaitól énekelve dicsőíttetik a te neved, királyunk, nemzedékről nemzedékre, mert így hozza magával a teremtmények kötele-sége előtted, Urunk Istenünk és atyáink Istene, hogy neked hálát adjon, hogy téged dicsérjen, tiszteljen, dicsőítsen, magasztaljon, imádjon, áldjon, magasra emeljen és hireszteljen mindazon dicsérő énekek szerint, melyeket Dávid, Jisaj fia, a te szolgád és föl kentet, zengett.

תפלת שחרית לשו"ט

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלִכְנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ בְּיָמִים וּבְאַרְצֵנוּ כִּי לָךְ נָאֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הֵלֵל וְזִמְרָה עֹז
וּמְשִׁלָּה נֶצַח גְּדֻלָּה וְגִבּוֹרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת
קִדְשָׁה וּמְלֻכוֹת בְּרָבוֹת וְהוֹדָאוֹת מַעֲתָה וְעַד--
עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתִשְׁבָּחוֹת
אֵל הַהוֹדָאוֹת אֶרֶץ הַנִּפְלְאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי
זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים:

חזן יתגדל ויתקדש שְׁמָה רַבָּא בְּעֶלְמָא דִּי-בְרָא
כְּרַעֲיָתָהּ וְנִגְלִיד מְלֻכוֹתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל-
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְיָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:
קהל יְהֵא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

חזן יתברך וישתבח ויתפאץ ויתרומם ויתנשא
ויתגדל ויתעלה ויתהלל שְׁמָה דְּקוֹדֶשׁא בְּרִידָה הוּא לְעָלְמָא
(בעש"ת וילעלא מכל) מִן כָּל בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחֲמָתָא דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

כשהחזן אומר "ברכו" אומרים הקהל "יתברך".

חזן (*) בְּרַכּוּ אֶת-יְיָ הַמְּבָרָךְ: | (*) מ' יתברך וישתבח ויתפאץ
ויתרומם ויתנשא שְׁמוֹ שֶׁל
ק"ה בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרִידָה הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִפְּלַעְדֵּי אֵין אֱלֹהִים סְלוּ לְרוֹכֵב
בְּעֶרְבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעָלוּ לְפָנָיו: וְשְׁמוֹ מְרֻמָּם עַל-כָּל-בְּרָכָה וְתִהְיֶה:
בְּרִידָה שֶׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתָ לְעוֹזְרֵם וְעַד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר
אוֹר וְכוֹרֵא חֹשֶׁךְ עוֹשֶׂה שָׁלוֹם וְכוֹרֵא אֶת-הַכֹּל:

ישתבח Örökké dicsőítessék a te neved, királyunk, mindenhatónk, nagy és szent Uralkodó az égben és földön, mert téged Urunk Istenünk és atyáink Istene megillet az ének és a tisztelet, a dicséret és a dal, a hatalom és uralom, a győzelem, nagyság, erő, hír és dicsőség; a szentség, hálaadás most és örökké. — Áldassál Uram, mindenható király, ki nagy vagy dicsőségedben, a hódolásnak Istene, a csodatettek Ura, a ki kedveli a dalokat és éneket, mindenható, örökéletű király!

Kántor: Magasztaltassék és szenteltessék az Úr neve a világon, melyet bölcs akarata szerint teremtett. Terjedjen el az ő uralma életnapjaitokban és Izráel egész házának életében minél hamarabb és legközelebb, ámen!

Könség: Legyen áldva, az Úr dicső neve örökön örökké!

Kántor: Legyen áldva, dicsérve, tisztelve, magasztalva, emelkedett, dicsőített, fönkelt és imádott a Legszentebbnék neve: áldott ő, sőt felül-emelkedik minden áldáson, éneken, dicsőítésen és vigasztaló dalon, a melyeket e világon mondhatunk — ámen!

(*) הַפֶּל יוֹדוּךָ, וְהַפֶּל יִשְׁבְּחוּךָ, וְהַפֶּל יֹאמְרוּ:
 אֵין קָדוֹשׁ כִּי, הַפֶּל יְרוֹמְמוּךָ סֵלָה, יוֹצֵר הַפֶּל:
 הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל־יּוֹם דְּלִתּוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח, וּבּוֹקֵעַ
 חֲלוֹנֵי רָקִיעַ, מוֹצִיא חֶמֶה מִמְּקוֹמָהּ, וּלְבָנָה מִמְּבוֹן
 שְׁבֻתָּהּ, וּמֵאִיר קְעוֹלָם בָּלוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו, שִׁבְרָא
 בְּמִדַּת הַרְחָמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וּלְדָרִים עָלֶיהָ
 בְּרַחֲמִים, וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד, מַעֲשֵׂה
 בְּרָאשִׁית: הַמְּלַךְ הַמְּרוֹמָם לְבָדוֹ מְאֹז, הַמְּשַׁבֵּחַ
 וְהַמְּפָאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם,
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אָדוֹן עֲזָנוּ, צוּר
 מִשְׁנִבְנוּ, מִגֵּן יִשְׁעָנוּ, מִשְׁנֵב בְּעֵדָנוּ: אֵין בְּעֶרְכְּךָ
 וְאֵין זוּלָתְךָ, אִפְסָ בְּלִתְךָ וּמִי דּוֹמָה לָךְ: אֵין בְּעֶרְכְּךָ
 יי אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הָזֶה, וְאֵין זוּלָתְךָ מִלְּפָנֵינוּ לְחַיֵּי

(*) כשחל יו"ט בחול אומרים זה:

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וּלְדָרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים,
 וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:
 מָה רַבּוֹ מַעֲשֶׂיךָ יי, כָּלֵם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ, מְלָאָה
 הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ: הַמְּלַךְ הַמְּרוֹמָם לְבָדוֹ מְאֹז,
 הַמְּשַׁבֵּחַ וְהַמְּפָאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִימּוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי

הכל Minden imád és minden dicsér téged; mindenek mondják: Nincs oly szent, mint az Úr; mindenek magasztalnak téged, szelah, a mindenség teremőjét. Ő a mindenható, a ki minden nap kapukat és ajtókat tár a nap keltének, és ablakokat hasít az égbolton; a ki kivezeti a napot az ő állásából, a holdat a neki rendelt székhelyéből, és világot áraszt az egész világra és lakóira, a kiket ő sajátos kegyelmében teremtett. — Ő áraszt világosságot a földre és a rajta lakókra kegyességgel. — Jóságában megújítja minden napon a teremtés munkáját. Egyedül magasztalt király kezdet óta, a dicsért, dicsőített és fenkölt örök idők óta! Világ királya! a te nagy irgalmadban könyörülj rajtunk, győzelmünk Ura, várunk kösziklája, boldogságunk pajzsa, oltalmunk erőssége! — Nincs hozzád fogható és nincs rajtad kívül és nálad nélkül senki, a ki hozzád hasonlítani. Nincs hozzád fogható, Urunk Istenünk, sem ezen a világon, sem a jövő más világon. Nálad nélkül, megváltónk, semmi sem lesz a messiás idejéből, és senki sem hasonlít hozzád, megszabadítónk, a holtak föltámasztásában!

תפלת שחרית לשו"ט

הַעוֹלָם הַבָּא. אִפְסָ בְּלִתְךָ גּוֹאֲלֵנוּ לַיּוֹמוֹת הַמָּשִׁיחַ.
וְאִין דּוֹמָה-לְךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לַתְּחִית הַמֵּתִים:
אֵל אֲדוֹן עַל כָּל-הַמַּעֲשִׂים, בָּרוּךְ וּמְבָרָךְ
בְּכָל-נִשְׁמָה, גָּדֹל וְטוֹב מְלֵא עוֹלָם, הַעֲת
וּתְבוּנָה סְבָבִים אוֹתוֹ: הַמֵּת נִפְאֶה עַל-חַיִּים הַקֶּדֶשׁ,
וְנִהְיָר בְּכְבוֹד עַל-הַמְרַבָּה, זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי
כְסֹאוֹ, חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאֹד
שֶׁפָּרָא אֱלֹהֵינוּ, יֵצֵרם בְּדַעַת בְּכִינָה וּבְהַשְׁכֵּל,
פָּח וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם, לַחַיִּים מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב
תֵּיבֵל: מְלֵאִים זִיּוֹ וּמַפְיָקִים נִגְה, נִפְאֶה זִיּוֹם בְּכָל-
הַעוֹלָם, שְׂמֵחִים בְּצִאתָם וְשֹׁשְׁיִים בְּכוּאָם, עֹשִׂים
בְּאֵימָה רָצוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכְבוֹד נּוֹתְנִים לְשִׁמּוֹ,
צִהֲלָה וְרִנָּה לְזִכָּר מְלָכוּתוֹ, קָרָא לְשִׁמְשׁ וַיִּזְרַח-
אוֹר, רָאָה, וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה: שֶׁבַח נּוֹתְנִים-

בחול

עוֹלָם בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים, רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲזָנוּ, צוּר
מִשְׁנִבְנוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, מִשְׁגָּב בְּעֲדָנוּ: אֵל בָּרוּךְ
גָּדֹל הַעֲה, הַכִּין וּפָעַל זִהְרֵי חֲמָה, טוֹב יֵצֵר כְּבוֹד
לְשִׁמּוֹ, מְאֹד נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ, פְּנוֹת צִבְאוֹ

אל אלהים Isten az Ur minden teremtmények fölött. Áldva áldatik ő minden élő lélektől; nagyságával és jóságával telve a világ; mindentudás és bölcsesség környékezik őt. Föléje emelkedik a szent Chajothanak, és fenségében dicsőíttetik égi trónján; ártatlanság és erényesség jár királyi széke előtt, kegyelem és irgalom fensége előtt. Szépek a fény-alakok, melyeket Isten teremtett! Belátással, bölcseséggel és értelemmel formálta őket; képességet és erőt adott beléjük, hogy uralkodjanak világszerte. Telve fénnel és világosságot árasztva, szépen tündökölnék az egész világon; vigak felkeltükkor és vidámak lenyugvásukkor; félelemmel teljesítik alkotójuk akarátát. Tiszteletet és dicsőséget szereznek az ő nevének, diadalt és örömujjongást uralkodása emlékének. Elészólitja a napot, és az fényt áraszt, egyet tekinte, és alapját veté meg a hold alakjának. Dicsérettel adóznak neki a magasság minden seregei, dicsőítést és magasztalást a Szerafim, Ófánim és más szent alakok: — az Istennek, a ki megnyugodott min-

לו כָּל--צָבָא מָרוֹם, תַּפְאֶרֶת וְגִדְלָה, שְׂרָפִים
וְאוֹפָנִים וְחַיֹּת הַקֶּדֶשׁ:

לֹאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מְכַל הַמַּעֲשִׂים, בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי הַתַּעֲדָה, וַיָּשָׁב עַל-כִּסֵּא כְבוֹדוֹ, תַּפְאֶרֶת
עֲטָה לַיּוֹם הַמְּנוּחָה, עֲנֵג קָרָא לַיּוֹם הַשְּׁבִית, זֶה
שְׁבַח שְׁלֹוֹם הַשְּׁבִיעִי, שְׁבוּ שְׁבַת אֵל מְכַל--
מְלֹאכֶתוֹ, וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר, מִזְמוֹר
שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׁבִית, טוֹב לְהוֹדוֹת לִי, לְפִיכָךְ
יַפְאֲרוּ וַיְבָרְכוּ לֹאֵל כָּל-יְצוּרָיו, שְׁבַח יְקָר וְגִדְלָה
יִתְּנוּ לֹאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כָּל, הַמִּנְחִיל מְנוּחָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ, בַּיּוֹם שְׁבַת קֹדֶשׁ, שְׁמֶךְ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ, וְזִכְרְךָ מְלִכְנוּ יִתְפָּאֵר, בְּשָׁמַיִם
מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת, תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנו עַל-
שְׁבַח מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ, וְעַל-מְאֹרֵי-אוֹר שְׁעֵשִׂיתָ,
יַפְאֲרוּךְ סִלָּה:

בחול

קְדוּשִׁים, רוֹמְמֵי שְׁדֵי: תָמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד-אֵל
וְקִדְשָׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל-שְׁבַח מַעֲשֵׂה
יְדֶיךָ, וְעַל-מְאֹרֵי-אוֹר שְׁעֵשִׂיתָ, יַפְאֲרוּךְ סִלָּה:

den munkája után. A hetedik napon fölemelkedett és dicső trónján ült. Fenségbe öltözött a szombat napjára, melyet örömnapiak nevezett el. Az a dicséret illeti meg a hetedik napot, hogy azon nyugodt meg Isten, minden munkájától. A hetedik napot viszont Isten magasztalja, mondván; „Énekelni való dalt a szombat napjára. Jó és szép dolog Istent dicsőíteni.” — Ezért dicsőítik és áldják az Istent minden teremtményei, dicséretet, dicsőítést és magasztalást ajánlván fel a mindenható királynak, a ki mindent alkotott; aki nyugalmat szerzett népének, Izraelnek, az ő szentségében, a szombat szent napján. A te neved, Urunk Istenünk, szenteltessék meg, és emléked, királyunk, dicsőíttessék fent az égben és alant a földön. Áldassál megváltónk kezeid dicséretes munkájáért és a világító testekért, melyeket azért alkottál, hogy téged dicsőítsenek — szelah!

והחיות És a szent chájósz megéneklik, a kerubim dicsőítik, a szerafim dalolnak és az erelim áldást mondanak (Istenre). Minden chajah, ófan és kerub a szerafim felé fordul és velük egyetemben magasztalva mondják:

תתברך צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדושים
 ישתבח שמך לעד מלכנו יוצר משרתים ואשר
 משרתיו כלם עומדים ברום עולם ומשמיעים
 ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומלך עולם:
 כלם אהובים כלם ברוכים כלם גבורים וכלם
 עשים באימה וביראה רצון קונם: וכלם פותחים
 את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה
 ומברכים ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים
 וממליכים:

את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא
 קדוש הוא: וכלם מקבלים עליהם על מלכות
 שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה להקדיש
 ליוצרים בנחת רוח בשפה ברוחה ובנעימה
 קדשה כלם באחד עונים ואומרים ביראה:
 קדוש קדוש קדוש צבאות מלא כל הארץ
 כבוד:

* והאופנים והיות הקדש ברעש גדול מתנשאים
 לעמת שרפים לעמתם משבחים ואומרים:

* כשאומרים אופן ואמר זה:

והחיות ישוררו וברבים יפארו ושרפים ירננו
 ואראלים יברכו פני כל תיה ואופן וכרוב לעמת שרפים:
 לעמתם משבחים ואומרים:

תפלת שחרית לשווי"מ

בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ :

לֵאל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי
וְקַיִם זְמִירוֹת יֹאמְרוּ. וְתִשְׁבְּחוֹת יִשְׁמְיעוּ. כִּי
הוּא לְבָדּוֹ. פּוֹעַל גְּבוּרוֹת. עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת. בַּעַל
מְלָחֳמוֹת. זֹרֵעַ צְדָקוֹת. מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת. בּוֹרֵא
רְפוּאוֹת. נוֹרֵא תְהִלּוֹת. אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת. הַמַּחְדֵּשׁ
בְּטוּבוֹ בְּכָל-יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: כְּאִמּוֹר
לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: אוֹר חֲדָשׁ
עַל צִיּוֹן תִּאִיר, וְנִזְכֶּה כָּלנוּ מִהֲרָה לְאוֹרוֹ: בְּרוּךְ
אַתָּה יי יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת :

אַהֲבָה רַבָּה אַהֲבָתְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ. חֲמֵלָה
גְּדוֹלָה וַיִּתְּרָה חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְבֵּנוּ
בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁכָּפְחוּ בָךְ וַתִּלְמַדְם חֲקֵי חַיִּים,
כִּן תַּחֲנֶנּוּ וַתִּלְמַדְנוּ: אָבִינוּ הָאֵל הַרְחֵמֵן. הַמַּרְחֵם
רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל לִשְׁמֹעַ
לִלְמֹד וּלְלַמֵּד, לִשְׁמֹר וּלְעֲשׂוֹת, וּלְקַיֵּם אֶת-כָּל-
דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵל עֵינֵינוּ
בְּתּוֹרָתְךָ, וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וַיַּחַד לְבָבֵנוּ
לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ, וְלֹא-נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד:
כִּי בְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא בְּמַחֲנוּ
נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם

מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ, וְתוֹלִכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת
לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֹתָהּ, וּבָנוּ בַּחֲרָף
מִכָּל-עַם וּלְשׁוֹן, וְקִרְבָּתֵנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, סֵלָה
בְּאַמְתּוֹ. לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיַחְדְּךָ בְּאַהֲבָה: פָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יחיד אומר אל מלך נאמן:

דברים ו' ד'

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

פָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכֹל-לִבְּךָ, וּכְכֹל-
נַפְשְׁךָ, וּכְכֹל-מַאֲדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
אֲנִי מֵצִיךָ הַיּוֹם עַל-לִבְּךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לִבְנִיךָ
וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְּךָ, וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ
וְהָיוּ לְטִשְׁפַת בֵּין עֵינֶיךָ: וּבְתַבְּתָם עַל-מַזְזוֹת
בֵּיתְךָ, וּבְשַׁעְרֶיךָ:

דברים ו' ו'
וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אֲנִי מֵצִיָּה אִתְּכֶם הַיּוֹם, לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם, וּלְעֲבֹדוֹ כְּכֹל-לִבְּכֶם, וּכְכֹל-נַפְשְׁכֶם:
וְנָתַתִּי מִטַּר-אַרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמְלַקֵּשׁ, וְאִסַּפְתִּי
דִּגְגְךָ וְתִירְשְׁךָ וְיִצְהָרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשַׂדְּךָ

לְבַהֲמַתְךָ וְאֵכֵלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמַרְנוּ לָכֶם פֶּן--
יִפְתָּה לְבַבְכֶם וּסְרַתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר
אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהִיאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת־יְבוּלָהּ וְאֵבֶרְתֶּם מִחֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וּשְׂמַתֶּם אֶת־דְּבַר־יְהוָה
עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת
עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם
אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־
מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי
בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם
לֵאמֹר לָהֶם בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

במדבר ט"ו ל"ז

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־
כְּנָפֵי כִגְדֵיהֶם לְדָרְתָם וְנִתְּנוּ עַד־צִיצִית הַכְּנָף
פֶּתִיל תְּקָלָת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־
תִּתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם
זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־
מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה

אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לַהֲנוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

אָמֵת, וַיֵּצֵא וַנִּכְבֹּן וַקָּיָם וַיֵּשֶׁר וַנֶּאֱמָן וַאֲהוּב
וַחֲבִיב וַנַּחֲמֵד וַנַּעֲמִים וַנִּזְרָא וַאֲדִיר וַמִּתְקַן וּמִקְבֵּל
וְטוֹב וַיִּפֶּה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד : אָמֵת
אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְּפָנֶיךָ צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ : לְדוֹר
וְדוֹר הוּא קָיָם, וְשִׁמּוֹ קָיָם, וְכֶסֶף נָכוֹן, וּמַלְכוּתוֹ
וְאַמוּנָתוֹ לָעֶד קִיָּמָת : וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִיָּמִים,
נֶאֱמָנִים וְנַחֲמָדִים לָעֶד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים : עַל-
אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל-פְּגָנֵנוּ וְעַל-דִּירוֹתֵינוּ וְעַל-
כָּל-דִּירוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ :

עַל-הָרָאשׁוֹנִים וְעַל-הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב
וְקָיָם לְעוֹלָם וָעֶד : אָמֵת וְאַמוּנָה, חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר :
אָמֵת שְׁאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
מִלְּפָנֶיךָ מִלֶּדֶד אֲבוֹתֵינוּ, גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ,
יוֹצֵרֵנוּ צוּר יִשׁוּעֵתָנוּ, פּוֹדֵנֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם
שְׂמֹד, אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ :

עֲזֹרֵת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם, מִגֵּן
וּמוֹשִׁיעַ לְבָנֶיהֶם אַחֲרֵיהֶם, בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר :
בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךְ, וּמִשְׁפָּטִיךָ וְצַדִּיקְתְּךָ עַד-
אֶפְסֵי אֶרֶץ : אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ,
וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יִשִּׁים עַל-לְבָבוֹ : אָמֵת, אַתָּה הוּא

אָדוֹן לְעַמּוּךְ, וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם: אָמֵת אַתָּה
הוּא רֹאשׁוֹן, וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן, וּמִכְלָעֶיךָ אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמַּצָּרִים גְּאֻלְתָּנוּ, יי
אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ: כָּל--בְּכוֹרֵיהֶם
הֲרַגְתָּ וּבְכֹרֶךָ גְּאֻלְתָּ, וַיִּסְסוּךָ בְּקַעַת, וַיִּזְדִּים טַבַּעַת,
וַיִּדְיִדִים הָעֶבְרֶת, וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם, אֶחָד מֵהֶם לֹא
נֹתַר: עַל-זֹאת שָׁבְחוּ אֱהוֹבִים, וְרוֹמְמוּ אֵל, וְנָתַנוּ
יְדִידִים וּמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם: רֶם וְנִשָּׂא, גָּדוֹל וְנוֹרָא,
מִשְׁפִּיל גָּאִים, וּמִגְבִּיהַ שְׁפָלִים, מוֹצִיא אִסּוּרִים,
וּפּוֹדֶה עֲנָוִים, וְעוֹזֵר דָּלִים, וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעַת
שׁוּעָם אֱלֹיוֹ: תִּהְלֹת לְאֵל עֲלִיוֹן, בָּרוּךְ הוּא
וּמְבוֹרָךְ, מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, לְךָ עָנוּ שִׁירָה,
בְּשִׁמְחָה רַבָּה, וְאָמְרוּ כָלָם:

מִי-כִמְכָּה בָּאֵלִים יי, מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ,
נוֹרָא תִהְלֹת עֲשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה, שָׁבְחוּ גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ, עַל--
שִׁפְתַּי הָיִם, יַחַד כָּלָם, הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:
יי, יְמֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל, קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל: וּפְדֶה
בְּנֵאֲמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל, גּוֹאֲלָנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ,
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יי, גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:

תפלת שחרית לשבת

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָה, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים, וְקֹנֶה הַכֹּל, וְזוֹכֵר
חֲסִדֵי אֲבוֹת, וּמֵבִיא גּוֹיָא, לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:
בִּשְׂת זְכָרְנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים, וְכֹתֵבנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן
אֲדֹהִים חַיִּים :

מֶלֶךְ עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אֲבֹרָהם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם | אֲדֹנָי מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְחַיִּים:

בְּחֹרֶף מְשִׁיב הַרוּחַ וּמֹרִיד הַגֶּשֶׁם :

מְבַלְלֵל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקִים
אֲמוּנָתוֹ, לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת, וּמִי דוֹמֶה לָּךְ
מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחְיֶה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בִּשְׂת מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים, זוֹכֵר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים :

וּבְאַמֵּן אַתָּה, לְחַיִּים טוֹבִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיֶה הַמֵּתִים:

קְדוּשָׁה לַשָּׁחַר בַּחֲזֹרַת הַתְּפִלָּה.

הָיוּ נִקְרָא שְׁמֵךְ בְּעוֹלָם. בְּשֵׁם שְׁמִקְדִּישִׁים אוֹתוֹ
בְּשֵׁם מְרוֹם בְּכָתוּב עַל יַד גְּבִיָּאָה, וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:

Uram! nyisd ki ajkaimat, hadd hirdessem dicsőségedet!

ברוך Áldassál Urunk Istenünk és atyáink Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene! Nagy, hatalmas és félelmes Isten! Fenséges Isten, ki kegyességgel és jósággal jutalmazol; ki a mindenség szerzője vagy; ki megemlékszel az ősatyák jámborságáról, és ki elhozod a megváltót az ő unokáiknak, neved dicsőségére, szeretetből.

מלך Te királyunk, segédünk, megváltónk és pajzsunk vagy. Áldassál Istenem! Ábrahám oltalmazója!

אתה Te mindenható vagy, örökkévaló Istenem! Te felelevenítet a holtakat, nagy hatásu vagy segítségben.

משיב A ki szelet támaszt és esőt hullat.

מכלכל Ő táplálja az élőket kegyességében, feleleveníti a holtakat véghetetlen irgalmában. Tárogatja az elesőket, gyógyítja a betegeket, föloldja a foglyok kötelékeit és fenntartja hűségét a porban alvókhoz. Ki olyan mint te, erők Ura, és ki hasonló hozzád, királyunk, a ki ölsz és elevenitsz és üdvösséget sarjasztasz.

ונאמן Te híven teljesited a holtak feltámasztását. Áldassál azért Istenem, holtak feltámasztója!

תפלת שחרית לשבת

אֶתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לָּךְ
סֻלָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: (בש"ס תפלה הקדושה):

יְשִׁמְהָ מִשְׁחָה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, כִּי עֶבֶד נַאֲמָן
קָרָאתָ לוֹ. כְּלִיל תַּפְאֲרַת בְּרָאשׁוֹ נָתַתָּ, בְּעֵמְדוֹ
לְפָנֶיךָ עַל הַר-סִינִי, וְשָׁנִי לַחַת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ.

קו"ח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כֹד־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
חיוֹן אֲזוּ בְּקוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֶק מְשִׁמֵּיעִים קוֹל.
מִתְנַשְּׂאִים לְעֶמֶת שָׁרָפִים לְעֶמֶתָם בָּרוּךְ יֵאמְרוּ:

קו"ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

חיוֹן מִמְּקוֹמָךְ מְלִכְנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי
מַחֲכִים אֲנַחְנוּ לָךְ. מִתִּי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם
עִירָךְ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנִצְחַת נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִּרְאֶינָה מְלֻכּוֹתֶיךָ
כְּדָבָר הָאֲמוּר בְּשִׁירֵי עֹזְךָ עַל-יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקָה:
קו"ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַגְּדֹלָה:

חיוֹן לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּה, וּלְנִצְחַת נְצָחִים קָדְשְׁתָּךְ נִקְדִּישׁ
וְשִׁבְחָךְ אֱלֹהֵינוּ מִכִּינּוֹ לֹא יִמּוֹשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מְלֹךְ
גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: (בש"ס תפלה הקדושה):

שמח Örüljön Mózes osztályrészének, mert meg-
hitt szolgának nevezted őt, és a dicsőség koszoru-
ját tetted a fejére, midőn színed előtt állt a Szinai
hegyen; két táblát hozott le magával, melyeken
meg volt írva a szombat megtartását illető parancs
és így van írva Tórásban:

נקדש Hadd szenteljük meg a Te nevedet a világon, a
hogy azt a magas egekben szentelik. — A mint írva van
prófétádtól: És egyik kiált a másikhoz, mondván:

Szent, szent, szent

a seregek Ura, az egész föld telve van az ő dicsőségével.

יא Ekkor nagy, erős és harsány hangon hallatják sza-
vukat; fölemelkedvén a Szerafim átellenében, velük együtt
kiáltják: dicsőíttessék!

Dicsőíttessék az Ur fensége mindenütt!

ממקומך Székhelyedről jelenj meg nekünk királyunk, és
uralkodjál rajtunk, mert benned reménykedve várjuk,
hogy mikor fogsz ismét uralkodni Cijónban, még a mi
napjainkban, hogy örökké lakjál benne. Magasztaltassál
és szenteltessél Jeruzsálem városodban nemzedékről
nemzedékre, örökön örökké! Hadd lássuk saját szeme-
inkkel a te országlásodat, a mint mondatott győzelmi
énekeidben Dávid jámbor fölkentéd által.

ימלך Az Ur örökké fog uralkodni; a te Istened, Cijón
örökön örökké, hallelujah!

לך Nemzedékről nemzedékre hirdetjük a te nagysá-
godat és örökön örökké szenteljük a te szentségedet. A
te magasztalásod, Istenünk, soha sem szűnik meg a mi
szánkban, mert mindenható, nagy és szent király
vagy te!

וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:
 וְשִׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת־
 הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
 אֹתוֹת הוּא לְעָלָם, כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים, עָשָׂה יי אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׂ:
 וְלֹא נָתַתּוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְגוֹי הָאָרָצוֹת, וְלֹא
 הִנְחִילָתוּ מִלִּפְנֵי לְעוֹבְדֵי פְסִילִים, וְגַם בְּמִנוּחָתוֹ
 לֹא יִשְׁכְּנוּ עַרְלִים, כִּי לְיִשְׂרָאֵל עַמְּךָ נָתַתּוּ
 בְּאַהֲבָה, לְזִרְע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בְּחָרָתָּ, עִם
 מִקְדָּשְׁךָ שְׁבִיעִי, כָּל־שָׁבָעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִטּוֹבָךָ,
 וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתָּו, חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ
 קָרָאתָ, וְכֵן לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה בְּמִנוּחָתָנוּ,
 קִדַּשְׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שִׁבְעֵנוּ
 מִטּוֹבָךָ, וְשִׁמְחֵנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ
 בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן,
 שַׁבַּת קִדְשֶׁךָ, וַיְנַחֲנוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל, מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ,
 כְּרוֹךְ אֶתְּךָ יי, מִקְדָּשֶׁי הַשַּׁבָּת:

וְשִׁמְרוּ **És** tartsak meg Izrael gyermekei a szombatot, és üljék meg a szombatot nemzedékiglen örök szövetségül! Köztem és Izrael fiaí közt örök jel az, hogy hat nap alatt alkotta az Örökkévaló az eget és földet, a hetedik napon pedig szünetelt és megnyugodott.

וְלֹא **S** nem adtad azt, örökkévaló Istenünk, az országok népeinek, és nem részesítetted benne, Királyunk! a bálványimádókat; — Szent nyugalmat nem élvezik a gonoszok; hanem egyedül népednek, Izraelnek adtad szeretetből, Jákób ivadékanak, melyet kiválasztottál. — A nép, a mely a hetedik napot megszenteli, mindnyájan bővelkednek és gyönyörködnek javaidban. A hetedik napot megkedvelted és megszentelted, a napok gyönyörének nevezted azt, emlékezetéül a teremtés munkájának.

תפלת שחרית לישבת

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברחון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

בר"ח וחוה"מ אומרים כאן יעלה ויבוא תמצא בער 202

ותחזנה עינינו פשוך ציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שבינתו לציון :

מזדים אנחנו לך שאתה ^{מזדים דרבנן} הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור. נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיק שפכל-יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שפכל-עת ערב ובקר וצהרים. המזב. פי לא-כחו רחמך והמרחם פי לא-תמו חסדיך מעולם קנינו לך :

בשבת חנוכה אומרים כאן על הנסים תמצא בער 179

ועל-כלם יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד לעולם ועד :

בשית וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך : וכל החיים יורוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי המזב שמך ולך נאפה להודות :

תפלת שחרית לשבת

חזן אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרַכְנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְשִׁלְשֶׁת בְּתוֹרָה,
הַפְּתוּכָה עַד יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבָנָיו, פְּהָנִים עִם
קְדוּשָׁה פְּאֲמוּרָה. וּבְרָכָה יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ. יְיָרֵא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ.
יֵשׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ, וְיִשֶּׁם לְךָ שָׁלוֹם:

יְשִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בָּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר
פְּנִיָּה, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדִּיקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים, וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ, לְבָרְךָ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת-וּבְכָל-שָׁעָה
בְּשִׁלּוֹמֶיךָ:

בִּשְׁמֵי שָׁמַיְמָא חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרֻסָּה טוֹבָה, נִזְכֵּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ,
וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל רַחֲמִים טוֹבִים וְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, עֹשֶׂה הַשְׁרֹם
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה, וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה,
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם, וְנַפְשֵׁי בָּעֶפֶר לְכָל תַּהֲוִיָּה, פֶּתַח לְבִי
בְּתוֹרָתְךָ, וּבִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכָל חַחוּשֵׁי עֲדֵי
רַעָה, מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתְךָ וּמִלְכָּה מַחֲשַׁבְתְּךָ.

עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן
קִדְשֶׁךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתְךָ, לִמְעַן יִחַלְצוּן יִדְיָךָ,
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֵנְיִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמִרֵי-פִי, וְהִגִּיוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה
שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיִפְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֻקֵּנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם נֶעֱבָדְךָ בִּירְאָה, בְּיָמֵי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנוֹת: וְעֲרֹבָה לָנוּ מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנוֹת:

אין כְּמוֹד בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ;
מְלָכוֹתֶיךָ מְלָכוֹת כָּל עוֹלָמִים וּמַמְשְׁלֹתֶיךָ בְּכָל
דּוֹר וָדוֹר: יי מֶלֶךְ, יי מֶלֶךְ, יי יְמִלֶךְ לְעָלָם וָעַד:
יי עֲזֹר לְעַמּוֹ יִתֵּן, יי יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אב הַרְחָמִים הַיְטִיבָה כְּרֻצֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן,
תִּבְנֶנָּה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּיִם: כִּי כָךְ לָבֵד בְּמַחְנֵנוּ
מֶלֶךְ אֵל רַם וְנֶשֶׁא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

אין כמוך Senki sem olyan mint te, Istenem, a hatalmasok közt, és semmi sem fogható a te alkotásaidhoz. A te országod az örökkévalóság országa, és uralmad nemzedékről nemzedékre fennáll! Az Ur uralkodott, uralkodik és fog uralkodni mindörökké. Az Ur erőt ad az ő népének; az Ur áldja meg az ő népet békességgel!

אב Irgalom atyja! szivességedben tégy jót Cijónnal, építsd újra Jeruzsálem falait, mert egyedül te benned bizunk mindenható, fenséges és magasztos király, világok Ura!

סדר הוצאת סת לשבת ויו"ט.

יְהִי בִנְסַע הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה וַיִּי
וַיִּפְּצוּ אִיכָבֶד וַיִּנָּסוּ מִשְׁנֵאֵיךְ מִפְּנֵיךְ׃ כִּי מִצִּיּוֹן
תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְיָ מִירוּשָׁלַיִם׃ בָּרוּךְ שְׁמֶתָן
תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתוֹ׃

בר"ה ויו"ט"ב ובשלוש רגלים אומרים כאן ה' ה' וכו' תמצא בעד 288

בְּרִיךְ שְׁמָה דְּמֵרָא עֲלָמָא בְּרִיךְ פְּתִירָה וְאַתְרָה
יְהִי רַעֲוִיתָה עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם, וּפּוֹרְקָן יְמִינָךְ אֲחֵנוּ
לְעַמָּךְ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ, וְלֹא־מִטּוֹיָא לָנָא כְּטוֹב נְחוּרָה
וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמֵינוּ, יְהִי רַעֲוָא קִדְּמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן
חַיִּין בְּמִיכּוּתָא, וְלֵהוּי אָנָּא פְּקִידָא בְּגוֹ צְדִיקָיָא, לְמַרְחֵם
עָלֵי וּלְמַגְמֵר יְתִי, וְיֵת פְּלִדֵּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל׃ אֲנִתָּ
הוּא זֶן לְכָלָא, וּמִפְּרָגִים לְכָלָא אֲנִתָּ הוּא שְׂרִיט עַל פְּלָא
אֲנִתָּ הוּא דְשִׁלִּיט עַל מַלְכֵיָא, וּמַלְכּוּתָא דִּילָךְ הִיא, אָנָּא
עֲבָדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּסִגְיָדָנָא קָמָה, וּמִקְמָא דִּיקָר
אוֹרִיתָהּ בְּכָל עֵדֶן וְעֵדֶן, לֹא עַל אֲנָשׁ רַחֲוִיצָנָא, וְלֹא עַל־
פְּרִאֲלָחִין סְמִיכָנָא, אֵלָּא פְּאַלְהָא דְשִׁמְיָא, דְּהוּא אֱלֹהָא
קְשׁוּט, וְאוֹרִיתָהּ קְשׁוּט, וּנְבִיאֹתָהּ קְשׁוּט, וּמִסְגָּא לְמַעַבְדָּא
טַבָּון וּקְשׁוּט, בֵּיה אָנָּא רַחֲמֵינוּ, וְלִשְׁמָה קְדִישָׁא קִירָא
אָנָּא אֱמֵר תּוֹשִׁבְתָּן, יְהִי רַעֲוָא קִדְּמָךְ, דְּתַפְתַּח לְפָאֵי
בְּאוֹרִיתָא, וְתִשְׁלִים מִשְׁאֲלֵינוּ דְּלִפְּאֵי, וְלִפְּאֵי דְכָל־עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל, לְטַב וּלְחַיִּין וּלְשָׁלָם׃

הוצאת ס"ת ליו"ט

בר"ה ויו"ט ובשלוש רגלים אומרים זה קודם „ברוך שמויה“.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְחַנוּן אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד
וְאַמֶּת: נֶצַר חֶסֶד לְאֲלֹפִים, נִשְׂא עֵין וּפִשֵּׁעַ
וְחַמָּאָה וְנִקְהָ: ג"פ

לראש השנה ויום כפור.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִלֵּא
מִשְׁאָלוֹת לְבִי לְמוֹכָה, וְהַפֶּק
רְצוֹנִי, וְתֵן שְׂאֵלֹתִי וְזִכָּה
לִי עֲבֹדָה בְּן אֲמִתָּה (פב"פ)
(וְאֵת אִשְׁתִּי וּבָנִי וּבָנוֹתִי)
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְּךָ שָׁלֵם,
וּמִלִּמְנוּ מִיֵּצֵר הָרָע, וְתֵן
חֶלְקִנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְזִכָּנוּ בְּדִי
שֶׁתִּשְׁרֶה שְׂכִינְתְּךָ עָלֵינוּ
וְהוֹפֵעַ עָלֵינוּ רוּחַ חֲכָמָה
וּבִינָה, וְיִתְקַיֵּם--כָּנוּ מִקְרָא
שְׁפָתוֹב, וְנִקְהָ עָלֵינוּ רוּחַ יִי.
רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֵצָה
וְגִבּוּרָה, רוּחַ דָּעַת וִירְאָת יִי:
וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יִי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שְׂאֵלָה לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים
טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ, וְדַלְכָת
בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ,

לשלוש רגלים

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מִלֵּא
מִשְׁאָלוֹת לְבִי לְמוֹכָה, וְהַפֶּק
רְצוֹנִי, וְתֵן שְׂאֵלֹתִי וְזִכָּה
לִי עֲבֹדָה בְּן אֲמִתָּה (פב"פ)
(וְאֵת אִשְׁתִּי וּבָנִי וּבָנוֹתִי)
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְּךָ שָׁלֵם,
וּמִלִּמְנוּ מִיֵּצֵר הָרָע, וְתֵן
חֶלְקִנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְזִכָּנוּ בְּדִי
שֶׁתִּשְׁרֶה שְׂכִינְתְּךָ עָלֵינוּ
וְהוֹפֵעַ עָלֵינוּ רוּחַ חֲכָמָה
וּבִינָה, וְיִתְקַיֵּם--כָּנוּ מִקְרָא
שְׁפָתוֹב, וְנִקְהָ עָלֵינוּ רוּחַ יִי.
רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֵצָה
וְגִבּוּרָה, רוּחַ דָּעַת וִירְאָת יִי:
וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יִי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שְׂאֵלָה לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים
טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ, וְדַלְכָת
בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ,

(Ünnepnapon ezt mondják:)

” Örökkévaló Isten, irgalmas, kegyelmes, hosszú-tűrő, nagy kegyességű! Ő megőrzi kegyességét ezred íziglen, megbocsát bűnt, gonoszságot és vétket, és megtisztít azoktól.

Ujév- és jomkippurkor ezt imádkozzák;

וְיָיִךְ Világ Ura! Teljesítsd a mi kívánságunkat javunkra, és kedvezz a mi akaratunknak. Add meg a mit kérünk, és bocsásd meg minden bűneinket és a háznépünk bűneit kegyes és irgalmas bűnbocsánattal. — Tisztíts meg bennünket vétkeink-, vétségeink- és bűneinktől! Tarts minket jó emlékezetben és gondoskodjál rólunk üdvös kegyelmedben. Emlékezzél meg róluuk boldog, hosszú és békés élettel, élelmezéssel és eltartással. Adj nekünk kenyeret eledelül és ruhát öltözetül, gazdagságot, tiszteletet és hosszú életet, hogy elmélkedjünk Tórádról és teljesítsük parancsait; (adj) észet és értelmet, hogy megértsük és átlássuk mély titkait. Küldj gyógyító irt minden jajainak s bajaink ellen. Áldd meg kezeink minden munkáját; határozz rólunk jót, üdvöset és vigasztalót, ellenben tarts távol tőlünk minden

הוצאת ס"ת לשויו"ט

לשלוש רגלים.

לר"ה ויו"כ.

וּמִקֵּדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתַי הָ. פְּדִי שְׁנוֹזְכָה לְחַיִּים מוֹבִים וְאַרְוֵכִים. וְלַחַיִּי הָעוֹלָם הָפֵא: וְתִשְׁמְרֵנוּ מִמַּעֲשִׂים רָעִים, וּמִשְׁנֵוֹת רָעוֹת, הַמְתַּבְּשׁוֹת לָבֵא לָעוֹלָם, וְהַבּוֹטֵחַ בִּי, הַסֵּדִיס וּבְבִנְהוֹ, אָמֵן:

לְכָל מִכְאוּבֵינוּ וְתִבְרָךְ אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. וְתִגְזֹר עָלֵינוּ גְזֵרוֹת מוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת. וְתִבְטֵל מִעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת, וְתִטָּה לֵב הַמַּלְכוֹת וְיִוָּעֲצִיָּה וְיִשְׁרִיָּה עָלֵינוּ לְמוֹכָה, אָמֵן, וְכֵן יְהִי רָצוֹן:

יְהִי לְרָצוֹן אֱמָרִי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:
וְאֲנִי תַפְלֵתִי לָךְ יְיָ עֵת רָצוֹן, אֱלֹהִים בָּרַב־חַסֵּדֶךָ עֲנֵנִי, בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ: גִּפּ וְאוֹמְרִים בְּרִיךְ שְׁמִיה

שִׁמְעֵ אֱשֶׁרֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ, גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ, קְדוֹשׁ (וְנוֹרָא) שְׁמוֹ:

חֵזֶן גְּדֻלּוֹ לִי אֶתִּי, וְנִרְוַמָּה שְׁמוֹ יַחְדּוֹ:

קָהַל לָךְ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד פִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לָךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ: רוֹמָמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ לְהָדוֹם רַגְלָיו, קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמָמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ לְהֵר קִדְשׁוֹ, פִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

עַל הַכֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא: שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

kemény végzetet. Fordítsd javunkra a király, tanácsosai és nagyjainak érzelmeit irántunk, ámen; ez legyen a te akaratod is!

יהי לרצון Legyenek kedvesek szám beszédei és szívem érzései előtted, Uram, kösziklám és megváltóm.

ואני Vajha az én könyörgésem jóakaratom idején jutna hozzád, Istenem; kegyességed véghetet elnségében hallgass meg hű segedelmeddel!

(A három ünnepkor ezt imádkozzák:)

רבונו Világ Ura! Teljesítsd szívem kívánságát javamra, valósítsd akaratomat és add meg a mit kérek, én a te szolgád (szolgálód.) Méltas engem, hogy teljesítsem akaratodat teljes szivből; ments meg a gonosz ösztöntől és engedj részt vennünk Thorádban! Tisztíts meg bennünket, hogy fenséges szellemed lebegjen fölöttünk; tüntesd fel rajtunk a bölcsesség és az értelmesség szellemét, és teljesejék rajtunk a szentírás eme verse: És nyugszik rajta az Isten szelleme, a tanács-adás és a hősiesség szelleme, a tudomány és Isten félelem szelleme“. — És így legyen a te akaratod, Urunk Istenünk és atyáink Istene, hogy méltó legyek jótettek véghezvitelére szemeid előtt és hogy az egyenes lelkűek útjain haladjak előtted. — Szentelj meg minket parancsaiddal, hogy méltók legyünk boldog és hosszú életre, a másvilági jövőndő életre. Óvj meg minket rossz cselekedetektől és végzetes óráktól, melyek rohanva jönnek ránk e világon. És a ki Istenben bizik, azt szeretet környezze! Ámen!

הוא. בְּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הָזֶה וְהָעוֹלָם הַבָּא. בְּרָצוֹנוֹ
וּבְרָצוֹן יִרְאִיו וּבְרָצוֹן כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל. צוּר הָעוֹלָמִים
אֲדוֹן כָּל־הַפְּרִיּוֹת אֵלֹהֵי כָל־הַנְּפָשׁוֹת. הַיּוֹשֵׁב בְּמִרְחָבִי
מְרוֹם הַשּׁוֹכֵן בְּשָׁמַי שָׁמַי קָדֵם. קִדְּשָׁנוּ עַל הַחַיִּית וּקְדִשָּׁנוּ
עַל כִּסֵּא הַכְּבוֹד. וּבָכֵן יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵינוּ
כָּל־חַי וְנֹאמַר לִפְנֵינוּ שִׁיר חֲדָשׁ בְּכָתוּב. שִׁירוּ לָאֱלֹהִים
וּמִרוֹ שְׁמֹ סִלּוֹ לָרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בֵּיהָ שְׁמוֹ וְעֲלוּ לִפְנֵינוּ.
וְנִרְאֶהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ אֶל נֹדְדֵינוּ בְּכָתוּב. כִּי־עֵין בְּעֵין
יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן. וְנֹאמַר וְנִגְלֶה כְּבוֹד יְיָ וְנִרְאוּ כָּל בָּשָׂר
יַחְדָּו כִּי כִי יְיָ דָּבָר :

אֵב הַרְחָמִים, הוּא יִרְחַם עִם עַמּוּסִים, וַיִּזְכֹּר בְּרִית
אֲתָנִים, וַיִּצִּיל נַפְשֵׁינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת, וַיַּגְדֵּר בְּיָצָר
הָרַע מִן הַנְּשׂוּאִים, וַיַּחֲזֵן אֶתָּנוּ לְפָלִיטַת עוֹלָמִים, וַיַּמְלֵא
מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה מוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

Halld Izráel, Urunk Istenünk, örökkévaló és egyetlen.

Egy a mi Istenünk, nagy a mi Urunk, szent és félelmes az ő neve.

Kántor : Magasztaljátok velem az Urat és fenn hirdessük az ő nevét egyetemben.

Község : Tiéd, Uram a nagyság, az erő, a dicsőség, a hatalom és a fenség, valamint minden az égben és a földön. A tied Isten, az uralom, ki mindennek fejévé emelkedel.

Magasztaljátok az Urat, a mi Istenünket, és boruljatok le lába zsámolya előtt, szent ő; magasztaljátok Urunkat Istenünket és boruljatok le szent hegye előtt, mert szent az Ur a mi Istenünk.

הוצאת ס'ת לשויו"ט

חיו ויעזור ויגן וישמע לכל החוסים בו. ונאמר
אמן. הכל הבו גדל אלהינו ותנו כבוד לתורה. כהן
קרוב יעמוד (ר' פכ"ט הכהן)

ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשיתו.
תורת יי תמימה משיבת נפש. עדות יי נאמנה מחבימת
פתי. פקודי יי ישרים משמחי לב. מצות יי פרא מאירת
עניים. יי עז לעמו ותן יי יכרך את עמו בשלום. האל
תמים ורבו אמרת יי צרופה מגן הוא לכל החוסים בו.
קהל ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים פולכם היום :

סדר ברכת התורה :

המברך אומר ברכו את יי המברך :

קהל ברוך יי המברך לעולם ועד : וחזור המברך
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר-
בנו מכל העמים, ונתן לנו את תורתו, ברוך אתה יי,
נותן התורה :

המברך אומר אחר הקריאה :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר נתן לנו
תורת אמת, וחי עולם נמע בתוכנו, ברוך אתה יי,
נותן התורה :

ברכת הגומל.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הגומל לחיבים
טובות, שגמלני פל-טוב :

קהל מי שגמלך פל-טוב, הוא יגמלך פל-טוב סלה :

סדר ברכת ההפטרה

פָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בַּנְּבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בְּאַמֶּת:

פָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַפּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמִשְׁנֵה עֲבָדָיו
וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבַנְּבִיאִי הָאֱמֶת וְצִדֵּק:

אחר ב' ברכות אלו אומרים ההפטרה ואח"כ אומר בעל המפטיר זה:
פָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, צוּר כָּל--
הָעוֹלָמִים, צִדִּיק בְּכָל--הַדּוֹרוֹת, הָאֵל הַנֶּאֱמָן, הָאוֹמֵר
וְעָשָׂה, הַמְדַּבֵּר וּמַקְנִים, שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֱמֶת וְצִדֵּק:

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ, וְדָבָר
אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֵר, לֹא יָשׁוּב רִיקָם, כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן
וּרְבִחָן אַתָּה. פָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו:
רַחֵם עַל-צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ, וְלַעֲלוּבֵת נַפְשֵׁנוּ,

תוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. פָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בַּבְּנִיָּה:
שְׂמַחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיא עֲבָדֶיךָ, וּבְמַלְכוּת
בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, בְּמַהֲרָה יָבֹא וְיַגִּיל לָבָנוּ, עַל-פְּסָאוֹ לֹא
יֵשֵׁב זֶר, וְלֹא יִנְחִלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת-כְּבוֹדוֹ, כִּי בְשֵׁם
קֹדֶשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לֹא, שֶׁלֹּא יִכָּבֵד גֵּרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. פָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מֶגֶן דָּוִד:

עַל-הַתּוֹרָה, וְעַל-הָעֲבוּדָה, וְעַל-הַנְּבִיאִים, וְעַל-יוֹם
הַשַּׁבָּת הַזֶּה, שֶׁנִּתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְקֹדֶשׁה וּלְכְבוֹדָהּ
לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת:

עַל-הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ, וּמְבָרְכִים
אוֹתְךָ יִתְבָּרֶךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל-חַי, תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. פָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

Haftarah előtti áldás.

ברוך Áldas:ál Urunk Istenünk világ királya, a ki kiválasztotta a jámbor prófétákat és kedvet talált szavaikban, melyeket hiven hirdettek.

ברוך Áldassál Uram, ki kiválasztottad a Tórát és szolgáját Mózeszt és Izráel népét és a hű és igazságos prófétákat.

Haftarah utáni áldás.

ברוך Áldassál Urunk Istenünk, világ királya, az örökkévalóság kösziklája, ki minden nemzedék iránt igazságos, hűséges Isten vagy, a kinek szava tett, a ki ígér és teljesít, a kinek minden szava való és igaz.

נאמן Hűséges vagy te Urunk Istenünk és hűségesek a te szavaid, ígéidnek egyike sem marad teljesítetlen, mert te hatalmas, hűséges és irgalmas király vagy. Áldassál Uram, ki hűséges Isten vagy minden ígéreteidben.

רהם Könyörülj Cijónon, — mert az a mi éltető házunk és az elszomorodott lelkűeket segítsd mennél előbb, napjainkban. Áldassál Uram, ki megörvendezetteted Cijónt gyermekeivel.

שמחנו Boldogits bennünket Urunk Istenünk szolgálattal, Eliás prófétával és fölkenettednek, Dávidnak királyi házával. Engedj minél előbb eljönnie, hogy szívből örüljenek neki. Az ő királyi székén ne üljön idegen, és mások ne örököljék többé az ő méltóságát, mert szent nevedre esküdtél neki, hogy fényének világá el nem alszik soha. Áldassál Istenem, Dávid oltalmazója!

סדר ברכת הפטירה

לשלוש רגלים

על־התורה ועל־העבודה ועל־הנביאים ועל־יום

(השבת היום ועל־יום)

לפסח	חג המצות	לשבועות	חג השבועות	לסוכות	חג הסוכות	לשמיני עצרת ולש"ת	חג השמיני חג העצרת
------	----------	---------	------------	--------	-----------	-------------------	--------------------

הזה שנתת לנו יי אלהינו (לקדשה ולמנוחה) לשישון
ולשמחה לכבוד ולתפארת:

על־הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים
אותך יתברך שמה בפי כל־חי תמיד לעולם ועד. ברוך
אתה יי מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים:

לראש השנה

על־התורה ועל־העבודה ועל־הנביאים ועל־יום
(השבת היום ויום) הזכרון הזה שנתת לנו יי אלהינו
(לקדשה ולמנוחה) לכבוד ולתפארת. על־הכל יי אלהינו
אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמה בפי כל־
חי תמיד לעולם ועד ודברך אמת וקיים לעד. ברוך אתה
יי מלך עד־כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום הזכרון:

ליום כפור

על־התורה ועל־העבודה ועל־הנביאים ועל־יום
(השבת היום ויום) הכפרים הזה שנתת לנו יי אלהינו
(לקדשה ולמנוחה) למחילה ולסליחה ולכפרה לכבוד

Hy A Tóráért és az istentiszteletért, a prófétákért (és a szombat ezen napjáért, melyet adtál nekünk Urunk Istenünk (szentségül és nyugalmul) tiszteletül és dicsőségül, mind ezekért, Urunk Istenünk, hálát rebegünk neked, és áldunk téged Áldassék a te neved minden élő szájától örökkön örökké, mert a te szavad igaz és örökké érvényes Áldassál Uram, az egész világ királya, — ki megszenteled (a szombatot és) Izráelt és a megemlékezés napját.

סדר ברכת הפטרה

וְלִתְפָאֶרֶת. עַל הַכֹּל יִי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
אוֹתָךְ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וּדְבָרְךָ
אֱמֶת וּמִים לְעֵד. בָּרוּךְ אַתָּה יִי מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אֲשָׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה
וּשְׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (תְּשַׁבֵּת ו) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם
הַבְּבֵרִים:

יְקוֹם פְּיֻדְקָן מִן־שְׁמִיָּא. חָנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
וְחַי אַרְיֵיב וּמִזֻּנֵי רוּיָחִי וְסִיעָתָא דְשְׁמִיָּא. וּבְרִיּוֹת
גּוֹפָא. וְנִהוּרָא מַעֲלִיָּא. זִרְעָא חָיָא וְקִיָּמָא. זִרְעָא
דִּי לֹא יִפְסוּק. וְדִי לֹא יִבְטוּל. מִפְּתָגְמֵי אוֹרִיתָא.
לְמַרְגָּן וּרְבִנָן. חֲבוּרָתָא קְדִישָׁתָא. דִּי בְּאִרְעָא
דִּישְׂרָאֵל. וְדִי בְּבָבֶל. לְרִישֵׁי כְּלִי. וּלְרִישֵׁי גִלּוּתָא.
וּלְרִישֵׁי מְתִיבְתָּא. וּלְדִינֵי דִי בְּבֹא. לְכָל תַּלְמִידֵיהוֹן
וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. וּלְכָל מֶן דְּעָסְקִין
בְּאוֹרִיתָא. מְלָכָא דְּעֵלְמָא. יְבָרֵךְ יִתְהוֹן יִפִּישׁ
חַיֵּיהוֹן. וַיִּסְגָּא יוֹמֵיהוֹן. וַיִּתֵּן אֲרֻכָּה לְשָׁנֵיהוֹן.
וַיִּתְפָּרְקוֹן וַיִּשְׁתַּזְבּוּן. מֶן כָּל עֲקָא. וּמֶן כָּל מַרְעִין
בִּישִׁין. מָרֵן דִּי בְּשְׁמִיָּא. יֵהֵא בְּסַעֲדֵיהוֹן. כָּל זְמַן
וְעַד. וְנֵאמַר אָמֵן:

יְקוֹם פֶּרֶקן Égből támadjon megváltás, malaszt, kegyelem, irgalom és hosszú élet, bőség és élelem, mennyei segedelem, testi egészség és magasabb felvilágosodás, életerős és kitartó ivadék, mely fel ne hagyjon, se el ne hagyja a törvény igéit! Ez egész szent gyülekezetnek, nagyoknak, kicsinyeknek, nőknek, gyermekeknek egyaránt. — A világ Királya áldjon meg benneteket, gyarapítsa élteteket, szaporítsa napjaitokat és hosszabbítsa meg éveiteket, hogy megszabaduljatok és megmeneküljete minden inség, nyomor és súlyos betegségtől! Úrunk, ki az égben lakik, legyen védelmezőtök minden időben! Amen!

יָקוֹם פּוֹרֶקֶן מִן שְׁמַיָּא חָנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי
וְחַי אֲדִיבִי וּמִזִּנִּי רוּיָחִי וְסִיעָתָא דְשְׁמַיָּא וּבְרִיּוֹת
גּוֹפָא וּנְהוּרָא מַעְלִיָּא זֶרַע חַיָּא וְקִיָּמָא זֶרַע
דִּי לֹא יִפְסוּק וְדִי לֹא יִבְטוּל מִפְתָּנִי אֲוִרִיתָא
לְכָל קְהָלָא קְדִישָׁא הָדִין רַבְרָבִיָּא עִם זַעֲרִיָּא
טַפָּלָא וְנִשְׂיָא מַלְכָּא דְעֵלְמָא יִבְרַךְ יִתְכוּן
יִפִּישׁ חַיִּיכוּן וַיִּסְגֵּא יוֹמִיכוּן וַיִּתֵּן אֲרֻכָּה לְשִׁנִּיכוּן
וַתִּתְפָּרְקוּן וַתִּשְׁתַּזְבּוּן מִן כָּל עֲקָא וּמִן כָּל
מַדְעִין בִּישׁוּן מָרֵן דִּי בְשְׁמַיָּא יְהֵא בְּסַעֲדִיכוּן
כָּל זְמַן וְעַדְן וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבְּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב
הוּא יִבְרַךְ אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַקְדוּשׁ הַזֶּה עִם כָּל־
קְהִלּוֹת הַקְּדוֹשִׁים הֵם וְנִשְׁיָהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם
וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם וּמִי שְׁמִיחָדִים בְּתֵי כְנִסְיוֹת
לְתַפִּלָּה וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהַתְפַּלֵּל וּמִי
שֶׁנּוֹתְנִים גֵּר לִמְאֹר וַיִּין לְקְדוּשׁ וּלְהַבְדִּילָהּ וּפֶת
לְאוֹרְחִים וְצִדְקָה לְעֲנִיִּים וְכָל־מִי שְׁעוֹסְקִים
בְּצָרֵי צָבוֹר בְּאַמוּנָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם
שְׂכָרָם וַיִּסֹּר מֵהֶם כָּל־מַחְלָה וַיִּרְפָּא לְכָל־גּוֹפֶם
וַיִּסְלַח לְכָל־עוֹנֶם וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־
מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן:

מי שברר A ki megáldotta őseinket, Ábrahámot. Izsákot és Jákobot, áldja meg e szent gyülekezetet valamennyi szent gyülekezetekkel egyetemben, a férfiakat és nejeiket, fiaikat és leányaikat és mindazt, a mijök van! — Azoknak pedig, kik gyülekezeti házakat jelölnek ki imádkozásra s azoknak, a kik gyertyát adakoznak világításra, bort (a szombat és ünnepnapok) megszentelésére, és kenyeret az utasoknak s alamizsnát a szegényeknek — továbbá azoknak, kik lelkiismeretesen foglalkoznak községi ügyekkel: a Legszentebb adja meg nekik jutalmukat és tartson távol tőlük mindenféle betegséget, gyógyítsa meg őket és bocsássa meg bűneiket, küldjön áldást és sikert kezeik műveire, összes izraelita testvéreikkel egyetemben, Amen!

תפלת שחרית לשבת

תפלה בעד שלום המלך ושריו

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמַמְשִׁלָה לְנָסִיכִים, מְלָכוֹת
מְלָכוֹת כָּל־עוֹלָמִים, הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה,
הַנּוֹתֵן בָּיִם דָּרָךְ, וּבְמִים עֲזִים נְתִיבָה, הוּא יְבָרֶךְ וַיִּשְׁמֹר
וַיַּנְצֹר וַיַּעֲזֹר וִירוּמָם וַיַּגְדֵּל וַיַּנְשֵׂא לְמַעַלָה אֶת־אֲדוֹנָנוּ

הקייזער פֿראנץ יאזעף הראשון

וְאֵת הַקֵּיזֶזֶרִין עַל־זֹאֲבַעֲמָה אֲמֵלִיעַ אֵיִיגֶנִיא
יְרוּם הוֹדֶם: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמֵי יְחִים וַיִּשְׁמְרֵם,
וּמִכָּל־צָרָה וַיַּגֵּן וַנֹּקֵץ יִצִּילֵם. וַיְדַבֵּר עִמָּם תַּחַת רִגְלָיו,
וַיִּפִּיל שׁוֹנְאָיו לַפְּנִי, וּבָכַל אֲשֶׁר יִפְּנֶה יִצְלִיחַ. מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים, בְּרַחֲמֵי יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלִבְ כָּל־יּוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו,
רַחֲמָנוּת, לַעֲשׂוֹת טִיבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל־יִשְׂרָאֵל. בְּיָמֵינוּ
וּבְיָמֵינוּ תְּהִי הַיּוֹדֶה, וַיִּשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לְבִטָּחָה, וְכֹא לָצִוּן
גּוֹאֲהֵם, וְכֵן יְהִי רָצוֹן, וְנֹאמַר אָמֵן:

סדר ברכת החדש.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּחֲדֹשׁ
עֲלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה, וְתִתֵּן לָנוּ חַיִּים
אֲרוּכִים, חַיִּים שְׁלֵשׁ שָׁלוֹם, חַיִּים שְׁלֵשׁ טוֹבָה, חַיִּים שְׁלֵשׁ בְּרָכָה,
חַיִּים שְׁלֵשׁ פְּרִנָּסָה, חַיִּים שְׁלֵשׁ חַדוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שְׁשֵׁשׁ בָּהֶם
יֵרָאֵת שְׁמֵיךָ וַיִּרְאֵת חֲטָא, חַיִּים שְׁאִין בָּהֶם בּוֹשָׁה וּבְלִמָּה,
חַיִּים שְׁלֵשׁ עֶשֶׂר וְכָבוֹד, חַיִּים שֶׁתִּהְיֶה בָנוּ אֶהְבֵּת תְּנִירָה וַיִּרְאֵת

Imádság az Uralkodóházért és a hazáért.

Mennyei atyánk! Világ Ura, ki a nemzetek és fejedelmek sorsát véghetetlen bölcseségedben szeretetettel intézed, — oltalmazd és védelmezd a mi felséges királyunkat:

I. Ferencz Józsefet!

Araszd reá áldásod gazdag malasztját. Tartsd meg ép erőben, egészségben, hogy népének békét és boldogságot szerezzen és biztosítson. Áldd meg a mi szeretett királynénkat:

Erzsébet Amália Eugéniát!

valamint az egész királyi családot. Áldd meg szeretett **magyar hazánkat** és annak minden közhasznú, jótékony intézeteit. Vedd oltalmadba hazánk főméltóságú tisztviselőit, országnagyjait, minisztereit, képviselőit és különféle hatóságait.

Áldd meg a mi **hitközségünk** elöljáróságát és minden egyes tagját. Áldd meg tudományos és jótékony intézeteinket. Ébreszd fel polgártársaink keblében az emberszeretet, testvériség és egyenlőség szent érzelmeit!

A hónap megáldása.

„A ki csodákat mívelt őseinkért és megváltotta őket a szolgaságból szabadságra, az váltson meg bennünket legközelebb és gyűjtse össze száműzöttjeinket a föld négy szegletéről, így egyesítvén egész Izraelt. Mondjuk erre: Amen!

תפלת שחרית לשבת

שָׁמַיִם, חַיִּים שְׂמִימָלָאוּ מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְמוֹכָה, בְּזִכּוֹת תְּפִלַּת
רַבִּים אָמֵן סְלָה:

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבּוֹתֵינוּ, וְגַאֲל אוֹתָם
מֵעֲבָדוֹת לְחֵרוֹת, הוּא יְגַאֲל אוֹתָנוּ בְּקֶרֶב, וַיִּקְבֵּץ
נַדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ, הַבְּרִים כָּל-יִשְׂרָאֵל,
וְנֹאמַר אָמֵן:

רֹאשׁ חֹדֶשׁ (עֲרֹב) יִהְיֶה בָּיוֹם (עֲרֹב) הַבָּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְמוֹכָה:
יְחַדְּשֵׁנוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, עָלֵינוּ וְעַל--
כָּל-עַמּוֹ בֵּית-יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, לְשִׁשּׁוֹן
וּלְשִׁמְחָה, לְיִשְׁעָה וּלְנַחֲמָה, וְנֹאמַר אָמֵן:

(Az előimádkozó hirdeti, a jövő hét melyik napjára
esik az új hónap kezdete, mire azután a következőt
imádkozzák):

יְחַדְּשֵׁנוּ Ujítsa meg a legszentebb (e hónapot)
dicsértessék Ő, : ekünk és egész népének, Izrael
házának, boldog étellel és békességgel, örömmel és
vigsággal, üdvösséggel s vigasztalással. Mondjuk
erre: Amen!

תפלת שחרית לשבת

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה :
אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו :
קָמָה תִּהְיֶה לְדָוָד, אֱרוֹמָמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאֶבְרָכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל יוֹם אֶבְרָכָךָ, וְאֶהְלֵלְךָ
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גָּדוֹל יְיָ וּמְהֵלָּל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ
אֵין חֵקֶר : הוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ
וְגִידוֹ : הֵדֵר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה :
וַעֲזוֹנוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלָתְךָ אֲסַפְּרָנָה : זָכַר
רַב טוֹבְךָ יִבְרָעוּ, וְצַדִּיקְתְּךָ יִרְנְנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ,
אֲרָךְ אַפִּים וְגִדְל חֶסֶד : טוֹב יְיָ לְכֹל, וְרַחֲמָיו עַל
כָּל מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יְיָ כָּל-מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ
יִבְרָכוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ :
לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ, וְכְבוֹד הֵדֵר
מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמַמְשִׁלָּתְךָ
בְּכָל הוֹר וָדוֹר : סוּמָךְ יְיָ לְכֹל הַנְּפִלִים, וְזוֹקָה
לְכֹל הַכְּפוּפִים : עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲבָלָם, בָּעֵתוֹ : פּוֹתַח אֶת יָדְךָ,
וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רָצוֹן : צַדִּיק יְיָ בְּכָל הַרְכָּיו

תפלת שחרית לשבת

וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יי לְכָל קְרָאִיו, לְכָל
 אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת: רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאֵת
 שְׁוַעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יי אֶת כָּל-אֲהָבָיו,
 וְאֵת כָּל הָרָשָׁעִים יִשְׁמִיד: תַּהֲלִית יי יִדְבָּר פִּי,
 וַיִּבְרָךְ כָּל בָּשָׂר שֶׁם קִדְּשׁוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ
 נִבְרָךְ יְהי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

סדר הכנסת ספר תורה לשבת ויו"ט

חֲזוֹן יִהְיֶה לָנוּ אֶת-שֵׁם יי כִּי נִשְׁתַּבַּח שְׁמוֹ לְבָדּוֹ:
 קָהַל הוֹדּוֹ עַל-אֶרֶץ וְשָׁמַיִם, וַיֵּרָם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תַּהֲלֵה לְכָל-
 חֲסִידָיו, לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבּוֹ, הַלְלוּיָהּ:

ביו"ט כשחל בחול

בשבת, וביו"ט כשחל בשבת

כִּי לְדוֹד מְזֻמָּה, לַיִי הָאֶרֶץ וּמִלֵּאָהּ תִּבֵּל וַיִּשְׁבִּי בָהּ: כִּי- הוּא עַל-יָפוִים יִסְדָּהּ, וְעַל- נְהָרוֹת יְכַוְנְנָהּ: מִי-יַעֲלֶה בְּהַר-יִי, וּמִי יָקוּם בְּמָקוֹם קִדְּשׁוֹ: נָקִי כַפַּיִם וּבֵר לִבִּי, אֲשֶׁר לֹא-נִשְׂא לַשּׁוֹא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יֵשֵׁא בְּרַכָּה מֵאֵת יי, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹר דִּרְשׁוֹ	כֹּט מְזֻמָּר לְדוֹד, הָבוּ לַיִי בְנֵי אֱלֹהִים, הָבוּ לַיִי כְבוֹד וְעוֹ: הָבוּ לַיִי כְבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיִי, בַּהֲדַרַת קִדְּשׁ: קוֹל יי עַל-חַמּוּסִים, אֵל-הַכְּבוֹד הָרָעִים, יי עַל-חַמּוּסִים רַבִּים: קוֹל-יִי בִפְתָּח, קוֹל-יִי בַּהֲדָר: קוֹל יי שֶׁבַר אֶרְזִים, וַיִּשְׁבַּר יי אֶת-אֶרְצוֹ הַלְבִּנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כְּמוֹ-עֵגֶל, לְבָנוֹן
---	---

סדר הכנסת ס"ת לשווי"ט

בשבת

ביו"ט

יִשְׂרָאֵל כָּמוֹ בְּיָדֵי רָאִמִּים:
 קוֹלֵי חֹצֵב לַחֲבוֹת אִשׁ:
 קוֹלֵי יַחִיל מְדַבֵּר יַחִיל יִי
 מְדַבֵּר מְדַשׁ: קוֹלֵי יִי | יַחֲזִיל
 אֵילוֹת וַיַּחֲשֶׁף יַעֲרוֹת,
 וַיַּחֲזִק לֹלֹ אֶמֶר כָּבוֹד:
 יִי לַמַּבּוֹל יֵשֵׁב, וַיֵּשֶׁב יִי
 מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יִי עֹז לְעַמּוֹ
 יִתֵּן, יִי | יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ
 בְּשָׁלוֹם:

מִבְּקָשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה:
 שְׂאוּ שְׁעָרִים | רְאֵי כֶם,
 וְהַנִּשְׂאוּ פֶתַח עוֹלָם, וַיְבֹא
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד, יִי עֹזוֹ וְגִבּוֹר, יִי
 גִבּוֹר מְלַחֲמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים
 רְאֵי כֶם, וְשְׂאוּ פֶתַח עוֹלָם,
 וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא
 זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יִי צְבָאוֹת
 הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

כשמכניסין הס"ת לארון אומרים זה:

וּבִנְחָה יֹאמַר שׁוּבָה יִי רַבָּנוּת אֲדָפִי יִשְׂרָאֵל: קוֹמָה יִי
 לְכִנּוּחַתָּךְ אַתָּה וְאֶרֶץ עֲנָךְ: כִּהְיִיךָ יִלְבָּשׁוּ צִדִּיק וְחַסִּידֶיךָ
 יִרְגְּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ אֶל־תֵּשֶׁב פָּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי
 לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִּי אֶל־תַּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא
 לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מֵאֲשֶׁר: דִּרְכֶּיהָ דִּרְכֵי־נֶעֱם וְכָל־
 נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הִשְׁיבֵנוּ יִי אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמְנֵנוּ
 בְּקָדֶם: בשבת וביו"ט אומר כאן החזן חצי קריש ומתפלל מוסף.

תפלת מיסרף לשבת.

כִּי שֵׁם יְיָ אֱקָרָא הָבוּ גָדֹל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהִם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדֹל, הַגִּבּוֹר
וְהַגּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקֹנֵה חַפְלָה וְזוֹכֵר
חֲסֵדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ, בְּאַהֲבָה:
בִּשְׁמִית זְכַרְנוּ לְחַיִּים מְלֶכֶד חֶפֶץ בַּחַיִּים וְכַתְּבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן
אֱלֹהִים חַיִּים:

מְלֶכֶד עֲזָרָה, וּמַוְשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אֲבֹרָהִם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם! אֲדֹנֵי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה, רַב לְחַוְשִׁיעַ:
בַּחוּר מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ גּוֹגְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְוֶה
אֲמוֹנָתוֹ, לִישְׁנֵי עֶפֶר, מִי בְּמִוֶּךְ בַּעַל גְּבוּרָה, וּמִי דוֹמָה לָךְ,
מְלֶכֶד מַמְיָה וּמַחֲיָה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בִּשְׁמִית מִי בְּמִוֶּךְ אֵב הַרְחֵמִים זָכַר יְצוּרֵינוּ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וּנְאֻמֵּן אַתָּה, לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיָה הַמֵּתִים:

כִּשְׁהִשָּׁן הַזֶּה אֹמְרִים זֶה:

נִעְרִיצָה וְנִקְדִּישָׁה בְּסוּד שִׁית שְׁרָפֵי קִדְשׁ, הַמְּקַדִּישִׁים
שְׁמֶךְ בְּקִדְשׁ. בְּפֶתוֹב עַל יַד נְבִיאָה, וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵינוּ וְאָמַר
קָהָל יְחִין קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מֶלֶךְ כְּלֵהָאָרֶץ
בְּבוֹדוֹ:

תפלת מוסף לשבת

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקַדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ
סֵלָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: (בש"ת הַמִּלֵּךְ הַקָּדוֹשׁ):

חַיֵּינוּ בְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם, מִשְׁרָתֵינוּ שׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה, אֵיזָה
מָקוֹם בְּבוֹדוֹ, לְעַמְתָּם בָּרוּךְ יֹאמְרוּ:

קָהַל וַחֲזוֹן בָּרוּךְ בְּבוֹד יְיָ מִמָּקוֹמוֹ:

חַיֵּינוּ מִמָּקוֹמוֹ הוּא יִפְּנֶה בְּרַחֲמִים, וַיַּחֲזוֹן עִם הַמִּיֻּחָדִים
שְׁמוֹ, עָרֵב וּבִקָּר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד, פְּעֻמִּים בְּאַהֲבָה
שִׁמְעֵה אוֹמְרִים:

קָהַל וַחֲזוֹן שִׁמְעֵה יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:

חַיֵּינוּ אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אָבִינוּ, הוּא מִלְכֵנוּ, הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ, וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית, לְעֵינֵי כָל
חַי, לְהַיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

קָהַל וַחֲזוֹן אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

חַיֵּינוּ וּבִדְבָרֵי קָדְשְׁךָ פָתוּב לֵאמֹר:

קָהַל וַחֲזוֹן יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן דָּרֹר וְדָר הַלְלוּיָהּ:

חַיֵּינוּ לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ, וְלִנְצַח נִצָּחִים קִדְשְׁתָּךְ נִקְדִּישׁ,
וְשִׁבְחָתְךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מִלְכֵךְ
גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: (בש"ת
הַמִּלֵּךְ הַקָּדוֹשׁ):

תפלת סף לשבת

שבת ראש חודש מתחילין כאן «אתה יצרת» *

תבנית שבת רצית קרבנותיה. צוית פרושיה
עם סדורי נסכיה. מעניגיה לעולם כבוד ונחל.
מועמיה חיים זכו. וגם האזהבים דבריה גדלה
בחרו. אז מסיני נצטוו עליה. ותצונו יי אלהינו
להקריב בה קרבן מוסף שבת פראוי: יהי
רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו
בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו. ושם נעשה
לפניך את-קרבנות חובותינו. תמידים פסדרם
ומוספים פהלכתם. ואת מוסף יום השבת הזה
נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך
כמו שכתבת עלינו בתורתך. על ידי משה
עבדך מפי כבודך. פאמור:

(*) מוסף לשבת ראש חודש

אתה יצרת עולמך מקדם פלית מלאכתך
ביום השביעי. אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו כמצותך
וקרבתנו מלפני לעבודתך ושמו הגדול והקדוש
עלינו קראת. ותתן לנו יי אלהינו באהבה

תכנת Megszabtad a szombatot és jól fogadtad áldozatait, meghagyta tartozékait és italáldozatainak sorrendjét. A kik gyönyörködnek benne, örök tisztelgetben részesülnek, a kik élvezik, örök életre méltók, és a kik intézményeit szeretik, dicsőséget szereznek. Már a Szinai hegyen utasítottak rá, megparancsolván nekünk, örökkévaló Istenünk, hogy bemutassuk azon a szombati muszafáldozatot, a mint illik.

יהי Legyen a Te akaratod, örökkévaló Istenünk és őseink Istene! hogy vigan fölmehessünk országunkba és hogy beültess minket határunkba, ott majd bemutatjuk Előtted tartozó áldozatainkat, az állandókat azoknak rendje szerint, és a pótáldozatokat szabályuk szerint. — És e szombati nap muszafáldozatát el fogjuk készíteni és bemutatni szined előtt szeretettel, akaratod meghagyása szerint, a hogy megirtad számunkra Tórásban Mózes szolgálát által, Fenséged parancsából, mondván:

Ha a hónap elseje () szombat, י"א napjára esik, ezt imádkozzák:

אתה Te alkottad világodat ős időben, bevégeztet művedet a hetedik napon, szerettéll bennünket, és kedvet találtál bennünk, felmagasztaltál bennünket minden ajku népek fölé, és megszenteltél parancsaiddal és közel hoztál, oh, Királyunk! szolgálatodhoz, és nagy és szent Nevedet rólunk nevezted el.

ותתן És addál nekünk, örökkévaló Istenünk szeretettel szombatnapokat, nyugalomra, és a hóna-

תעלת מוסף לשבת

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונספו:
עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונספה:
ישמחו במלכותך, שומרי שבת וקוראי ענג,
עם מקדשי שביעי, כלם ישבעו ויתענגו משובך.

מוסף לשבת וראש חדש.

שבתות למנוחה וראשי חודשים לבפרה. ולפי
שחטאנו לפניך אנחנו ואבותינו חרבה עירנו
ושמם בית מקדשנו וגלה יקרנו וגטל כבוד
מבית חיינו. ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו
בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא
שמך עליו מפני היר שנשתלחה במקדשך:
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו.
ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
תמידים בסדרם ומוספים בהלכתם. ואת מוספי
יום השבת הזה ויום ראש החדש הזה נעשה
ונקריב לפניך באהבה פמצות רצונך כמו

וְכִיּוֹם És a szombat napján két egyéves ép bárányt és két tized lisztlángot lisztáldozatul, olajjal vegyítve a hozzátartozó italáldozattal. Ez a szombati égőáldozat, szombatonként a mindennapi égő- és a hozzátartozó italáldozat mellett.

שִׂמְחָה Hadd örüljenek a te uralmadnak, akik a szombatot megtartják és azt élvezetnek nevezik, ama népség, mely megszenteli a hetedik napot. Hadd teljenek el mindnyájan és gyönyörködjenek a te javaidban, mert a hetedik nap kedvedre van és megszenteléd azt, a napok legszebbjének nevezted azt, emlékeül a kezdetbeli teremtés művének.

pok első engesztelésül! — De mivel vétkeztünk Előtted mi magunk és őseink, azért elpusztult a városunk és romba dőlt szent házunk, száműzetett drágaságunk és eltűnt a dicsőség életünk házából, és nem teljesíthetjük kötelességeinket választott házában, ama nagy és szent házban, melyről neved hivatik — a kéz miatt, a mely hozzányult szentségedhez.

יְיָ Legyen a te akaratom, örökkévaló Istenünk és őseink Istene, hogy fölmeheessünk vigan földünkre, és hogy minket beültesz határunkba, a hol bemutatathatók Előtted tartozó áldozataidat, a mindennapiakat, azoknak rendje szerint, valamint a pótáldozatokat szabályuk szerint:

תפלת מוסף לשבת

וּבִיבְיַעֲי רְצִיתָ בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ, הַמַּדִּית יָמִים, אוֹתוֹ
קָרָאתָ, וְכָר לַמַּעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה בְּמִנוּחָתָנוּ
קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שִׁבְעֵנוּ

מוסף לשבת ראש חודש.

שֶׁכַּתְּבָתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדֶךָ
מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאֲמוּר:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְ�נֵי־כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם,
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ:
עוֹלֹת שַׁבָּת בִּשְׁבָתוֹ עַל־עוֹלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:
(זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאֲמוּר):

וּבְרָאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עוֹלָה לַיהוָה פָּרִים
בְּנֵי בָקָר שְׁנָיִם וְאַיִל אֶחָד, בְּכִשִּׁים בְּנֵי שָׁנָה
שֶׁבְעָה תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים
לֶפָר, וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאַיִל וְעֶשְׂרוֹן לִבְכֹּשֶׁת, וַיֵּין
בְּנִסְכּוֹ, וְשִׁעִיר לְכִפָּר, וּשְׁנֵי תְּמִימִים כֹּהֲלִכֶתָם:

אלהינו Istenünk és őseink Istene! fogadd jóakárolag nyugalmunkat! — és ujítsd meg számunkra e szombati napon e hónapot javunkra és áldásra, vigalomra és örömré, segítségre és vigasztalásra! táplálásra és eltartásra! életre és békére s bünbocsátásra; s vétekelengedésre (szökőévben: gonosztét engesztelésére)! Mert népedet, Izráelt kiválasztottad mind a népek közül, és szent szombatodat velük tudattad és az ujhold törvényei! nekik megszabtad. — Dicsértessél, Örökkévalót ki megszenteli a szombatot, Izraelt és az ujhold napjait!

וְאֵת מוֹסַף És a szombati és az ujholdi pótáldozatokat elkészíteni és bemutatni fogjuk szined előtt szeretettel *szent* akarátod meghagyása szerint miként feljegyezted számunkra törvényedben szolgál Mózes által, Dicsőséged szájából következőképen:

וּבַיּוֹם „És a szombat napján két egyéves bárányt, testi hiba nélkül, és két tized lisztlángot, lisztáldozatnak, olajjal vegyítve, a hozzá tartozó italáldozattal. — Ez a szombati égőáldozat szombatonként mindennapi égő- és hozzá tartozó italáldozat mellett! — Ez a szombati áldozat és a napi áldozat, a hogy kihirdettetett.

וּבִרְאשִׁי Hónapjaitok első napjain mutassatok be égőáldozatnak az Örökkévaló tiszteletére két tulkot, egy kóst, két egyéves, testihiba nélküli bárányt.

תפלת מוסף לשבת

מטובך, ושמחנו בישועתך, ומהר לבנו לעבודך
באמת, והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון,
שבת קדשך, וינוחו בו ישראל, מקדשי שמך.
ברוך אתה יי מקדש השבת:

מוסף לשבת ראש הודש.

ישמחו במלכותך, שומרי שבת וקוראי ענג.
עם מקדשי שביעי, כלם ישבעו ויתענגו מטובך.
ובשביעי רצית בו וקדשתו, חמדת ימים אותו
קראת, ובר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו
וחדש עלינו ביום השבת הזה, את החדש הזה,
למנוחה ולברכה, לששון ולשמחה, לישועה
ולנחמה, לפרנסה ולכלכלה, לחיים ולשלום,
למחילת חטא ולסליחת עון, (בשנת העבור ולבפרת
פשע), כי בעמך ישראל בחרת מכל האמות,
ושבת קדשך להם הודעת, וחקי ראשי חודשים
להם קבעת: ברוך אתה יי מקדש השבת
וישראל וראשי חודשים: רצה ומודים וכו'.

תפלת מוסף לשבת

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשיב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברחון ותהי לרחון תמיד עבודת ישראל עמך ותתנונה עינינו פשוך לציון ברחמים פרוך אלה יי המחזיר שכנתו לציון :

^{מודים דרבנן} מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי לעולם ועד צור חינונו כגן ישענו אתה הוא לדור ודור. גודה לך ונספר תהלתך על חינו המסורים בידך ועל גשמותינו הפקודות לך ועל נסוך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב פי לא כדו רחמיך והרחם פי לא תמו חסדיך מעולם קנינו לך :

בשבת חנוכה אומרים כאן על הנסים תמצא בצד 179

ועל כלם ותברך ויתרומם שמך מלפניו תמיד לעולם ועד :

בשית וכתוב לחיים טובים כל בני בריה :

וכל החיים יורוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועהנו ועזרתנו סלה פרוך אתה יי הטוב שמך ורך נאה להודות :

תפלת מוסף לשבת

חזן אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְּנוּ בְּבִרְכַּת הַמְּשֻׁלָּשֶׁת בְּתוֹרָה
חֲפִתּוּכָה עַל יְדֵי מִשְׁחַת עֲבָדֶיךָ הָאֲמֹרָה מִפִּי אֲהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם
קְדוֹשְׁךָ בְּאֵמֹר: יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיְשַׁמְרֶךָ יֵאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ:
יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בְּרַכְּנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר
פְּנִיָּה כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצִדְקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֶךָ אֶת־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל־שָׁעָה
בְּשְׁלוֹמֶךָ:

בִּשְׁמֵךְ חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻסָּה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ
וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מְרֻמָּה
וְלִמְקַדְלֵי גַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תַּהֲיָה פֶתַח לְבִי
בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף גַּפְשִׁי וְכָל חַוְשֵׁיבִים עָלַי
רָעָה מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתְךָ וּמִלְּקָל מַחֲשַׁבְתְּךָ:

עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לִמְעַן
קְדוּשָׁתֶךָ עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתֶךָ לִמְעַן יִחַלְצוּן יִדְּיָה
הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמִרֵּי־פִי וְהַגִּיזוּן לְבִי
לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִדְּמוּיָה הוּא יַעֲשֵׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שׁוֹפְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֲקֻנּוֹ בְּתוֹרָתֶךָ וְשֵׁם גִּבְעָדֶךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹת: וְעָרְכָה לִּי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם בְּיָמֵי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹת:

תפלת מוסף לשווי"ט

אֵין כַּאלֹהֵינוּ אֵין בַּאדֹנֵינוּ אֵין כְּמִלְכֵנוּ
 אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ : מִי כַּאלֹהֵינוּ מִי בַּאדֹנֵינוּ
 מִי כְּמִלְכֵנוּ מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ : נוֹדָה לַאלֹהֵינוּ נוֹדָה
 לַאדֹנֵינוּ נוֹדָה לְמִלְכֵנוּ נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ : בָּרוּךְ
 אֱלֹהֵינוּ בָּרוּךְ אֲדֹנֵינוּ בָּרוּךְ מִלְכֵנוּ בָּרוּךְ
 מוֹשִׁיעֵנוּ : אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הוּא אֲדֹנֵינוּ
 אַתָּה הוּא מִלְכֵנוּ אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ : אַתָּה
 הוּא שֶׁהַקֹּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קִטְרַת הַסַּמִּים :

אֵין כַּאלֹהֵינוּ Senki sem hasonlit a mi Istenünk-
 nöz! Senki a mi urunkhoz! Senki, a mi Kirá-
 lyunkhoz! Senki, a mi Megszabadítónkhoz! Ki
 hasonlit a mi Istenünkhöz? Ki, a mi Urunkhoz?
 Ki, a mi Királyunkhoz? Ki a mi Megszabadítónk-
 hoz? Hódoljunk a mi Istenünknek! Hódoljunk a
 mi urunknak! Hódoljunk Királyunknak! Hódoljunk
 a mi Megszabadítónknak! Áldassék a mi Istenünk!
 Áldassék a mi Urunk! Áldassék a mi Királyunk!
 Áldassék a mi Megszabadítónk! Te vagy a mi
 Istenünk! Te vagy a mi Urunk! Te vagy a mi
 Királyunk! Te vagy a mi szabadítónk!

בַּמִּסֵּד הַקָּטָן, הַצָּרִי וְהַצָּרִי, הַחֲלֻכָּה וְהַלְבֻנָּה,
 מִשְׁקָל שִׁבְעִים שִׁבְעִים כֶּנֶה: מִזֶּרֶם וְקִצְיָעָה, שְׂפֵלֶת נֶרֶד
 וְכֶרֶם, מִשְׁקָל שִׁשָּׁה עָשָׂר, שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה: הַקֶּשֶׁט
 שְׁנַיִם עָשָׂר, וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה, וְקִנְמֹן תְּשַׁע, בְּרִית בְּרִישִׁינָה
 תְּשַׁע בִּבְיָן, יֵין קְפָרִיסִין סָאִין תְּלָתָא וְקִבִּין תְּלָתָא
 וְאֵם לֹא מָצָא יֵין קְפָרִיסִין, מִבִּיא חֲמַר חֲזָרִין עֲתִיק, מִלַּח
 סְדוּמִית רַבַּע הַקֵּב, מַעֲלָה עָשׂוֹן כָּל שְׁהוּא: רַבִּי נָתָן הַבְּבִלִי
 אָמַר, אֵף כִּפַּת הִירְדֵן כָּל שְׁהוּא, וְאֵם נָתָן כָּהֵן דְּבִשׁ
 פְּסָלָה, וְאֵם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סְמִינָה, חֵיב מִיתָה: רַבִּין
 שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אָמַר, הַצָּרִי אֵינוֹ אֵדָא שְׁרָף הַנּוֹמָף
 מַעְצֵי הַקֶּטֶף: בְּרִית בְּרִישִׁינָה שְׁשָׁפִין כָּהֵן אֶת הַצָּרִי,
 כְּדִי שְׁתֵּהָ נָאָה: יֵין קְפָרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ אֶת הַצָּרִי,
 כְּדִי שְׁתֵּהָ עֲזָה: וְהָלֹא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ, אֵלֹא שְׁאִין
 מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלֵּוִיִּם הָיוּ אֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם
 הָרִאשׁוֹן הָיוּ אֹמְרִים, לֵי הָאָרֶץ וּמַלְאָה תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי
 כָּהֵן: בַּשֵּׁנִי הָיוּ אֹמְרִים, גְּדוֹל יְיָ וּמַהֲלֵל מְאֹד, בְּעִיר
 אֱלֹהֵינוּ הֵר קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אֹמְרִים, אֱלֹהִים נִצָּב
 בַּעֲדַת אֵל, בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בְּרַבִּיעִי הָיוּ אֹמְרִים,
 אֵל נִקְמֹת יְיָ, אֵל נִקְמֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי הָיוּ אֹמְרִים,
 הִרְגִּינוּ לֵאלֹהִים עֲגוּם, הִרְעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: בַּשִּׁשִּׁי הָיוּ
 אֹמְרִים, יְיָ מֶלֶךְ גְּאוֹת לָבֵשׁ, לָבֵשׁ יְיָ עֹז הַתְּאֻזָּה, אֵף
 תַּבּוֹן תִּבְלֵ כָּל תַּפְזוּם: בַּשִּׁשִּׁתִּי הָיוּ אֹמְרִים, מִזְמוֹר שִׁיר

תפלת מוסף לשווי"ט

לְיוֹם הַשַּׁבָּת, מְזוֹכָר שִׁיר לַעֲתִיד לָבוֹא, לְיוֹם שְׁפָלוֹ שַׁבָּת
וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, תַּלְמִידֵי חֲכָמִים
מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם, שְׁנֵי אֲמַר, וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְיָ, וְרַב
שָׁלוֹם בְּנֵיךָ: אֵל תִּקְרָא בְּנֵיךָ, אֵלָּא בּוֹנֵיךָ: שָׁלוֹם רַב
לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ, וְאֵין לָמוֹ מְכֻשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם בְּהִילָךְ, שְׁלוֹה
בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי, אֲדַבְּרָה־נָּא שָׁלוֹם בָּךְ:
לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן,
יְיָ יְבָרֶךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

עֲלִינוּ לְשִׁבְחָה לְאַדּוֹן הַכֹּל, לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עֲשָׂנוּ בְּגוֹזֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ
בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׁם חָלַקְנוּ בָהֶם,
וְגוֹדְלָנוּ בְּכָל־הַמוֹנֵם, וְאֶנְחָנוּ בּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִּים
וּמוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ פְּרוּךְ
הוּא, שֶׁהוּא נֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ
בְּשָׁמַיִם מְפַעֵל, וְשׁוֹכֵנֶת עֵזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים:
הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֵמֶת מַלְכֵנוּ אָפֶס זוּלָּתוֹ
בְּפֶתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיִדְעָתָה הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל־לִבְכָּךְ,
כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, בְּשָׁמַיִם וּמִפְּעַל וְעַל־הָאָרֶץ
מִתַּחַת, אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן נִקְנָה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְרֵאוֹת מְהֵרָה
בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ.

תפלת מוסף לשווי"ט

והָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכְרֹתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שְׁדֵי, וְכָל-בְּנֵי כְשָׁר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ. לְהַפְנוֹת אֱלֹהֶיךָ
כָּל-רָשָׁעֵי אֶרֶץ, יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל-יּוֹשְׁבֵי תִבְלָה,
כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל-בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל-לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקְרִי יִתְּנוּ,
וַיִּקְבְּלוּ כָּל־אֶת-עוֹל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא,
וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ,
יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר, וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל-
כָּל-הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֶה רַבָּא. בְּעֲלָמָא דִּי כִּרְא כְרֵעִיתָהּ
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל.
בְּעֲגָלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן.

קַהֲלָא יְהֵא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְ לְעֹלָם וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:
יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵה דְקוֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא. לְעָלָא
(בְּעִשׂוֹת וְלְעָלָא מְכָל) מִן כָּל בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנִחְמַתָּא דְאָמְרוּן בְּעֲלָמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן-שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל.
וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-
יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:

עליו Mi ránk hárul a kötelesség, hogy hódoljunk a mindenség Urának, hogy magasztalással adózzunk a kezdetbeli világ alkotójának, a miért nem alkotott minket más országbeli népek hasonlatára és nem tett basonlókká a föld egyéb törzseihez; hogy a mi osztályrészünket nem tette egyenlővé az övékkel, és sorsunkat olyanná, mint a néptömegeké. — Ezért térdet hajtunk, leborulunk és hálálkodunk a királyok királyának szent színe előtt, áldassék ő! — a ki boltozá az eget és megalapítá a földet. Az ő fensége fent az égben székel, és hatalmas szelleme a legfelsőbb magasságban trónol. Ő a mi Istenünk, senki más! Szent igazság! — ő a mi királyunk és rajta kívül senki, a mint irva vagyon az ő Thórájában: Tudd meg ma és vedd a szivedre, hogy egyedül ő az Ur Isten fenn az égben és alant a földön, senki más!

עליו Azért reménykedünk benned Urunk Istenünk, hogy csakhamar szemlélhetjük dicső hatalmadat, a mint eltünteti a bálványsöpredéket a föld színeről és a kép-imáadásnak vége szakad; a mint megjavítod a világot mindenható uralmad által, hogy minden testi lény a te nevedet imádja, hogy te hozzád térjen meg minden istentelen a földön. Vajha elismernék és tudomásul vennék a világ összes lakói, hogy előtted meghajol minden térd, hozzád fel- esküdik minden nyelv. Előtted, Urunk Istenünk, hajtanak térdet és leborulnak, dicső nevednek tisztelettel adóznak és szívesen viselik uralmad jármát. Így aztán uralkodol rajtunk most és örökké, mert tiéd az uralkodás, és a világ végeig dicsőséggel uralkodol, a mint irva van a szent írásban: „Az Ur örökké uralkodik“.

תפלת מוסף לשו"ו ט

שיר הכבוד.

חיו אנעים זמירות ושירים אֲאָרוּג. כי אליה נפשי תִּעְרוּג:

קהל נפשי חֲמֻדָּה בָּצַל יְדָךְ. לְדַעַת כָּל רוֹסֵי סֻדָּךְ:

ח' מִי דִבְרִי בְּכְבוֹדְךָ. הוֹמָה לִּי אֵל הוֹדִיךָ:

ק' עַל כֵּן אֶדְבֵּר בְּךָ נִכְבְּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

ח' אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ וְלֹא רֵאִיתִיךָ. אֲדַמָּה אֲבַנֶּךָ וְלֹא יִדְעֶתִיךָ:

ק' בֶּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דַּמִּית הִדֵּר כְּבוֹד הוֹדִיךָ:

ח' גִּדְּלָתְךָ וּגְבוּרָתְךָ. בָּנוּ לְתַקָּה פִּעֲלָתְךָ:

ק' דַּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כִפִּי יִשֶּׁה. וַיִּשְׁוּוּהָ לִּי מַעֲשֶׂיךָ:

ח' הַמְשִׁילֶנִּי בְּרוֹב חַיּוֹנוֹת. הִנֵּה אֶחָד בְּכָל דַּמְיוֹנוֹת:

ק' וַיַּחֲזֵנוּ בְּךָ זִקְנָה וּבְחָרוֹת. וְשָׁעַר רֹאשְׁךָ בְּשִׁיבָה וּשְׁחָרוֹת:

ח' זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבְחָרוֹת בְּיוֹם קָרֵב. כָּאִישׁ מְהֻמָּז

יִדְּיוּ לוֹ רָב:

ק' חֲבֹשׁ כּוֹבֵעַ יִשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לוֹ יָמִינוּ וּזְרוּעַ

קִדְּשׁוֹ:

ח' מַלְּלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלֵא. קוֹצוֹתָיו רְסִיסֵי לֵילָה:

ק' יִתְפָּאֵר בִּי בִּי חֲפִיץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִּי לַעֲמֻרַת צָבִי:

ח' בָּתָם טָהוֹר פֹּז דְּמוֹת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מִצַּח כְּבוֹד שֵׁם

קִדְּשׁוֹ:

ק' לָחֵן וּלְכְבוֹד צָבִי תִּפְאֶרֶת. אֶמְתּוֹ לוֹ עֲטָרָה עֲטָרָה:

ח' מַחְלָפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְּחָרוֹת. קוֹצוֹתָיו תִּדְּפָלִים

שְׁחֹרְזֵר •

Dicsőítő dal.

Kellem lengje át énekem,
Ha te hozzád esenkedem.

Kedvem telik kezéd művén,
Titkaidat fejtegetvén.

Magasztalva fenségedet,
Szűm áhitja szerelmedet.

Azért minden szóm tisztelet,
Neved iránt szent kegyelet.

✠ Dicsérlek, bár nem szemlélek,
Nevez, de nem ért egy lélek.

✠ Jósaidtól kijelentéd,
Dicső lényed megjelentét.

✠ Nagyságodat, hatalmadat,
Hirdette bő szóáradat.

✠ De képezetük nem is való,
Csak látszatos, ámde csaló.

✠ Ábrázolnak ezerképen,
Pedig e g y vagy minden képben.

✠ Tisztos ősz látni benned egyik;
Virgoncz ifjat vél a másik.

✠ Egyként ifju meg ősz biz ő;
Itt mint bíró, ott mint győző.

✠ Sisakja a győzedelem,
Karja merő veszedelem.

תפלת מוסף לשווי"ט

א' נוֹהַ הַצֶּדֶק צָבִי תִפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה נָא עַל רֹאשׁ שְׁמֹחֲתוֹ;
 ח' סִגְלָתוֹ תִּהְיֶה נָא בִידּוֹ עֲטָרָת. וְצִנִּיף מְלוּכָה צָבִי תִפְאַרְתּוֹ;
 א' עֲמוּסִים נִשְׁאָם עֲטָרַת עֲנָדָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְּעֵינָיו כְּבֹדָם;
 ח' פָּאֲרוּ עָלַי וּפָאֲרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקֶרְאִי אֵלָיו;
 א' צַח וְאֲדוֹם לְלִבּוֹשׁוֹ אֲדוֹם. פּוֹרָה בְּדַרְכּוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֲדוֹם;
 ח' קֶשֶׁר תִּפְלִין הִרְאָה לְעֵנָו. תְּמוּנַת יְיָ לִנְגֵד עֵינָיו;
 א' רוֹצֶה בַעֲמּוֹ עֲנּוּיִם יִפְאַר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהַתְּפַאֵר;
 ח' רֹאשׁ דְּבָרְךָ אִמָּת קוֹרָא מֵרֹאשׁ. דּוֹר וְדוֹר עִם דּוֹרְשֶׁךָ
 דְּרוֹשׁ:

א' שִׁית הַמִּזֵּן שִׁירִי נָא עָלֶיךָ. וְרַנְתִּי תִקְרֹב אֵלֶיךָ;
 ח' תִּהְלָתִי תִּהְיֶה לְרֹאשְׁךָ עֲטָרָת. וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹמֶת;
 א' תִּיבָרַךְ שִׁירַת דָּשׁ בְּעֵינֶיךָ. בְּשִׁיר יוֹשֵׁר עַל קַרְבְּנֶיךָ;
 ח' בְּרַכְתִּי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מִשְׁפִּיר. מְחוּלָל וּמוֹלִיד צִדִּיק
 בְּבִיר:

א' וּבְבִרְכָתִי תִנְעֲנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לָךְ בְּכַשְׁמִים רֹאשׁוֹ;
 ח' יִעֲרֹב נָא שִׁיחִי עָלֶיךָ. כִּי גִפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:

לָךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבֹּרָה וְהַתְּפַאֲרָת וְהַתְנַצָּח וְהַהוֹד כִּי
 כָּל בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵי: לָךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל
 לְרֹאשׁ: מִי יִמְדֵּל גְּבוּרוֹת יְיָ יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ: א"י 273

הַיּוֹם יוֹם שַׁבָּת קֹדֶשׁ שָׁבוּ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

✧ Fején gyöngyöz a harmat-csep,
Mit éj-sötét hajzat-fürt lep.

✧ Ő dicsekszik ám én velem,
Én meg díszként őt kedvelem.

✧ Az ő feje tiszta arany,
Homlokán szent neve rajt van.

✧ Gyönyör tárgya az ő képe;
Koszorút font neki népe.

✧ Hajfürtjei hullámosak,
Szépek, feketék és csinosak.

✧ Legfőbb kincsét, szent hajlékát,
Öröm lengje át s tájékát.

✧ Kedvelt nép legyen éke,
Diszessége, királyszéke.

✧ Gyermekait hűn gondozza,
Szerettit karján hordozza.

✧ Dicsősége ránk is hárul,
Keze nekünk ki-kitárul.

✧ Biborszín az ő palástja,
Nincsen annak sehol mása.

✧ Hogy Istent tartsuk szem előtt,
Tefilinbe öltjük a főt.

✧ Hű népében nagy kedvet lel,
Szerényeket ő fölemel.

✧ Igaz szavad legelsejét,
Az hirdeti ám szerteszét.

✧ Dalaimat meg ne ved;
Halld meg szolgád, ha hozzád esd;

סדר קדוש ליום השבת

וּשְׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת־
הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
אֹת הוּא לְעָלָם, כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים, עָשָׂה יי אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁבַת וַיָּנַפֶּשׁ:
זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל מְלָאכָתְךָ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת
לַיי אֱלֹהֶיךָ, לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה, אַתָּה וּבִנְךָ
וּבִתֶּךָ, עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ, וְגֵרְךָ אֲשֶׁר
בְּשַׁעְרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ, אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם, וַיָּנַח
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

עַל בֶּן בֶּרֶךְ יי אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ:

סְבִירי מְרֻנָּה וּרְבִנָּה וּרְבֹבוֹתִי.

עַל יֵשׁ

עַל הַיֵּין

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ	בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מִלֶּךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרִי	מִלֶּךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרִי
הַיָּד הַיְּמָנִית:	הַיָּד הַיְּמָנִית:

ה Dicséretből fon koronát,
Szent fejedre a te szolgád.

ה Szegény' dalát vedd kegyesen,
Mint a tömjént oly kedvesen.

Áldom őt, a világszerzőt,
Ki alkota erdőt, mezőt.

Kedves legyen szüm indulata,
Mint a fűszer jó illata.

Legyen kellem szavaimon,
Ha te hozzád fohászkodom.

Kiddus szombat napjára.

זכור Emlékezzél meg a szombat napjáról, hogy megszenteljéd azt. Hat napig dolgozzál és végezd minden munkádat, de a hetedik nap szombat Urad, Istenednek; ne végezz (akkor) semmi munkát, se te, se fiad, se szolgád, se szolgálód, se barmod, se az idegen, ki kapuidban tartózkodik! Mert hat napon teremtette Isten az eget és földet, a tengert és mindent, a mi benne van, de a hetedik napon megnyugodott; azért áldotta meg Isten a szombati napot, és megszentelé azt.

Más italokra:

ברוך Dicsértessél, örök-
kévaló Istenünk, a világ
királya, kinek szavára
minden létesült!

Borra:

ברוך Dicsértessél, örök-
kévaló a világ királya,
a szőlőtő gyümölcsének
Teremtője:

סדר תפלת מנחה לשבת

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִהְיֶה לְךָ פֶּלֶא:
אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁי אֱלֹהָיו:
כִּסֵּה תִהְיֶה לְדָוִד, אֲרוֹמָמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאֶבְרָכָה
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֶבְרָכְךָ, וְאֶהְלֶלְךָ
שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמִהֲלֵל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ
אֵין חֶקֶר: הַדּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ
וְגִידּוֹ: הַדָּר כְּבוֹד הַדָּרְךָ, וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וְעֻזּוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרָנָה: זָכַר
רַב טוֹבְךָ יִבְיָעוּ, וְצִדִּיקְתְּךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ,
אַרְךָ אֲפִים וְגִדֹל חֶסֶד: טוֹב יְיָ לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל
כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל-מַעֲשֶׂיךָ, וְחִסְדֶּיךָ
יִבְרָכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֹתָיו, וְכְבוֹד הַדָּר
מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים, וּמִמְשַׁלְתְּךָ
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנְּפִלִים, וְזוֹקֵה
לְכָל הַכַּפּוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם, בָּעֵתָה אֶת יָדְךָ,
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: צִדִּיק יְיָ בְּכָל הַדְּרָכָיו,
וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קִרְאָיו, לְכָל
אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת: רִצּוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה, וְאַתָּה
שׁוֹעֵתָם יִשְׁמַע וְיִשְׁיַעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל-אֲהָבָיו,

תפלת מנחה לשבת

וְאֵת כָּל הָרָשָׁעִים יִשְׁמִיד: תַּהַלֵּת יי יְדַבֵּר בִּי
וַיְבָרֶךְ כָּל בֶּשֶׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ
נִבְרָךְ יְהי מַעֲתָה וָעֵד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:
וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וּלְשִׁבִי פֶשַׁע בִּיעַקֵּב נָא
יי: וְאַנִּי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יי, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ
וּדְבָרִי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ, וּמִפִּי
זִרְעָה, וּמִפִּי זֶרַע זִרְעָה אָמַר יי, מַעֲתָה וָעֵד עוֹלָם:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה
אֱלֹהֵהּ וְאָמַר, קָדוֹשׁ וְקָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא
כֹל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵין דִּין מִן-דִּין, וְאָמְרִין
קִדִּישׁ, בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׂכִינְתָּהּ, קִדִּישׁ
עַל אֲרֻעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ, קִדִּישׁ לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי
עֲלָמֵיָא, יי צְבָאוֹת מְלֵיא כָל-אֲרֻעָא זִיו יִקְרָה:
וּתְשַׁאֲנֵי רוּחַ, וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל, בְּרוּךְ
כְּבוֹד-יי מִמְּקוֹמוֹ: וְנִשְׁלַתְּנִי רוּחָא, וְשִׁמַּעַת בְּתַרִּי
קֹל זֶעַ סִגְיָא, דִּי מִשְׁבַּחִין וְאָמְרִין, בְּרִיךְ יִקְרָא
דִּי מֵאַתֵּר בֵּית שְׂכִינְתָּהּ: יי וְיִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעֵד:
יי מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמֵיָא: יי אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרָהּ-זֹאת
לְעוֹלָם, לִיצֵר מַחֲשָׁכוֹת לְבַב עַמָּךְ, וְהִכֵּן לְבָבְךָ
אֱלֹהִיךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה

תפלת מנחה לשבת

להשיב אפוי ולא יעיר כל־חמתו: כי־אתה אֲדֹנָי
 טוֹב וְסֶלָה וּרְב־חֶסֶד לְכָל־קְרֹאֶיךָ: צְדָקָתְךָ צֶדֶק
 לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד
 לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִיְּמֵי קָדֶם:
 בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם וַיּוֹם יַעֲמַס־לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ
 סֶלָה: יִי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֶלָה: יִי צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּטַח בְּךָ: יִי הוֹשִׁיעָה
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קְרֹאֵנוּ: בָּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ
 שֶׁבְרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ, וְהִבְדִּילָנוּ מִן־הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ
 תּוֹרַת אֱמֶת, וְהָיִי עוֹלָם נִטֵּעַ בְּתוֹכָנוּ הוּא יִפְתָּח
 לִבָּנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וְיֵשֶׁם בְּלִבָּנוּ אֱהָבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ,
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבְב־שָׁלֵם, לְמַעַן לֹא
 נִיָּגַע לְרִיק, וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם
 הַזֶּה, וְנִזְכֶּה וְנַחֲיָה וְנִרְאָה, וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָה,
 לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ, וְלַחֲיֵי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן
 יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם, יִי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֻדָּךְ:
 בָּרוּךְ הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי, וְהָיָה יִי מִבְּטָחוֹ:
 בְּטָחוֹ בִּי עַד־יָעַד, כִּי בִּיהָ יִי צוּר עוֹלָמִים:
 וְיִבְטָחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא־עֲזָבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ: יִי
 יְהִי חֶפֶץ לְמַעַן צְדָקוֹ, יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר: חִי

תפלת מנחה לשבת

וְאֲנִי תַפְלֵתִי לְךָ יְיָ עַת רְצוֹן, אֱלֹהִים בָּרֵב-
חֶסֶדְךָ, עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

קריאת התורה:

מוציאין הס"ת ואומרים ויהי בנסוע, בריך שמים, גדלו,
בדף 237, 240, וקוראין הפרשה משבוע הבאה, ואח"כ
מכניסין הס"ת ואומרים יהל ו, לדוד מזמור, ובנחה 254, 255
והחזן אומר חצי קדיש ומתפללין שמונה עשרה:

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ נֶדָל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהִם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל,
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים,
וְקֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל, רַבְּנֵי
בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

בש"ת זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ, חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְכַתְּבֵנוּ בְּסֶפֶר
הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַגֵּן
אֲבֹרָהִם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה,
רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בחוץ מְשַׁיֵּב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

תפלת מנחה לשבת

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים
 רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים,
 וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת,
 וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מַלְכֵּךְ מַמִּית וּמַחְיֶה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה;
 בִּשְׁמִי מִי כְמוֹךָ אֵב תְּרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים;
 וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 מַחְיֶה הַמֵּתִים: (*)

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל
 יוֹם יְהַלְלוּךָ סֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ;
 בִּשְׁמִי הַמְלִיךְ הַקָּדוֹשׁ:

(*) קְדוּשָׁה לִשְׁמִי בַחֲזוֹת הַתַּפִּלָּה.

נִקְדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָם, בְּשֵׁם שִׁמְךָ יְשִׁים
 אוֹתוֹ בְּשִׁמִּי מְרוֹם, כְּפָתוּב עַל־יַד נְבִיאֶךָ,
 וְקָרָא זֶה אֵל־זֶה וְאָמַר: קוּיִּי קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ,
 קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ;
 חֵיוֹן לְעַמְתָּם בָּרוּךְ יֹאמְרוּ: קוּיִּי בָרוּךְ כְּבוֹד
 יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: חֵיוֹן וּבִדְבָרֵי קְדֻשָּׁךְ כְּתוּב לֵאמֹר:
 קוּיִּי יְמַלֵּךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ;
 חֵיוֹן לְדוֹר וָדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּה, וְלִנְצַח נְצִיחִים קְדֻשָּׁתְךָ נִקְדִּישׁ,
 וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מַלְכֵךְ
 גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: (בִּשְׁמִי
 הַמְלִיךְ הַקָּדוֹשׁ);

תפלת מנחה לשבת

אֶתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד, וּמִי בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 גּוֹי אֶחָד בְּאַרְצֵךְ. תַּפְאֶרֶת גְּדֹלָה וַעֲטָרַת יְשׁוּעָה,
 יוֹם מְנוּחָה וּקְדוּשָׁה לְעַמְּךָ נָתַתָּ, אֲבֵרָהֶם יִגַּל,
 יִצְחָק יִרְגֵן, יַעֲקֹב וּבְנָיו יָנוּחוּ בּוֹ. מְנוּחַת אֲהָבָה
 וּגְדֻבָּה, מְנוּחַת אֱמֶת וְאַמוּנָה, מְנוּחַת שְׁלוֹם
 וְשִׁלוֹה וְהַשְׁקֵט וּבִטָּח, מְנוּחָה שְׁלֵמָה שְׂאֵתָה
 רוּצָה בָּהּ, יִפְרֻוּ בָנֶיךָ וְיִדְעוּ, כִּי מֵאֵתָּךְ הִיא
 מְנוּחָתָם, וְעַל מְנוּחָתָם יִקְדִּישׁוּ אֶת שִׁמְךָ:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רֵצָה בְּמְנוּחָתָנוּ,
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שְׂפַעְנוּ
 מִטּוֹבֶךָ, וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּיךָ
 בְּאֵמֶת, וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן,
 שִׁבֵּת קִדְשֶׁךָ, וְיָנוּחוּ בָּם יִשְׂרָאֵל, מִקְדָּשֵׁי שִׁמְךָ,
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת:

Te vagy egy, És Neved Egy! — Hol
 van Izrael népedhez hasonló egyetlen népség a
 földön, mely a nagyság diszével és az üdv koro-
 nájával birna? — A szent nyugalom napját adtad
 népednek! Ábraham vigadott, Izsák örvendett,
 Jákob és gyermekei nyugodtak azon (a napon),
 a szeretet és jó akarát nyugalalmát, az igazság
 és hűség nyugalalmát, a békesség és boldogság, a
 csendesség és biztosság nyugalalmát — oly tökéle-
 tes nyugalmat, melyben kedved telik! Hadd ismer-
 jék el és tudják gyermekeid, hogy nyugalomuk tőled
 való és e nyugalomukért szenteljék meg Nevedet!

תפלת מנחה שבת

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם
והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם באהבה תקבל ברכון ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך:

בר"ח וחיה"ט אומרים זה:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה
וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו וזכרון
אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים
עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה
למוצא לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום

לחיה"ט סכות

לחיה"ט פסח

לראש חודש

חג הסכות

חג המצות

ראש חודש

הזה: וזכרנו יי אלהינו בו למוצא. ופקדנו בו לברכה.
והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס
והנגנו ורחם עלינו והושיענו פי אליך עינינו פי אל מלך.
הנון ורחום אתה:

ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים.
ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

כשהש"ץ אומר "מודים" אומרים הקהל "מודים דרבנן" מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו ואנחנו אבותינו, אנחנו כד בשר יוצרנו יוצר בראשית	מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד, צור חיינו מן
---	---

תפלת מנחה לשבת

יִשְׁעֵנוּ, אֶתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר,
נוֹדֶה לָךְ, וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בִּידֶךָ, וְעַל
נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת כָּךְ, וְעַל
נַסִּיךְ שֶׁבְּכָרְיוֹם עִמָּנוּ, וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל-
עֵת עָרֵב וּבִקְרֹא וּצְהָרִים, הַטּוֹב
כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהִמְרָחַם כִּי לֹא-תָמוּ חַסְדֶּיךָ,
מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

בשבת חנוכה אומרים כאן על הנסים תמצא בדף 179
וְעַל-כֵּן יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמַם, שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי
תָמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:

בש"ת וכתוב לחיים טובים, פל פני ברייתך:
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה, וַיְהִלְלוּ אֶת-שְׁמֶךָ
בְּאַמֶּת, הָאֵל יִשְׁוּעֵתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה, בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נָאֶה לְהוֹדוֹת:
שָׁלוֹם רַב עַל-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ, תָּשִׂים לְעוֹלָם,
כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל-הַנְּשֻׁלֹּם,
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֶךְ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּכָל-
עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוֹמָךְ:

תפלת מנחה לערב

בש"ת בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה,
נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל, לחיים
טובים ולשלום, ברוך אתה יי עושה השלום:

ברוך אתה יי המברך את-עמו ישראל בשלום:

אלהי, נצור לשוני מדע, ושפתי מדבר מרמה,
ולמקללי נפשי תדום, ונפשי כעפר לכל תהיה,
פתח לבי בתורתך, ובמצותיך תרהף נפשי, וכל
החושבים עלי רעה, מהרה הפך עצתם, וקלקל
מחשבתם, עשה למען שמך, עשה למען ימינך,
עשה למען קדשך, עשה למען תורתך, למען
יחלצון ידידיך, הושיעה ימינך וענגני: יהיו לרצון
אמרי פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגאלי: עשה
שלום במרומיו, הוא יעשה שלום עלינו ועל-
כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה
בית המקדש, במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך, ושם
נעבדך ביראה, בימי עולם וכשנים קדמוניות: וערכה
לוי מנחת יהודה וירושלם, בימי עולם וכשנים קדמוניות:

בַּיּוֹם אֱלֹהֵי כְשָׁחִים כְּחֹל א"א תַּחֲנוּן א"א צִדְקָתְךָ וְלֹא כֹאכֵל וְלֹא בַּחֲתָן.
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם, וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: וְצִדְקָתְךָ
אֱלֹהִים עַד-מָרוֹם, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֻלּוֹת, אֱלֹהִים מִי
כְמוֹךָ: צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי-אֵל, מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רָגָה,
אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יי:

חֲזֹן יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא, בְּעֶלְמָא דִּי-כְרָא
קְרַעֲתִיהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתֶיהּ, בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-
בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעֶנְיָא וּבְזִמָּן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:
קְהֵל יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

חֲזֹן יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַומֵּם וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֹה דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, לְעָלְמָא
(בִּשְׁמֵיהּ) וְלְעָלְמָא מְכָל) מִן כָּל בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא
וְנִסְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

קְהֵל קָבֵל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת-תְּפִלָּתֵנוּ:
חֲזֹן תִּתְקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעִיתֵהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל,
קָדָם אֲבוּהוֹן דִּי כְשָׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן:
קְהֵל יְהֵי שֵׁם יי מְבָרַךְ מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

חֲזֹן יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן עַמֵּי וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:
קְהֵל עוֹרֵי מַעַם יי עֲשֵׂה יי מִים וְאָרֶץ:
חֲזֹן עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמֵי הָא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עלנו בדרך 7, קדישיתום בדרך 27

Igazságod igazság lesz örökké és tör-
vényed valóság — Igazságod, Isten! az édig
ér, Isten! ki nagyokat miveltél, ki hasonló Hozzád!
Igazságod mint a hatalmas hegyek! ítéleteid (mé-
lyek), mint a nagy tenger! Embert, állatot, egya-
ránt segitsz, oh Isten!

תפלת מנחה לשבת

מן שבת בראשית עד שבת הגדול אומרים ברכי נפשי ובשבת הגדול
אומרים עבדים היונו עד לכפר על כל עונותינו.

קד בִּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲדָה הוֹדֵר
וְהַדָּר לְבִשְׁתָּ: עָשָׂה אוֹר פְּשִׁלְמָה נֹטָה שָׁמַיִם
פִּירִיעָה: הִמְקִרָה בְּמַיִם עֲלִיּוֹתָיו הִשָּׁם עֲבִים
רְכוּבוֹ הִמְהִלָּךְ עַל פְּנֵי רוּחַ: עָשָׂה מְלֶאכִיו
רוּחוֹת מְשַׁרְתָּיו אֵשׁ לֵהֵט: יָסַד אֶרֶץ עַל מְכוּנָהּ
בַּל תִּמְוֹט עוֹלָם וָעֶד: תְּהוֹם פִּלְבוּשׁ פְּסִיתוֹ עַל
הָרִים יַעֲמִדוּ מַיִם: מִן גִּיעֲרַתְךָ יְנוּסִין מִן קוֹל
רַעֲמֶךָ יִחַפְּזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בִקְעוֹת אֶל
מְקוֹם זֶה יִסְדֹּת לָהֶם: גָּבוֹל שָׁמַת בַּל יַעֲבִרוּן
בַּל יִשְׁכּוּן לְבַסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשִׁלָּה מַעֲיָנִים
בְּנִחָלִים בֵּין הָרִים יִהְלִכוּן: יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שָׂדֵי
יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם: עֲלִיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם
יִשְׁפּוֹן מִבֵּין עֲפָאִים יִתְּנוּ קוֹל: מִשְׁקָה הָרִים
מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרֵי מַעֲשִׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: מִצְמִיחַ
חֲצִיר לְבַהֲמָה וְעֹשֶׁב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא
לֶחֶם מִן הָאָרֶץ: וַיֵּן יִשְׁמַח לִבֵּב אֲנוּשׁ לְהַצְהִיל
פָּנִים מִשָּׁמַן וּלְחֹם לִבֵּב אֲנוּשׁ יִסְעֵד: יִשְׁבְּעוּ
עֲצֵי יְיָ אֲרֻזֵּי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים
יִקְנְנוּ חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה: הָרִים הַגְּבוּהִים
לַיַּעֲלִים סִלְעִים מְחַסֶּה לְשִׁפְנִים: עָשָׂה יָרַח

ברכי נפשי (104. zsoltár). Aldjad, lelkem az Urat! Uram, Istenem, nagy vagy te szerfölött! Fenségbe, diszbe, öltözől. Fénybe burkolódzol mint palástba, kiterited az eget, mint egy kárpitot. — Ki a vízre építi felházait, ki felhőket tesz szekerévé s szél szárnyainjár. Követeivé teszi a szeleket, szolgálivá ángoló tüzet (villámot). — Támaszaira alapítá a földet, hogy soha se inogjon. Vizárral mintegy ruhával borítottad azt; a hegyeken vizek állanak. De rivalgásod elől futnak, dörgő szavadtól elosonnak, — fel a hegyekre, le a völgyekbe, arra a helyre, melyet nekik rendeltél. Határt szabtal nekik, hogy át ne lépjenek, vissza ne térjenek elborítani a földet. — Ő forrásokat fakaszt a völgyekben, melyek hegyek közt folydogálnak. Ezek itatják minden mezei állatokat, belőlük enyhítik a vad szamarak szomjuságukat. Felettük laknak az égi madarak, az ágak közül hallatva szavukat. Hegyeket öntöz felházaiból, alkotásid gyümölcsével megtelik a föld. Pázsitot sarjaszt a baromnak és fűvet az ember szolgálatára, hogy kenyeret hozzon elő a földből és bort, mely vidámitja az ember szívét, ragyogóbbá tevén az arcot az olajnál, és kenyeret, mely üditi az ember szívét. Megtelnék az Isten fáí, a Libanon cedrusai, melyeket ő ültetett. A hol madarak fészkelnek, a gólya, melynek ciprusok a tanyája.

A magas hegyek a zergéknek, kösziklák marmotáknak menedéke. Megalkotta a holdat idők

תפלת מנחה לשבת

לְמוֹעֲדִים, שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תָּשֶׁת חֹשֶׁךְ וַיְהִי
 לַיְלָה. בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חַיְתוֹ יָעַר: הַבְּפִירִים שְׂאֲנִים
 לַטָּרֶף, וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ
 יֶאֱסֹפֶן, וְאֵל מְעֹנְתָם יִרְבֹּצֹן: יֵצֵא אָדָם לַפֻּעֵלוֹ,
 וּלְעִבְדָּתוֹ עַדִּי עָרֵב: מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ, כָּל־
 בְּחֻמָּה עֲשִׂיתָ, מְלֵאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ: זֶה הֵימָּה
 גְּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם, שֶׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר, חַיּוֹת
 קִטְנוֹת עִם גְּדֵלוֹת: שֶׁם אֲנִיּוֹת יִהְיֶיכוּן, לוֹיֹתָן זֶה
 יֵצֵרֶת לַשֹּׁחַק בּוֹ: כָּל־אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּן, לְתֵת אֲכָלָם
 בָּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֻטוּן, תִּפְתַּח יָדְךָ וְשִׁבְעוּן
 טוֹב: תִּסְתִּיר פָּנֶיךָ וַיִּבְהֻלוּן, תִּסַּף רוּחָם וַיִּגְעֻעוּן,
 וְאֵל עֶפְרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן, וּתְחַדֵּשׁ
 פָּנָי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ
 בְּמַעֲשָׂיו: הַמְּבִיט לָאָרֶץ וּתְרַעַד, יִגַּע בַּהָרִים
 וַיַּעֲשֻׁנוּ: אֲשִׁירָה לִּי בַּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעֹזִי:
 יַעֲרֹב עָלָיו שִׁיחִי, אֲנֹכִי אֲשַׁמַּח בִּי: יִתְּמוּ חַטָּאִים
 מִן הָאָרֶץ, וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם, בִּרְכִי נַפְשִׁי אֵת יְיָ
 הַלְלוּיָהּ:

קִבְּ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֵל יְיָ בִּצְרָתָהּ לִי קָרָאתִי, וַיַּעֲנֵנִי:
 יְיָ, הִצִּילָה נַפְשִׁי מִשִּׁפְתַּי שִׁקָּר, מִלְּשׁוֹן רַמְיָהּ: מִחַ-
 יִתֵּן לָךְ וּמִחַ-יִּוֹסִיף לָךְ לְשׁוֹן רַמְיָהּ: הִצִּי גְבוּרָה

mutatására ; a nap tudja leszálltát. Sötétséget támasztasz, és éjjel lesz ; ekkor megmozdul minden erdei vad. Az oroszlánfiak ragadmányért orditanak, kérvén Istentől élelmüket. Fölkelvén a nap, visszavonulnak és oduikba lehevernek. Kimegy az ember munkájára és dolgára egész estig. Mi számosak a te műveid, Uram! mindnyájukat bölcseséggel alkottad, tele a föld szerzeményeiddel. Emitt a tenger, nagy és kiterjedt mindenfelé, benne számtalan úszó-mászó, apró állatok nagyokkal vegyest. Amott hajók járnak, ama szörnyeteg, melyet azért formáltál, hogy játszadozzon benne. Mindnyájan te rád néznek, hogy megadjad nekik eledelüket idejében. Te adsz nekik ; ők fölszedik ; kinyitod a kezedet, jól laknak. Elrejtven arcodat, megrémülnek ; visszavonod párájukat : kimulnak és porukba térnek vissza. Kiküldöd lehelletedet : megteremtődnek és megújítod a föld ábrázatát. — Az Ur dicsősége örökké tart ; Isten örül alkotásain. Ő, ki a földre tekint és ez megrázkódik, megérinti a hegyeket és füstölögnek — Hadd énekeljek az Urnak, a mig élek, zengek Istenemnek a mig létezek. Kedves legyen előtte a beszédem, én örvendek az Urban. Vesszenek el a bűnösök a földről és gonoszok többé ne legyenek. Áldjad lelkem az Urat, halelujah !

[שיר (120) A Felvonulások dala. Szorultságomban az Urhoz kiáltok, és ő meghallgat engem. Uram, Óvd meg a lelkemet a hazugság ajkától, a csalfaság nyelvétől ! Mit (is) adhat neked és mivel gyarapít a csalfaság nyelve ? Olyan az, mint a vi-

חפלת מנחה לשבת

שְׁנוּנִים, עִם גַּחְלֵי רִתְמִים: אוֹיָה לִי כִי גִרְתִּי מִשָּׁה,
שָׁכַנְתִּי עִם אֲהָלֵי קָדָר: רַבַּת שָׁכְנָה לָּהּ נַפְשִׁי, עִם
שׁוֹנֵא שְׁלוֹם: אֲנִי שְׁלוֹם, וְכִי אֲדַבֵּר, הִמָּה לַמִּלְחָמָה:
קָבֵא שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אִשָּׁא עֵינִי אֶל הַהָרִים מֵאֵין
יָבוֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְיָ, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֶל
יִתֵּן לַמּוֹט רִגְלָךְ, אֶל יָנוֹם שִׁמְרָךְ: הִנֵּה לֹא יָנוֹם
וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שִׁמְרָךְ יְיָ צִלְךָ עַל יַד
יְמִינְךָ: יוֹמָם הַשֶּׁשֶׁשׁ לֹא יַכְכָּה, וַיְרַח בְּפִילָה: יְיָ
יִשְׁמְרָךְ מִכָּל רָע, שִׁמְרֵ אֶת נַפְשֶׁךָ: יְיָ שִׁמְרֵ אֶתְךָ
וּבּוֹאֲךָ, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

קָבֵא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שִׁמְחָתִי בְּאִמְרִים לִי, בֵּית
יְיָ גִּלְדָּה: עוֹמְדוֹת הָיוּ רִגְלֵינוּ בִּישְׁעֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם:
יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה בְּעִיר שְׁחָבְרָה לָּהּ יַחְדּוֹ: שִׁשִּׁים
עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי יְהוָה, עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל, לְהוֹדוֹת
לְשֵׁם יְיָ: כִּי שָׁמָּה יָשָׁבוּ כְּסֹאוֹת לְמִשְׁפָּט, כְּסֹאוֹת
לְבֵית דָּוִד: שְׁאֵלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם, יִשְׁלִי אֶהְבִּיךָ:
יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָךְ, שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי
וְרַעִי, אֲדַבֵּר נָא שְׁלוֹם בֵּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ:

קָבֵא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲלִיךָ נִשְׁאֲתִי אֶת עֵינִי, הַיֹּשֵׁב
בְּשָׁמַיִם: הִנֵּה כְּעֵינִי עֹבְדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינִי

téz éles nyilai rekettye-zsarátnokkal. Jaj nekem, hogy Mesekben tartózkodom, Kédar sátrai mellett lakom. Elég soká lakott a lelkem a béke ellenségével. Én (maga) a béke vagyok, de ha szólok, ők harczra készek.

שיר (121) Dal a felvonulásokra. Felemelem szememet a hegyekre: honnan jön az én segítségem? Az én segítségem Istentől van, a ki eget és földet alkotott. Ő nem engedi inogni lábadat, nem szendereg a te öröd. Ime nem szendereg és nem alszik Izrael öre. Isten a te öröd, Isten a te árnyékod, jobb kezed mellett. Nappal nem bánt a nap verőfénye, sem a hold éjjel. Isten megóv téged minden rossztól, megóvja a lelkedet. Az Ur megőrzi mented-jöttedet, most és mindétig.

שיר (122.) A Felvonulások dala Dávidtól. Örvendek, mikor azt mondják nekem: Menjünk Isten házába! Már is ott állnak lábaink a te kapuidban, Jeruzsalem! A felépült Jeruzsalem olyan, mint egy város, a melyben minden egyesül! A hova „felvontak“ a törzsek, Isten törzsei, tanuságul Izrael mellett, hogy hódoljanak Isten nevének. Mert ott üléseztek a törvényszékek, Dávid házának királyszékei. Kivánjatok Jeruzsalemnek jóllétet: legyenek boldogak, a kik téged szeretnek. Legyen béke várfalaid közt, boldogság palotáidban. Testvéreim és barátaim kedvéért hadd mondjam ki a békét feletted. Urunk Istenünk házáért jót kívánok neked.

(123) A Felvonulások dala. Hozzád emelem fel szememet, ki a mennyekben székelysz. Ime miként a szolgák szemei uraik kezére, miként a szolgáló

תפלת מנחה לשבת

שְׁפָחָה אֵל יָד גְּבוּרָתָהּ בֶּן עֵינֵינוּ אֵל יִי אֱלֹהֵינוּ עַד
שִׁיחָנֵנוּ: חָנְנוּ יִי חָנְנוּ כִּי רַב שָׂכָעֵנוּ כִּיז: רַבַּת
שָׂכָעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הִלְעָה שְׂאֲנָנִים הִבּוּ לִגְאִי יוֹנִים:
קִבֵּד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לֹאִי יִי שְׁהִיָּה לָנוּ יֹאמֶר
נָא יִשְׂרָאֵל: לֹאִי יִי שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם:
אֲזִי חַיִּים בָּלְעוּנוּ בַּחֲרוֹת אָפֶס בָּנוּ: אֲזִי הַמָּיִם
שָׁטְפוּנוּ נִחַלָּה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזִי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ
הַמָּיִם הַיִּידוֹנִים: בָּרוּךְ יִי שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ מִטָּרָף לְשִׁנְיָהֶם:
נַפְשֵׁנוּ בְּצַפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּח יוֹקָשִׁים הִפָּח נִשְׁבַּר
וְאִנְחָנוּ נִמְלָטָנוּ: עֲזָרְנוּ בָּשֵׁם יִי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
קִבֵּד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבּוֹטְחִים בִּי כְּהַר צִיּוֹן לֹא
יִפּוֹט לְעוֹלָם יֵשֵׁב: יְרוּשָׁלַיִם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיִּי
סָבִיב לְעַמּוֹ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יִנוּחַ שִׁבְט
הָרָשָׁע עַל גּוֹרֵל הַצַּדִּיקִים לִמְעַן לֹא יִשְׁלַחוּ
הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ יָדֵיהֶם: הִיטִיבָה יִי לַמּוֹכִים
וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: וְהַמָּטִים עֲקֻלְקֻלוֹתָם יוֹלִיכֵם
יִי אֵת פּוֹעֲלֵי הָאֵוֶן שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

קִבֵּד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בָּשׁוּב יִי אֵת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ
בְּחוֹלָמִים: אֲזִי וּמָלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִפְּהָ אֲזִי
יֹאמְרוּ בְּנוֹיִם הַגְּדִיל יִי לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים: הַגְּדִיל
יִי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יִי אֲזִי

szemei asszonya kezére, úgy (néznek) a mi szemekünk Urunk Istenünkre, miglen könnyörül rajtunk. Könnyörülj rajtunk, Urunk, könnyörülj, mert nagyon megelégtünk a megvetést. Nagyon megelégtelte lelkünk az elbizottak gunyját, a kevélyek megvetését.

(124.) A Fölvonulások dala Dávidtól. „Hogyha nem Isten az, a ki mellettünk volt,“ így szóljon Izráel „Hogyha nem az Ur az, a ki mellettünk volt, mikor emberek ellenünk támadtak: akkor elevenen nyeltek volna el bennünket, mikor haragjuk föllobbant ellenünk; akkor a víz elsodort volna bennünket, az áramlat elhőmpölygött volna felettünk, akkor összezsaptak volna felettünk a hullámzó vizek. Áldott legyen az Ur, a ki nem adott minket prédául fogaiknak. Lelkünk megmenekült, mint a madár a madarászok töréből; a tör elszakadt és mi megszabadultunk. Segedelmünk az Isten nevében (van), a ki eget és földet alkotott.“

(125.) A felvonulások dala. A kik Istenben bizonak, olyanok mint a Cijón hegye, mely nem inog s örökké fenáll. Jeruzsalemnek hegyek vannak körüle: így van az Ur az ő népe körül most és mindétig. Mert nem marad meg a gonoszság kormánybotja az igazak sorsa fellett hogy az igazak, ki ne nyujtsák kezüket jogtalanság után. Tégy jót, oh Isten, a jókkal és az egyenes szívűekkel. A kik pedig tekervényes úton csavarognak, azokat vigye el az Ur a gonosztevőkkel. Béke Izráelen!

(126.) A felvonulások dala. Ha visszahozná az Ur Cijón számüzötteit, olyanok lennének, mint az álmodozók. Akkor megtelnék a szánk nevetéssel

תפלת מנחה לשבת

שְׁבִיתָנוּ, בְּאִפְקִים בְּנֶגֶב: הַזֹּרְעִים בְּדַמְעָה,
בְּרָנָה יִקְצְרוּ: הַלֹּחֵף יִלָּךְ וְכִבְהָ, נִשָּׂא מִשָּׁךְ הַזֹּרְעִי,
בֹּא יְבֹא בְרָנָה נִשָּׂא אֶלְמוֹתָיו:

קִבֵּי שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה, אִם יִי לֹא יִבְנֶה בֵּית,
שָׂוֵא עָמְלוֹ בּוֹנֵיו בּוֹ, אִם יִי לֹא יִשְׁמַר עִיר, שָׂוֵא
שָׁקֵד שׁוֹמֵר: שָׂוֵא לָכֶם מִשְׁפִּימֵי קוֹם, מֵאַחֲרֵי
שַׁבָּת, אוֹכְלֵי לֶחֶם הָעֶצָבִים, בֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שְׁנָא:
הִנֵּה נִחַלְתָּ יִי בָנִים, שָׁכַר פְּרֵי הַבֶּטֶן: פְּחָצִים בְּיַד
גִּבּוֹר, בֵּן בָּנֵי הַנְּעוּרִים: אֲשֶׁרִי הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר מִלֹּא אֶת
אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם, לֹא יִבְשׁוּ, כִּי יִדְבְּרוּ אֶת אֵיבִים בַּשָּׁעַר:
קִבֵּי שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁרִי כָּל יִי, הַהוֹלֵךְ
בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ בַּפִּיךָ כִּי תֹאכַל, אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב לָךְ:
אֲשַׁתְּךָ כְּגֶפֶן פְּזִירָה בִּירְפָתִי בִּיתְךָ, בְּנִיךָ כִּשְׁתְּלִי
זֵיתִים, סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִי בֵן יִבְרַךְ גִּבּוֹר
יִרָא יִי: יִבְרַכְךָ יִי מִצִּיּוֹן, וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם,
כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרָאָה בָנִים לְבָנֶיךָ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:
קִבֵּי שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרִי, יֹאמֵר נָא
יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרִי, גַּם לֹא יָכֻלוּ לִי: עַל
גְּבִי חָרָשׁוֹ חֲרָשִׁים, הֶאֱרִיכוּ לְמַעֲנִיתָם: יִי צִדִּיק,
קִצֵּץ עֲבוֹת רָשָׁעִים: יִבְשׁוּ וַיִּסָּגוּ אַחֲזָר כָּל שְׁנֵאֵי
צִיּוֹן: יִהְיוּ כְּחֹצִיר בַּגּוֹת, נִשְׁקָדְמַת שְׁלַח יִבְשׁ: שְׁלֹא

és nyelvünk ujjongással. Akkor azt mondanák a népek közt: „Nagyot tett az Ur ezekkel!“ Nagyot tenne az Ur velünk, vígak is lennének. Hozd vissza oh Isten foglyainkat mint a patok délszakon. A kik könnyek közt vetnek, ujjongva aratnak. Megy mendegél és sir a ki a terhes magot hordozza, de ujjongva tér vissza, mikor kévéit behordja.

(127.) A felvonulások dala, Salamontól. Ha Isten nem építi a házat, hiába fáradnak építői rajta; ha Isten nem őrzi a várost, hiába virraszt az őr. Hiába való nektek, hogy korán keltek, késő estig üldögéltek és a fáradalmak kenyerét eszitek: ugyanezt adja Ő kegyeltjének álmában is. Ime Isten ajándéka a fiuk, jutalom az anyaméh gyümölcse. Mint nyílnak a hős kezében, olyanok az ifjukor fiai. Boldog az a férfi, a ki megtölté tegzét azokkal. Nem vallanak szégyent, mikor szót váltanak elle-neikkel a kapuban.

(128) A felvonulások dala. Boldog minden, a ki Istent féli, a ki az ő útjain jár. Ha kezeid munkáját élvezed, boldog vagy és jól van dolgod, Feleséged olyan, mint a termő szőlőtő házad belsejében, gyermekeid mint olajfa-csemeték asztalod körül. Ime így áldatik meg a férfi, ki Istent féli. Áldjon meg téged az Isten Cijónból, hogy lássad Jeruzsalem jóllétét életed minden napjain és láthasd fiaidnak fiait. Béke legyen Izráelen!

(129.) A felvonulások dala. Sokat szorongattak engem ifjukoromtól fogva, így szóljon Izrael, még sem birtak velem. Hátamon szántottak a szántók, hosszura vonva barázdáikat. De Isten igazságos: szétvagdalta a gonoszok köteleit. Megszégyenülnek és hátra vonulnak mind, a kik Cijónt gyűlölik.

תפירת מנחה לשבת

מלא כפו קוצר, וחצנו מעמר: ולא אמרו העברים,
ברכת יי אליכם, ברכנו אתכם בשם יי:
כל שיר המעלות, ממעמקים קראתיך יי: אדני
שמעה בקולי, תהינה אזנוך קשובות לקול תחנוני:
אם עונות תשמר יה, אדני מי יעמד: כי עמד
הסליחה למען תנא: קויתי יי קויתה נפשי ולדבר
הזחלתי: נפשי לאדני משמרים לבקר, שמרים
לבקר: יחל ישראל אל יי, כי עם יי החסד, והרבה
עמו פדות: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:
כל שיר המעלות לדוד, יי לא גבה לבי, ולא רמו
עיני ולא הלכתי בגדלות ובגפלות ממני: אם לא
שויתי ודוממתי נפשי בגמל עלי אמו, בגמל עלי
נפשי: יחל ישראל אל יי, מעתה ועד עולם:
כל שיר המעלות, זכור יי לדוד את כל ענותו:
אשר נשבע ליי, נדר לאביר יעקב: אם אבא באהל
ביתי, אם אעלה על ערש יצועי: אם אתן שנת
לעיני, לעפעפי תנומה: עד אמצא מקום ליי,
משפנות לאביר יעקב: הנה שמענוה באפרתה,
מצאנוה בשדי יער: נבואה למשפנותיו, נשתחוו
להדום רגליו: קומה יי למנוחתך, אתה וארון עזך:
בהניך ילבשו צדק, וחסידך ירגנו: בעבור דוד

Olyanok lesznek, mint a fű a háztetőkön, a mely előbb hogysen kitépik, elszárad; melylyel nem tölti meg markát az arató, sem ölét a kéveköto. És nem mondják az arramenők: „Isten áldása rátok! Áldunk titeket Isten nevében!”

(130) A felvonulások dala. A mélységből kiáltok hozzád Isten! Uram, hallgasd meg szavamat, füleid legyenek figyelmesek könyörgésem szavára. Ha a bűnöket tekinted Istenem, Uram, ki állhat meg (előttem)? De nálad a bocsánat, hogy tiszteltessél. Remélek Istenben, remél a lelkem és szavában bizom. Lelkem az Urra vár, jobban mint az örök a reggelre. Bizzál Izráel az Urban, mert az Urnál van a kegyelem és bőséges nála a megváltás. S ő megváltja Izráelt minden bűneitől.

(131) A fefvonulások dala Dávidtól. Uram, nem fellengős az én szívem, nem fennhéjázók a szemeim és nem jártam nagy és előttem rejtélyes dolgok után. Hanem megnyugtattam és csendesítettem lelkemet, mint az elválasztott gyermek az anyjánál; mint az elválasztott csecsemő, olyan nálam a lelkem. Bizzál Izráel az Istenben most és mindörökké!

(132) A felvonulások dala. Emlékezzél meg Uram Dávidnak minden kinzásáról, a ki megesküdt az Urnak, fogadta Jákób Hatalmasának: Nem megyek be házam hajlékába, nem hágok fel nyugvágyamra; nem engedek szemeimnek alvást, pilláimnak szunnyadást, mignem helyet találok az Urnak, hajlékot Jákób hatalmasának. — Ime hallottunk felőle Efratában, megtaláltuk Jaár mezein. Hadd menjünk hajlékához, boruljunk le lákaizsámolyánál. Kelj Uram nyugvóhelyedre, te és dicsőséged

תפלת מנחה לשבת

עֲבָדְךָ, אֵל תָּשׁוּב פָּנַי מִשִּׁיחָךָ: נִשְׁפַּע יְיָ לְדָוִד, אֲמַת
 לֹא יָשׁוּב מִמֶּנָּה. מִפְּרִי בִטְנְךָ אֲשִׁית לְבָסָא לָךְ:
 אִם יִשְׁמְרוּ בְּנֶךָ בְּרִיתִי, וְעַדְתִּי זוֹ אֶלְמִידִם, גַּם
 בְּנֵיהֶם עַד־עַד, יִשְׁכּוּ לְבָסָא לָךְ: כִּי בָחַר יְיָ
 בְּצִיּוֹן, אֹתָהּ לְמוֹשָׁב לוֹ: זֹאת־מְנוּחָתִי עַד־עַד, פֹּה
 אֲשׁוּב כִּי אֹוִיתִיהָ: צִדָּה בָּרֶךְ אֲבָרְךָ, אֲכִינִיָּה
 אֲשַׁקֵּיעַ לָחֶם: וּכְהִנִּיָּה אֶלְבִּישׁ יֶשַׁע, וַחֲסִידֶיהָ רֶגֶן
 יִרְגְּנוּ: שֵׁם אֲצַמִּיחַ קָרֵן לְדָוִד, עֲרַבְתִּי גֵר לְמִשִּׁיחִי:
 אוֹיְבָיו אֶלְבִּישׁ בִּשְׁת, וְעָלָיו יֵצִיץ נֹרֹא:

קלג שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, הִנֵּה מָה טוֹב וּמָה גָּעִים
 יִשְׁבֶּת אַחִים גַּם יָחִיד: בִּנְשָׁמָן הַטוֹב עַל הָרֹאשׁ
 יֵרֵד עַל הַזָּקֵן, זֶקֶן אֶהְרֵן שִׁירָד עַל פִּי מְדוּתָיו:
 כְּטַל חֶרְמוֹן שִׁירָד עַל הָרָרִי צִיּוֹן, כִּי שֵׁם צִוָּה יְיָ
 אֶת הַבְּרָכָה, חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

קלד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ, כָּל עַבְדֵי יְיָ,
 הָעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת: שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ
 אֶת יְיָ: וּבָרְכָךְ יְיָ מִצִּיּוֹן, עֲשֵׂה שְׂמִים וְאָרֶץ:

עלינו, קדיש יתום.

ládája. Papjaid igazságot öltsenek és jámboraid vigadozzanak. Dávid szolgád kedvéért ne utasítsd el föl kentet (kérő) „ábrázatát“. Megesküdt az Ur Dávidnak s attól el nem tér: „Tested gyümölcséből helyezek trónodra.“ Ha fiaid megtartják szövetségemet és tanuságaimat, melyekre őket tanítottam, még a fiaik is örökön-örökké trónodon fognak ülni! Mert az Ur kiválasztotta Cijont, azt kedvelte meg székhelyéül: „Ez az én nyugvó helyem örökön-örökké ; itt székelek, mert megkedveltem. Eledelét áldva áldom, szűkölködőit jóltartom kenyérrel ; papjait győzelemmel ruházom fel és jámborai vigadva vigadnak. Ott szarut növeszték Dávidnak, lámpát állítok föl kentemnek. Ellenségeit szégyennel illetem, rajta pedig koronája fog virágozni.

(133) A felvonulások dala. Ime mi szép és kellemes, ha testvérek együtt is laknak. (Olyan az) mint a finom olaj a fejen, lefolyván a szakállra, Áron szakállára, mely lefoly ruhái peremeig ; mint Chermon harmata, mely Cijón hegyeire száll, — mert oda rendelte Isten az áldást, életet mind-örökké.

(134) A felvonulások dala. Nosza, áldjátok az Urat, Isten minden szolgái, a kik álltok Isten házában éjjeleken. Emeljétek fel kezeiteket a szentséghez és áldjátok az Urat! Áldjon meg téged az Ur Cijónból, az ég és föld alkotója.

קמד לְדוֹד בְּרוּךְ יי צוּרִי הַמְלִיךְ יְדִי לְקָרֵב,
 אֲצַבְעוֹתַי לַמְלָחָמָה: חֲסֵדִי וּמִצְוֹתַי מִשְׁגָּבִי
 וּמִפְלְטֵי-לִי מִגְּנִי וּבֹחַסִּיתִי הַרוֹדֵד עָמִי תַחְתִּי:
 יי מֶה-אָדָם וְתַדְעָהוּ בְּךָ אֲנוֹשׁ וְתַחֲשֹׁבֵהוּ: אָדָם
 לַהֲבֵל דָּמָה יָמָיו כַּצֵּל עוֹבֵר: יי הַט־שִׁמְךָ וְתִרְחַם
 גַּעֲרֵבָהֶרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: בְּרוּךְ בָּרַק וְתַפְצֹם שְׁלַח
 חֲצִיךָ וְתַהַפֵּם: שְׁלַח יְדִיךָ מִמְרוֹם פָּצְנִי וְהַצִּילֵנִי
 מִמָּוֶם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי-נֶכֶד: אֲשֶׁר פִּיהֶם דִּבֶּר
 שָׁוָא וַיִּמְנָם יָמִין שִׁקְרָא אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ
 אֲשִׁירָה לָךְ בְּנִגְבַל עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה-לָךְ: הַנּוֹתֵן
 תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים הַפּוֹצֵה אֶת-דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב
 רָעָה: פָּצְנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי-נֶכֶד אֲשֶׁר-פִּיהֶם
 דִּבְרֵי-שָׁוָא וַיִּמְנָם יָמִין שִׁקְרָא: אֲשֶׁר פָּגְנוּ בְּנַפְשֵׁים
 מִגְּדָלִים בְּנִעְוָרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְּזוֹיֹת מַחֲטָבוֹת
 תַּכְנִית הֵיכָל: מְזוּיָנוּ מֵלֵאִים מִפִּיקִים מִזֶּן אֵל זֶן
 צֶאֱנָנוּ מֵאֲלִיפוֹת מְרַבְּכוֹת בַּחוּצוֹתֵינוּ: אֱלוֹפֵינוּ
 מִסִּבָּלִים אֵין פֶּרִץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צוֹחָה
 בְּרַחֲבֵינוּ: אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁפָּכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם
 יְשִׁי אֱלֹהָיו:

10 לַמְנַצֵּחַ בְּנִינּוֹת מְזֻמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ
 יֵאֵר פָּנָיו אֶתָּנוּ סֶלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכָה בְּכָל גּוֹיִם

לָרֹד (144). Dávidtól Áldott az Ur az én kősziklám, a ki gyakorolja kezeimet viadalra, ujjaimat a hadakozásban. Ő kegyelmesem, mentsváram, erősségem és megmentőm, paizsom a kinél oltalmat találok, a ki népemet alá veti. Oh Uram, mi az ember, hogy tudomást veszel róla, az emberfi a, hogy becsülöd őt? Az ember a lehellethez hasonlít, napjai olyanok mint az eltűnő árnyék. Uram, hajtsd le egeidet és szállj le, érintsd meg a kegyeket, hogy füstölögjenek. Villogtass villámot és szórd széjjel őket, ereszd neki nyilaidat és zavarj meg őket. Nyujtsd le kezeidet a magasból, szabadíts meg és ments ki engem a hatalmas vizekből, az idegenek kezeiből; a kiknek szája hamisságot szól és kiknek jobbjá a csalfaság jobbjá. Isten, új dalt énekelek neked, tizhúru lanton zenélek neked; ki győzelmet ad a királyoknak, ki megmegszabadítja szolgáját Dáviot végzetes fegyvertől. Szabadíts és ments meg engem az idegenek kezéből, a kiknek szája hamisságot szól és kiknek jobbjá a csalfaság jobbjá. Hogy fiaink olyanok (legyenek), mint a csemeték, fölserdültek ifjúságukban, lányaink mint sarkoszlopok, kifaragva, palota mintája szerint. Tárházaink megtelvének, szolgáltassanak fajt fajra; juhaink ezreket, tizezreket ellenek kültelkeinken; ökreink megterheltek (terméssel); se betörés, se kirohanás, se jajkiáltás a mi utcáinkon. Boldog az a nép, melynek így van dolga; boldog nép az, melynek örökkévaló az Istene!

לַמְנַחֵם (67) Az énekmesternek a húros hangszeren, énekes dal. Isten kegyeljen és áldjon ben-

למוצאי שבת

יְשׁוּעָתְךָ: יְיָ יְיָ עַמִּים אֱלֹהִים, יְיָ יְיָ עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמַחוּ
וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים, כִּי תִשְׁפּוּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל. וְלְאֻמִּים כָּאָרֶץ
תִּנָּחֵם סֶלָה: יְיָ יְיָ עַמִּים אֱלֹהִים, יְיָ יְיָ עַמִּים כָּלָם: אָרֶץ
נִתְּנָה יְבוּלָהּ, יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ, כָּל אֲפָסֵי אָרֶץ:

מתפללין ערבית כמו בחול תמצא בצד 162 ואחר שמו"ע אומר החזן ח"ק,
ואח"כ „ויהי נועם, וישב בִּסְתֵר, ואתה קדוש" ואח"כ קדיש שלם ואומרים
„ויתן לך" ואם חל יו"ט בשבוע הבאה אין אומרים „ויהי נועם, ואתה
קדוש" וכן בתשעה באב כשחל במוצ"ש א"א „ויהי נועם" ולא „ויתן לך".

וַיְהִי נָעִם אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וַיַּעֲשֶׂה יְדֵינוּ
כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וַיַּעֲשֶׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהּ:

זֶא יֵשֵׁב בְּסִתְרֵי עֲלִיּוֹן, בְּצֵל שִׁדֵּי יִתְלוֹנֵן: אָמַר
לִי מַחְסִי וּמִצֻּדָתִי, אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בּוֹ: כִּי הוּא
יַצִּילָךְ מִפֶּחַ יְקֻשׁ, מִדְּבַר הַחוּת: בְּאַבְרָתוֹ יִסָּךְ
לְךָ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּתְחַסֶּה, צָנָה וְסִתְרָה אֲמַתּוֹ: לֹא

nünket, világoltassa felénk ábrázatát, szelah. Hogy megismerjék útadat e földön, az összes népek közt a segítségedet. Neked hódolnak a népek, oh Isten! neked hódolnak a népek mind, Örvendenek és vigadnak a nemzetek, hogy népeket igazság szerint ítélsz és nemzeteket a földön vezérelsz, szelah. Neked hódolnak népek, oh Isten, neked hódolnak a népek mind! A föld megadja termését; áldjon meg minket Isten és féljék őt a föld összes véghatárai.

תִּירָא מִפֶּחַד לִילָה, מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר
בְּאֶפֶס יִהְיֶה, מִקָּטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְדֵּי
אֶלֶף וּרְבָבָה מִיִּמִּינָה, אֶלֶף לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעִינֶיךָ
תִּבְיט, וְשִׁלְמַת רָשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יי מַחֲסִי,
עֲלִיזֵן שְׂמֵתָ מְעֻנָּה: לֹא תֵאָנֶה אֶלֶף רָעָה, וְגָנַע
לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ: כִּי מִלְּאֲכָיו יֵצֵא לָךְ, לִשְׁמֹרֶךָ
בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל בָּפִים יִשְׁאוּנָה, פֶּן תִּגַּף בְּאֶבֶן
רִגְלֶיךָ: עַל שֶׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ, תִּרְמָם בְּפִיר וְתַנִּין:
כִּי כִי חָשַׁק וְאַפְלִטָהוּ, אֲשֶׁנְּבָהוּ כִּי יֵדַע יְשָׁמִי:
יִקְרָאֵנִי וְאַעֲנֶהוּ, עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה, אֲחַלְצָהוּ
וְאֶכְבְּדֶהוּ: אֶרֶךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעָהוּ, וְאַרְאֶהוּ
בִּישׁוּעָתִי: אֶרֶךְ יָמִים וְגו'.

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה
אֱלֹהֵי וְאָמַר, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא
כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי דִין מִן-דִּין, וְאָמְרִין
קְדִישׁ, בְּשָׁמִי מְרוֹמָא עֲלָא בֵּית שְׂכִינְתָּהּ, קְדִישׁ
עַל אֶרֶעָא עוֹבֵד גְּבוּרָתָהּ, קְדִישׁ לְעַדָּם וּלְעֵלְמִי
עֲלֵמִיָּא, יי צְבָאוֹת מְלִיא כָּל-אֶרֶעָא זִיו יִקְרָה:
וְתִשְׁאֲנִי רוּחַ, וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל, בְּרוּךְ

כבוד־י מִמְקוֹמוֹ: וְנִטְלַתְנִי רוּחָא, וְשִׁמְעַת בְּתָרִי
קָל זֶע סְגִיָא, דִּי מִשְׁבַּחִין וְאִמְרִין, בְּרִיד יִקְרָא
דִּי מֵאַתְר בֵּית שְׂכִינְתָּהּ: יי וַיִּמְלֹךְ לְעָלְמָא וְעַד:
יי מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמִיָא: יי אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוּתֵינוּ שְׁמִרְה־זֹאת
לְעוֹלָם, לִיצֵר מַחְשָׁבוֹת לְבָב עַמָּךְ, וְהִכֵּן לְבָבְךָ
אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יִבְרַךְ עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אָפּוֹ, וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ: כִּי־אַתָּה אֲדֹנֵי
טוֹב וְסָלָה וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרֵאִיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק
לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד
לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּנוּ מִיָּמֵי קֶדֶם:
כְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם וַיּוֹם יַעֲמֹס־לָנוּ, הָאֵל יִשְׁוּעָתָנוּ
סָלָה: יי צְבָאוֹת עֲמָנָה מִשְׁגֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סָלָה: יי צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּטַח כָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קְרָאֵנוּ: כְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ
שִׁפְרָאֵנוּ לְכַבּוֹדוֹ, וְהַבְדִּילָנוּ מִן־הַתּוֹעִים, וְנָתַן לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת, וְהִי עוֹלָם נִטֵּעַ בְּתוֹכָנוּ הוּא יִפְתָּח
לְבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ, וַיִּשֶׁם בְּלִבָּנוּ אֶהְבָּתוֹ וַיִּרְאֵתוֹ,
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם, לְמַעַן לֹא
נִיגַע לְרִיק, וְלֹא נִלְדַּד לְבָהֳלָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוּתֵינוּ, שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם

למוצאי שבת

הָיָה, וְנִזְכָּה וְנִחְיָה וְנִרְאָה, וְנִירָשׁ טוֹכָה וּבִרְכָּה,
 לְשָׁנִי יְמוֹת הַמַּשִּׁיחַ, וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן
 יִזְכָּרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִהְיֶה, יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֻדְרָךְ:
 בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי, וְהָיָה יי מִבְטָחוֹ:
 בְטָחוֹ בִּי עַד־עַד, כִּי בֵּיתָ יי צוּר עוֹלָמִים:
 וּבְטָחוֹ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא־עֲזֹבֶתָ דֹרְשֶׁיךָ יי:
 יי חֲפִיץ לְמַעַן צְדָקוֹ, יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:

חזן יתגדל ויתקדש שמה רבא, בעלמא די-ברא
 ברעיותה וימליך מלכותה, בחיבון וביומיו ובחיי דכל-
 בית ישראל, בענלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

קהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא:

חזן יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא
 ויתקדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא, לעלא
 (בש"ח ולעלא מכל) מן כל ברבא ושירא תשבחתא
 ונחמתא דאמרון בעלמא ואמרו אמן:

קהל קבל ברחמים וברצון את-תפלתנו:

חזן תתקבל צלותהון ובעיתהון דכל בית ישראל,
 דקדם אבותהון די בשמא, ואמרו אמן:

קהל יהי שם יי מברך מעתה ועד-עולם:

חזן יהא שלמא רבא מן שמא וחיים עלינו ועל
 כל-ישראל ואמרו אמן:

קהל עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:

חזן עשה שלום בפרומיו הוא יעשה שלום עלינו
 ועל כל-ישראל ואמרו אמן:

וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מַטְל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי
הָאָרֶץ וְרֹב דָּגַן וְתִירֵשׁ׃ וַעֲבַדְךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לָךְ לְאֲמִים הָיָה גִבּוֹר לְאַחֶיךָ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָךְ בְּנֵי
אֲמֶךָ אֶרְרִיךָ אֲרוּר וּמְבָרְכֶיךָ בָּרוּךְ׃ וְאַל שְׂדֵי
יִכְרֶךָ אֶתְךָ וַיִּפְרֶךָ וַיִּרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לְקָהָל עַמִּים׃
וַיִּתֵּן לָךְ אֶת־בְּרַכְתּוֹ אֲבִרָהֶם לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֶתְךָ
לְרִשְׁתְּךָ אֶת־אֶרֶץ מִגְרִיךָ אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים
לְאַבְרָהָם׃ מֵאֵל אָבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֶת שְׂדֵי וַיִּבְרַכְךָ
בְּרֹכַת שָׁמַיִם מֵעַל בְּרֹכַת תְּהוֹם רַבָּצַת תַּחַת
בְּרֹכַת שָׁדִים וָרַחֵם׃ בְּרֹכַת אָבִיךָ גָּבְרוּ עַל־בְּרֹכַת
הַזֶּרֶם עַד־תַּאֲוֹת גְּבַעַת עוֹלָם תִּהְיֶינָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף
וּלְקֶדֶקֶד גְּזִיר אֲחִיו׃ וְאַהֲבֶךָ וַיִּבְרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ וַיִּבְרַכְךָ
פְּרִי־בִטְנְךָ וּפְרִי־אֲדָמְתְּךָ דִּגְגֶךָ וְתִירֵשֶׁךָ וַיַּצְחֶרְךָ
שֶׁגֶר־אֶלְפִיךָ וַעֲשִׂיתָ צֶאֱנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לְאַבְתָּיִךְ לָתֵת לָךְ׃ בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־
הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה כֶּךָ עֶקֶר וַעֲקָרָה וּבִכְהֻמָּתְךָ׃
וְהִסִּיר יי מִמֶּךָ כָּל־חֵלִי וְכָל־מַדּוּי מִצָּרִים הָרָעִים
אֲשֶׁר יִדְעֶתָ לֹא יִשְׁיִמֶם בָּךְ וְנָתַנָּם בְּכָל־שְׁנֵאִיךָ׃
הַמְּלֶאךָ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל־רָע וַיִּבְרַךְ אֶת־
הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אִבְתִּי אֲבִרָהֶם
וַיַּצְחֶק וַיִּדְגּוּ לְרֹב בִּקְרֹב הָאֶרֶץ׃ יי אֱלֹהֵיכֶם

וַיֵּן-לְךָ És adjon neked az isten az ég harmatából és a föld kövérségéből és gabonát és mustot bőségben. Szolgáljanak neked népek és hajoljanak meg előtted anyád fiai. Átkozóid átkozva, áldóid pedig áldva legyenek. A mindenható Isten áldjon téged, szaporitson és sokasítson meg, hogy népek sokaságává légy. És adja neked Ábrahám áldását, neked és magzatodnak veled, hogy birtokold tartózkodásod földjét, melyet Isten Ábrahámnak adott. Atyád Istenétől, ki téged megsegít és a Mindenhatótól, a ki megáld, az ég áldásával felülről, a víz-ár áldásával, mely alant terül el, az emlők és anyaméh áldásával. Atyád áldásai felülhaladják szülőim áldásait, az örök bércek határáig. Szálljanak József fejére és annak tetejére, ki testvéreinek koronása. — És szeretni fog téged és megáld és sokasít téged és megáldja méhed és földed gyümölcsét, gabonádat, mustodat és olajodat, marháid fajzását és juhaid nyájait azon a földön, melyről megesküdött atyáidnak, hogy neked adja. Áldott leszel minden népek előtt; nem lesz közted terméketlen sem férfi, sem asszony, sem barmod közt. És elhárít az Ur rólad minden betegséget. és Miczrájimnak minden gonosz nyavalyáját, a melyet ismersz, nem hozza rád, hanem rábocsátja összes ellenségeidre.

הַמַּלְאָךְ Amaz angyal, aki megváltott engem minden bajtól, áldja meg ez ifjakat és általuk nevezessék az én nevem és atyáim: Ábrahám és Izsák neve, és halak módjára szaporodjanak az ország belsejében, Örökkévaló Istenetek megsokasított titeket és annyian vagytok ma, mint az ég csillagai

הִרְבָּה אֶתְכֶם, וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב;
 "אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסֶּה עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים,
 וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּאִשֶּׁר דִּבֶּר לָכֶם:

בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר, וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בָּרוּךְ
 אַתָּה בְּבֵאֵל, וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֹאֲתֶךָ: בָּרוּךְ מִנְּאֵד
 וּמִשְׁאֲרֵתֶךָ: בָּרוּךְ פְּרִי-כִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ וּפְרִי
 בְּהֶמְתֶּךָ, שֶׁנֶּר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתְּרוֹת צֹאנֶךָ: יֵצוּ יי
 אֶתְּךָ אֶת-הַבְּרָכָה בְּאֶסְמֶיךָ וּבְכָל מַשְׁלַח יְדֶךָ,
 וּבִרְכֶּךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: יִפְתַּח יי
 לָךְ אֶת-אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת-הַשָּׁמַיִם, לְתֵת מָטָר-
 אֲרֻצֶּךָ בְּעֵתוֹ, וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל-מַעֲשֵׂה יְדֶךָ, וְהַלּוֹיֹת
 גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא-תִלּוֹה: כִּי-יי אֱלֹהֶיךָ בִּרְכֶּךָ
 בְּאִשֶּׁר דִּבֶּר-לָךְ, וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים, וְאַתָּה לֹא
 תַעֲבֹט, וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים וּבָךְ לֹא יִמְשְׁלוּ:
 אֲשֶׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹךָ, עִם נוֹשֵׁעַ בְּיִי, מִגֵּן
 עֶזְרֶךָ וְאֲשֶׁר-חָרַב גְּאוֹתֶךָ, וַיִּכְחָשׁוּ אֵיבֶיךָ לָךְ,
 וְאַתָּה עַל-בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ:

מָחִיתִי כָּעֵב פִּשְׁעֶיךָ וּכְעָנָן חַטֹּאתֶיךָ, שׁוֹבָה
 אֵלַי כִּי גִאלְתִּיךָ: רְנֵנוּ שָׁמַיִם כִּי-עָשָׂה יי הֲרִיעֵנו
 תַּחֲתֵינּוּ אֶרֶץ, פָּצְחוּ הָרִים רִנָּה, יַעַר וְכָל עֵץ בּוֹ

sokaságra. Az örökkévaló, atyáitok istene szaporítson meg titeket ezerszer annyira, a mennyien vagytok, és áldjon meg titeket, a mint ígérte nektek.

ברוך Áldva leszel a városban és áldva a mezőn; áldva leszel jöttödkor és áldva mentedkor; áldott lesz kosarad és sütőteknőd; áldott méhed gyümölcse, földed és barmod gyümölcse, marháid fájása és juhaid nyájai, Isten kirendeli részedre az áldást magtáraidba és mindenre, a mihez kezded nyúl, és megáld téged a földön, melyet Urad Istened ad neked. Isten megnyitja neked becses kincstárát, az eget, hogy esőt adjon földednek idejében és hogy megáldja kezded minden munkáját. Kölcsön adsz sok népnek, de magad nem kölcsönzöl, mert Urad Istened megáld, a mint ígérte neked: „És te hitelezelsz („zálog“-ra) számos népeknek, de te magad nem kérsz kölcsönt és uralkodol sok népen, de rajtad nem uralkodnak“. — „Boldog vagy te, Izráel! Ki hasonlít hozzád? Egy nép, mely istenben talál segédelmet; Ő segítséged paizsa és büszkeséged kardja. Elle neid hizelegnek neked, de te az ő magaslataikon lépdelsz,

מחיתי Eltüntettem mint a borulatot bűneidet és mint a felhőt vétkeidet; térj meg hozzám, mert megváltottalak. Zengjetekek egek, mert isten tette ezt, riadjatok föld alapjai, törjetekek ki ujjongásba ti bércekek, erdő és annak minden fája, mert meg-

כִּי־גָאֵל יִי יַעֲקֹב וּבִישְׂרָאֵל יִתְפָּאֵר: גָּאֵלֵנוּ יִי
 צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
 יִשְׂרָאֵל גּוֹשֵׁעַ בִּי תִשׁוּעַת עוֹלָמִים, לֹא
 תִבָּשׂוּ וְלֹא־תִכְלְמוּ עַד־עוֹלָמֵי עַד: וְאִכְלֹתֶם
 אֶכּוֹל וְשָׂבֹעַ, וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יִי אֱלֹהֵיכֶם,
 אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא, וְלֹא־יִבָּשׂוּ עַמִּי
 לְעוֹלָם: וַיִּדְעֻתָּם כִּי בִקְרֹב יִשְׂרָאֵל אָנִי, וְאֲנִי
 יִי אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד, וְלֹא־יִבָּשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם:
 כִּי־בִשְׁמִיחָה תִצָּאֵהוּ, וּבִשְׁלוֹם תִּכְבָּלוֹן, הַהָרִים
 וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה, וְכָל־עֵצֵי הַשָּׂדֶה
 יִמְחֲאוּ־רֹב: הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי, אֲבִטָּח וְלֹא אֶפְחָד,
 כִּי עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה יִי, וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: וּשְׁאַבֶּתֶם
 מִים בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיָנֵי הַיִּשׁוּעָה: וְאִמְרַתֶּם בַּיּוֹם
 הַהוּא, הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
 עֲלִילוֹתָיו, הוֹפִירוּ כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ: וּמָרוּ יִי כִּי
 גָאוֹת עָשָׂה, מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ: צַהֲלִי
 וְרַנִּי יִשְׁבֶּת צִיּוֹן, כִּי־גָדוֹל בְּקִרְבֶּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
 וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קִנִּינוּ לוֹ
 וַיִּשְׁעֵנֵהוּ זֶה יִי קִנִּינוּ לוֹ, נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בִישׁוּעָתוֹ:
 בֵּית יַעֲקֹב לָכוּ וְנִלְכֶה בְּאוֹר יִי: וְהָיָה
 אֱמוּנַת עַתִּיד חֶסֶן יִשׁוּעוֹת חֲכָמַת וְדַעַת, יִרְאֵת

váltotta Isten Jákóbot és Izraeltől dicsőíttetik. Megváltónk a seregek Ura, neve: Izrael szentje.

יִשְׂרָאֵל, Izraelt Isten segíti, örök segítséggel. Nem valltok szégyent, nem gyalázatot soha örökké; élvezettel esztek és jóllaktok és dicsőítitek Uratok istenetek nevét, ki csodákat mivelt veletek, és meg nem szégyenül népem soha. És elismeritek, hogy én Izrael közepettevagyok és hogy én vagyok Uratok istenetek. senki más; és nem szégyenül meg az én népem soha. Mert vigsággal fogtok kivonulni és békességgel vezéreltetni. A hegyek és halmok ujjongva fakadnak előtted, és a mezei fák kéz-tapsolva zengik: Ime, Isten az én segítségem, (benne) bizom és nem félek, mert győzelmem és énekem az Ur Isten, ő lesz nekem segítségemre. Majd örvendezve fogtok vizet meríteni az üdvösség forrásaiból. Azt mondjátok ama napon: Hódoljatok az Urnak, szállítsátok a nevén, tudassátok a népekkel tetteit, említsétek őket, mert fenkölt az ő neve. Zengjete az Urnak, mert nagyot tett; tudva levő ez az egész földön. Ujjongj és vigadozz Cijón lakója, mert magasztos közepetted Izrael Szentje. És azt mondják ama napon: ime a mi Istenünk ez: biztunk benne és ő még segít minket! Ez a mi Urunk, a kiben bizunk, vigadjunk és örvendjünk segítségén!

בֵּית Jákób háza, jertek haladjunk Isten világosságában. És az leszen korod hite, bőség üdvben, bölcsességben és ismereteiben; Isten félelem, az az ő kincse Dávid pedig minden útjain szerencsés

יִי הִיא אוֹצְרוֹ: וַיְהִי דָּוָר לְכָל־הָדָרְכָיו מִשְׁפִּיל וַיִּי
עֲמוֹ: פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשֵׁי מִקְרָב־לִי כִי־בִרְבִּים
הָיוּ עֲמָדִי: וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־שָׂאוֹל הַיּוֹנָתָן יָמוּת,
אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל,
חֲלִילָהּ. חִי־יִי אִם־יִפֹּל מִשְׁעֶרֶת רֹאשׁוֹ אֶרְצָה, כִּי
עִם־אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה, וַיִּפְדּוּ הָעָם אֶת־
יּוֹנָתָן וְלֹא־מָת: וּפְדוּיֵי יִי יֵשְׁבוּן, וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה
וּשְׂמִיחַת עוֹלָם עַל־רֹאשָׁם, שִׁשּׁוֹן וּשְׂמִיחָה יִשְׁיִגוּ,
וְנָסוּ יָגוֹן וְאַנְחָה: הִפְכָּת מִסִּפְדִּי לְמַחֹל לִי,
פִּתְחָת שַׁקִּי וַתֹּאזְרֵנִי שְׂמִיחָה: וְלֹא־אָבָה יִי אֱלֹהֶיךָ
לְשִׁמּוֹעַ אֶל־בְּלָעַם, וַיַּהֲפֹךְ יִי אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת־
הַקָּלָה לְבָרָכָה, כִּי אֶהְבֶּךָ יִי אֱלֹהֶיךָ: אֲזַתְשִׁמַּח
בַּתּוֹלָה בְּמַחֹל, וּבַחֲנֻרִים וּזְקֻנִּים יַחֲדוּ, וְהִפְכָּתִי
אֲבָלָם, לְשִׁשּׁוֹן, וְנִחְמָתִים וּשְׂמִיחָתִים מִיּוֹגֹנָם:

בּוֹרָא נִיב שְׂפָתַיִם, שָׁלוֹם, שָׁלוֹם לָרְחוּק
וּלְקָרוֹב אָמַר יִי, וּרְפָאתָיו: וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת־
עַמִּשֵּׁי רֹאשׁ הַנְּשִׁלִּישִׁים, לָךְ דָּוָד וְעַמָּךְ בֶּן־יִשִּׁי,
שָׁלוֹם, שָׁלוֹם לָךְ וּשְׁלוֹם לְעוֹזְרֶךָ, כִּי עוֹזְרֶךָ אֱלֹהֶיךָ,
וַיִּקְבְּלֵם דָּוִד, וַיִּתְּנֵם בְּרֹאשֵׁי הַגְּדוּד: וְאַמְרָתָם
כֹּה לָחִי, וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם, וְכָל אֲשֶׁר־

volt, mert Isten vele volt. — Békében váltotta meg lelkemet, hogy közel ne jöjjenek hozzám, mert számosan voltak közelemben. — És szólt a nép Saulhoz: Hát jonatán haljon meg, a ki ezt a nagy győzelmet vivta Izraelben? Ments Isten! Az Úr életére, egy haja szála sem hull le a fejről a földre! Hisz Istennel működött ezen a napon. És a nép megváltá Jónathant. hogy meg nem halt. — És Isten megváltottjai vissza térnek és bevonulnak Cijónba riadozva, és örök vigság a fejökön. Öröm és vigság éri őket, és elillan a komorság és a bánat. Gyászomat körtánczra változtattad, leoldottad gyászruhámat és örömmel övedztél. — És nem akart Urad Istened Bileamra halgatni, és megváltoztatta kedvedért az átkot áldássá, mert szeretett téged Urad Istened. — Akkor vigadoz a szüz körtáncz közben, ifjak és vének egyaránt. — És megváltoztatom az ő siralmukat öröme és megvigasztalom és megörvendeztettem őket keservük után.

בְּרָא A ki az ajkak gyümölcsét (beszédet) teremté „Béke, béke a távol és közellevőnek, szól az Úr, én meggyógyítom (a népet)“. — És lelkesültség szállta meg Amaszajt, a vezérek fejét: „A tieid (vagyunk) Dávid és veled Jisáj fia, béke, béke veled és béke segítőiddel, mert megsegített téged Istened.“ És fogadta őket Dávid és rendelte a caspatot fejeivé. — És mondjátok: Igv legyen élethossziglan! Te veled béke, házaddal is béke

לך שלום: יי עז לעמו יתן. יי יברך את-עמו
בשלום:

אמר רבי יוחנן, בכל-מקום שאתה מוצא
גדלתו של-הקדוש ברוך הוא, שם אתה מוצא
ענותנותו, דבר זה כתוב בתורה, ושני בנביאים,
ומשלש בכתובים:

כתוב בתורה, כי יי אלהיכם הוא אלהי
האלהים ואדני האדנים, האלה גדול הגפר והנזר, א
אשר לא-ישא פנים ולא יקח שחד: וכתוב
בתורה עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר
לתת לו לחם ושמלה: ושני בנביאים, דכתוב
כי כה אמר דם ונשא שבן עד וקדוש שמו,
מרום וקדוש אשכזן ואת-דכא ושל-רוח להחיות
רוח שפלים, ולהחיות לב גדפאים: משלש
בכתובים, דכתוב, שירו לאלהים זמרו שמו,
סלו לרכב בערכות ביה שמו ועלו לפניו:
וכתוב בתורה, אבי יתומים ודין אלמנות, אלהים
במעון קדשו: יהי יי אלהינו עמנו, באשר היה
עם-אבותינו אל-יעזבנו ואל-ישנו: ואתם
הדבקים ביי אלהיכם, חיים כלכם היום: כי-נחם
יי ציון, נחם כל-חרבתי, וישם מדברה בעדן,

és mindennel a mi a tied béke legyen! Isten győzelmet ad népének; Isten megáldja népét békével,

אמר Szólt rabbi Jochanan: Mindenütt, a hol a Legszentebb nagyságát találod, ott annak szerénységét is megtalálod. Ez meg van írva a Thórában, ismételve a prófétákban és harmadszor a szent iratokban. — Meg van írva a Thórában: Mert Uratok Istenetek az istenek istene és az urak Ura, a nagy, a hatalmas és félelmes Isten, a ki személyt nem válogat és vesztegetést el nem fogad“ Nyomban utána pedig ez áll írva: „Érvényesíti az árva és özvegy jogát és szereti az idegent, adván neki kenyeret és ruhát. Ismételten a prófétákban ez van írva: Mert így szól a magasságos és Felséges, kinek Örökkévaló és Szent a neve: A magasban és szenteknél trónolok, de egyszersmind a töredelmes és alázatos lelküeknél, hogy fölélesszem az alázkodók lelkét és életet leheljek a töredelmesek szívébe. — Harmadszor ismétlődik a szent iratokban, mert írva van: Daloljatok Istennek, zenélve ünnepeljétek a nevét, egyengesetek utat a felhőkbe járónak, Isten az ő neve és vigadjatok előtte. Nyomban utána pedig ez áll: „Atyja az árváknak és birája az özvegynek Isten az ő szent lakóhelyjén“. — Legyen is Urunk Istenünk mi velünk, a mint atyáinkkal volt, el ne hagyjon és el ne zavarjon benünket. — Ti pedig, kik ragaszkodtok Uratok Istenetekhez, mindnyájan éltek ma is. Mert Isten vigasztalta Cijönt, megemlékezett összes romjairól és olyanná tette pusztáját, mint az Éden és sivatagát, mint Isten kertje. Vidámság és vigasság járja benne, háladás és zeneszó. — Isten akarja az ő kegyes voltánál fogva, hogy a Tóra nagy legyen és dicső.

וְעִרְבַתָּהּ כָּנָן יְיָ שִׁשּׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמָּצֵא בָּהּ תּוֹרָה
וְקוֹל זְמֶרָה: יְיָ חֲפִיץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה
וַיֹּאדִיר:

סדר שיר המעלות, אשרי כל ירא יְיָ תהולֶה בְּדַרְכָּיו:
כִּפְיָהּ כִּי תֵאֵבֵל, אֲשֶׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁתְּךָ כְּגֶפֶן
בּוֹרֶיָה בִּירְפָתִי בִּיתְךָ, בְּנִיָּה פִשְׁתָּלֵי זֵיתִים, סָבִיב לְשִׁלְחָנָה:
הִנֵּה כִּי בֵן יִבְרָךְ גָּדָר יֵרָא יְיָ: יִבְרָכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן, וְרֹאֵה
בְּטוֹב יְרוּשָׁלָּיִם, כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֹאֵה בָנִים לְבְנִיָּה, שְׁלֹם
עַל יִשְׂרָאֵל: עלינו 146, ק"י 148

סדר הברלה למוצאי שבת

הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי, אֲבִטָּח וְלֹא אֶפְחָד, כִּי עֲזָר
וְזָמַרְתָּ יְהוָה יְיָ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: וּשְׂאֲבָתָם מִים
בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעֲיָנִי הִישׁוּעָה: לִי הִישׁוּעָה עַד־עַמּוּךְ
בְּרַכְתְּךָ סֵלָה: יְיָ צִבְאוֹת עֲמָנִי מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֵלָה: לִי־הוֹדִים הִתָּה אוֹרָה וְשִׁמְחָה וּשְׁשׁוֹן
וַיִּקָּר: בֶּן תִּהְיֶה לָנוּ, כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׁא, וּבִשְׁם
יְיָ אֶקְרָא:

ברוך אתה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא
פְּרֵי הַגֶּפֶן:

הבדלה

הנה Ime Isten az én segedelem, benne bizom én nem félek, mert győzelmem és énekem az Ur Isten, és ő volt nekem segítségemre. Meritsetek hát vizet vigan az üdvösség forrásaiból! Az Urnál van a segítség; népeden áldásod legyen, szela! A seregek Ura velünk van, erős várunk nekünk Já-kób istene, szelah! A zsidókra virradt: világosság, öröm, vigság és tisztelet. Így is legyen nálunk (örökké)! Az üdvösség poharát emelem és Isten ne-vét hangoztatom.

ברוך Áldva légy Urunk Istenünk, világ királya, ki megteremtéd a szőlőtő gyümölcsét!

Áldva légy Urunk Istenünk, világ királya, ki különféle illatszereket teremtettél!

Áldva légy Urunk Istenünk, világ királya ki világító tüzet teremtettél!

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם. בורא
מיני בשמים:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם. בורא
מאורי האש:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, המבדיל
בין קדש לחול, בין אור לחושך, בין ישראל
לעמים, בין יום השביעי, לששת ימי המעשה.
ברוך אתה יי, המבדיל בין קדש לחול:

סדר קידוש הלבנה

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם אשר
במאמרו ברא שחקים, וברוחו פיו כל צבאם.
חק וזמן נתן להם שלא ישנו את תפקידם,
ששים ושמחים לעשות רצון קונם, פועל אמת
שפעלתו אמת, וללבנה אמר, שתתחדש עמרת
ותפארת לעמוסי בטן. שהם עתידים להתחדש
במותה, ולפאר ליוצרים על שם כבוד מלכותו
ברוך אתה יי, מחדיש חדשים:

ברוך Áldva légy Urunk Istenünk, világ királya, ki külömbséget tesz szentséges és szentségtelen közt, világosság és sötétség közt, Izrael és más népek közt, a hetedik nap és a hat munkatévő nap közt. Áldva légy Uram, ki külömbséget tesz szentséges és szentségtelen közt!

Az ujhold megszentelése. כְּרוֹשׁ לַבְּנָה

ברוך Áldva légy Urunk Istenünk világ királya, a ki szavával teremté az egeket és szája lehellelővel egész seregüket. Törvényt és időt szabott nekik, hogy meg ne változtassék rendeltetésük. Vigan és vidáman teljesítik szerzőjük akaratát, a ki az igazság alkotója és kinek alkotása az igazság, és a ki a holdnak mondá, hogy ujuljon meg diszes koronája gyanánt az anyaméhtől hordozottaknak, hogy egykor ők is megifjodnak, mint ő maga, hogy dicsőítsék teremtetőjüket dicső neve és uralma szerint. Áldva légy holdak megújítója!

קידוש לבנה

ג"פ בָּרוּךְ יוֹצֵרָהּ, בָּרוּךְ עוֹשֶׂהָ, בָּרוּךְ קוֹנֵהָ, בָּרוּךְ
בוֹרְאָהּ:

ורוקד ואומר ג"פ כָּשֶׁם שֶׁאֲנִי רוֹקֵד כְּנֻגְדָּהּ, וְאֵינִי
יָכוֹל לִנְגֹעַ בָּהּ, כִּי לֹא יוֹכִלוּ כָּל אוֹיְבֵי לִנְגֹעַ
בִּי לָרָעָה:

ג"פ תִּפְּלֵי עֲלֵיהֶם אֵימָתָהּ וּפְחָהּ, בְּגִדְלֵי זְרוּעֶיהָ
יָדֵמוּ כְּאֶבֶן:

ג"פ כְּאֶבֶן יָדֵמוּ זְרוּעֶיהָ בְּגִדְלֵי וּפְחָהּ אֵימָתָהּ
עֲלֵיהֶם תִּפְּלֵי:

ג"פ דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם:

ושואל לחבירו ג"פ שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם:

וחבירו משיב ג"פ עֲלֵיכֶם שָׁלוֹם:

ג"פ סֶמֶן טוֹב וּמִזֵּל טוֹב יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן:
קוֹל דּוֹדֵי הִנֵּה זֶה בָּא, מְדַלֵּג עַל הַהָרִים.
מִקְפִּין עַל הַגְּבָעוֹת: דּוֹמָה דּוֹדֵי לְצִבִּי, אוֹ לְעֶפֶר
הָאֵילִים הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחֵר כְּתִלָנוּ, מִשְׁגִּיחַ מִן
הַחֲלוֹנוֹת, מַצִּיץ מִן הַחֲרָבִים:

קבא שִׁיר לַמַּעֲלוֹת, אֵשָׁא עֵינֵי אֶל הַהָרִים, מֵאֵין יָבוֹא
עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְיָ, עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לַמּוֹט
רִגְלָהּ, אֵל יָנוּם שְׁמֶרְהָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם, וְלֹא יִישָׁן, שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל: יְיָ שְׁמֶרְהָ, יְיָ צִלָּהּ, עַל יַד יְמִינָהּ: יוֹמָם, הַשֶּׁשֶׁשׁ

קידוש לבנה

לא יִפְּתָה, וַיִּרְחַ בְּלִילָהּ: יי' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּד רָע, יִשְׁמַר אֶת־
נַפְשֶׁךָ: יי' יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבואֶךָ, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

כִּי הִלְלוּיָהּ, הִלְלוּ אֵל בְּמִדְשׁוֹ, הִלְלוּהוּ בְּרָקִיעַ עֶזְו:
הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ, הִלְלוּהוּ בְּרֹב גְּדָלוֹ: הִלְלוּהוּ בְּתַקְעַ
שׁוֹפָר. הִלְלוּהוּ בְּנִבְנָה וּבְנֹר: הִלְלוּהוּ בְּתֹף וּמַחֲוֹל.
הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְב: הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַ. הִלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה יָהּ הִלְלוּיָהּ:

למנצח בנגינות וכו' בדף 804

סדר נמילת לולב

בסכות כשנוטלין הלולב אומרים ברכה זו, ואם חל יום א' של סכות
בשבת אומרים כל זה ביום שני.

בָּרוּךְ אַתָּה יי', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְמִילַת לֹולֵב:

ביום א' של סכות אומרים שהחיינו.

בָּרוּךְ אַתָּה יי', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיֵּינוּ
וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:

Imádság a lulob (pálmaág) kézbevétele után.

ברוך Dicsértessél Örökkévaló Istenünk, a világ
királya, a ki minket megszentelt parancsolataival
és megparancsolta, hogy a pálmaággal lengessünk.

ברוך Dicsértessél Örökkévaló Istenünk, a világ
királya, ki éltetett bennünket, fentartott minket,
hogy megértük ezt az időt.

סדר הלל.

בש"ש רגלים, בר"ח, ובחנוכה אומרים אחר שמונה עשרה הלל, רק בר"ח, חוה"מ ושביעי ואחרון של פסח אומרים הלל בדילוג "לא לנו" ו"אהבתי".

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו לקרוא את-ההלל:

הללויה, הללו עבדי יי, הללו את-שם יי:
יהי שם יי מברך, מעתה ועד-עולם: ממזרח
שמש עד-מבוא, מהלל שם יי: רם על-כל-
גוים יי, על-השמים כבודו: מי כיי אלהינו
המגביהי לשבת: המשפילי לראות בשמים
ובארץ: מקימי מעפר דל, מאשפת ירים אביון:
להשיבי עם-נדיבים, עם נדיבי עמו: מושיבי
עקרת הבית אם-הבנים שמחה, הללויה:

בצאת ישראל ממצרים, בית יעקב מעם
לועז: היתה יהודה לקדשו, ישראל ממשלותיו:
הים ראה וינזם, הירדן יסב לאחור: ההרים רקדו
כאילים גבעות כבני צאן: מה-לך הים כי תנום,
הירדן תסב לאחור: ההרים תרקדו כאילים,
גבעות כבני-צאן: מלפני אדון חולי ארץ,
מלפני אלוה יעקב: ההפכי הצור אגם-מים,
חלמיש למעיני מים:

ברוך Áldott vagy te Urunk Istenünk, a világ Királya, a ki megszenteltél minket parancsaid által és meghagyta nekünk, hogy elolvassuk a Hallél-éneket.

הללִיה Hallelujah! Dicsérjétek, Isten szolgálai, dicsérjétek az Örökkévaló nevét! Legyen az Ur neve áldva most és mindörökké!

Napkelettől egész nyugatig dicsértessék az Úr neve! Magasságos az Ur minden népek fölött; ég fölötti az ő dicsősége. Ki hasonlít Urunk Istenünkhöz, a ki magasban székel, de a ki mélyen letekint az égben és a földön. A porból emeli föl a jelentéktelent, a sárból magasztalja fel az ügyefogyottat, hogy nemesek mellé ültesse, népnek nemesei mellé. Megnépesíti a terméketlen nő házát, gyermekek vidám anyjává tevén őt. Halaluja!

מצֶּטֶת Midőn Izráel kivonult Egyiptomból, Jákób háza a barbár nép közül: akkor Jehuda lett az ő szentsége, Izráel az ő uralma. A tenger látta (közelgésüket) és elfutott, a Jordán hátra fordult, hegyek ungrándoztak mint a kosok, halmok mint fiatal bárányok. Mi lelt téged, tenger, hogy elfutsz? te Jordán, hogy hátra fordulsz? ti hegyek, hogy ugrándoztok mint a kosok? ti halmok, mint bárányfiak? — Az Ur színétől reszkess te föld, Jákob Istenének színétől, a ki a kösziklát vízferrássá változtatja, a kovaszirtet viz kútfejévé.

סדר הלל

בר"ח וחזה"מ של פסח וגם ב' ימים אחרונים של פסח מדלגין זה :

לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל־חֲסִדְךָ
עַל אֲמִתְךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם, אֵי־הָנָא אֱלֹהֵיהֶם: וְאֵלֵהֶינוּ
בְּשִׁמּוֹת, כָּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עָשָׂה: עֲצִיבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָדָם: הֵם לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינֵי־לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ:
אֲזַנִּים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְיֹחוּ: יְדֵיהֶם וְלֹא
יִמְיִשּׁוּן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלֹכוּ, לֹא־יִהְיוּ בְּגִדָּוָם: כְּמוֹתֵם
יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כָּל אֲשֶׁר־בָּטַח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בָּטַח בְּיְיָ,
עֶזְרָם וּמִגְנָם הוּא: בֵּית אֲהֶרֶן בָּטְחוּ בְּיְיָ, עֶזְרָם וּמִגְנָם
הוּא: יֵרְאִי יְיָ בָּטְחוּ בְּיְיָ, עֶזְרָם וּמִגְנָם הוּא:

יְיָ זָכְרֵנוּ יְבָרֶךְ, יְבָרֶךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְבָרֶךְ
אֶת־בֵּית אֲהֶרֶן: יְבָרֶךְ יֵרְאִי יְיָ הַקָּטָנִים עִם־
הַגְּדֹלִים: יִסַּף יְיָ עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם:
בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לַיְיָ, וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי אָדָם: לֹא־הִמָּתִים
יִהְלָלוּהָ וְלֹא כָל־יִרְדִּי דוּמָה: וְאֶנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְיָ,
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, הַלְלוּהָ:

בר"ח וחזה"מ של פסח וגם ב' ימים אחרונים של פסח מדלגין זה :

אֶהְבֶּתִּי כִּי־יִשְׁמַע יְיָ אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנֵי: כִּי־הָיָה
אֲזָנוֹ לִי וּבִימִי אֶקְרָא: אֶפְפוּנִי חֲבִל־מָוֶת, וּמִצָּרִי שְׂאוֹל
מִצָּאוֹנִי, צָרָה וַיְגֹזֶן אֶמְצָא: וּבְשֵׁם־יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ מַלְטָה
נַפְשִׁי: חֲנוּן יְיָ וְצַדִּיק וְאֵלֹהֵינוּ מְרַחֵם: שְׁמַר פְּתָאִים יְיָ,
דַּלְתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמְנוּחָיְכִי, כִּי יְיָ גָּמַל

שׁ (115) Ne nekünk, Uram, ne nekünk, hanem Nevcdnek szerezz dicsőséget kegyelmed- és hűségédért. Mért mondhassák a népek: Hol van hát az ő Istenük? holott Istenünk az égben van; mindent, a mit akar, meg tesz. Az ő bálványaik ezüst és arany, emberi kezek műve. Szájuk van és nem beszélnek; szemeik vannak, és nem látnak; füleik vannak, és nem hallanak; orruk van, és szagot nem éreznek; kezeik, de nem tapinthatnak; lábaik, de nem járhatnak, hangot sem hozhatnak elő torkukon. A milyenek ők maguk, olyanok lesznek készítők, minden, a ki bennük bizik. — Te Izráel, Istenben bizzál, segedelmed és paizsod Ő. Áron háza, bizzál az Urban; segítséged és paizsod Ő. Ti Istenfélők bizzatok az Urban; segítségetek és paizsotok Ő.

” Az Örökkévaló megemlékszik mi rólunk; áldva áldja Izráel házát, megáldja Áhron házát; megáldja az istenfélőket, a kicsinyeket a nagyokkal. Az Ur bőséget áraszt rátok, ti rátok és gyermekeitekre. Meg vagytok ti áldva az Urtól, az ég és föld alkotójától. A menny az Isten menyne, de a földet az ember fiainak adta. Nem a holtak dicsérik Istent, sem azok, kik a sír csendjébe szállnak le. Mi ellenben áldjuk Istent, mostantól kezdve mindörökké. Hallelujah!

אהבת*) Szeretem (Istent), mert az Ur meghallgatja szózatomat, könyörgésemet; mert fülét hajta felém azért élet-napjaimba őt imádom. Fogjanak bár körül a halál kötelei és érjenek utól a sír bor-

*) Peszach utolsó hat napján ezt nem mondják.

סדר הלל

עֲלִיכִי: כִּי חִלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת, אֶת-עֵינִי מִן-דִּמְעָה, אֶת-
רִגְלִי מִדָּחִי: אֶתְחַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ, בְּאַרְצוֹת חַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי
כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְּחָפְזִי, כָּל-
הָאָדָם כֹּזֵב:

מָה אָשִׁיב לַיְיָ, כָּל-תַּגְּמוּלוֹהִי עָלַי: כּוֹס-
יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא, וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נִדְרֵי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם
נִגְדָה-נָּא לְכָל-עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינֵי יְיָ הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו:
אָנָּה יְיָ כִּי-אֲנִי עֲבָדְךָ, אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן-אֲמָתְךָ,
פִּתְחָתָה לְמוֹסְרִי: לֶךְ אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה, וּבְשֵׁם
יְיָ אֶקְרָא: נִדְרֵי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם, נִגְדָה-נָּא לְכָל-עַמּוֹ:
בְּחִצְרוֹת בֵּית יְיָ, בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלַם הִלְלוּיָהּ:

הִלְלוּ אֶת-יְיָ כָּל-גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל-הָאֲמִים:
כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ, וְאַמֶּת-יְיָ לְעוֹלָם, הִלְלוּיָהּ:
הוֹדוּ לַיְיָ כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ-נָּא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָּא בֵּית אֱהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
יֹאמְרוּ נָּא יִרְאִי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

מִן-הַמִּצֵּר קָרָאתִי יְהוָה, עָנְנִי בַּמֶּרְחֹבִיָּה: יְיָ
לִי לֹא אִירָא, מִה־יַּעֲשֶׂה לִּי אָדָם: יְיָ לִי בַּעֲזָרִי,
וְאֲנִי אִרְאֶה בְּשִׁנְאִי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּמַחַ
בָּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּמַחַ בְּגִדִּיכִים: כָּל-

zalmai; találjak bár bút bánatot, de Isten nevét akkor is imádom. Oh Istenem, mentsd meg lelkemet! Kegyes az örökkévaló s igazságos és Istenünk irgalmas. Az együgyűeket (gyanutlanokat) megóvjá az Ur; nyomorogtam, de Ő segített rajtam. — Térj vissza, lelkem, nyugalmadba, mert az Ur jót tett veled! — Mert megóvtad lelkemet a haláltól, szememet a könnytől, lábamat a bukástól, Isten színe előtt járok az élők országaiban. Hittem, noha így szóltam: Én nagyon le vagyok alázva. Azt mondtam elhamarkodásomban: Minden ember hazudik.

מִיֵּכֶן Miként viszonzozzam Istennek rám pazarolt összes jótéteményeit; Az üdvözítés kelyhét emelem és Isten nevét imádom. Fogadásaimat megfizetem Istennek egész népének jelenlétében. — Drága az Isten szemeiben jámborainak halála. Ah Istenem, hisz én a te szolgád vagyok, én, a te szolgád, fia a te szolgálódnak; te oldod ki bilincseimet. Neked áldozok én hála-áldozatot és Isten nevét imádom; Istennek megfizetem fogadásaimat egész népem jelenlétében, az Isten házának udvarain, közepetted, Jeruzsálem. Halleluja!

הַלְלוּ Dicsérjétek az Urat mind a népek, dicsőítétek összes nemzetek, mert hatalmas az ő kegyelme irántunk és Isten hűsége örökké tartó. Halleluja!

הוֹדוּ Adjatok hálát az Urnak, mert jóságos, mert örökké tart az ő kegyelme.

Mondja hát Izráel: Mert örökké tart az ő kegyelme!

Mondja hát Ahrón háza: Mert örökké tart az ő kegyelme!

גוֹיִם סִבְבוּנִי, בָּשֶׁם יי כִּי אֲמִילִם: סִבְבוּנִי גַם--
סִבְבוּנִי, בָּשֶׁם יי כִּי אֲמִילִם: סִבְבוּנִי כְּדַבְרֵי
דַּעֲכוּ פֶּאֶשׁ קוֹצִים, בָּשֶׁם יי כִּי אֲמִילִם: דָּחָה
דְּחִיתָנִי לְנֶפֶל, וַיַּעֲזָרֵנִי: עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה, וַיְהִי-
לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רַבָּה וִישׁוּעָה בְּאַהֲלֵי צַדִּיקִים,
יָמִין יי עֲשֵׂה חֵיל: יָמִין יי רוֹמְמָה, יָמִין יי עֲשֵׂה
חֵיל: לֹא-אֲמוֹת כִּי אֶחָדָה, וְאֶסְפָּר מַעֲשֵׂי-יְהוָה:
יִסְרֹף יְהוָה וְלַמּוֹת לֹא נִתְּנָנִי: פִּתְחוּ-לִי שַׁעֲרֵי
צַדִּיק, אֲבֹא בָם אוֹדָה יְהוָה: זֶה-הַשָּׁעַר לִי, צַדִּיקִים
יִבְאוּ בוֹ: אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתָנִי וּתְהִי-לִי לִישׁוּעָה: אוֹדֶךָ
אֲבֹן מֵאֶסוּ הַבּוֹנִים, הִתְתָּה לְרֹאשׁ פִּנָּה: אֲבֹן
מֵאֵת יי הִתְתָּה זֹאת, הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ: מֵאֵת
זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יי נְגִילָה וְנִשְׂמָחָה בוֹ: זֶה
אֲנִי יי הוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי יי הוֹשִׁיעָה נָא:
אֲנִי יי הַצְּלִיחָה נָא: אֲנִי יי הַצְּלִיחָה נָא:
בְּרוּךְ הֵבֵא בָּשֶׁם יי בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יי: בְּרוּךְ
אֵל יי וַיֵּאָר לָנוּ, אֶפְרוּ חַג בְּעֵבוֹתֵים עַד קִרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ: אֵל אֵלֵינוּ אַתָּה וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמָךְ: אֵלֵינוּ
הוֹדוּ לִי כִּי-טוֹב, כִּי לַעֲוֹלִים חֲסִדוֹ: הוֹדוּ
יְהִלְלוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וַחֲסִידֶיךָ
צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ, וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל.

אֲנִי A szorultságból szólítám Istent, és ő eny-
 hitéssel felelt nekem, Isten velem van, nem fé-
 lek; mit árthat nekem ember? Isten mellette van
 segítőim közt, én tehát csak nézem ellenségeimet.
 Jobb az Istennél keresni oltalmat, mintsem em-
 berben bizni; jobb Istenhez menekülni, mintsem,
 nemesekben bizni. A népek mind körülfogtak;
 Isten nevére! hogy elvesztem őket, Megkerültek,
 körül is fogtak, Isten nevére, hogy kiirtom őket.
 Körülrajzottak mint a méhek elaludtak mint tö-
 vis, tűz; Isten nevére, hogy kiirtom őket! Lök-
 dösve taszigáltál, hogy elessek, de Isten megse-
 gitett engem. Erősségem és énekem az Isten; ő
 volt nekem segedelmem. Öröm és győzelmi kiál-
 tás hallatszik az igazak sátraiban; Isten jobbjá
 hősiességet mível; Isten jobbjá hősiességet mível;
 Isten jobbjá emelkedett, Isten jobbjá hatalmat
 szerez. Nem halok én meg, hanem élek és elbe-
 szélem Isten tetteit. Fenyíteni megfenyített engem
 Isten, de a halálnak oda nem vetett. Nyissátok
 ki nekem az erényesség kapuit, hadd menjek be
 azokon és adjak hálát Istennek. Ez a kapu Isten-
 hez vezet! igazak léphetnek be azon. Hálát adok
 neked, hogy meghallgattál és segítségemre voltál.
 Az a kő, melyet az építők megvetettek, sarokkővé
 lett. Az Istentől lett ez, csodálatos az szcmeink
 előtt. Ezt a napot Isten rendelte; vígadjunk és
 örüljünk azon!

Ah Istenem, segíts már!

Ah Istenem, segíts már!

Ah Istenem, boldogíts már!

Ah Istenem. boldogíts már!

ברוך Áldott, a ki Isten nevében jön! áldunk

בְּרָנָה יוֹדוּ וַיִּבְרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ
וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מִלְּפָנֵינוּ כִּי
לְךָ שׁוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר, כִּי מַעֲוֹלָם
וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל
בַּתְּשֻׁבָּחוֹת:

בר"ח, יו"ט וחזה"מ אומר חזון ק"ש וקורין בתורה ואומרים אשרי ובא
לציון, ח"ק ומתפללין מוסף. אבל בחגוכה שאין בו מוסף אומר החזון רק
ח"ק וקורין בתורה ואומרים אשרי ובא לציון עליונו.

תפלת מוסף לראש חודש.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גִדְּל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל, הַגָּדוֹל, הַנּוֹבֵר
וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקֹנֶה הַכֹּל, וְזוֹכֵר
חֲסֵדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנָיו כְּנִיָּהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:
מֶלֶךְ עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אֲבֹרָהֶם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם | אֲדָנִי מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

בחוורף משיב הרוח ומזריד הגשם:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בַּחֲסֵד, מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם

titeket Isten házából. Isten az Örökkévaló és ő világít nekünk. Kötözzétek meg az ünnepi áldozatot kötelekkel (és vigyétek) az oltár szarvaihoz. Az én Istenem vagy te és én hálát adok neked; én Istenem, téged magasztallak. Adjatok hálát az Istennek, mert jóságos, mert örökké tart az ő kegyelme.

הללך Bicsérnek téged, Urunk Istenünk minden műveid és jámboraid, az igazak, kik akaratodat teljesítik, és néped, Izráel háza. ujjongva hálálkodnak és áldják és dicsérik és dicsőítik és magasztalják és megszentelik és hódolva hirdetik nevedet, Királyunk, mert neked jól esik hódolnunk és nevedhez illik a dicsérő ének, mert öröktől örökig Mindenható vagy. Áldott vagy te Isten, dicsőítésekkel magasztalt király!

תפלת מוסף לראש חדרש

אָמוֹנְתוֹ, לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם, מִי כְמוֹד בְּעַל גְּבוּרֹת, וּמִי דְוָמָה לָךְ,
מָלְךְ מַמִּית וּמַחְיֶה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנִאֲמֵן אַתָּה, לְהַחְיֹת מֵתִים. פָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֶּה
הַמֵּתִים: (*)

(*) קדושה לש"ן בחזרת החפלה תמצא בדף 284

אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַלֶּוךְ
סֵלָה, פָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים לַעֲמֹד נָתַתָּ, זְמַן בַּפֶּרֶךְ לְכָל-
תּוֹלְדוֹתֶם, בְּהֵיוֹתָם מְקַרִּיבִים לְפָנֶיךָ וּבְחֵי רָצוֹן,
וּשְׁעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בְּעֶדְם, וּפְרוֹן לְכֻלָּם יִהְיוּ,
וּתְשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנְאֵה, מִזִּבְחַ חֲדָשׁ בְּצִיּוֹן
תִּכְיֶן, וְעוֹלַת רֹאשׁ חֲדָשׁ גַּעֲלָה עָלֵינוּ, וּשְׁעִירֵי עֲזִים
נַעֲשֶׂה בְרָצוֹן, וּבַעֲבֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח בְּלָנוּ,
וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ הַנִּשְׁמָעִים בְּעִירְךָ הָאֲמוּרִים
לְפָנֵינוּ מִזִּבְחֶךָ: אֶהְבֵּת עוֹלָם תָּכִיֵּא לָהֶם, וּבְרִית
אֲבוֹת לְבָנִים תִּזְכּוֹר: וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ
בְּרָנָה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם,
וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ,
תְּמִידִים בְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים בְּהִלְכָתָם: וְאֵת מוֹסָף

אֲשֶׁר A hónapok kezdeteit rendelted népednek engesztelés idejeül minden ivadékainak, midőn meghozták előtted önkéntes áldozataikat és a bün-mentesítő bakokat engesztelésül értük; emlékelek valának ők mindnyájuknak és lelkük oltalmára az ösellenség (satán) hatalma ellen. — Uj oltárt emelj Cijónban, hogy az ujhold áldozatát áldozzuk rajta és kecskebakokat készítsünk el jóakarattal; hogy a szent ház szolgálatának örvendjünk mindnyájan és Dávid szolgád énekeinek, melyek városodban felhangzottak, melyek oltárod előtt elmondattak. Örök szeretettel kedveskedjél nekik és az atyák szövetségére emlékezzél fiaik kedvéért. Vigyél minket Cijón városodba harsogó énekszóval és Jeruzsálem szent házába örök vigszággal. Ott majd elkészítjük előtted köteles áldozatainkat, az állandókat rendjük szerint és a pótlókat szabályuk szertnt. — És az ujhold e napjának pótlék-áldozatát elkészítjük és feláldozzuk előtted szeretettel, akaratod rendelete szerint, a mint azt nekünk előirtad Thórádban, Mózes szolgád által dicsőséged kijelentésével, mondván:

תפלת מוסף לראש חדש

יום ראש החדש הזה נעשה ונקריב לפניך
באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו
בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך
באמור:

בראשי חדשיכם תקריבו עלי ליי פרים
בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימים.

ומנחתם ונספיהם כמדבר שלשה עשרנים
לפר ושני עשרנים לאיל ועשרון לכבש וזין
בנסבו ושעיר לכפר ושני תמידים כהלכתם:

אלהינו ואלהי אבותינו חדש עלינו את
החדש הזה למוכה ולברכה לששון ולשמחה
לישועה ולגחמה לפרנסה ולכלכלה לחיים
ולשלום למחילת חטא ולסליחת עון (בשנת
העבור ולכפרת פשע) כפי צרכי ישראל בחרת
מכל האמות וחקי ראשי חדשים להם קבעת
ברוך אתה יי מקדש ישראל וראשי חדשים:

וּבְרֵאשִׁי És hónapjaitok kezdetén vigyetek égő áldozatul az Urnak két fiatal tulkot és egy kost, hét egyéves, hibátlan bárányt. — Aztán liszt- és italáldozataikat parancs szerint: Három tizedet a tulokhoz és két tizedet a koshoz és egy tizedet a bárányhoz és bort italáldozatul és kecskebakot engesztelésül és a két mindennapit szabályuk szerint.

אֲדַהֲנֶנּוּ Istenünk és atyáink istene, hadd virradjon ránk ez az uj hónap jóra és áldásra, vigalomra és vidámságra, üdvösségre és vigasztalásra, megélhetésre és eltartásra, életre és békére, bünbocsánatra és véték elnézésére (*szökőévkor*: és a büntettek elengedésére), mert népedet Izraelt kiválasztád valamennyi népek közül és az ujholdakra rendeleteket szabtal nekik. Áldva légy Isten, ki megszenteléd Izraelt és a hónapok kezdetét.

תפלת מוסף לראש חדש

רצה יי אלהינו, בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את-
העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל, ותפלתם באהבה
תקבל ברחמים, ותהי רצון תמיד, עבודת ישראל עמך.
ותחזנה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך
אתה יי, המחזיר שכינתו לציון:

מזמור דרבנן

מזדים אנחנו לך, שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי
כר בשר, יוצרנו יוצר בראשית,
ברכות והודאות לשמך הגדול
והקדוש, ער שהחיינתנו וקיימתנו,
בן תחינו ותקיימנו, ותאסוף
גדיותנו לחצרות קדשך, לשמור
חקך, ולעשות רצונך, ולעבדך
בדבב שרם, על שאנחנו מזדים
ך. ברוך אל ההודאות:

מזדים אנחנו לך, שאתה
הוא יי אלהינו, ואלהי אבותינו
לעולם ועד, צור חיינו, מגן
ישענו, אתה הוא לדור ודור.
נודה לך, ונספר תהלתך, על
חיינו המסורים בידך, ועל
נשמותינו הפקודות לך, ועל
נשיך שבכל-יום עמנו, ועל
נפלאותיך וטובותיך, שבכל-

עת ערב ובקר וצהרים, הטוב, כי לא-כלו רחמיך, והמרחם
כי לא-תמו חסדיך, מעולם קנינו לך:

בחנוכה אומרים כאן על הנסים, תמצא בצד 179.

ועל-כך, יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד,
לעולם ועד:

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו את-שמך באמת,
האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי, הטוב שמך
ולך נאה להודות:

תפלת מוסף לראש חדש

חַן אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְשִׁלָּשֶׁת בַּתּוֹרָה,
הַפְּתִיכָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהֲרֹן וּבְנָיו, כֹּהֲנִים, עַם
קְדוֹשְׁךָ בְּאֲמֹר: וּבְרָכָה יְיָ וְיִשְׁמְרֶהָ: יֵאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִתְנֶהָ:
יֵשֶׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ, וְיִשֶּׁם כֶּה שְׁלוֹם:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בָּרְכֵנוּ אֱבִינוּ כְּלָנוּ בְּאַחַד בְּאוֹר
פָּנֶיךָ, כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, הַתּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדְקָה וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים, וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ, לְבָרְכְךָ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת־וּבְכָל־שָׁעָה
בְּשִׁלּוֹמְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָ, וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה,
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם, וְנַפְשֵׁי בַּעֲפָר לִכְל תִּהְיֶה, פֶּתַח לְבִי
בַּתּוֹרָתְךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשִׁי, וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי
רָעָה, מִתְּהַרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם.

עֲשֵׂה לְכַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְכַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְכַעַן
קִדְשְׁתְּךָ, עֲשֵׂה לְכַעַן תּוֹרָתְךָ, לְכַעַן יִחְלָצוּן יְדִידֶיךָ,
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְגִּי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמִרֵי־פִי, וְהִגִּיוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֵׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֻקֵּנוּ בַּתּוֹרָתְךָ, וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה, כִּימֵי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים־קְדֻמוֹנוֹת: וְעֲרֹבָה לֵאמֹר מְנַחֵת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, כִּימֵי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים־קְדֻמוֹנוֹת:

קִישׁ, עֲלֵינוּ קִי.

סדר ערוב תבשילין

כשחל יו"ט ביום ה' או ביום ו' לוקחין בעיו"ט חלה שלמה ובשר מבושל
או דג מבושל ואומר זה :

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו, וצונו על מצות ערוב :

בדן ערובא יהא שרא לנא, למיפא ולבשלא
ולאממנא ולאצלוני ולאדלקא שרגא, ולמעבד כד---
צרפנא, מיומא טבא לשבתא, לנו ולכל ישראלי הדורים
בעיר הזאת: וטומנין את הערוב תבשילין לסעודה שלישית של שבת.

תפלה לשלש רגלים.

לערבית, שחרית ומנחה

למנחה פי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו :

אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי
אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב. האל הגדול, הגבור
והנורא, אד עליון. גומל חסדים טובים, וקנה הכל, וזוכר
חסדי אבות, ומביא גואל, דבני בניהם למען שמו, באתה
מלך עזר, ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם:
אתה גבור לעולם | אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע:

בחורף משיב הרוח ומזריד הגשם :

מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים,
סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקיים

תפלה לשלש רגלים

אָמוּנָתוֹ, לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כִמּוֹף בַּעַל גְּבוּרֹת, וּמִי דוֹמָה לָךְ
מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמַחֲיֶה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
וְנֶאֱמָן אֶתָּה, לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַחְיֵה הַמֵּתִים:
אַתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקַדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ
סֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

קדושה לש"ן בחזרת התפלה.

חיון נִקְדַּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָם, בְּשֵׁם שְׁמֹקֵדִישִׁים אוֹתוֹ
בְּשִׁמִּי מָרוֹם בְּכַתוֹב עַל יַד נְבִיאָךְ. וְקֵרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
קו"ח קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
חיון אֲזוּ בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֵק מְשֻׁמְיָעִים קוֹל.
מִתְנַשְּׂאִים לְעֹמֶת שְׁרָפִים לְעֹמֶתָם בָּרוּךְ יֵאָמְרוּ:

קו"ח בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

חיון מִמְּקוֹמְךָ מִלְּבָנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי
מִחֲכָיִים אֲנַחְנוּ דָּךְ. מִתִּי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ
דְּעוֹלָם וְעַד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם
עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנִצָּח נִצָּחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאִינָה מְלֻכּוֹתֶיךָ
כְּדָבָר הָאֲמוּר בְּשִׁירֵי עֲזָךְ עַל־יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקָךְ:

קהל וְחוֹן יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הִלְלוּיָהּ:
חיון לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּהּ, וּלְנִצָּח נִצָּחִים קִרְשֶׁתְךָ נִקְדִּישׁ, וְשִׁבְחֶךָ
אֱלֹהֵינוּ מְפִינֵנוּ לֹא יָמוּשׁ, לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

תפלה לשלש רגלים

אֶתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֶהְבֵּת אוֹתָנוּ
וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשֵׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּרְתֶּךָ. וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ: *

וּתְתֵן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שְׁפָתוֹת
לְמִנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן.
אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם)

לפסח	לשבועות	לסכות	לשמיע ולשית
חג המצות	חג השבועות	חג הסכות	הנשמיני. חג
הזה. זמן	הזה. זמן	הזה. זמן	העצרת הזה.
חרותנו	מתן תורתנו	שמחתנו	זמן שמחתנו
(באהבה)	מקרא קדש.	זכר ליציאת מצרים:	

בשחל יום טוב כמוצאי שבת אומרים זה:

(*) וּתְוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־לְשׁוֹנֵי צִדְקָה. וּתְלַמְּדֵנוּ
לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וּתְתֵן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים
וְתוֹרוֹת אֱמֶת. חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים. וּתְנַחֲיֵנוּ זִמְנֵי שִׂשׁוֹן
וּמוֹעֲדֵי קָדֶשׁ וְחֻגֵי נְדָבָה. וּתְוֹרִישֵׁנוּ קִדְשֵׁת שַׁבָּת וּכְבוֹד
מוֹעֵד וְחֻגֵיגַת הַרְגָּל. וּתְבַדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קָדֶשׁ לְחֹל.
בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ. בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי
לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קִדְשֵׁת שַׁבָּת לְקִדְשֵׁת יוֹם טוֹב
הַבְּדִלָּה. וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁשֵׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדְשָׁה.
הַבְּדִלָּה וְקִדְשָׁה אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתְךָ. וְתֵתֵן לָנוּ וְכו'.

אתה Te kiválasztottál minket valameunyi népek közül; szeretél és kepveltél bennünket fölmagasztaltál minket más-ajkuak fölött, megszenteltél parancsaid által és közeledtél hozzánk, királyunk, hogy tiszteljünk téged, és nagy, szent nevedet rólunk nevezted el.

וַתֵּן És adtál nekünk Urunk Istenünk szeretettel (szombatnapokat nyugalmul és) ünnep-napokat örömünkre, ünnepeknek és más időket vigságra (a szombat ezen napját és)

(Peszachkor :)

a kovásztalan lepények ez ünnepét, mint szabadulásunk idejét.

(S'vuoszkor :)

a hetek ez ünnepét mint a Tóra-adás idejét.

(Szukkósz-kor:)

a lombátor ez ünnepét, mint örömünk idejét.

(S'míni-aceresz-kor :)

a zár-ünnep e nyolczadik napját mint örömnapot (szeretettel) a szetség hirdetése emlékeül a Micrájimból való kivonulásuknak.

וַתִּזְכֹּר És megismertetted velünk Urunk Istenünk igaz ítéleteidet, és tanítottál minket, hogyan teljesítsük törvényeidet akaratom szerint, és adtál nekünk Urunk Istenünk méltányos rendeleteket és igaz tanúságot, jó törvényeket és parancsokat, és rendeltél nekünk vigalmi időket és szent ünnepeket és önkéntes ünnepiességeket; és örökbe adtad nekünk a szombat szentségét, az ünnep tisztelését és megülését. És külömbséget tettél Urunk Istenünk szent és köznapok közt, világosság és sötétség közt, a hetedik nap és a hat munkatevő nap közt. Szombat szentségét megkü-

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיַּגִּיעַ
וַיֵּרָא וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכְּנוּ
וַיִּפְקְדוּנוּ וַיִּזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ וַיִּזְכְּרוּ מַשִּׁיחַ בֶּן-דָּוִד
עַבְדְּךָ וַיִּזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ וַיִּזְכְּרוּ כָּל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ לְפָלִיטָה לְמוֹכָה
לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לפסח לשבועות לסוכות לשמ"ע ולש"ת

חַג הַמִּצּוֹת | חַג הַשְּׁבָעוֹת | חַג הַסֻּכּוֹת | חַג הַשְּׁמִינִי חַג הַעֲצֵרָת
הַזֶּה: זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹכָה וּפְקֻדָּנוּ
בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים וּבִדְבַר יְשׁוּעָה
וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:
וְהוֹשִׁיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת-בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן בְּאִשֶּׁר רָצִיתָ
וְאַמְרָתָ לְבָרְכֵנוּ (בשבת) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצִה
בְּמִנוּחֵהֶנּוּ קֹדֶשְׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ
שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְשִׂיחַר לִבֵּנוּ
לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בַּאֲהָבָה
וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן (שְׁבַת ו) מוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ
וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מִקְדָּשְׁךָ (הַשְּׁבַת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים:

Istenünk és őseink Istene! Engedd, hogy felszálljon és eléd jöjjön, hogy oda érjen és megjelenjen, hogy kedvesen fogadtassék, meghalgattassék tekintetbe vétessék és említessék: — a mi emlékezetünk és sorsunk és atyáink emléke és a föl-kentnek, Dávid fiának a te szolgádnak emléke, és Jeruzsálemnek szent városodnak emléke,, és egész népednek, Izrael házának emléke — előtted megszabadulásunkra, javunkra kedvezményül, kegyelmül, irgalmul, élelünkre és üdvünkre szolgáljon.

Peszachkor: a kovásztalan lepények ünnepének.

Svuoszkor: a hetek ünnepének

Szukkoszkor: a lombsátoros ünnepének

Sminiaczereskor: a zár ünnepének

Emlékezzel meg rólunk Urunk Istenünk e napon javunkra; ugyan e napon gondolj a mi áldásukra és segíts bennünket boldog életre; az üdvösség és dolgában pedig kiméletesen és kegyesen bánj velünk, és könyörülj raitunk és segíts bennünket, mert a mi szemeink ate feléd tekintenek mivel te mindenható királyunk, kegyes és irgalmas vagy!

lömböztetted az ünnep szentségétől, és a hetedik napot megszentelted a hat dologtevő nap felett. Megkülömböztetted és megszentelted népedet Izráelt szentségedben.

תפלה לשלש רגלים

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברכון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים רבים

מודים אנחנו לך, שאתה	מודים אנחנו לך, שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו	הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מן	לעולם ועד צור חיינו מן
ישענו אתה הוא לדור ודור.	ישענו אתה הוא לדור ודור.
נודה לך ונספר תהלתך על	נודה לך ונספר תהלתך על
חיינו המסורים בידך ועל	חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל	נשמותינו הפקודות לך ועל
נפוך שבכל יום עמנו ועל	נפוך שבכל יום עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל-	נפלאותיך וטובותיך שבכל-

עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא-כלו רחמיך והמרחם כי לא-תמו חסדיך מעולם קונו לך: ועל-כלם יתברך ויתרומם שמך מלפניו תמיד לעולם ועד:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את-שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

תפלה לשלש רגלים

חזן אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרַכְנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְשִׁקְשֶׁת בְּתוֹרָהּ
הַתְּנוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנָיו, כְּהֹנִים, עִם
קְדוּשָׁה בְּאֲמֹרָה, יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ, יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחַנֶּךָ;
יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ, וְיֵשֶׁם קֶדֶךָ שְׁלוֹם:

למעריב

לשחרית ולמנחה

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן	וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בָּרַכְנוּ אֲבוֹנֵינוּ כְּלָנוּ	יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בָּרַכְנוּ אֲבוֹנֵינוּ כְּלָנוּ
כָּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ	כָּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ, כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ
נִתַּת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים	נִתַּת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדִּיקָה וּבְרָכָה	וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדִּיקָה וּבְרָכָה
וְרַחֲמִים, וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ,	וְרַחֲמִים, וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ,
בְּבָרְכְךָ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עַת-	בְּבָרְכְךָ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עַת-
וּבְכָל-שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ.	וּבְכָל-שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵי, וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה
וְלִמְקַדְדֵי נַפְשֵׁי תְדוּם, וְנַפְשֵׁי פֶעֶפֶר לְכָל תַּהֲיָה, פֶּתַח דְּבִי
בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי
רָעָה, מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּקְלָקַל מַחֲשַׁבְתָּם.

עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן
קְדוּשָׁתְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרָתְךָ, לִמְעַן יִחְלְצוּן יְדִידֶיךָ,
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יִהְיוּ דְרָצוֹן אֲמַר־פִּי, וְהַגִּיוֹן דְּבִי
לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוּמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן וְכוּ'.

קידוש לשלש רגלים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל עם, ורוממנו מכל לשון, וקדשנו במצותיו, ונתת לנו יי אלהינו באהבה (לשבת שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה, חגים וזמנים לששון, את-יום (השבת הזה ואת-יום)

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמ"ע ולש"ת
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	השמיני. חג
הזה. זמן	הזה. זמן	הזה. זמן	העצרת הזה.
חרותנו	בתן תורתנו	שמחתנו	זמן שמחתנו

(באהבה) מקרא קדש, וזכר ליציאת מצרים, כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים, (ושבת) ומועדי קדשך (באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו, ברוך אתה יי מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים: כשחל יו"ט במוצאי שבת אומרים כאן הבדלה בצד 352

בכל לילי יו"ט אומרים שהחיינו חוץ מליל ז' וח' של פסח.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

בליל א' של סוכות אומרים זה קודם שהחיינו.

לסוכות ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו לישב בסוכה:

Kidus ima.

ברוך Áldassál örökkévaló Istenünk, világ Ura. ki a szőlőtő gyümölssét teremted!

ברוך Áldassál Urunk Istenünk. vitág királya, ki minket választottál minden nép előtt és felmagasztaltál bennünket mindeo nyelvű nemzetek fölötte, és megszenteltél törvényeiddel, és adtad nekünk Urunk Istenünk szeretettel (*Szombatokat nyugalmul és*) ünnepeket örömmre, ünnepnapokat és kitűzött időket vigalomra (ezt a szombat-napot és)

a kovásztalan lepények ez ünnepét, mint szabadulásunk idejét

a hetek ez ünnepét, mint a Tóra-adás idejét

a lombsátorok ez ünnepét mint örömünk idejét

a zárünnep e nyolcadik napját mint örömünk idejét

(szeretettel) a szentség hirdetésére, emlékeül Micrájimból való kiszabadulásunknak. Mert minket választottál ki és minket szenteltél meg valamennyi népek közül, és (a szombat és) szent ünnepeidet (szeretettel és jóakarattal), öröm és vigság kedvéért adtál nekünk. — Áldott vagy te, Uram, ki megszenteled (a szombat és) Izráelt és az időket.

ברוך Áldva légy Urunk Istenünk, világ királya, hogy éltetted és fentartottál bennünket, és megérettetted velünk ezt az időt!

ברוך Áldott vagy te Urunk Istenkpk, a világ királya, ki megszenteltél parancsaiddal, meghagyván nekünk, hogy lombsátorban üljünk.

על הנר מברך :

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא
מאורי האש:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם. המבדיל בין
קדש לחול, בין אור להשך, בין ישראל לעמים, בין
יום השביעי לששת ימי המעשה, בין קדשת שבת
לקדשת יום טוב הבדלה, ואת יום השביעי מששת
ימי המעשה קדשת, הבדלה וקדשת את עמך ישראל
בקדשתך. ברוך אתה יי, המבדיל בין קדש לקדש:

שהחיינו וכו'.

תפלת מוסף לשלש רגלים.

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי
אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב. האל הגדול, הגבור
והנורא, אל עליון. גומל חסדים טובים, וקנה הכל וזוכר
חסדי אבות, ומביא גואל לבני בניהם למען שמו, באהבה:
מלך עוזר, ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם:
אתה גבור לעולם | אדני, מתייה מתיים אתה, רב להושיע:
בחורף משיב הרוח ומזריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד, מתייה מתיים ברחמים רבים,
סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקיים

Havdalah-imádság (הבדלה) ünnep alkalmával.

ברוך Áldassál örökké való Istenünk, a világ királya, a világító tűz teremtője!

ברוך Áldassál Urunk Istenünk, a világ királra, a ki választékot tettél szent és köznap közt, világosság és sötétség közt, a hetedik nap és a hat dologtevő nap közt! Szombat szensége és az ünnep szentsége közt is különbséget tettél és a hetedik napot megszenteléd a hat munkatevő nap felett. Megkülömböztetted és megszentelted népedet Izráelt a te szentségedben. Áldassál Uram, a ki különbséget tettél szentség és szentség közt!

תפלת מוסף לשלש רגלים

אֲמוֹנָתוֹ, לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת, וּמִי דוֹמָה לָךְ.
מִלֶּךְ מַמְיֵת וּמַחֲיֵה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנִאֲמָן אֶתָּה, לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מַחֲיֵה
הַמֵּתִים: (*) קְרוּשָׁה לִשְׁ"ן בַּחֲזוֹת הַחֲפִלָּה

(*) נִעְרִיצְךָ וְנִקְדִּישְׁךָ בְּסוֹד שֵׁיחַ שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ, הַמְּקַדִּישִׁים
שְׁמֶךָ בְּקֹדֶשׁ. בְּכָתוּב עַל יַד גְּבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵהּ וְאָמַר
קָהַל וַחֲזוֹן קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, יְיָ צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ
בְּכֹדֶד:

חֲזוֹן בְּכֹדֶד מְלֵא עוֹלָם, מִשְׁרָתָיו שׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה, אֵיזָה
מָקוֹם בְּכֹדֶד, לְעַמְּתָם בָּרוּךְ יֹאמְרוּ:

קָהַל וַחֲזוֹן בָּרוּךְ בְּכֹדֶד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
חֲזוֹן מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן בְּרַחֲמִים, וַיַּחֲזוֹן עִם הַמַּיְחֲדִים
שְׁמוֹ, עָרַב וּבָקָר בְּכָל־יוֹם תָּמִיד, פְּעֻמִּים בְּאַהֲבָה
שִׁמְעֵם אוֹמְרִים:

קָהַל וַחֲזוֹן שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, יְיָ אֶחָד:
חֲזוֹן אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ, הוּא אֶבְיָנוּ הוּא מַלְכֵנוּ, הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ, וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית, לְעֵינֵי כָּל
חַי, לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

קָהַל וַחֲזוֹן אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:
אֲדִיר אֲדִירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵינוּ, מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ: וַהֲיָה
יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, בְּיוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

חֲזוֹן וּבִדְבָרֵי קֹדֶשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:
קו"ח יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר תִּלְלוּיָהּ:

תפלת מוסף לשלש רגלים

אֶתָּה קָדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לָּךְ
סֵלָה, בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ,
וְרָצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִבֵּלְשָׁתָנוּ
בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְקִבַּלְתָּנוּ מִדְּבָנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וּתְתַן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שבתות
למנוחה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן,
אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יוֹם)

לפסח	לשבועות	לסכות	לשמ"ע ולש"ת
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	השמיני
זמן הזה	זמן הזה	זמן הזה	זמן הזה
חרותנו	מתן תורתנו	שמחתנו	זמן שמחתנו

(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא־קָדְשִׁי, זָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חַטֹּאתֵינוּ גָּלִינוּ מֵאֶרְצָנוּ, וְנִתְרַחַקְנוּ
מֵעַל אֲדָמָתָנוּ, וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת וּלְרַאוֹת
וְלַהֲשִׁיחֹת לְפָנֶיךָ, וְלַעֲשׂוֹת חֻכּוֹתֵינוּ בְּבֵית
בְּחִירָתְךָ, בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ
עָלָיו, מִפְּנֵי הֵד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ: יְיָ
רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאַל־הִי אָבוֹתֵינוּ מִלֶּךְ
רַחֲמִין, שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ, וְעַל־מִקְדָּשְׁךָ

תפלת מוסף לשלש רגלים

בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. וְתַכְנֶהוּ מִהֲרָה וּתְגַלֵּל בְּבוֹדוֹ :
 אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ. גִּלָּה בְבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ
 מִהֲרָה. וְהוֹפֵעַ וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל־חַי.
 וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹזִים. וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ כְּנִים
 מִיִּרְכַּת אֶרֶץ. וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה.
 וּלְיִרוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם.
 וְשֵׁם גִּעְשָׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קַרְבָּנוֹת חַוּבוֹתֵינוּ
 תְּמִידִים בְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהַלְכָתָם : וְאֶת־
 מוֹסֵף יוֹם (לשבת וְאֶת־מוֹסָפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם)

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמיני עצרת ולש"ת
------	---------	--------	-------------------

חַג הַמִּצּוֹת | חַג הַשָּׁבָעוֹת | חַג הַסֻּכּוֹת | הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֵרֶת
 הַזֶּה. גִּעְשָׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוֹת
 רְצוֹנָה. כְּמוֹ שִׁכְתָּכֶת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. עַל־יְדֵי
 מִשְׁה עֲבָדְךָ. מִפִּי בְבוֹדְךָ כְּאֶמֶר :

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְ�נֵי־כַבָּשִׁים בְּגִי־שְׁנָה תְּמִימִים, וְשְׁנֵי
 עֶזְרָנִים סֵלֶת מְנַחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עוֹלֹת שִׁבְת
 בְּשִׁבְתּוֹ, עַל־עוֹלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה : (זֶה קָרְבַּן שִׁבְת
 וְקָרְבַּן הַיּוֹם כְּאֶמֶר) :

ביום א' וב' של פסח

וּבַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ. פָּסַח
 לִי : וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ הַזֶּה חָג. שִׁבְעַת יָמִים
 מִצּוֹת יֵאָכֵל : בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרֵא־קֹדֶשׁ, כָּל־מִדָּאֲכַת
 עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ :

De vétkeink miatt kiűzettünk országunkból és eltávoztunk szülőföldünkről úgy, hogy nem teljesíthetjük istentiszteleti kötelességeinket kiszemelt házában (ama nagy és szent házában, mely a te nevedről neveztetett el) az ellenséges kéz miatt, mely szentségedhez nyult. — Legyen a te akaratom Urunk Istenünk és atyáink Istene, irgalmas királyunk, hogy ismét könyörülj rajtunk és szent helyeden nagy kegyességedben, és építsd fel minél hamarabb és öregbítsd dicsőségét. Atyánk, királyunk! nyilvánítsd rajtunk való uralkodásod dicsőségét. Jelenj meg teljes fényedben és emelkedjél fölénk minden élő szeme láttára. Hozd haza szétszórtjainkat a népek közül és elszéledtjeinket gyűjtsd össze a föld széleiről. Hozz minket Cijón városodba énekszó mellett és Jeruzsálem szent templomába véghetetlen örömünkre. Ott majd meghozzuk neked köteles áldozatainkat, a naponkintiakat azok rendje szerint és a pótlókat rendelet szerint és (ezen szombat és) a megemlékezés e napjának muszaf-áldozatát elkészítjük és elhozzuk színed elé szeretettel, akaratom parancsolata szerint, a mint megírtad nekünk Thórásban, Mózes a te szolgád által a te Fenséged parancsára, mondván:

תפלת מוסף לשלש רגלים

271

בְּחוּה"מ וּבְכ' יָמִים אַחֲרוֹנִים שֶׁל פֶּסַח מִתְחִילִין כֹּאן

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֲלָה לִי, פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם,
וְאֵיל אֶחָד, וּשְׂבַעַה כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה, תְּמִימִים יִהְיוּ לָכֶם;
וּמִנַּחְתָּם וְנִסְפִיָּהֶם כַּמִּדְבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים לַפָּר
וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים לְאֵיל, וְעֶשְׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וַיֵּין בְּנִסְבּוֹ, וְשִׁעִיר
לַכֶּפֶר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כַּהֲלַכְתָּם: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וכו'.

לשבעות

וּבֵיּוֹם הַבְּפוּרִים בְּהִקְרִיבְכֶם מִנַּחַח הַדָּשָׁה לִי
בְּשִׁבְעַתֵּיכֶם, מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, כֹּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ:

וְהִקְרַבְתֶּם עֲלָה לְרִיחַ נִיחָח לִי, פָּרִים בְּנֵי-בָקָר
שְׁנַיִם, אֵיל אֶחָד, שְׂבַעַה כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה: וּמִנַּחְתָּם וכו'.

ביום א' וב' של סכות

וּבַחֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי יוֹם לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, מִקְרָא קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם, כֹּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחַגְתֶּם חַג לִי,
שְׂבַעַת יָמִים:

וְהִקְרַבְתֶּם עֲלָה אִשָּׁה לְרִיחַ נִיחָח לִי, פָּרִים בְּנֵי-
בָקָר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵי, אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה
עֶשְׂרֵי תְּמִימִים יִהְיוּ: וּמִנַּחְתָּם וכו'.

ביום הראשון של חוה"מ ס' אומרים זה:
וּבֵיּוֹם הַשְּׁנֵי פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי, אֵילִם שְׁנַיִם,
כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְּמִימִים: וּמִנַּחְתָּם וכו'.

וּבֵיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֶשְׂתִּי-עֶשְׂרֵי, אֵילִם שְׁנַיִם,
כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְּמִימִים: וּמִנַּחְתָּם וכו'.

תפלת מוסף לשלש רגלים

ביום השני של חוהמ"ס אומרים זה:

וביום השלישי פרים עשתי-עשר, אילים שנים,
בבשים בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם וכו'.

וביום הרביעי פרים עשרה, אילים שנים, בבשים
בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם וכו'.

ביום השלישי של חוהמ"ס אומרים זה:

וביום הרביעי פרים עשרה, אילים שנים, בבשים
בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם וכו'.

וביום החמישי פרים תשעה, אילים שנים, בבשים
בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם וכו'.

ביום הרביעי של חוהמ"ס אומרים זה:

וביום החמישי פרים תשעה, אילים שנים, בבשים
בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם וכו'.

וביום הששי פרים שמונה, אילים שנים, בבשים
בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם וכו'.

בהושענא רבא אומרים זה:

וביום הששי פרים שמונה, אילים שנים, בבשים
בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם וכו'.

וביום השביעי פרים שבעה, אילים שנים, בבשים
בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם וכו'.

בשמיני עצרת ושמוחת תורה אומרים זה:

ביום השמיני, עצרת תהיה לכם, כל-מלאכת עבודה
לא תעשו: והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליי, פר אחד
איל אחד, בבשים בגי שנה שבעה תמימים: ומנחתם וכו'.

תפלת מוסף לשלש רגלים

לשבת ישמחו במלכותך שמרי שבת וקראי ענג. עם
ביקדשי שביעי, כלם ישבעו ויתענגו כטובך. ובשביעי
רצית בו וקדשתו. חמדת ימים אותו קראת. זכר
למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו, מלך רחמן רחם עלינו,
טוב ומטיב הדורש לנו, שובה אלינו בהמון
רחמך, בגלל אבות שעשו רצונך, בנה ביתך
בבתחלה, ובגן מקדשך על-מכוננו, והראנו
בבנינו ושמחנו בתקוננו, והשב פהגים לעבדך, ו
ולוים לשירם ולזמרים, והשב ישראל לנויהם,
ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך, בשלש
פעמי רגלינו, בכתוב בתורתך, שלש פעמים
בשנה יראה כל-זכורך את-פני יי אלהיך,
במקום אשר יבחר, בחג המצות, ובחג השבועות
ובחג הסוכות, ולא יראה את-פני יי ריקם: איש
במתנת ידו, בברכת יי אלהיך אשר נתן-לך:
והשיאנו יי אלהינו את-ברכת מועדיך,
לחיים ולשלום, לשמחה ולששון, כאשר רצית
ואמרת לברכנו, (בשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה
בחנוחתנו) קדישנו במצותיך, ותן חלקנו בתורתך,
שבענו מטובך, ושמחנו בישועתך, וטהר לבנו

אלהינו Istenünk és atyáink Istene! kegyelmes király könyörülj rajtunk. Jóságos és jótévő, kérlelődjél meg kedvünkért! Fordulj hozzánk véghetetlen kegyelmedben Ősatyáink kedvéért, kik megtették akaratomat. Építsd fel házadat, mint hajdanában és állítsd fel szent templomodat régi, előbbi helyén. Engedd látunk felépülését, hadd örvedjünk helyreállításán! Iktasd be újra a kohanitákat szolgálatukba és a levitákat ének- és zenekari hivatalukba. Vezesd vissza Izráel lakóhelyére: akkor felzarándokolunk oda és megjelenünk és leborulunk előtted három ünnepi látogatásunkkor, a mint irva van Thórásban: háromszor évenként jelenjen meg minden férfiú Urad Istened színe előtt, azon a helyen, a melyet ő kiválaszt: a kovásztalan lepények ünnepén, a hetek ünnepén és a sátoros ünnepén; de senki se jelenjen meg Isten előtt üresen, hanem kiki vagyonához

תפלת מוסף לעלש רגלים

לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן (שֶׁכֶּת ו) מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ,
וַיִּשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ, וּבְרוּךְ אַתָּה
יְיָ מִקִּדְשֶׁךָ (הַשֶּׁכֶת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמָנִים:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם, וְהָשִׁב אֶת־
הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ, וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל, וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה
תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בחזרת הש"ץ אומרים כאן "ותערב" תמצא בצד 368

וְתַחֲנוּנָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹכְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים, בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מורים רבבט

מִזֵּדִים אֲנַחֲנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא	מִזֵּדִים אֲנַחֲנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֲדֹתֵי	הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
כָּד בְּשֶׁר, יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית,	לְעוֹלָם וָעֶד, צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן
בְּרָכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל	וַיִּשְׁעֵנוּ אֵתָהּ הוּא לְדוֹר וָדוֹר.
וְהַקְדוּשָׁה, עַד שֶׁהִחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ,	נִזְדָּה לָךְ, וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל
כֵּן תַּחֲנוּנֵנוּ וְתַקְוָמֵנוּ, וְתַאֲסוּף	חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל
נִקְוֵיתָנוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר	נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל
חֻקֶּיךָ, וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְלַעֲבֹדְךָ	נִסְיָה שְׂפָכֶל־יּוֹם עֲמָנוּ, וְעַל
בְּלִבְּךָ שְׂרָם, עַל שְׂאֵנָהּ מִזֵּדִים	נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שְׂפָכֶל־
כָּךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:	

עַת עָרַב וּבִקְרֹא וְצִהָרִים, הַטּוֹב, כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם
כִּי לֹא־תִמּוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם קִוֵּינוּ לָךְ:

képest (hozzon), azon áldás szerint, melyet Urad Istened neked adott.

וְהִשָּׁאֵנוּ Engedd fogadnunk Urunk Istennük ünnepeid áldását boldog életre és békességre örömünkre és vigságunkra, a mint jóakaró ígérted, hogy minket megáldasz (szombaton: Istenünk és atyánk Istene, legyen tetszésedre a mi nyugalunk), szentelj meg minkat parancsaidal és részeltes minket Thórádban; hadd dúskáljunk javadban és örvendeztess meg üdvöségeddel. Tisztíts meg szivünket, hogy hűséggel szolgálhassunk téged. Részesíts minket Urunk Istenünk (szombaton: szeretettel és jóakarattal) örömmel és vigszággal (a szombalban és) szent ünnepeidben, hadd örvendjenek benned az izraliták, a te néved megszentelői! Áldott vagy te Isten, ki megszenteled (a szombatot és) Izráelt és az ünnep-időket.

סדר נשיאות כפים

וּתְעַרְבַּ עֲלֶיךָ עֲתִידָתְנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָן. אָנָּה רַחוּם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, הָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן עִירְךָ, וְסִדְרָה עֲבָדָה
לְיִרְוּשָׁלַיִם. וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. וְשֵׁם
נִעְבְּדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

וְהַשֵּׁם בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שְׂאוֹתְךָ לְבָרְךָ בִּירְאָה נֶעְבּוֹד: מוֹדִים וכו'.

לְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת
בְּתוֹרָה, הַפְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ. הָאֲמוּרָה מִפִּי
אֲהֲרֹן וּבָנָיו, בְּהַנִּים: וְהִקְהֵל עוֹנִים עִם קְדוֹשְׁךָ כְּאָמֹר:

כְּשֶׁחָזַן אוֹמֵר כְּהָנִים אוֹמְרִים הַכֹּהֲנִים בְּרַכָּה זוֹ

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשָׁתוֹ שֶׁל אֲהֲרֹן, וְצִוָּנוּ לְבָרְךָ אֶת־
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: אָמֵן

יְבָרְכְךָ, יְבָרְכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יְיָ, יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מַה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

וַיִּשְׁמְרֶךָ, שְׁמֵרְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְךָ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲנִי שָׁלָךְ וְחִלּוּמֹתַי שָׁלָךְ, חֲלוּם
חֲכָמַי וְאִינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שִׁיְהִיו כָּל־חֲלוּמֹתַי עָלַי, וְעַל כָּדִי־יִשְׂרָאֵל
לְמוֹצָה, בֵּין שְׁחַלְמֹתַי עַל־עַצְמִי, וּבֵין שְׁחַלְמֹתַי עַל אֲחֵרִים
וּבֵין שְׁחַלְמוֹ אֲחֵרִים עָלַי. אִם טוֹבִים הֵם, חֲזַקִּם וְאַמְצִם
וְיִתְקַיְּמוּ בִי וּבְהֵם, כְּחִלּוּמֹת שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צָרִיכִים
רְפוּאָה, רַפְּאֵם כְּחִזְקָתוֹ מֶלֶךְ יְהוּדָה מַחְדָּיו, וּכְמִרְיָם

סֵפֶר דְּוִכָן A Kohaniták áldása.

בְּרוּךְ Áldassál, Urunk Istenünk, a világ királya, ki felavattál minket Aharón szentségével és megparancsoltad nekünk, hogy áldjuk meg népedet, Izráelt szeretettel.

Aldjon meg — Áldjon meg az Isten Cijón feől, az ég és föld alkotója!

Isten — Istenünk. Urunk, mily hatalmas a te neved az egész földön!

És óvjon meg! — Óvj meg, Isten, mert te benned bízom én!

יִי Ragyogtassa — Isten kegyelmezzen nekünk és áldjon meg bennünket; ragyogtassa nekünk ábrázatát, szela!

Isten — Örökkévaló Isten, irgalmas, kegyes, hosszútűrő, szeretettel és hűséggel teljes!

Ábrázatát — Fordulj felém és kegyelmezzél, mert egyedül való és szegény vagyok én.

Neked — Te hozzád, Istenem, emelem az én ekemet.

És kegyelmezzen neked! — Ime, mint a szolgák szemei uruk kezére; mint a szolgáló szemei

סדר נשיאות כפים

הַנְּבִיאָה מִצְרַעְתָּהּ, וּבִנְעָמָן מִצְרַעְתּוֹ, וּכְמִי מָרָה עַל-יְדֵי
מֹשֶׁה רַבֵּינוּ, וּכְמִי יְרִיחוֹ עַל-יְדֵי אֱלִישָׁע, וּכְשֵׁם שֶׁהַפִּכָּה
אֶת-קַלֶּלֶת בְּלָעָם הָרָשָׁע מִקֶּלְלָהּ לְבִרְכָּהּ, כֵּן תִּהְיֶה כָּר
הַלּוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתַחַנְּנֵנִי
וְתִרְצְנֵנִי: אָמֵן

יָאֵר. אֱלֹהִים יַחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ, יָאֵר פָּנָיו אֶתָּנוּ סֵלָה:

יֵי. יֵי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת:

פָּנָיו. פָּנֶה אֵלַי וְחַנְּנֵנִי כִי יָחִיד וְעֵנִי אָנִי:

אֱלִיד. אֱלִיד יֵי נִפְשִׁי אִשָּׂא:

וַיַּחַנְּךָ. הִנֵּה כְּעֵינֵי עֲבָדִים, אֵל יָד אֲדוֹנֵיהֶם, כְּעֵינֵי שִׁפְחָה

אֶל-יָד גְּבֻרָתָהּ, כֵּן עֵינֵינוּ אֵל יֵי אֱלֹהֵינוּ, עַד
שִׁיַּחְנְנוּ: רַב־שׁ

יִשָּׂא. יִשָּׂא בְּרָכָה מֵאֵת יֵי, וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ, וּמִצָּא

חֵן וְשִׁכָּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

יֵי. יֵי חַנּוּנוֹ לָךְ קוֹיֵנוּ, הִיָּה זְרוּעַם לְבִקְרִים, אַף יִשׁוּעָתָנוּ
בְּעֵת צָרָה:

פָּנָיו. אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי, כִּיּוֹם צָר לִי, הִטָּה אֵלַי

אֲזָנְךָ, כִּיּוֹם אֶקְרָא מִהֵרָ עֲנֵנִי:

אֱלִיד. אֱלִיד נִשְׂאֵתִי אֶת-עֵינֵי, הַיּוֹשְׁבֵי בַּשָּׁמַיִם:

וַיִּשֶׁם, וַיִּשְׁמוּ אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי אֲבָרְכֵם:

asszonya kezére: — úgy tekintenek a mi szemeink Urunkra, Istenünkre, míg meg nem kegyelmez nekünk.

Forditsa — Áldást vesz Urától és kedvezést az üdvösség Istenétől. (És tetszést találsz és jóakaratot Isten és emberek szemeiben.)

Az Úr — Urunk, kegyelmezz nekünk, tebenned bizunk! Légy oltalmazó karunk reggelenkint, úgy szintén a mi segedelmünk is, szükség idején.

Abrázatát — Ne rejtse el ábrázatodat előlem, szorultságom napján. Hajtsd felém füledet, mikor hozzád kiáltok! Mentül előbb hallgass meg!

Hozzád — Te hozzád emelem szemeimet, ki az égben lakol!

És szerezz — És ruházzák az én nevemet Izráel fiaira, és én megáldom őket!

Neked — A tiéd, Uram, a nagyság, az erő, dicsőség, a győzeim és fenség, valamint minden az égben és a földön! Tiéd, Uram, az uralom, ki fölemelkedel mindennek fejévé.

לך. לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד
 כי כל בשמים ובארץ. לך יי הממלכה והמתנשא
 לכל לראש:

שָׁלוֹם. שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרְחוֹק וּלְקָרוֹב, אָמֵר יי, וּרְפָאתֵינוּ:

הקהל אומרים בלחש תפלה זו.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה
 למען קדשת חסדיך וגדל רחמיך הפשוטים ולמען
 טהרת שמך הגדול הגבור והנורא בן עשרים ושתים
 אותיות היוצא מהפסוקים של ברכת פהנים האמורה
 מפי אהרן ובניו עם קדושה שתהיה קרוב לי בקראי
 לך. ותשמע תפילתי נאקתי ואנקתי תמיד בשם ששמעת
 אנקת יעקב תמימה הנקרא איש תם. ותתן לי ולכל
 נפשות ביתי מזונותינו ופרנסתנו ברוח ולא בצמצום
 בהתר ולא באסור בנחת ולא בצער מתחת ידך הרחבה
 בשם שנתת פסת לחם לאכול ובגד ללבוש יעקב אבינו
 הנקרא איש תם. ותתנו לנו לאהבה ולחן ולחסד ולרחמים
 בעיניך ובעיני כל רואינו ויהיו דברי נשמעים לעבודתך
 בשם שנתת את יוסף צדיקה בשעה שהלבישו אביו
 בתנת פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל
 רואיו. ותעשה עמי נפלאות ונסים ולטובה אות. ותצליחני
 בדרך. ותן בלבי בינה להבין ולהשכיל ולקיים את כל
 דברי תלמוד תורתך ווסדותיה ותצילני משגיאות
 ותטהר רעיוני ולבי לעבודתך וליראתך ותאריך ימי

Békeséget! — Béke, béke a távol- és közel-levőnek, mond Isten; én meggyógyítom őt.

יהי Legyen a te akaratod Uram Istenem és atyáim Istene, hogy tedd meg ezt szent kegyes-séged és véghetetlen nagy irgalmadért, valamint azon tiszta, nagy, hatalmas, félelmes nevedért, mely a kohaníták által elmondott áldásversekben foglaltatik. — hogy közel légy hozzám, mikor hozzád kiáltok; hogy hallgasd meg imádságomat és könyörgésemet, a mint meghallgattad Jákób-nak, a feddhetetlennek nevezett hívednek könyör-gését. Add meg nekem és házam egész népének a mi élelmünket és táplálékunkat, még pedig bő-ven és nem szűken, szabad és nem tiltott módon, gyönyörűség és nem sanyaruság mellett — a te bőkezűségeddel, a mint adtál kenyeret enni és ruhát öltözetül a mi atyánknak, Jákóbnak. Adj nekünk kedvelt éget, kegyességet és irgalmat ma-gad és mindazok szemei előtt, a kik minket lát-nak, szolgálatod közben ejtett szavaink hallgat-tassanak meg, a mint jámbor Józsefedet ked-vessé és kedveltté tetted magad és mindazok szeme ben, a kik látták. — Tégy velem csodákat; adj jóságodnak jelét és tedd szerencséssé útamát. Adj szívembe értelmet, hogy megértsem, észszel fölérjem és megtartsam Thórád tanításának min-den szavát és titkait. Ments meg a tévedésektől és tisztítsd meg gondolataimat és szívemet a te szolgálatodra. Hosszabbítsd meg életem (valamint feleségem és gyermekeim életének) napjait nagy erő és békesség által, ámen!

סדר נשיאות כפים

(וימי אִשְׁתִּי וּבְנֵי וּבָנוֹתִי), (בחור אומה וימי אָבִי וְאִמִּי)
בְּטוֹב וּבְנֻעִמּוֹת, בְּרוּב עוֹ וְשָׁלוֹם. אָמֵן סְלָה:

הקהל אומרים זה:

אֲדִיר בְּמָרוֹם שׁוֹכֵן
בְּגִבּוֹרָה, אֶתָּה שָׁלוֹם
וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי
רְצוֹן שְׁתֵּשִׁים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, חַיִּים וּבִרְכָּה
בְּמִשְׁמַרְתִּי שָׁלוֹם:

והכהנים אומרים זה:

רַבּוֹנוּ יֵשׁ עוֹלָם, עֲשֵׂינוּ מַה
שִׁנְּזִרְתָּ עָלֵינוּ, אֵף אֶתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ
כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. הִשְׁקִיפָה מִמַּעַן
קֹדֶשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם, וּבִרְךָ אֶת־עַמֶּךָ
אֶת־יִשְׂרָאֵל, וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ
לָנוּ, כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ.
אֶרֶץ זֵבֶת חֶלֶב וְדִבְשׁ:

הש"ץ אומר שום שלום, קדיש תתקבל, אין באלהינו, עלינו, ק"י.

קידוש לשלש רגלים ביום

כשחל יו"ט בשבת אומרים ושמרו

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ, אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

על היין מברך. על שאר משקים מברך.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ	בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פָרִי	מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַכֹּל
הַגֶּפֶן:	נִהְיָ בְּדִבְרוֹ:

לסכות בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בַּסֶּבֶחַ:

תפלת מנחה לשלש רגלים

מתפללין אשרי ובא לציון 280 (כשחל בשבת אומרים ואני תפילתי וקורין בתורה) ואח"כ ח"ק ומתפללין ש"ע משלש רגלים 342, ק"ש עלינו 144.

תפלת מעריב למוצאי יום טוב.

מתפללין מעריב כמו בחול ובש"ע אומרים אתה חוננתנו ואח"כ קדיש שלם, עלינו הכל תמצא בצד 162

סדר הבדלה למוצאי יום טוב.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא
פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, המבדיל
בין קדש לחול, בין אור לחשך, בין ישראל
לעמים, בין יום השביעי, לששת ימי המעשה,
ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לחול:

תפלת ערב ראש השנה.

מנחה מתפללין כמו בכל ערב יו"ט ואח"כ מתפללין מעריב עד הש"ע
תמצא בדף 195 והש"ע זו של ראש השנה.

תפלה לראש השנה.

לערבית, שחרית ומנחה

למנחה פי שם יי אקרא הבו גדל לאליהנו:

אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי
אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב. האל הגדול, הגבור

והנזרא, אל עליון. נזמל חסדים טובים, וקנה הכל, וזוכר
חסדי אבות, ומביא גואל. רבני בניהם למען שמו, באהבה:
זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר
החיים, למענה אלהים חיים:

מלך עוזר, ומשיע ומגן. פרוץ אתה יי, מגן אברהם:
אתה גבור לעולם | אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע:
מבכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים,
סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקיים
אמונתו, לישגי עפר. מי כמותך בעל גבורות, ומי דומה לך,
מלך נמית ומחיה, ומצמיח ישועה:

מי כמותך אב הרחמים, זוכר יצוריו לחיים ברחמים:
ונאמן אתה, להחיות מתים. פרוץ אתה יי, מחיה
במתים:

אתה קדוש, ושמוך קדוש, וקדושים בכל יום
יהללוך סלה.

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך,
ואמתך על כל מה נשכראת, ויראוך כל
המעשים, וישתחוו לפניך כל הברואים, ויעשו
כלם אנדה אחת, לעשות רצונך בלבב שלם,
כמו שידענו יי אלהינו שהשלמן לפניך עז

יִכְרְנוּ Emlékezzél meg rólunk éltetésünkre, oh királyunk, ki kedveled az életet, és írd be minket az élet könyvébe tenmagad kedvéért, élet Istene!

מֶלֶךְ Te királyunk, segédünk, megváltónk és pajzsunk vagy. Áldassál Istenem, Ábrahám oltalmazója!

אַתָּה Te mindenható vagy, örökkévaló Istenem! Te feleleveníted a holtakat, nagy hatású vagy segítségedben.

מְלַכְךָ Ő táplálja az élőket kegyességben, feleleveníti a holtakat véghetetlen irgalmában. Támogatja az elesőket, gyógyítja a betegeket, föloldja a foglyok kötelékeit és fentartja hűségét a porban alvókhoz. Ki olyan mint te, erők Űra, és ki hasonló hozzád, királyunk, a ki ölsz és elevenítesz, és üdvösséget sarjasztasz.

כִּי Ki hasonló hozzád, irgalom atyja, ki teremtményeid életéről kegyelmesen megemlékezel!

וְנִאֲמִי Te hiven teljesítéd a holtak feltámasztását. Áldassál azért Istenem, holtak feltámasztója!

אַתָּה Szent vagy te, neved is szent, és a szentek minden napon dicsőítenek, szelah!

וּבְכֵן Ezért hadd szálljon a te félelmed, Urunk Istenünk, műveidre és szent borzalmad mindenre, a mit teremtettél; hogy félve tiszteljenek összes alkotásaid, és hajoljanak meg előtted minden teremtményeid. Váljanak mind egy szövetséget, hogy egy szívvel-lélekkel teljesítsék szent akaratodat, a mint mi elismerjük Urunk Istenünk, hogy minden uralom téged illet meg, minden győzelem

בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בְּיָמֶינְךָ, וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל כָּל-מַה-
שֶׁשָּׂרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ, תְּהִלָּה לִירֵאִיֶּךָ
וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרֵשֶׁיךָ, וּפְתִיחוֹן פֶּה לַמִּיחָלִים
לָךְ, שִׁמְחָה לְאַרְצֶךָ, וְשִׁשּׁוֹן לְעִירְךָ, וְצִמְיַחַת
קֶרֶן לְדוֹר עֲבָדֶךָ, וְעֲרִיבַת גֵּר לְבֵן יִשְׂרָאֵל מִשִּׁיחָךָ,
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמְחוּ יִישָׁרִים יַעֲלוּזוּ,
וְחַסִּידִים בְּרַגְלָהּ יִגִּילוּ, וְעוֹלָתְךָ תִּקְפֹּץ-פִּיהָ, וְכָל-
הָרִשָּׁעָה בָּלָה בְּעֵשֶׁן תִּכְלָה כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁכַּלְתָּ
יְדוֹן מִן-הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ, עַל כָּל-מַעֲשֶׂיךָ,
בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ,
בְּכַתּוּב בְּדִבְרֵי קִדְשֶׁךָ, יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנִזְרָא שִׁמְךָ, וְאִין אֱלֹהִים
מִבְּלַעֲדֶיךָ בְּכַתּוּב וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט,
וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְּלֹךְ הַקְדוֹשׁ:

a te kezedben, minden erő a te jobbodban van, és a te neved félelmes mindazok előtt, a kiket teremtetél,

וַיְבָרֶךְ **És így Uram, adj tiszteletet népednek, dicséretet azoknak, a kik téged félnek, reményt tisztelőidnek és szabad szólást a benned remélőknek. Adj örömet országodnak, vígságot városodnak, hatalom növekedését Dávidnak, a te szolgádnak, fényt és világosságot fölkenteknek, Jisáj fiának, mentül hamarabb, a mi napjainkban.**

וַיִּבְרַךְ **Látván ezt az igazságosak, örülnek, az egyeneslelkűek örvendeznek és a jámborok örömdiadalt zengenek, az álnokság ellenben befogja száját, és a gazság végkép elenyészik, mint a füst, ha majd véget vetsz a gonoszság uralmának a földön.**

וַיִּמְלֹךְ **Akkor egyedül te Istenem uralkodol minden műveiden Cijón hegyén, fenséged lakóhelyén, és Jeruzsálemben, szent városodban, a mint írva van szent írásodban: Uralkodni fog az Ur mindörökké, a te Istened Cijón, nemzedékről-nemzedékre, halleluja!**

קָדוֹשׁ **Szent vagy te és Félelmes a te neved, és nincs Isten rajtad kívül, a mint írva van: A seregek Ura fenkölt az ítéletmondásban, és a szent Isten igazságban leli szent voltát. Áldassál örökkévaló szent király.**

תפלה לראש השנה

אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת אותנו
ורצית בנו, ורוממתנו מכל הלשונות, וקדשתנו
במצותיך, וקרבתנו מדבנו לעבודתך, ושמוך
הגדול והקדוש עלינו קראת: *

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום
(לשבת השבת הנה ואת יום) הזכרון הנה, יום (זכרון)
תרועה (באהבה) מקרא קדש, וזכר ליציאת מצרים;
אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע
ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו
ופקדוננו וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד
עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל

כשתל ר"ה במוצש"ק אחרים זה:

* ותודיענו יי אלהינו את מישפטי צדקה, ותלמדנו
לעשות חקי רצונך, ותתן לנו יי אלהינו משפטים ישרים
ותורות אמת, חקים ומצות טובים, ותנחילנו זמני ששון
וקוועדי קדש וחגי נדבה, ותורישנו קדשת שבת וכבוד
מועד וחגיגת הרגל, ותבדיל יי אלהינו בין קדש לחול,
בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי
לששת ימי המעשה, בין קדשת שבת לקדשת יום טוב
הבדלת, ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת,
הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך:

אתה Te kiválasztottál minket valamennyi népek közül; szerettél és kedveltél bennünket, fölmagasztaltál minket másajkuak fölött, megszenteltél parancsaid által és közeledtél hozzánk, királyunk, hogy tiszteljünk téged, és nagy, szent nevedet rólunk nevezted el.

וַתֵּן És adtad nekünk Urunk Istenünk szeretettel (*a szombat-napot és*) a megemlékezés ezen napját, mint a kürtölés (*emlékének*) napját (*szere-tettel*) szentség hirdetésére, és emlékeül Egyiptomból való kivonulásunknak.

אלהינו Istenünk és őseink Istene! Engedd, hogy felszálljon és eléd jöjjön, hogy oda érjen és megjelenjen, hogy kedvesen fogadtassék, meghallgatassék, tekintetbe vételessék és említettessék: — a mi emlékezetünk és sorsunk, és atyáink emléke és a fölkentnek, Dávid fiának, a te szolgádnak emléke, és Jeruzsálemnek szent városodnak emléke,

Szombat utó-estéjén:

וַתִּדְרֹשׁנו És megismerttetted velünk Urunk Istenünk igaz ítélteidet, és tanítottál minket, hogyan teljesítsük törvényeidet akaratom szerint, és adtál nekünk Urunk Istenünk méltányos rendeleteket és igaz tanúságot, jó törvényeket és parancsokat, és rendeltél nekünk vigalmi időket és szent ünnepeket és önkéntes ünnepiességeket; és örökbe adtad nekünk a szombat szentségét, az ünnep tisztelését és megülését. És külömbiséget tettél Urunk Istenünk szent és köznapok közt, világosság és sötétség közt, a hetedik nap és hat munkatevő nap közt. Szombat szentségét megkülömböztetted az ünnep szentségétől, és a hetedik napot megszentelted a hat dolog nap felett. Megkülömböztetted és megszentelted népedet, Izraelt szentségedben.

עמך בית ישראל לפניך לפליטה למזבה.
 לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום
 הזכרון הזה: זכרנו יי אלהינו בו למזבה. ופקדנו
 בו לברכה. והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה
 ורחמים חוס וחגג ורחם עלינו והושיענו
 כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל--
 העולם כלו בכבודך והנשא על כל--הארץ
 ביקרך והופע בחדר גאון עזך על כל--יושבי
 תבל ארצך. וידע כל-פעול כי אתה פעלתו
 ויבין כל-יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר
 נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו
 בכל משלה: לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה

במנוחתנו קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך
 שבענו מטובך ושמחנו בישועתך (לשבת והנהילנו
 יי אלהינו באהבה ובכבוד שבת קדשה וינוחו בו ושרא
 מקדשי שמך) וטהר לבנו לעבדך באמת כי
 אתה אלהים אמת ודברך אמת וקיים לעד.
 ברוך אתה יי מלך על כל-הארץ מקדש (השבת
 ו) ישראל ויום הזכרון:

és egész népednek, Izráel házának emléke — *előtted* megszabadulásunkra, javunkra, kedvezményül, kegyelmül, irgalmul életünkre és üdvünkre szolgáljon a megemlékezés e napján! — Emlékezzél meg rólunk Urunk Istenünk e napon javunkra; ugyan e napon gondolj a mi áldásunkra, és segíts bennünket boldog életre; az üdvösség és kegyelem dolgában pedig kiméletesen és kegyesen bánj velünk, és könyörülj rajtunk és segíts bennünket, mert a mi szemeink te feléd tekintenek, mivel te, mindenható királyunk, kegyes és irgalmas vagy!

אדנינו Istenünk és atyáink Istene! Uralkodjál az egész világ fölött dicsősögedben, és emelkedjél az egész föld fölé felségedben, és jelenj meg hatalmad dicső fényében a föld kereksége összes lakóinak! Hadd tudja meg minden alkotott lény, hogy te alkodtad, és értse meg minden teremtmény, hogy te teremtéd, és hirdesse minden, a miben élet lehellete van: „Az örökkévaló, Izrael Istene, a világ királya és az ő uralma minden uralom fölött való!” (*Istenünk és atyáink Istene, fogadd kedvesen a mi nyugalmunkat!*) Szentelj meg minket parancsaiddal és részeltess Thórádban! Engedj eltelnünk javaiddal és örvendeztess meg üdvösségeddel! (*És add nekünk osztályrészül, Urunk Istenünk, szeretettel és jóakarattal a te szombatodat, hogy nyugalommal üljön meg azt Izrael, a te neved megszentelője*). Tisztultasd meg szívünket, hogy igazán szolgálhassunk neked, mert te igaz és örök állandóságu vagy. Áldassál Uram az egész föld királya, a ki megszenteled (*a szombatot és*) Izraelt és a megemlékezés napját!

תפלה לראש השנה

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל פָּרצוֹן ותהי לַרצוֹן תמיד עבודת ישראל עמך ותחַוֶּנָּה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. פָּרוּךְ אַתָּה יי המַחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

סודים דרשני

מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, בְּרֻכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתֵנוּ וְקִימָתֵנוּ בֵּין תַּחֲנוּנוֹ וְתַקִּימָנוּ, וְתַאֲסֹף גְּלוּתֵנוּ דְּחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּךָ, וְקַעֲשׂוֹת רַצוֹנֶךָ, וְקַעֲבֹדְךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מִזִּידִים לָךְ. פָּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:	מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוֹר חַיִּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נִוְדָה לָךְ, וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בִּירְךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹשִׁים לָךְ, וְעַל נִסְיָךְ שֶׁבְּכָל־יּוֹם עֲמָנוּ, וְעַל נִגְלֹאוֹתֶיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל־
--	--

עַת עָרֵב וּבִקֵּר וּצְהַרִים. הַמּוֹב, כִּי לֹא־כָלוּ בַּחֲמִיָּה,
וְהַמְּרַחֵם, כִּי לֹא־תָמוּ חֲסָדֶיךָ, מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:
וְעַל־כָּל־כֶּלֶם, יִתְפַּרֵּךְ וַיִּתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלִּבְנוּ תְּמִידָה
לְעוֹלָם וָעֶד:

ובתשוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סְלָה, וַיְהִלּוּ אֶת־שִׁמְךָ בְּאַמֶּת,
הָאֵל יִשׁוּעָתֵנוּ וְעֲזָרָתֵנוּ סְלָה. פָּרוּךְ אַתָּה יי, הַמּוֹב שִׁמְךָ
וְלָךְ נִאֶה לְהוֹדוֹת: בֵּרַכְהָם כֹּהֲנִים לְשִׁי' בִּרְךָ 349

תפלה לראש השנה

לשחרית

למנחה ולמעריב

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה, חֵן
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל--כָּל--
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בָּרַכְנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ
בְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה
נִתַּת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדְקָה וּבִרְכָּה
וְרַחֲמִים, וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ,
לְבָרְךָ אֶת--עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל--עֵת--
וּבְכָל--שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ.

בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה, נִזְכֵּר
וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים
וְלְשְׁלוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, עֹשֶׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וּשְׁפָתֵי מַדְבֵּר מְרֻמָּה,
וְלִמְקַלְדֵּי נַפְשֵׁי תְדוּם, וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תַּהֲיָה, פֶּתַח לְכִי
בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשֵׁי, וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלֵי
רָעָה, מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם.

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשָׁתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, לְמַעַן יִחְלְצוּן יְדִידֶיךָ,
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְגִּי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי-פִי, וְהִגִּיוֹן לְכִי
לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל--כָּל--יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: יִהְיוּ רָצוֹן וְכוּ'.

החון אומר קדיש תחבול

סדר קידוש לליל ראש השנה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא

פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר
בחר בנו מכל עם, ורוממנו מכל לשון
וקדשנו במצותיו, ותתן לנו יי אלהינו באתהבה
את יום (לשבת השבת הזה ואת יום) הזכרון הזה
יום זכרון תרועה (באתהבה) מקרא קדש, זכר
ליציאת מצרים, כי בנו בחרת, ואותנו קדשת
מכל העמים, ודברך אמת וקיים לעד, ברוך
אתה יי מלך על כל הארץ, מקדש השבת
(ישראל ויום הזכרון):

כשחל ראש השנה במוצאי שבת אומרים כאן הבדלה בצד 352

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהחיינו

וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

עלינו, קדוש יתום, וגדל.

תפלת מוסף לראש השנה

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי

אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול, הגבור

והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים, וקנה תכל וזוכר

ברוך Áldassál örökkévaló Istenünk, világ Űra,
ki a szőlőtő gyümölcsét teremted!

ברוך Áldassál Urunk Istenünk, világ királya, ki
minket választottál minden nép előtt és felma-
gasztaltál bennünket minden nyelvű nemzetek
fölött, és megszenteltél törvényeiddel, és adtad
nekünk Urunk Istenünk szeretettel (*a szombatna-
pot és*) a megemlékezés ezen napját, a harsogás
(*cmlekének*) napját (*szeretettel*) szentség hirdetésére,
emlékeül az Egyiptomból való kivonulásnak, mert
minket választottál és szenteltél meg valamennyi
népek közül. A te szavad szent, igaz és örökké
fennálló. — Áldassál, örökkévaló, az egész föld
királya, ki megszentelted (*a szombatot és*) Izraelt
és a megemlékezés napját.

ברוך Áldassál Urunk Istenünk, a világ királya,
a ki éltet és fentart bennünket és megélnünk
engedte ezt az időt.

תפלת מוסף לראש השנה

חסדי אבות, ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר
החיים למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. פרוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים,
סומך נוֹפְלִים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקיים
אמונתו, לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות, ומי דומה לך
מלך ממית ומחיה, ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים, זוכר יצוריו לחיים ברחמים:
וגאמן אתה להחיות מתים פרוך אתה יי מחיה המתים:
אתה קדוש, ושמוך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך סלה.
ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך,
ואימתך על כל מה שבראת, ויראוך כל--
המעשים, וישתחוו לפניך כל הברואים, ויעשו
כלם אגדה אחת, לעשות רצונך בלבב שלם,
כמו שירענו יי אלהינו שהשלטן לפניך עז
בידך וגבורה בימינך, ושמוך נורא על כל מה--
שבראת:

ת: לת מוסף לראש השנה

ובכן תן כבוד יי לעמך, תהלה ליראך
ותקנה טובה לרורשך, ופתחון פה למיחלים
לך, שמחה לארצך, וששון לעירך, וצמיחת
קרן לדור עבדך, ועריכת גר לבן ישי משיחך,
במהרה בימינו:

ובכן צדיקים יראו וישמחו, וישרים יעלוזו,
וחסידים ברנה יגילו, ועולתה תקפץ-פיה, וכל-
הרשעה בלה פעשן תכלה בי תעביר ממשלת
ידון מן-הארץ:

ותמלוך אתה יי לבדך, על כל-מעשיך,
בהר ציון משכן כבודך, ובירושלים עיר קדשך,
בפתוב בדברי קדשך, ומלוך יי לעולם אלהיך
ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אתה ונורא שמך, ואין אלוה
מבלעדיך בפתוב ויגבה יי צבאות במשפט,
והאל הקדוש נקדש בצדקה: ברוך אתה יי
המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל-העמים, אהבת אותנו

וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוּמָמָתָנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְקִרְבָּתָנוּ מִדָּבָרנוּ לַעֲבוּרְתֶּךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָּ:

וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ גָּלֵינוּ מֵאֲרָצֵנוּ, וּנְתַרְחֲקֵנוּ
מֵעַל אֲדָמָתָנוּ, וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים, לַעֲשׂוֹת חֲבִיתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירְתֶּךָ, בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
שִׁמְךָ עָלָיו, מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ: יְיָ
רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאַל־יֵאָבֹז עֲבוּרֵינוּ מִלֶּדֶךָ
רַחֲמֵן, שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ, וְעַל־מִקְדָּשְׁךָ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֵּל כְּבוֹדוֹ:
אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ גִּלְיָה כְבוֹד מַלְכוּתֶךָ עָלֵינוּ
מִהֲרָה, וְהוֹפֵעַ וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל־חַיִּי,
וְקִרְבַּ פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹזִים, וּנְפֻצוֹתֵינוּ בָּנִים
מִיִּרְבֵּיתִי אֶרֶץ, וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה,
וּלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם,
וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לִפְנֶיךָ אֶת־קִרְבָּנוֹת חֲבִיתֵינוּ
תְּמִידִים בְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים בְּהִלְכָתָם: וְאֶת־
מוֹסָפֵי יוֹם (לשבת השַׁבָּת הַזֶּה וַיּוֹם) הַזֶּכֶרֶז הַזֶּה
נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לִפְנֶיךָ בְּאַהֲבָה בְּמִצּוֹת רָצוֹנָה,
כְּמוֹ שֶׁתִּבָּרַךְ עָלֵינוּ בְּתוֹרְתֶךָ, עַל־יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבָדְךָ, מִפִּי כְבוֹדְךָ בְּאַמּוֹר:

יְהוָה De vétkeink miatt kiűzettük országunkból és eltávoztunk szülőföldünkről úgy, hogy nem teljesíthetjük istentiszteleti kötelességeinket kismelt házában (ama nagy és szent házában, mely a te nevedről neveztetett el) az ellenséges kéz miatt, mely szentségedhez nyult. — Legyen a te akaratom Urunk Istenünk és atyáink Istene, irgalmas királyunk, hogy ismét könnyörülj rajtunk és szent helyeden nagy kegyességedben, és építsd fel minél hamarabb és öregbítsd dicsőségét. Atyánk, királyunk! nyilvánítsd rajtunk való uralkodásod dicsőségét. Jelenj meg teljes fényedben és emelkedjél fölénk minden élő szeme láttára. Hozd haza szétszórtainkat a népek közül és elszéledtjeinket gyűjtsd össze a föld széleiről. Hozz minket Cijón városodba énekszó mellett és Jeruzsálem szent templomába véghetetlen örömünkre. Ott majd meghozzuk neked köteles áldozatainkat, a naponta kintiakat azok rendje szerint és a pótlókat rendelet szerint és (ezen szombat és) a megemlékezés e napjának muszaf-áldozatát elkészítjük és elhozzuk színed elé szeretettel, akaratom parancsolata szerint, a mint megírtad nekünk Thórásban, Mózes a te szolgád által a te Fenséged parancsára, mondván:

תפלת מוסף לראש השנה

לשבת וביום השַׁבָּת שְׁנֵי-כָכָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם, וְשְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת כִּנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עוֹלֹת שֶׁבֶת
בְּשֶׁבֶת, עַל-עוֹלֹת הַתָּמִיד וְנִסְכָּה: (זֶה קָרָבָן שֶׁבֶת
וְקָרָבָן הַיּוֹם בְּאֵמֹר):

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא--
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, כָּל-מִלְאכַת עֲבָדָה לֹא-תַעֲשׂוּ.
יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרִיחַ נִיחַח
לִי, פֶּר בֶּן-בָּקָר אֶחָד, אֵיל אֶחָד, כִּכָּשִׁים בְּנֵי-
שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם כַּמִּדְבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לְפָר
וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל, וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶד וַיֵּין כְּנִסְכּוֹ, וְשְׁנֵי
שְׁעִירִים לְכֹפֶר, וְשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם: מִלְּבַד עוֹלֹת
הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ, וְעוֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְפֵיהֶם
כַּמִּשְׁפָּט, לְרִיחַ נִיחַח אִשָּׁה לִי:

לשבת יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שְׁמֵרֵי שֶׁבֶת וְקִרְאֵי עֲנִי. עַם
מִקְדָּשִׁי שְׁבִיעִי, כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְּעֲנֶנּוּ מִטּוֹבָה, וּבְשִׁבְעִי
רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֲמֶדֶת יָמִים אוֹתוֹ קִרְאתָ. זָכַר
לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית:

עֲלִינוּ לְשִׁבְחָ לְאֶדוֹן הַכֹּל, לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ
כַּמִּשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׁם חָלַקְנוּ כִּהֶם,
וְגִדְּלָנוּ כָּל-הַמוֹנֶם, וְאִנְחָנוּ בִּזְרָעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים

(Szombaton.)

וּבַיּוֹם És a szombat napján két egy-éves, ép bányt (áldozz) és két tized lánglisztet étékáldozatul, olajjal keverve, áldozatával. Ez a szombatról-szombatra hozandó áldozat a mindennapi égő és italáldozaton kívül. Ez a szombati áldozat; — a mai áldozat pedig a szentírás szerint:

וּבַחֲדָשׁ És a hetedik hónapban, — a hónap elsején szentség hirdetése legyen nálatok, semmiféle szolgálai munkát ne tegyetek azon; a kürtharsogás napja legyen az nektek. És készítsetek égőáldozatnak kedves illatul az Urnak: egy fiatal tulkot, egy kost és hét egyéves bányt.

וּמִנְחָתָם És a hozzávaló éték- és italáldozat rendelet szerint: három tized a tulok mellé, és két tized a kos mellé és egy tized a bány mellé és bor, mint italáldozatához kell, és két kecskebak engesztelésre és két mindennapi, rendelet szerint. Ide nem számítva a havi égő és étel-áldozatot, a mindennapi égő és étel áldozatot, italáldozatukkal rendelet szerint, kedves illatul tüzi áldozat gyanánt az Ur tiszteletére.

יִשְׂמְחוּ Hadd örüljenek a te uralmadnak a kik a szombatot megtartják és azt élvezetnek nevezik, ama népség, mely megszenteli a hetedik napot. Hadd teljenek el mindnyájan és gyönyörködjenek a te javaidban, mert a hetedik nap kedvedre van és megszenteléd azt, a napok legszebbjének nevezted azt, emlékeül a kezdetbeli teremtés művének.

עָלֵינוּ Miránk hárul a kötelesség, hogy hódoljunk te mindenség Urának, hogy magasztalással adózzunk a kezdetbeli világ alkotójának, a miért nem

תפלת מוסף לראש השנה

ומוֹדִים, לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוא, שֶׁהוא נֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָר
בְּשָׁמַיִם מְפַעֵל, וּשְׂכִינַת עֲזֹ בִגְבְּהֵי מְרוֹמִים;
הוא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אִמֶּת מַלְכֵנוּ אָפֶס זִוְלָתוֹ
בְּפָתוֹב בְּתוֹרָתוֹ וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל-לִבְכָּךְ,
כִּי יי הוא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם, מְפַעֵל וְעַל-הָאָרֶץ
מִתְחַת, אֵין עוֹד:

עַל-כֵּן נִקְוֶה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מַהֲרָה
בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ,
וְהַאֲלִילִים בָּרוֹת וּבְרִיתוֹן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַדְבּוֹת
שִׁדְי, וְכָל-בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֲלֶיךָ
כָּל-רָשָׁעֵי אָרֶץ, יִפְּרוּ וַיִּדְעוּ כָּל-יּוֹשְׁבֵי תֵבֵל,
כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל-בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל-לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ
יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְגַּו, וַיִּקְבְּלוּ
כָּל-אֶת-עוֹל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם
מַהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלָּךְ הִיא
וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד, בְּפָתוֹב בְּתוֹרָתְךָ,
יי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר, לֹא-הָיָה אֲנִי בִיעֶקֶב, וְלֹא-רָאָה
עָמַל בְּיִשְׂרָאֵל, יי אֱלֹהֵינוּ עָמּוּ, וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ:
וְנֹאמַר, וַיְהִי בְיִשְׁרוּן מֶלֶךְ, בְּהַתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם,

alkotott minket más országbeli népek hasonlatára és nem tett hasonlókká a föld egyéb törzseihez; hogy a mi osztályrészünket nem tette egyenlővé az övékkel, és sorsunkat olyanná, mint a néptömegeké. — Ezért térdet hajtunk, leborulunk és hálálkodunk a királyok királyának szent színe előtt, áldassék ő! — a ki boltozá az eget és megalapítá a földet. Az ő fensége fent az égben székel, és hatalmas szelleme a legfelsőbb magasságban trónol. Ő a mi Istenünk, senki más! Szent igazság! — ő a mi királyunk és rajta kívül senki, a mint írva vagyon az ő Thórájában: Tudd meg ma és vedd a szívedre, hogy egyedül ő az Ur Isten fenn az égben és alatt a földön, senki más!

ⲙⲁ Azért reménykedünk benned Urunk Istenünk, hogy csakhamar szemlélhetjük dicső hatalmat, a mint eltünteti a bálványsöpredéket a föld színéről és a kép-imáadásnak vége szakad; a mint megjavítod a világot mindenható uralmad által, hogy minden testi lény a te nevedet imádja, hogy te hozzád térjen meg minden istentelen a földön. Vajha elismernék és tudomásul vennék a világ összes lakói, hogy előtted meghajol minden térd, hozzád felesküdik minden nyelv. Előtted Urunk Istenünk, hajtanak térdet és leborulnak, dicső nevednek tisztelettel adóznak és szívesen viselik uralmad jármát. Így aztán uralkodol rajtunk most és örökké, mert tied az uralkodás, és a világ végeig dicsőséggel uralkodol, a mint írva van a szent írásban: „Az Ur örökké uralkodik.“

ⲛⲁⲙⲉⲣ És mondatott: — „Nem látni hiábavalót Jákóvban, sem haszontalant Izráel közt, Ura Is-

תפלת מוסף לראש השנה

יְחַד שְׂכַמֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁ פָּתוּב לֵאמֹר:
כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמִוֶּשֶׁל בְּנוֹם: וְנֹאמַר: יְיָ מֶלֶךְ
גָּאוֹת לְבֶשׁ לְבֶשׁ יְיָ עַז הַתְּאֹזֶר אֶף־תִּבְּזֹן תִּבְּל
כָּל־תְּמוּט: וְנֹאמַר שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהִנֵּשְׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי־זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד, יְיָ עֲזֹז וְגִבּוֹר, יְיָ גִבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ
שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם, וַיָּבֹא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְיָ צְבָאוֹת הוּא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֶלָה:

וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים פָּתוּב לֵאמֹר, כֹּה־
אָמַר יְיָ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וְנֹאמְרוּ יְיָ צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן
וְאֲנִי אַחֲרוֹן, וּמִבְּלָעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים: וְנֹאמַר, וְעַל־
מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן, לְשִׁפּוֹט אֶת־הַר עֶשׂוֹ, וְהִיתָה
לִי הַמְּלוּכָה: וְנֹאמַר, וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־
הָאָרֶץ, כִּי־כֵן הָיָה יְהִיָּה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:
וּבִתְוֹרֶתָהּ פָּתוּב לֵאמֹר, שִׁמְעַי יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יְיָ אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלוֹךְ עַד־כָּל־
הָעוֹלָם כָּלוּ בְּכְבוֹדָהּ, וְהִנֵּשְׂא עַל־כָּל־הָאָרֶץ
בִּיקְרָהּ, וְהוֹפֵעַ בְּהַר גִּאֲזוֹן עֲזָה עַל־כָּל־יִשְׁבֵּי
תִּבְּל אֶרֶצָה, וַיַּדַּע כָּל־פֶּעַל כִּי אַתָּה פֹּעֵל־תּוֹ:

tene vele van, és a király benne találja diadalát.“ És továbbá mondatik: És királylyá lőn Jesurunban, midőn összegyűltek a nép fejei, Izráel összes törzsei. És szent ígéidben írva van: Mert Istené az uralkodás, és ő kormányozza a népeket. Továbbá: Isten uralkodik, fenség az ő ruhája; az Ur győzelemmel övedzi magát; a földgömb is erősen áll, nem ingadoz. Továbbá: Emeljétek fel, ti kapuk, fejetekek; emelkedjétek örökkévalóság ajtai, hadd vonuljon be a dicsőség királya! És ki a dicsőség királya? Az örökkévaló, a hatalmas és erős, az örökkévaló, a harcok hőse. Emeljétek fel, kapuk, fejetekek, emeljétek ti örök ajtók, hadd vonuljon be a dicsőség királya. És ki a dicsőség királya? A seregek Ura, az a dicsőség királya szelah! — És a te szolgálid, a próféták által íratott: Így szól az Úr, Izráel királya és megváltója, a seregek Istene: Én vagyok első, én utolsó, és rajtam kívül nincs Isten. Továbbá: És felvonulnak a győztesek Cijón hegyére, hogy ítéletet tegyenek Észav hegyén éa Istené lesz az uralom. Továbbá: És Isten királylyá lesz az egész földön. Az napon az örökkévaló egyetlen. És Thórádban is meg van írva: Halljad Izráel, Urunk Istenünk egyetlen Isten.

אלהינו Istenünk és atyáink Istene! Uralkodjál az egész világ fölött dicsőségedben, és emelkedjél az egész föld felé fenségedben, és jelenj meg hatalmad dicső fényében a föld kereksege összes lakóinak! Hadd tudja meg minden alkotott lény, hogy te alkodtad, és értse meg minden terem-

תפלת מוסף לראש השנה

וַיְבִין כָּל־יָצוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתָו, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר
נִשְׁמָה בְּאָפּוֹ, יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ
בְּכָל מַשְׁלָה: (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה
בְּכִנּוּחֵתָנוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ,
שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׁמְחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ, (לשבת וְהִנְחֵלְנוּ
יִי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת קִדְּשָׁךְ, וְנִנּוּחוֹ בּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ), וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, כִּי
אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת, וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקִיָּם לָעַד.
בָּרוּךְ אַתָּה יִי מֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, מִקִּדְּשֵׁי (הַשְּׁבֶת
) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזֶּכֶּרֶן:

אַתָּה זֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם, וּפּוֹקֵד כָּל־יָצוֹרֵי
קָדָם, לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל־תַּעֲלָמוֹת, וְהַמּוֹן גִּסְתָּרוֹת
שִׁמְבְּרָאשִׁית, כִּי אֵין שִׁכְחָה לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ,
וְאֵין גִּסְתָּר מִנְּגֵד עֵינֶיךָ, אַתָּה זֹכֵר אֶת־כָּל־
הַמַּפְעֵל, וְגַם כָּל־הַיָּצוֹר לֹא נִכְחַד מִמֶּךָ, הַכֹּל
גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ, צוּפָה וּמַבִּישׁ עַד־
סוֹף כָּל־הַדּוֹרוֹת, כִּי תָבִיא חֵק וּזְכוֹן לְהַפְקֵד
כָּל־רוּחַ וְנַפֶּשׁ, לְהַזְכֵּר מַעֲשִׂים רַבִּים וְהַמּוֹן
בְּרִיּוֹת לְאֵין תַּכְלִית, מֵרָאשִׁית כִּזְאת הַיּוֹדְעָתָה,
וּמִלְּפָנִים, אוֹתָהּ גָּלִיתָ, זֶה הַיּוֹם תַּחֲלֵת מַעֲשֶׂיךָ,
זְכוֹן לַיּוֹם רֵאשׁוֹן, כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט

mény, hogy te teremted, és hirdesse minden, a miben élet lehellete van: „Az örökkévaló, Izráel Istene a világ királya és az ő uralma minden uralom fölött való!” (Istenünk és atyáink Istene, fogadd kedvesen a mi nyugalunkat!) Szentelj meg minket parancsaidal és részeltess Thórádban! Engedj eltelnünk javaiddal és örvendeztess meg üdvösségeddel! (És add nekünk osztályrészül, Urunk Istenünk, szeretettel és jóakarattal a te szombatodat, hogy nyugalommal üljön meg azt Izráel a te neved megszentelője). Tisztultasd meg szívünket, hogy igazán szolgálhassunk neked, mert te igaz Isten vagy, és szavad is igaz és örök állandóságú. Áldassál Uram az egész föld királya, a ki megszenteled (a szombatot és) Izráelt és a megemlékezés napját!

נחם Te emlékszel a rég történetekre és szemmel tartasz minden teremtménytől és idők óta. Előtted nyilvánvaló minden titok és a rejtett dolgok sokasága világ kezdet óta. Nincs feledés dicső trónod előtt, és semmi sem marad rejtve a te szemed előtt. Te **megemlékszel** minden alkotásodról és egy teremtmény sem ismeretlen előtted. Minden nyilvánvaló és ismeretes előtted, Urunk Istenünk; te szemlélődöl és végig tekintesz valamennyi nemzedéken, bekövetkeztetted a megemlékezés határidejét, hogy számadásra vonj minden élő lelket, hogy megemléltessék sok dolog és a teremtmények végtelen sokasága. Már kezdetben tudattad ezt velünk, régóta kinyilatkoztattad azt. Ez a nap az, melyen alkotásaidat megkezded, **meléke** az az első napnak. Mert törvény ez Izrá-

תפלת מוסף לראש השנה

לאלהי יַעֲקֹב: וְעַל־הַמַּדִּינֹת בּוֹ יֹאמֶר, אֵיזֶוֹ
 לַחֲרֹב, וְאֵיזֶוֹ לַשָּׁלוֹם, אֵיזֶוֹ לָרָעָב, וְאֵיזֶוֹ לַשִּׁבְעָה,
 וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפְקְדוּ, לַחֲזִפְיָם לַחַיִּים וּלְמֹת: מִי
 לֹא נִפְקֵד בַּחַיִּים הַזֶּה, כִּי זָכַר כָּל־הַיָּצוֹר לַפָּנֶיךָ
 בָּא, מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ, וְעַל־לֹלֹת מַצְעָדֵי גִבּוֹר,
 מִחֲשֻׁבוֹת אָדָם וְתַחֲבֻלוֹתָיו, וַיִּצְרֵי מַעֲלָלֵי אִישׁ:
 אֲשֶׁרֵי אִישׁ שָׁלֹא יִשְׁכַּחְךָ, וּבֶן־אָדָם יִתְאַמֵּץ־בְּךָ,
 כִּי דוֹר־שִׁיךְ לְעוֹלָם לֹא יִכְשְׁלוֹ, וְלֹא יִכְלְמוּ לַנֶּצַח
 כָּל־הַחוֹסִים בְּךָ: כִּי זָכַר כָּל־הַמַּעֲשִׂים לַפָּנֶיךָ בָּא,
 וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָלָם: וְגַם אֶת־נַח בְּאַהֲבָה
 זָכַרְתָּ, וְתִפְקֹדְהוּ בְּדַבָּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, בְּהִבֵּאתְךָ
 אֶת־מִי הַמִּבּוֹל, לְשַׁחַת כָּל־בָּשָׂר מִפְּנֵי רוּעַ
 מַעֲלָלֵיהֶם, עַל־כֵּן זָכְרוּנוּ בָּא לַפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
 לַחֲרֻבוֹת וְרָעוּ כַּעֲפֻרוֹת תִּבְלֵ, וְצֹאצְאוּ כַּחוֹל
 הַיָּם: כִּכְתוּב בְּתוֹרָתְךָ, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נַח וְאֶת
 כָּל־חַחֲיָה וְאֶת־כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבָה,
 וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם:
 וַנֹּאמֶר, וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־נַאֲקָתָם, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים
 אֶת־בְּרִיתוֹ, אֶת־אַבְרָהָם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב:
 וַנֹּאמֶר, וּזְכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב, וְאֵף אֶת־
 בְּרִיתִי יִצְחָק, וְאֵף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזָכֹר וְהָאָרֶץ

elben, rendelete Jákób Istenének. Az országokról ekkor mondatik ítélet: melyikben legyen háború, melyikben béke, melyikben éhség és melyikben bőség. A teremtményekről is ekkor határoztatik, **megemlékezvén** rólunk élet vagy halál végett. Ki ne vonatnék kérdőre ily napon, mikor minden képződmény fölemlítettik előtted, föl mindenkinek tettei és sorsa, föl az ember cselekedetei és minden lépése, föl a halandók gondolatai, tervei és tetteiknek rúgói. — Boldog az, a ki rólad meg nem feledkezik és az emberfia, a ki erősen veled tart. Mert a hozzád ragaszkodók soha meg nem botlanak és nem vallanak szégyent, a kik benned bíznak. Hisz minden teremtmény emléke eléd kerül, és te megvizsgálod mindnyájunk tetteit. — Így Nóáchról is szeretettel **emlékeztél** meg, megőrizvén őt, ígért segedelmed és irgalmad szerint, mikor az özön vizét támasztottad, kiirtandó minden előtt gonosz üzelmeik miatt. Ekkor az ő emlékezete hozzád jutott, Urunk Istenünk, hogy szaporítsd az ő magzatát, mint a föld porát, és sarjadékait mint a tenger fövenyét, a mint írva van Tórádban: És **megemlékezett** Isten Nóáchról és minden állatról és minden baromról, melyek vele voltak a bárkában, és Isten szelet menesztett a földre, és lecsendesedett a víz. Továbbá: Meghallgatta Isten az ő kiáltásukat, és **megemlékezett** Isten az ő frigyéről Ábrahámval, Jicchakkal és Jákóbbal. Továbbá: **megemlékezem** a Jákóbbal, Jicchakkal és Ábrahámval kötött szövetségemről, és az országról is **megemlékszem**. — És szent ígéidben ez van írva: Emléket szerzett csodatetteinek, kegyes és könyörületes az Ur. Továbbá:

תפלת מוסף לראש השנה

אֶזְכֹּר: וּבְדַבְרֵי קִדְשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר, זָכֹר עֲשֵׂה
לְנַפְלָאֲתֵינוּ, חַנוּן וְרַחוּם יי: וְנֹאמַר, שְׂרָף נָתַן
לִירָאֵינוּ, יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: וְנֹאמַר, וַיִּזְכֹּר לָהֶם
בְּרִיתוֹ, וַיִּנָּחֵם כְּרַב חֲסָדָיו:

וְעַל-יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר,
הַלֹּךְ וּקְרֵאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר, כֹּה אָמַר
יי, זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ, אֲהַבְתָּ כָּלִילֹתֶיךָ,
לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי בְּמִדְבָּר בְּאַרְצָן לֹא זְרוּעָה: וְנֹאמַר,
וּזְכַרְתִּי אֲנִי אֶת-בְּרִיתִי אוֹתְךָ בְּיָמֵי נְעוּרֶיךָ,
וְהַקִּימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם: וְנֹאמַר, הֵבֵן יָקִיר לִי
אֶפְרָיִם, אִם יֶלֶד שְׁעִשׂוּעִים בִּי-מִדֵּי דַבְּרֵי בּוֹ
זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד, עַל-כֵּן הָמוּ מַעֲי לֹא רַחֵם
אֶרְחָמֶנּוּ נָא-יי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרֵנוּ בְּזַכְרוֹן טוֹב
לְפָנֶיךָ, וּפְקֹדֵנוּ בְּפִקְדֹת יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים מִשְׁמֵי
שָׁמַי קָדֶם, וּזְכַר-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-הַבְּרִית וְאֶת-
הַחֶסֶד וְאֶת-הַשְּׂבוּעָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם
אֲבִינוּ בְּהַר הַמֶּרְיָה, וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה שְׁעָקָד
אַבְרָהָם אֲבִינוּ אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ עַל-גִּב הַמִּזְבֵּחַ,
וּכְבֹּשׁ רַחֲמָיו, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, בְּלִבְבִּי שָׁלֵם, כֵּן
יְכַבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת-כָּעֶסֶךָ מֵעַלֵּינוּ, וּבְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל

Élelmet ad ő tisztelőinek, örökké **emlékszik** szövetségére. Továbbá: És megemlékezett kedvükért az ő frigyéről, és könyörült rajtuk végtelen kegyelme szerint. És a te szolgálád, a próféták által ez iratott: Eredj és hirdesd Jeruzsalem füle hallátára imezt: Így szól az Ur: Visszaemlékszem fiatalkori kedves voltodra, menyasszonyi szerelmedre, mellyel utánam jártál egy pusztá, terméketlen földön. Továbbá: És én **megemlékszem** a fiatalkorodban veled kötött frigyemről, és megálapítok veled örök szövetséget. Továbbá: Vajjon kedves fiam-e Efrájim, vagy szeretkező gyermek, hogy mihelyt róla szólok, vagy mégcsak emlegetem is, azonnal megindul rajta a szívem, és könyörülve könyörülök rajta — szól az Ur.

אלהי Istenünk és atyáink Istene, tarts minket jó emlékezetben magad előtt, és rendelj számunkra üdvös sorsot és kegyelmet az ősvilági mennyekből. Jusson eszedbe, Urunk Istenünk, a frigy, a kegyesség és az eskü, melyet esküdtél Ábrahám atyánknak a Mórija hegyen. Vedd tekintetbe azt az áldozatkészséget, mellyel Ábrahám atyánk megkötözte fiát, Jicchakot az oltáron és elfojtá atyai könyörületét, hogy teljesíthesse a te akaratodat teljes szívből. Így háritsa el irgalmad a te haragodat is mi rólunk, és nagy jószágod tartsa vissza bőszerű gerjedelmet népedtől, váro-

יָשׁוּב חֲרוֹן אַפָּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמִנְּחֻלְתְּךָ. וְקִי־
 לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר שֶׁהַבְּטָחָתְנוּ בְּתוֹרַתְךָ
 עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כָּאֲמֹר: וְזָכַרְתִּי
 לָהֶם בְּרִית רְאשׁוֹנִים, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם, לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי
 יי: כִּי זָכַר כָּל־הַנְּשָׁכָחוֹת אֲתָה הוּא מַעֲוֹלָם,
 וְאִין שִׁכְחָה לִפְנֵי כֹסֶא כְבוֹדְךָ. וְעַקְדַת יִצְחָק
 לְזָרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר. בָּרוּךְ אַתָּה יי
 זֹכֵר הַבְּרִית:

אַתָּה נִגְלִית בַּעֲנֵן כְּבוֹדְךָ, עַל־עַם קִדְשְׁךָ
 לְדַבֵּר עִמָּם, מִן הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמַעְתָּם קוֹלְךָ, וְנִגְלִית
 עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי טָהָר: גַּם כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ חָל
 מִפְּנֶיךָ, וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית חָרְדוּ מִפָּנֶיךָ, בְּהַגְלוֹתְךָ
 מִלִּבָּנוּ עַל־הָר סִינִי לְלִמֹּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת.
 וּתְשַׁמְעֵם אֶת־הוֹד קוֹלְךָ, וּבְדִבְרוֹת קִדְשְׁךָ
 מְלַחֲבוֹת אֵשׁ, בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים עֲלֵיהֶם נִגְלִית,
 וּבְקוֹל שׁוֹפָר עֲלֵיהֶם הוֹפַעְתָּ: בְּכַתוּב בְּתוֹרַתְךָ,
 וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיֹת הַבָּקָר, וַיְהִי קוֹלוֹת
 וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר, וְקוֹל שׁוֹפָר חָזָק

sodtól és örökségedtől. — Tartsd meg javunkra, Urunk Istenünk, azt az ígéretedet, mellyel **biztattál** bennünket Thórásban Mózes szolgád által, felséged parancsából, mondván: És megemlékszem kedvükért az elődeikkel való szövetségről, a kiket kihoztam Micrájim földéről a népek szeme láttára, hogy Istenük legyek, én, az örökévaló. — Mert te öröktől fogva megemlékezel mindarról, a miket elfelejtenek, és nincs feledés a te fenséges trónod előtt. Izsák áldozat-készségét tudd be ma kegyesen az ő magzatának. Aldassál Uram, ki megemlékszel a szövetségről.

אשר Te fenséged felhőjében nyilatkoztál szent népednek, vele beszélendő. Az égből hallattad szavadat és megjelentél nekik fény-felhőkben. Az egész világ remegett tőled és az ősvilági teremtmények reszkeíttek tőled, midőn kinyilatkoztál, királyunk, a Szinaj hegyén, hogy népednek a Thóra parancsait tanítsd; midőn hallatjad velük fenséges hangodat és szent szavaidat tüzlángok közül. Mennydörgés és villámok közt nyilathoztál előttük, és kürtszó mellett jelentél meg nekik, a mint irva van Thórásban: És lőn harmad napon, mikor reggel lett, dörgések, villámok és nehéz felhők valának a hegyen, úgy szintén szerfölött erős kürtharogás; és megdőbbent az egész népség, mely a

תפלת מוסף לראש השנה

מֵאֵל וַיַּחֲרֹד כָּל־הָעַם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה׃ וַנֹּאמֶר
נִהְיָ קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מֵאֵל מִשֶּׁה יִדְבֹּר
וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל׃ וַנֹּאמֶר וְכָל־הָעַם רֹאִים
אֶת־הַקּוֹלוֹת וְאֶת־הַלְּפִידִים וְאֵת קוֹל הַשּׁוֹפָר
וְאֶת־הַהֶר עֹשֶׂן וַיֵּרָא הָעַם וַיִּנָּעוּ וַיַּעֲמִדּוּ מֵרַחֵק׃
וּבְדַבְּרֵי קִדְשׁ כָּתוּב לֵאמֹר עָלָה אֱלֹהִים
בְּתִרְעוּעָה יִי בְּקוֹל שׁוֹפָר׃ וַנֹּאמֶר בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל
שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יִי׃ וַנֹּאמֶר תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ
שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃ כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא
מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃

וַנֹּאמֶר הִלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הִלְלוּהוּ
בְּרִקִיעַ עֹז׃ הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הִלְלוּהוּ כְּרֹב
גְּדֻלוֹ׃ הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הִלְלוּהוּ בְּנִבְל
וּבִנְזֹר׃ הִלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֹל הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים
וּעֲנָב׃ הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַ הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תִרְעוּעָה׃ כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה יָהּ הִלְלוּיָהּ׃

וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כָּל־
יֹשְׁבֵי תֵבֶל וְשׁוֹכְנֵי אֶרֶץ בְּנִשְׁאֲנִים הָרִים תִּרְאוּ
וּבְתִקְעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמָעוּ׃ וַנֹּאמֶר וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא

táborban vala. — És tovább mondatik: És a kürt-harsogás menetelsen erősödött. Mózes szólt, Isten pedig fennhangon felelt neki. Továbbá: az egész nép látta a dörgést, a lángokat, a kürt-harsogást és a füstölgő hegyet; látván ezt a nép, ingadozni kezdett, és messzire állt. És szent igéidben meg van írva: Fölemelkedett Isten harsogás közepett, az Úr kürtszó mellett. Továbbá: Trombita- és kürtszóval ujjongjatok az isteni király előtt! Továbbá: Fújjátok meg ujholdkor a kürtöt, a hold fogytán, ünnepünk napján, mert törvény ez Izráelben, rendelete Jákób Istenének. Továbbá: Hal-leluja! Dicsérjétek Istent szentségében, dicsérjétek hatalmas égboltjában! Dicsérjétek csodatetteiben; dicsérjétek véghetetlen nagyságához képest! — Dicsérjétek kürtfúvással; dicsérjétek lant- és hárfa-szóval. Dicsérjétek dobpergés és körtáncz mellett; dicsérjétek húros és fúvó hangszereken, Dicsérjétek fennhangu cimbalmokkal; dicsérjétek harsogó cimbalmokkal! És a te szolgálid, a próféták által, ez iratott: Ti világ lakói és a földön tartózkodók, midőn felmagaslik a hegyi lobogó, majd meglátjátok, és mikor megfújják a kürtöt, meghalljátok. Továbbá: És leszen az napon: megfújják a nagy tárogatót, és eléjönnek, a kik Asur földén bolyongtak, és a kik Micrájim országába száműzettek, és leborulnak az Úr előtt a szent hegyen,

תפלת מוסף לראש השנה

יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל, וּבָאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר,
וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, וְהִשְׁתַּחֲווּ לִי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
בִּירוּשָׁלַיִם: וְנֹאמַר, וַיֵּי עֲלֵיהֶם יְרָאָה וַיֵּצֵא כִכְרֵק
חֲצוֹ, וְאֶדְנִי יִהְיֶה בְּשׁוֹפָר יִתְקַע, וְהִלֵּךְ בְּסַעֲרוֹת
תִּמְנָן: יִי צְבָאוֹת יִגַּן עֲלֵיהֶם, כֵּן תִּגַּן עַל־עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹמָךְ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל
לְחֵרוֹתֵנוּ, וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵנוּ, וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפִיּוֹצוֹתֵינוּ בְּנֶם מִירְפַּתִּי אֶרֶץ
וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָגְמָה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֶת־קִרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ, כְּמִצְוֶה עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ,
עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ, כְּאֹמֶר:

וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם, וּבְרֵאשֵׁי
חֳדָשְׁכֶם, וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצֹצְרוֹת עַל־עֲלֹתֵיכֶם וְעַל־
זִבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם, וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם,
אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר
וּמְאֹזִין תְּרוּעָה, וְאִין דּוֹמָה לָךְ, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:

Jeruzsálemben. Továbbá: És az Úr megjelen nekik, és villámként repül az ő nyila, és az Úr Isten megfújja a kürtöt és rohan a déli viharral. A seregek Ura oltalmazza őket. — Így oltalmazd népedet, Izráelt, békességeddel!

יהוה Istenünk és atyáink Istene! Harsogtasd a nagy tárogatót a mi szabadulásunkra, és emeld meg a zászlót száműzöttjeink egybegyűjtésére. Hívd össze elszórtjainkat a népek közül és az elszéledteket gyűjtsd össze föld széleiről. Vigyél be minkét Cijón városodba énekszóval és Jeruzsálembé, szent templomod városába véghetetlen örömünkre. Ott majd bemutatjuk neked köteles áldozatainkat, a mint ránk van parancsolva Thórásban szolgád Mózes által, fenséged rendeletére, imígy: És örömnapotokon és ünnepeteken és ujholdkor fujjátok meg a kürtöket égő- és béke-áldozataitok mellett, hogy legyenek nektek emlékül Istenetek előtt. Én vagyok Uratok, Istenetek. — Te vagy, a ki hallod a kürtszót és hallgatod annak harsogását; hozzád senki sem hasonló. Áldaszék az Úr, a ki kegyesen hallgatja Izráel népének harsogtatását.

תפלת מוסף לראש השנה

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל, ותפלתם באהבה תקבל ברחון, ותהי רצון תמיד, עבודת ישראל עמך.

בחזרת הש"ץ אומרים כאן "ותערב" תמצא בצד 368

ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכנינו לציון:

מודים ורחמים

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו, ואלהי אבותינו, אלהי כד פשה, יוצרנו יוצר בראשית, ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, ער שהחיותנו וקיימתנו, פן תחנינו ותקומנו, ותאסוף גריותנו לחצרות קדשך, לשמור חקיך, ולעשות רצונך, ולעבדך בלבב שרים, על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:	מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו, ואלהי אבותינו, לעולם ועד, צור חיינו, מגן ישענו, אתה הוא לדור ודור. נודה לך, ונספר תהלתך, על חיינו המסורים בידך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נפיק שפכל-יום עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך, שפכל-
--	---

עת ערב ובקר וצהרים, הטוב, כי לא כלו רחמיך, והמרחם כי לא תמו חסדיך, מעולם קנינו לך:

ועל-כדם, יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד, לעולם ועד: וכתוב לחיים טובים, פל פני בריתך:

וכל החיים יורוך סלה, ויחללו את-שמך באמת, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאטה להודות: ברכת כהנים לש"ץ ונשיאת כפים בצד 368

תפלת מוסף לראש השנה

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ, בְּרַכְּנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ בְּאֹזֶר
פָּנֶיךָ, כִּי בְּאֹזֶר פָּנֶיךָ נִתַּתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדִּיקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים, וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֶךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כָּכָל עֵת־וּבְכָל־שָׁעָה
בְּשִׁאוֹמְךָ:

בְּסֻפֵּר חַיִּים, בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם, וּפְרָגְסָה טוֹבָה,
נִזְכֹּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים
טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה הַשְׁלוֹם:

אֵלֶיךָ, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ, וְשֹׁפְטֵי מַדְבַּר מִרְמָה,
וְלִמְקַדְּדֵי נַפְשֵׁי תְדוּם, וְנַפְשֵׁי בַּעֲפָר לְכָל תַּהֲיָה, פֶּתַח לְבִי
בְּתוֹרָתְךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשִׁי, וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי
רָעָה, מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתָם וּמִלְקָד מַחֲשַׁבְתָּם.

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשֶׁתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, לְמַעַן יִחְלְצוּן יְדִידֶיךָ,
הוֹשִׁיעַה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמִרֵי־פִי, וְהִגִּיוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן חֻקֵּנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם גִּעְבֻּדְךָ בִּירְאָה, בְּיָמֵי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת: וְעֲרֵבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם, בְּיָמֵי עוֹלָם
וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנוֹת:

סדר קדוש לראש השנה ביום

בשחל ר"ה בשבת אימרים קורם זה ושמו

תקעו בחדש שופר בפסח ליום חגנו כי
חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:

סדרי מרגן ורגמן ורבבותי.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם ברא
סדרי הגגן:

תפלת מנחה לראש השנה

מתפללין אשרי ובא יציון 280 (בשחל בשבת אומרים ואני תפילתי וקורין
בתורה) ואח"כ ח"ק ומתפללין ש"ע של ראש השנה 376, ואח"כ אבינו
מלכנו, (רק בשבת א"א אבינו מלכנו) ק"ש, עלינו 144.

סדר בפרות

לוקחין הכפרה ליד ימינית ואומרים „נפש תחת נפש" ואח"כ אימרים זה
שלשה פעמים:

בני אדם יושבי השד וצלמות אסירי עני
וברזל: יוציאם מהשד וצלמות ומסרותיהם
ינתק: אוילים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו:
כל אבל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות:
ויזעקו אל יי בצר להם ממציקותיהם ושיעם:

סדר כפרות

יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאם וַיַּמְלֵט מִשְׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לִי
חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: אִם יֵשׁ עָלָיו מִלְּאֹךְ
מִלֵּיץ אֶחָד מִנִּי אֶלֶף לְחַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרוּ וַיַּחַנְנוּ
וַיֹּאמֶר פְּדֵעֵהוּ מִרְדֵּת שַׁחַת מִצְּאֵתִי כּוֹפֵר:

מיו שמוסבב לעצמו ואמר זה ג"פ

זֶה חֲלִיפָתִי. זֶה תְּמוּרָתִי. זֶה פִּפְרָתִי. זֶה חֲתֻרְנְגוֹל
יֵלֶךְ לְמִיתָה. וְאֲנִי אֶפְגֵּם וְאֵלֶךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים
וְלִשְׁלוֹם: וְתִכַּף יְנִיחַ יְדוֹ עָלָיו לְשַׁחוּט.

מיו שמוסבב לזכר אחד ואמר זה ג"פ

זֶה חֲלִיפָתְךָ. זֶה תְּמוּרָתְךָ. זֶה פִּפְרָתְךָ. זֶה חֲתֻרְנְגוֹל
יֵלֶךְ לְמִיתָה. וְאַתָּה תִּפְגֵּם וְתֵלֶךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים
וְלִשְׁלוֹם:

מיו שמוסבב לב' או ג' זכרים ואמר זה ג"פ

זֶה חֲלִיפָתְכֶם. זֶה תְּמוּרָתְכֶם. זֶה פִּפְרָתְכֶם. זֶה
חֲתֻרְנְגוֹל יֵלֶךְ לְמִיתָה וְאַתֶּם תִּפְגֵּם וְתֵלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים
אֲרוּכִים וְלִשְׁלוֹם:

מיו שמוסבב לנקבה אחת ואמר זה ג"פ

זֹאת חֲלִיפָתְךָ. זֹאת תְּמוּרָתְךָ. זֹאת פִּפְרָתְךָ. זֹאת
חֲתֻרְנְגוֹלֶת תֵּלֶךְ לְמִיתָה. וְאַתְּ תִּפְגְּסִי וְתֵלְכִי לְחַיִּים טוֹבִים
אֲרוּכִים וְלִשְׁלוֹם:

סדר כפרות

מי שמסבב לב' נקבות או יותר יאמר זה ג"פ

זאת חֲלִיפַתְכֶן. זאת תְּמוֹרַתְכֶן. זאת פְּפֹרְתְכֶן. זאת
הַתְּרַנְנוּלָת תִּלְךָ לְמִיתָה. וְאַתֶּן תִּפְגְּמֶנָה וְתִלְכְּנָה לְחַיִּים
טוֹבִים אֲרוּכִים וְלִשְׁלֹום:

מי שמסבב לאשה מעוברת יאמר זה ג"פ

אֵלֹו חֲלִיפוֹתֶיכֶם. אֵלֹו תְּמוֹרוֹתֶיכֶם. אֵלֹו פְּפֹרוֹתֶיכֶם.
אֵלֹו הַתְּרַנְנוּלִים יִלְכוּ לְמִיתָה וְאַתֶּם תִּפְגְּמוּ וְתִלְכוּ לְחַיִּים
טוֹבִים אֲרוּכִים וְלִשְׁלֹום:

מי שמסבב לעצמו ולאחר עמו יאמר זה ג"פ

זֶה חֲלִיפַתְנוּ. זֶה תְּמוֹרַתְנוּ. זֶה פְּפֹרְתְנוּ. זֶה הַתְּרַנְנוּל
יִלְךָ לְמִיתָה. וְאַנְחֵנוּ נִפְגֵּם וְנִלְךָ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים
וְלִשְׁלֹום:

נותנין את הכפרות או דמי פדיונם לעניים,

תפלת מנחה לערב יום כפור

מתפללין כמו בחול אשרי, ש"ע עד עושה השלום ואח"כ הודוי אלהינו
ואלהי אבותינו תבוא וכו' מתפלת יו"כ בצד 428 ואח"כ עלינו:

סדר תפלת יום כפור.

לערבית, שחרית ומנחה

למנחה פי שם יי אקרא הבו נדל לאלהינו :

אדני שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי
אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול, הגבור
והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים, וקנה הכל, וזוכר
חסדי אבות, ומביא גואל, לבני בנייהם למען שמו, באתהבה:
זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר
החיים, למענהך אלהים חיים :

מלך עוזר, ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברהם:
אתה גבור לעולם, אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע:
מכלל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים,
סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים
אמונתו, לישגי עפר, מי כמותך בעל גבורות, ומי דומה לך,
מלך ממית ומחיה, ומצמיח ישועה:

מי כמותך אב הרחמים, זוכר יצוריו לחיים ברחמים:
ונאמן אתה, להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה
המתים:

אתה קדוש, ושמוך קדוש, וקדושים בכל יום
יחללוך סלה.

וּבְכֵן תֵּן פָּחַדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ.
וְאִמְתָּךְ עַל כָּל־מַה־נִּשְׁכָּרְתָּתִי וַיִּירָאוּךָ כָּל־
הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַפָּנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים וַיַּעֲשׂוּ
כָל־סֵם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבִי שָׁלֵם
כְּמוֹ שִׁידְעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטָן לַפָּנֶיךָ עוֹ
בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בְּיָמֶיךָ וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל כָּל־מַה־
נִשְׁכָּרְתָּתִי :

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לַעֲמֶיךָ תִּהְיֶה לִירְאֶיךָ
וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרֶשֶׁיךָ וּפְתַחֲחוּן פֶּה לַמִּיחָלִים
לָךְ שְׂמֵחָה לְאַרְצֶךָ וְשִׁשׁוֹן לַעֲרֶךָ וְצִמְיַחַת
קָרֵן לְדוֹד עֲבָדֶךָ וְעֲרִיבַת גֵּר לִבֵּן יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֶךָ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ :

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ
וְחַסִּידִים בְּרָגָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְרָץ־פִּיהָ וְכָל־
הָרִשָּׁעָה בָּלָה כַּעֲשָׁן תִּכְלָה בִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת
זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ :

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ
כְּפָתוּב בְּדִבְרֵי קֹדֶשְׁךָ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ :

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנִזְרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהִים

יבן Ezért hadd szálljon a te félelmed, Urunk Istenünk, műveidre és szent borzalmad mindenre, a mit teremtetél; hogy félve tiszteljenek összes alkotásaid, és hajoljanak meg előtted minden teremtményeid. Váljanak mind egy szövetkezetté, hogy egy szívvel-lélekkel teljesítsék szent akaratodat, a mint mi elismerjük Urunk Istenünk, hogy minden uralom téged illet meg, minden győzelem a te kezében, minden erő a te jobboldban van, és a te neved félelmes mindazok előtt, a kiket teremtetél.

יבן És így Uram, adj tiszteletet népednek, dicséretet azoknak, a kik téged félnek, reményt tisztelőidnek és szabad szólást a benned remélőknek. Adj örömet országodnak, vígságot városodnak, hatalom növekedését Dávidnak, a te szolgádnak, fényt és világosságot fölkenteknek, Jisáj fiának, mentül hamarabb, a mi napjainkban.

יבן Látván ezt az igazságosak, örülnek, az egyeneslelkűek örvendeznek és a jámborok örömdiadalt zengenek, az álnokság ellenben befogja száját, és a gazság végkép elenyészik, mint a füst, ha majd véget vetsz a gonoszság uralmának a földön.

יבן Akkor egyedül te Istenem uralkodol minden műveiden Cijón hegyén, fenséged lakóhelyén, és Jeruzsálemben, szent városodban, a mint írva van szent írásodban: Uralkodni fog az Ur mindörökké, a te Istened Cijón, nemzedékről-nemzedékre, halleluja!

קדוש Szent vagy te és Félelmes a te neved, és

מִבְּלַעֲדֶיךָ כִּפְתּוּב וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט
וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בַּצִּדְקָה: כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ
וַרְצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשְׁתָּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִדָּבָרנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ. וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וַתִּתֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת
הַזֶּה לְקִדְשָׁהּ וּלְמִנוּחָהּ וְאֶת־יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה
לְמַחֲלָה וְלִסְלִיחָה וּלְכִפּוּרָה וּלְמַחֲלָבוֹ אֶת־כָּל־
עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לִיצִיאַת
מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיַּגִּיעַ
וַיֵּרָא וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוּרֹנָנוּ
וּפְקֻדוֹנָנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מַנְשֵׁיךָ בֶּן־דָּוִד
עַבְדְּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל־
עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְפָנֶיךָ לְפָלִיטָה לְשׁוּבָה
לְחַן וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם
הַכִּפּוּרִים הַזֶּה: זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְשׁוּבָה. וּפְקֻדָּנוּ
בּוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה
וּרְחֻמִּים. חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ

nincs Isten rajtad kívül, a mint írva van: A seregek Ura fenkölt az ítéletmondásban, és a szent Isten igazságban leli szent voltát. Áldassál örök-
kévaló szent király.

אתה Te kiválasztottál minket valamennyi népek közül; szerettél és kedveltél hennünket. fölmagasztaltál minket másajkuak fölött; megszenteltél parancsaid által és közeledtél hozzánk, királyunk, hogy tiszteljünk téged, és nagy, szent nevedet rólunk nevezted el.

ותן És adtad nekünk Urunk Istenünk szeretettel ezen (szombatot szentségül és nyugalomra, és ezen) engesztelés napot megbocsátásra, elengedésre, engesztelődéssre, és hogy megbocsásd azon minden bűneinket (szeretettel) szentség hirdetés mellett, emlékeül a Micrájimból történt kiszabadulásunknak.

אלהינו Istenünk és őseink Istene! Engedd, hogy fölszálljon és eléd jöjjön, hogy oda érjen és megjelenjen, hogy kedvesen fogadtassék, meghallgattassék, tekintetbe vétessék és említésék: — a mi emlékezetünk és sorsunk, és atyáink emléke és a fölkenntnek, Dávid fiának, a te szolgádnak emléke, és Jeruzsálemnek szent városodnak emléke, és egész népednek, Izráel házának emléke — előtted megszabadulásunkra, javunkra, kedvezményül, kegyelmül, irgalmul, életünkre és üdvünkre szolgáljon az engesztelés e napján! — Emlékezzél meg rólunk Urunk Istenünk e napon javunkra; ugyan e napon gondolj a mi áldásunkra

כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה׃
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַחֵל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
 בַּיּוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְכִיּוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה מַחֵל וְהַעֲבִיר
 פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ בְּאֵמֹר אֲנִכִּי
 אֲנִכִּי הוּא מַחֵל פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִּי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא-
 אֶזְכֹּר׃ וְנֹאמַר מַחֲתִי כָעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן
 חַטֹּאתֶיךָ שׁוֹכֵה אֵלַי כִּי גֹאֲלְתֶיךָ׃ וְנֹאמַר כִּי-
 בַיּוֹם הַזֶּה יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם לְמַחֵר אֶתְכֶם מִכָּל
 חַטֹּאתֶיכֶם לִפְנֵי יְיָ תַמְחֶרוּ׃ (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתָנוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתַן
 חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחֵנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן
 שִׁבְתְּ מִדְּשֶׁה וַיְנַוְחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שָׁמָּה וְמַחֵר
 לִבְנוֹ לַעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת כִּי אַתָּה סֹלֶחַ לְיִשְׂרָאֵל
 וּמַחֲלֵן לְשֹׁכְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל-דּוֹר וָדוֹר וּמִכָּל-עֲדֶיךָ
 אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֹא אַתָּה) בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת
 עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל-שָׁנָה
 וּשְׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל-הָאָרֶץ מִקִּדְּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ)
 יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַכִּפּוּרִים׃

és segíts bennünket boldog életre; az üdvösség és kegyelem dolgában pedig kiméletesen és kegyelen bánj velünk, és segíts bennünket, mert a mi szemeink te feléd tekintenek, mivel te, mindenható királyunk, kegyes és irgalmas vagy!

אלהינו. Istenünk és atyáink Istene, bocsásd meg a mi bűneinket ezen (szombatnapon és ezen) engesztelő napon! Töröld el és tüntesd el bűneinket és vétkeinket szemeid előtt, a mint ígérted; mondván: Ennen magam törölöm el bűneidet, még pedig a magam kedveért, és vétkeidet meg sem említem, Továbbá mondatott: Eloszlatom mint a sűrű ködöt a te bűneidet és felhőként a te vétkeidet; térj vissza hozzám, ime megváltalak. Végül mondatik: Mert e napon fog ő engesztelni ti érttetek, hogy megtisztítson benneteket! így minden bűneitektől megtisztultok az Úr előtt. (Istenünk és atyáink Istene, fogadd kedvesen nyugalumunkat!) Szentelj meg minket parancsolatid által és részeltess Thórádban; engedj eltelnünk a te javaddal és örvendless meg üdvösségeddel, (és részesíts bennünket Urunk Istenünk szeretettel és jóakarattal szent szombatodban, hogy nyugodhasék azon Izrael a te neved szentelője), és tisztítsd meg szívünket, hogy hűségesen szolgáljunk, mert te engesztelő vagy Izrael iránt és megbocsátasz Jesurun törzseinek mindenha, és rajtad kívül nincs nekünk engesztelő és megbocsátó királyunk, Áldassék Urunk királyunk, a ki megengedi és megbocsátja bűneinket és Jisrael népének bűneit, és a ki eltünteti vétségeinket minden évben, te egész föld királya, ki megszenteled (a szombatot és) Izráelt és az engesztelés napját.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את-
העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל, ותפלתם באהבה
תקבל ברכון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
ותחוננה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך
אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך, שאתה יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל בשר, יוצרנו ויצר בראשית, ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, על שהחיייתנו וקוממתנו בן תחינו ותקומנו, ותאסף גלותנו וקדושת קדשך, לשמור חקך, ובעשות רצונך, ובעבודך בלבב שלם, על שאתנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:	מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד, צור חיינו, כגון ישענו, אתה הוא לדור ודור. נודה לך, ונספר תהלתך, על חיינו המסורים בידך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נפשו שבכל-יום עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך, שבכל-
---	---

עת ערב ובקר וצהרים, הטוב, פי לא-כלו רחמיך,
והרחם, פי לא-תמו חסדיך, מעולם קוינו לך:
ועל-כלם, יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד,
לעולם ועד:

ובתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה, ויחללו את-שמך באמת,
האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי, הטוב ששך
ולך נאזה להודות: ברכת כהנים לש"ן כרך 349.

רצה Fogadd kedvesen, Urunk Istenünk, népedet, Izraelt, és könyörgéseit, és hozd be újra az istentiszteletet házad csarnokába, és Izrael tüzi áldozatait, valamint könyörgését fogadd jóakaró szeretettel, és legyen kedvedre mindenkor Izrael népednek tisztelete.

Vajha láthatnák szemeink, mikor visszatérsz Ciónba kegyességgel! Dicsőítessél Urunk, a ki visszahelyezed fenséges székhelyedet Ciónba!

מרים Hálásan elismerjük előtted hogy te vagy a mi Urunk Istenünk és atyáink Istene mindörökké, életünk fentartója, jóllétünk pajzsa; az vagy te nemzedékről nemzedékre. Hálát rebegünk neked és hirdetjük dicsőségedet életünkért, mely a te kezeden van; lelkeinkért, melyek neked ajállvák; csodáidért, melyek naponként velünk történnek; csodaszerű jótéteményeidért, melyekkel minden időben: este, reggel és délben elhalmozol, Jóságos Isten! valóban véghetetlen a te kegyességed! Irgalmas! valóban kifogyhatatlan a te szeretetted; örökké te benned reménykedünk.

ועל Mind ezekért áldassék és magasztaltassék a te neved, oh királyunk, mindörökké!

וכתוב És ird be boldog életre szöveségednek minden hű gyermekeit!

וכל Minden, a mi él, és hálát ad neked — szelah! és igazán dicsőíti nevedet. Isten! te vagy a mi boldogságunk és segedelmünk, szelah! Áldassál Urunk! „A Jóságos“ a te neved, és téged megillet a hálálkodás.

תפלת יום כפור

לשחרות ולמנוחה

למעריב

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה, חַן
וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל-כָּל--
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בָּרַכְנוּ אֲבוֹנוּ בְּלָנוּ
בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ
נִתַּת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדִּיקָה וּבִרְכָּה
וּרְחֻמִּים, וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ,
לְבָרֶךְ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת--
וּבְכָל-שָׁעָה בְּשִׁלּוֹכָךְ.
שְׁלוֹם רָב עָלֵינוּ
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, תְּשִׁים
לְעוֹלָם, כִּי אַתָּה
הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן
לְכָל הַשָּׁמַיִם, וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֶךְ
אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,
בְּכָל-עֵת וּבְכָל
שָׁעָה בְּשִׁלּוֹכָךְ.

בְּסֶפֶר חַיִּים בִּרְכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרִיָסָה טוֹבָה, נִזְכֵּר
וְנִכְתָּב, לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים
וְלְשְׁלוֹם, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, עֹשֶׂה הַשְּׁלוֹם:

יְהִיו לְרָצוֹן אֲמֵרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לִפִּי לְפָנֶיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תֵּבֵא לְפָנֶיךָ
תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִתְּהַנְּתָנוּ, שְׂאִין אָנוּ
עֲוֵי-פָנִים וְקִשֵּׁי עֲרָף, לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאִים
אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאִים:

אֲשַׁמְנוּ בְּגִדֵּנוּ, גִּזְלָנוּ, הִבְרָנוּ דְּפִי, הִעֲוִינוּ
וְהִרְשָׁעֵנוּ, וְדָנוּ, חֲמָסָנוּ, טַפְלָנוּ שְׁקָר, יַעֲצֵנוּ רָע,
בְּזָבְנוּ לְצָנוּ, מִרְדָּנוּ, נֶאֱצָנוּ, סָרְדָנוּ, עֲוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ,

שָׁלוֹם Állandó, örök békét hozzál Izrael népedre, mert te vagy ura királya minden békének. Vajha jónak látnád, hogy megáldd népedet Izraelt minden időben, minden órában üdvös békéddel.

בספר Engedd, hogy az élet, az áldás, a béke és bő táplálkozás könyvében megemlíttessünk; hogy be legyünk írva előtted mi és Jisrael házának egész népe boldog életre és békességre. Áldassál örökkévaló, a békesség szerzője!

אלהינו Istenünk és atyáink Istene, hadd jöjjön eléd a mi könyörgésünk és ne fordulj el esedezésünktől, mert nem vagyunk mi oly orozátlanok és nyakasak, hogy azt mondanók előtted Urunk Istenünk és atyáink Istene: „Igazságosak vagyunk mi és nem vétkeztünk,” — mert bizony vétkeztünk.

אשמו Vétettünk, hűtlenkedtünk, raboltunk, illetlenséget mondtunk, fondorkodtunk; gonoszkodtunk, erőszakoskodtunk, hazugságot költöttünk; rosszat tanácsoltunk, fillentettünk, gunyolódtunk, pártütők voltunk, megvetettünk, (téged,) rakonczátlanokdtunk, ármánykodtunk, elpártoltunk (tőled,) ellenségeskedtünk és makacskodtunk; — gazul cselekedtünk, elromlottunk, gyalázatra vetemedtünk, tévedtünk és tévesztettünk.

צָרָרְנָה קִשְׁיֵנוּ עֲרָף. רִשְׁעֵנוּ שְׁחָתְנוּ תַעֲבָנוּ
תַעֲיֵנוּ תַעֲתַעְנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצּוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים, וְלֹא
שׁוּבָה לָנוּ, וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ, בִּי
אֶמֶת עֲשִׂיתָ וְאֶנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמָה נִסְפָּר
לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֲלֹא כָל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת
אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי
כָל־חַי: אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל־חֲדָרֵי בָשָׂר, וּבוֹחֵן כָּלִיּוֹת
וְלֵב: אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִפָּנֶיךָ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ: וּבִכֵּן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּכַּפֵּר לָנוּ עַל כָּל־חַטָּאוֹתֵינוּ, וְתִסְלַח
לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:
עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנִים וּבְרָצוֹן:

וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:

עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דַעַת:

וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם:

עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלוּי וּבִסְתָר:

וְעַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלוּי עֲרִיּוֹת:

עַל חַטָּא שֶׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֶּה:

סרנו Eltértünk üdvös parancsaidtól es rendele-
tidtől, a miknek semmi értékük sem volt előt-
tünk.

ואתה Te ellenben igazságos vagy mindabban, a
mi bennünket ér, mert te igazság szerint cselekszel,
mi pedig gonoszkodunk.

מה Mit szóljunk előtted, magasságban székelő,
és mit hozunk elé színed előtt, felhőkben lakó!
Hiszen te minden rejtett és nyilvánvaló dolgokat
tudsz!

אתה Te tudod a világ örök titkait és minden
előnek rejtve leplezgetett gondolatait. Te átkutatod
az ember belsejének minden rejtekeit és megvizs-
gálod a veséket és a szívet. Semmi sem titkolható
előtted és semmi sem rejthető szemeid előtt.

ובכי Vajha jóakaratedben Urunk Istenünk és
atyáink Istene eltakarnád minden bűneinket és
elnéznéd minden vétkeinket és megbocsátanád
minden gonoszságainkat, nevezetesen:

על Azt a bűnt, melyet elkövettünk ellened akár
kényszerűségből, akár készakarva.

és azt a bűnt, melyet elkövettünk ellened a
sziv áttalkodottságában.

Azt a kűnt, melyet elkövettünk ellened tud-
tonkivül.

és a bűnt, m. e. e. szófia beszéddel

Azt a bűnt, m. e. e. nyilván és alattomban

és azt a bűnt, m. e. e. feslettség által.

Azt a bűnt, m. e. e. céda beszéddel

és azt a bűnt, m. e. e. tudatos hamissággal.

Azt a bűnt, m. e. e. vétkes gondolkozással

וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמַרְמָה :
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב :
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאת רֹעַ :
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַהֲוֵי פֶה :
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַעֲדַת זְנוּת :
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדּוֹן וּבְשִׁנְיָה :
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים :
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד :
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם :
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַפְשׁוֹת פֶּה :
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַמְאַת שִׁפְתַּיִם :
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֹצֵר הָרָע :
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים :
 וְעַל כָּלֶם אֵלֹהֵי סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מַחֲל־לָנוּ. כְּפַר־לָנוּ :
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֶׁחַד :
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב :
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרָע :
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִצּוֹן :
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן :
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּמֵאכֹל וּבְמִשְׁתֶּה :
 עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁךְ וּבְמַרְבִּית :

és azt a bűnt, m. e. e. felebarátunk megcsalása által.

Azt a bűnt, m. e. e. hamis bűnbánás által
és azt a bűnt, m. e. e. paráználkodásra jöve-
tellel.

Azt a bűnt, m. e. e. szántszándékkal vagy té-
vedésből

és azt a bűnt, m. e. e. szülők és tanítók
megbecstelenítése által.

Azt a bűnt, m. e. e. erőszakoskodó kéz által
és azt a bűnt, m. e. e. Isten nevének meg-
szenttelenítése által.

Azt a bűnt, m. e. e. hóbortos beszéd által
és azt a bűnt, m. e. e. ajkaink mosdatlansága
által.

Azt a bűnt, m. e. e. gonosz indulatból
és azt a bűnt, m. e. e. — tudva és tudton
kívül.

*Hy Mindezeket bocsásd meg nekünk, megbocsátó
Isten; enged el és nézd el nekünk.*

Azt a bűnt m. e. e. megvesztegető kézzel.
és azt a bűnt, m. e. e. csalárdság és csalfaság
által.

Azt a bűnt, m. e. e. gonosz nyelvűség által.
és azt a bűnt, m. e. e. gúnyolódás által.

Azt a bűnt m. e. e. adás-vevés által.
és azt a bűnt m. e. e. evés-ivás által.

Azt a bűnt, m. e. e. tiltott kamat és uzsora
által.

és azt a bűnt m. e. e. gőgös rátartiság által.

Azt a bűnt, m. e. e. kaczérkodó szembunyorí-
tással.

תפלת יום כפור

וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁתִּית נָרוֹן:
 עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁקּוֹר עֵינַי:
 וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפֹתֵינוּ:
 עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רְמוֹת:
 וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעִזּוֹת מִצַּח:
 וְעַל כָּלֶם אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מַחֲל־לָנוּ בְּפֶרֶלָנוּ:
 עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִרְיָקָת עַל:
 וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִלְיוֹת:
 עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַדִּית רַע:
 וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוֹת עֵינַי:
 עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקָלוֹת רֹאשׁ:
 וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עֶרֶךְ:
 עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהִרְעִי:
 וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַכִּילוֹת:
 עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁבּוּעַת שׁוֹא:
 וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאָת חֲנָם:
 עַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשּׁוּמַת יָד:
 וְעַל הַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב:
 וְעַל כָּלֶם אֱלוֹהֵי סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מַחֲל־לָנוּ בְּפֶרֶלָנוּ:
 וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
 וְעַל הַטָּאִים שְׁאֵנוּ חִיבִים עֲלֵיהֶם חֲטָאֵת:

és azt a bűnt, m. e. e. csacska ajkainkkal.

Azt a bűnt, m. e. e. lenéző tekintettel.

és azt a bűnt, m. e. e. orczátlan merészség által.

ויפר *Mindzeket* bocsásd meg nekünk, megbocsátó Isten; engedd el és nézd el nekünk.

Azt a bűnt, m. e. e. az Isten szolgálati iga le-
rázásával.

és azt a bűnt, m. e. e. ártatlanok elítélésével.

Azt a bűnt m. e. e. felebarátunk törbe ejtése
által

és azt a bűnt, m. e. e. irigykedő tekintettel.

Azt a bűnt, m. e. e. könnyelmű észszel.

és azt a bűnt, m. e. e. nyakasság által.

Azt a bűnt, m. e. e. a roszban való gyorslábu-
ságunk által.

és azt a bűnt, m. e. e. árulkodas által.

Azt a bűnt, m. e. e. hamis esküvéssel.

és azt a bűnt, m. e. e. alaptalan gyűlölkö-
déssel.

Azt a bűnt, m. e. e. a kezünkre bizottak elsik-
kasztásával.

és azt a bűnt, m. e. e. szívünk mámorossa-
gában.

ויפר *Mindzeket* bocsásd meg nekünk, megbocsátó Isten; engedd el és nézd el nekünk.

És ama bűnöket, melyekért égő áldozattal tar-
toznánk.

És ama bűnöket, melyekért vétékáldozattal tar-
toznánk.

תפלת יום כפור

וְעַל הַחַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם קָרָבָן עוֹלָה
וַיּוֹרֵד :

וְעַל הַחַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם אִשָּׁם וְהָאִי
וְתַלְוִי :

וְעַל הַחַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם מִבֶּת מִדְּהוֹת :
וְעַל הַחַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם מַלְקוֹת אַרְבָּעִים :
וְעַל הַחַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם :
וְעַל הַחַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם כָּרֶת וְעִרְרִי :
וְעַל הַחַטָּאִים שְׁאָנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת
בֵּית דִּין :

סְקִילָה, שׁוֹרְפָה, הָרֵג, וְחֲנָק, עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה
וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, בֵּין שֵׁש־כָּה קוּם עֲשֵׂה,
וּבֵין שְׁאִין כָּה קוּם עֲשֵׂה, אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ, וְאֶת־
שְׂאִינֵם גְּלוּיִם לָנוּ, אֶת־הַגְּלוּיִם לָנוּ, כְּכֹר אֲמִרְנוֹם
לְפָנֶיךָ, וְהוֹדִינוּ לָךְ עֲלֵיהֶם, וְאֶת־שְׂאִינֵם גְּלוּיִם
לָנוּ, לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים, כִּדְבָר שֶׁנֶּאֱמַר
הַנִּסְתָּרוֹת לִי אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד
עוֹלָם, לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת :
כִּי אַתָּה סָלַחַן לְיִשְׂרָאֵל, וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר, וּמַבְלַעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ (אֱלֹהֵי אֲתָה) :

És ama bűnöket, melyekért kisebb-nagyobb áldozattal tartoznánk.

És ama bűnöket, melyekért határozott v. függőben levő bűnáldozattal tartoznánk.

És ama bűnöket, melyekért fegyelmi büntetést érdemelnénk.

És ama bűnöket, melyekért negyven vessző-csapást érdemelnénk.

És ama bűnöket, melyekért halált érdemelnénk Isten keze által,

És ama bűnöket, melyekért irtóhalált és magtalanságot érdemelnénk.

És ama bűnöket, melyekért a törvényszék e négyféle halált szabja:

מִקְלָה Agyonkövezést, elégetést, fejvesztést és megfojtást, akár parancs, akár tilalom megszegéseért, akár tevőlegesen, akár mulasztásképen, az előttünk ismertek vagy ismertelenekért. A mikről tudomásunk van, azokat már elmondtuk és megvallottuk neked, a mikről pedig nincs tudomásunk, te előtted nyilvánvalók és ismeretesek, a mint rva van: A rejtett dolgok Urunk istenünkéi, a nyilvánvalók pedig a mieink és gyermekeinkéi örökké, hogy teljesítsük ezen Thórah minden ígét. Mert te megbocsátasz Izráelnek és elnéző vagy Jesurun törzsei iránt mindörökké, és rajtad kívül nincs nekünk megbocsátó és e'néző királyunk,

תפלת יום כפור

אֱלֹהִי, עַד שְׁלֹא נִזְעַרְתִּי אִינִי כְדָאִי, וְעַכְשָׁו
שֶׁנִּזְעַרְתִּי כְּאֵלֹו לֹא נִזְעַרְתִּי. עֲפָר אֲנִי בְּחַיִּי, קָל
וְחֶמֶר בְּמִיתָתִי, הִרִי אֲנִי לִפְנֵיךָ כְּכֹלִי מֵלֹא בּוֹשָׁה
וּבְלִמָּה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,
שְׁלֹא אֶחְטֵא עוֹד, וּמֵה־שִׁחָטָאֲתִי לִפְנֵיךָ, מֶרֶק
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אֲכַל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים וַחֲלָיִם
רָעִים:

אֱלֹהִי, נָצוּר לְשׁוֹנֵי מִרְעָ, וּשְׁפָתִי מִדְּבַר מִרְמָה
וּלְמַקְדְּלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם, וְנַפְשִׁי כְּעֶפֶר לְכָל תַּהֲוָה, פָּתַח לִבִּי
בְּתוֹרָתְךָ, וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי
רָעָה, מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם.

עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן
קִדְשָׁתְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרָתְךָ, לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ,
הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי דְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי, וְהַגִּיזוֹן לִבִּי
לִפְנֵיךָ, יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה
שְׁשׁוּם עֲרִיגוֹ, וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן וכו'.

החזן אומר קריש תתקבל

אלהי Istenem, mielőtt létesültem semmi sem voltam, és most hogy létezek, mintha nem léteznék. Por vagyok én élve is, hát még holtom után. Ime olyan vagyok én előtted, mint egy szégyennel és gyalázzattal telt edény. Legyen a te akaratod Uram Istenem és atyáink Istene, hogy ne vétkezzek többé, és amit már vétkeztem ellened, töröld el végtelen kegyelmeddel, de nem fájdalmaik vagy súlyos betegségek által.

אלהי Istenem! őrizd nyelvemet a gonosztól és ajkaimat a csalfa beszédétől, hogy ócsárlóimnak lelki nyugalommal feleljek és lelkem mintegy porig alázodjék mindenki előtt. Nyisd meg szívemet Thórádnak, hogy sietve teljesítsem parancsaidat. A kik rosszat terveznek ellenem, nyomban hiúsítsd meg szándékukat és ronds el tervüket. Tedd meg azt neved kedvéért, tedd meg Thórádért hogy felszabaduljanak kedveltjeid. Segíts meg hatalmas karoddal és halgass meg! Legyenek kedvesek előtted számnak szavai és szívem gondolatai, uram, oltalmam és megváltóm!

A kí békét szerez a mennyekben, az szerezzen békét köztünk és egész Izrael közt, amen!

תפלת מוסף ליום כפור

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא, אֵל עֶלְיוֹן. נוֹטֵל חַסְדִּים מִזִּבְחֵם, וְקֹנֶה הַכֹּל, וְזוֹכֵר
חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גוֹאֵל, לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:

זָכְרָנוּ לְחַיִּים, מְלָךְ, חַפִּץ בַּחַיִּים, וְכִתְּבָנוּ בְּסֶפֶר
הַחַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מְלָךְ עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אֲבֹרָהֶם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם | אֲדֹנָי מַחְיֶה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחְיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם
אֲמוּנָתוֹ, לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת, וּמִי יוֹדֶמָה לָּךְ
מְלָךְ מַמְיֵת וּמַחְיֶה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים. זוֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנִאֲמַן אַתָּה, לְתַחֲיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיֶה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַלֶּנּוּ סְלָה:

הפלת מוכף ליום כפור

וּבְכֵן תֵּן פְּחָדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל-מַעֲשֶׂיךָ,
וְאִמְתֵּךְ עַל כָּל--מַה--שֶׁבָּרָאתָ, וַיִּרְאוּךָ כָּל--
הַמַּעֲשִׂים, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֶיךָ כָּל-הַבְּרוּאִים, וַיַּעֲשׂוּ
כָל־סֵם אֲנִיָּה אַחַת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם,
כְּמוֹ שֶׁיִּדְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לִפְנֶיךָ עוֹ
בִּידְךָ וּגְבוּרָה בְּיָמֶיךָ, וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל כָּל-מַה-
שֶׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ, תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ
וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפְתִיחוֹן פֶּה לַמְּיַחֲלִים
לָךְ, שִׁמְחָה לְאַרְצֶךָ, וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ, וְצַמִּיחַת
קֶרֶן לְדוֹר עֲבָדֶךָ, וְעֲרִיבַת גֵּר לְבֶן יִשְׂרָאֵל מִשִּׁיחָךָ,
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ, וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ,
וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ, וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ-פִּיהָ, וְכָל-
הָרִשְׁעָה כִּלָּה בַּעֲשֵׁן תִּכְלָה, כִּי תַעֲבִיר מִמְּנוֹשְׁלֹת
זֶדוֹן מִן-הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבַדְּךָ, עַל כָּל-מַעֲשֶׂיךָ,
בְּהֵר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ, וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ,

תפלת מוסף ליום כפור

בְּכַתּוּב בְּדִבְרֵי קְדֹשָׁךְ, יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ
צִיּוֹן לְדֶרֶךְ וְדֶרֶךְ הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלֹהִים
מִבְּלַעְדֶּיךָ בְּכַתּוּב וַיִּגְבֶּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט
וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בַּצִּדְקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְלִיךְ הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחִירָתֵנוּ מִכָּל־הָעַמִּים, אֲהַבָּתָּ אוֹתָנוּ
וּרְצִיתָ בָּנוּ, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת, וְקִדְשָׁתָנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְקִרְבָּתָנוּ מִדְּבָנוּ לַעֲבוּדָתְךָ, וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וּתְתֵן־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יּוֹם (הַשַּׁבָּת
הַזֶּה לְקִדְשָׁהּ וּלְמִנוּחָהּ וְאֶת־יּוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה,
לְמַחֲלָה וְלִסְלִיחָה וּלְכִפּוּרָה וּלְמַחֲל־בּוֹ אֶת־כָּל־
עֲוֹנוֹתֵינוּ, (בְּאַהֲבָה) מִקָּרָא קְדֹשׁ זָכָר לִיצִיאַת
מִצְרַיִם:

וּמִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ, וְנִתְרַחַקְנוּ
מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ, וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים, לַעֲשׂוֹת חֲבִיתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירָתְךָ, בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא

תפלת מוסף ליום כפור

שְׁמֶךָ עָלֵינוּ, מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ : יְהִי
 רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מִלְּךָ
 רַחֲמָן, שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ, וְעַל־מִקְדָּשְׁךָ
 בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ :
 אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ, גִּלָּה כְבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ
 מְהֵרָה, וְהוֹפֵעַ וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּדֹרֵינוּ.
 וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם, וְנַפְוִצוֹתֵינוּ פִּנִּים
 מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ, וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה,
 וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם.
 וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת־קַרְבָּנוֹת חֲבִיתֵינוּ
 תְּמִידִים בְּסֹדֶרֶם וּמוֹסָפִים כְּהַלְבָּתָם, וְאֶת־מוֹסֵף
 יוֹם (לשבת וְאֶת מוֹסָפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם) הַכַּפּוּרִים
 הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ, בְּאַהֲבָה בְּמִצּוֹת
 רָצוֹנְךָ, כִּמּוֹ שֶׁכָּתוּבָה עֲדֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ, עַל־יְדֵי
 מִשְׁחַת עֲבֹדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאִמּוֹר :

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כִכָּשִׁים בְּגִי־שָׁנָה תְּמִימִם, וְשְׁנֵי
 עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מְנַחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ : עוֹלֵת שֶׁבֶת
 בְּשִׁבְתּוֹ, עַל־עוֹלֵת הַכִּזְיֹר וְנִסְכָּהּ : (זֶה קָרְבַּן שֶׁבֶת
 וְקָרְבַּן הַיּוֹם כְּאִמּוֹר) :

תפלת מוסף ליום כבוד

וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה, מִקְרָא-קָדָשׁ
יְהִיָּה לָכֶם, וְעֲנִיתֶם אֶת-נַפְשֵׁיכֶם, כָּל-מִלְאָכָה
לֹא-תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֵה לִי, רֵיחַ נִיחָח, פֶּר
בֶּן-בָּקָר אֶחָד, אֵיל אֶחָד, כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה
שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

וּמִנַּחְתָּם וְנִסְפִיָּהֶם כַּמִּדְבָּר, שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר,
וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל, וְעֶשְׂרוֹן לְכֶבֶשׂ וַיֵּין כְּנֶסֶם, וּשְׁנֵי
שְׁעִירִים לְכַפֵּר, וּשְׁנֵי תְּמִידִים כַּהֲלַכְתָּם:

לשבת ישמחו בַּמִּלְכוּתָךְ שְׁמֵרֵי שַׁבַּת וְקִרְאֵי עֲנֵג. עִם
מִקְדָּשֵׁי שְׁבִיעִי, כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ כְּמוֹבָךְ, וּבַשְּׁבִיעִי
רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ קִרְאֵתִי, וְכֹר
לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:

És a tizedikén ezen hetedik hónap szent-
ség hirdetése legyen nektek; sanyargassátok tes-
teteket, és semmiféle munkát ne végezzetek. És
áldozatok égő áldozatul az Urnak, kedves illa-
tul: Egy fiatal bikát, egy kost, egy-éves bárányo-
kat, hetet; épek legyenek nektek.

És liszt, és italáldozataikat, mint pa-
rancsolva van: „Három tizedet a koshoz, és egy
tizedet a bárányhoz, és bort italáldozatnak, és
egy kecskebakot kiengesztelésre, és két-két min-
dennapi áldozatot azoknak rendeltetése szerint,

תפלת מוסף ליום כפור

אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַחֵל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
 בַּיּוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבַיּוֹם) הַכַּפָּרִים הַזֶּה. מַחֵה וְהַעֲבֵר
 פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאֲמֹר, אֲנֹכִי
 אֲנֹכִי הוּא מַחֵה פְשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא-
 אֶזְכֹּר: וְנֹאמַר, מַחֵתִי כָעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן
 חַטָּאתֶיךָ, שׁוּבָה אֵלַי כִּי גִאלְתִּיךָ: וְנֹאמַר, כִּי-
 בַיּוֹם הַזֶּה יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם לְמַהֲרָא אֶתְכֶם, מִכָּל
 חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תַמְהָרוּ: (לשבת אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ רִצָּה בְּמִנוּחָתָנוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן
 חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךָ, וְשִׁמְחֵנוּ
 בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
 שַׁבַּת קִדְשֶׁךָ, וַיְנַוְחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֲרֵנוּ
 לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. כִּי אַתָּה סֹלֶחַ לְיִשְׂרָאֵל
 וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל-דּוֹר וָדוֹר, וּמִכָּל-עֲדֶיךָ
 אֵין לָנוּ מִלֶּדֶּ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֹא אַתָּה). בָּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ מִלֶּדֶּ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת
 עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲבִיר אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל-שָׁנָה
 וּשְׁנָה. מִלֶּדֶּ עַל כָּל-הָאָרֶץ מִקֵּדֶשׁ (הַשַּׁבָּת
 וְיִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַכַּפָּרִים:

תפלת מוסף ליום כפיר

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעֶמְקָהּ וּבְתַפְלָתָם. וְהָשִׁב אֶת־
הַעֲבוּדָה לְדָבִיר בִּיתָךְ, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל, וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

בחזרת הש"ץ אומרים כאן "ותערב" תמצא בצד 368

וּתְחַיֶּנָּה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי, הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מִוְדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׁאַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ, וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי כָּד בְּשִׁשׁ, וְיִצְרָנָה יוֹצֵר בְּרֹאשִׁית, בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, עַד שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ, כֵּן תַּחֲנוּנוּ וְתַקִּימָנוּ, וְתִאַסְפוּ גְּלוּתֵנוּ לְחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבִּב שְׂרָם, עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מִוְדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:	מִוְדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׁאַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ, וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיִּינוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. גּוֹדֵה לָךְ, וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ, עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בִּידֶךָ, וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל נִסְיָךְ שֶׁבְּכָל־יּוֹם עֲמָנוּ, וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל־
--	--

עֵת עֶרֶב וּבִקְרֹא וּצְהַרִים, הַטּוֹב, כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ, וְהַמְרַחֵם
כִּי לֹא־תִמוּ חֲסָדֶיךָ, מִעוֹלָם קוִיֵּנוּ לָךְ:

וְעַל־כָּלֶם, יִתְפַּרֵּךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד, לְעוֹלָם וָעֶד:
וּכְתוּב לְחַיִּים מוֹבִים, כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה, וַיְהִלּוּ אֶת־שִׁמְךָ בְּאַמֶּת,
הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שִׁמְךָ
וְלָךְ נִאֲמָה לְהוֹדוֹת: בְּרַכַּת כַּהֲנִים לַש"ץ וְנִשְׁאֵאת בָּפִים בְּצֵד 368

תפלת מוסף ליום כפר

שִׁים שְׁלוֹם מוֹכָה וּבִרְכָּה, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, בְּרַכְּנוּ אֲבוֹנוֹ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר
פְּנִיָּךְ, כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתַּת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדִּיקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים, וְחַיִּים וְשְׁלוֹם, וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ, לְבָרֶךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה
בְּשְׁלוֹמְךָ:

בְּסֶפֶר חַיִּים, בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם, וּפְרָגְנָסָה מוֹכָה,
נִזְכָּר וְנִפְתָּח לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים
טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

אלהינו ואלהי אבותינו תבוא וכו' בצד 428 עד סוף הש"ע.

תפלת נעילה

אומרים אשרי ובא לציון בצד 280 ח"ק ומתפללין תפלה זו.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גָדֹל לְאֱלֹהֵינוּ:

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקִנְיָה הַכֹּל, וְזוֹכֵר
חֲסֵדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל, לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ, בְּאַהֲבָה:
זְכָרְנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חַפִּץ בַּחַיִּים, וְחַתֻּמָּנוּ בְּסֶפֶר
הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר, וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן, בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְגִן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ:

תפלת נעילה

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמְקִים
אֲמוּנָתוֹ, לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמֶה לָךְ,
כְּלֹךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה, וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים, זֹכֵר יְצוּרֵיוֹ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמָן אֶתָּה, לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְחַיֶּה
הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וּקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם
יִהְיֶה לְךָ שְׂלָה.

וּבְכֵן תֵּן שְׂחָדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל-מַעֲשֶׂיךָ,
וְאִמְתֵּךְ עַל כָּל-מַה--שֶׁבָּרָאתָ, וַיִּירָאוּךָ כָּל--
הַמַּעֲשִׂים, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לַפָּנֶיךָ כָּל-הַבְּרוּאִים, וַיַּעֲשׂוּ
כָּל־שְׂאֵה אֶתָּה אֶחָת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבָּם שָׁלֵם,
כְּמוֹ שֶׁיִּדְעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לַפָּנֶיךָ עוֹ
בִּידֶךָ וּגְבוּרָה בְּיָמֶיךָ, וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל כָּל-מַה--
שֶׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ, תְּהִלָּה לִירֵאָיִךְ
וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפְתִיחוֹן פֶּה לַמְּיַחֲלִים
לָךְ, שְׂמִיחָה לְאַרְצֶךָ, וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ, וְצִמְיַחַת
קֶרֶן לְדוֹר עֲבָדֶךָ, וְעֲרִיבַת גֵּר דָּבָן יִשִּׁי מְשִׁיחֶךָ,
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

תפלת נעילה

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ. וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ.
וְחִסְדֵּיהֶם בִּרְנָה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָהּ תִּקְפֹּץ-פִּידָהּ. וְכָל-
הָרָשָׁעָה כָּלָה כְּעָשָׁן תִּכָּלֶה. כִּי תַעֲבִיר מַמְשֶׁלֶת
זְרוֹן מִן-הָאָרֶץ:

וּתְמַלֹּךְ אֹתָהּ יְיָ לְבַהֲדָהּ. עַל כָּל-מַעֲשֵׂיהָ.
בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָהּ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁהָ.
כְּפָתוּב בְּדַבְרֵי קֹדֶשְׁהָ. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ.
צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמָךְ. וְאֵין אֱלֹהִים
מִבְּלַעֲדֶיךָ כְּפָתוּב וַיִּגְבֶּה יְיָ צָבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט.
וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה: כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ.
הַמְּלֹךְ הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל-הָעַמִּים. אֶהְבֶּת אוֹתָנוּ.
וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל-הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשְׁתָּנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִדְּבָנוּ לְעִבּוֹדֶתְךָ. וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָהּ:

וּתְתֵן-לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת-יּוֹם (הַשַּׁבָּת
הַזֶּה לְקֹדֶשׁהּ וּלְמִנוּחָהּ וְאֶת-יּוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה.
לְמַחֲלָה וְלִסְלִיחָה וּלְכִפּוּרָה וּלְמַחֲלָבוֹ אֶת-כָּל-
עֲוֹנוֹתֵינוּ. (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לִיציאת
מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיַּגִּיעַ
 וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וְזָכְרוּנוּ
 וּפְקֻדּוֹנֵנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרוֹן מַנְשֵׁי בֶן־דָּוִד
 עֲבָדֶיךָ וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ וְזָכְרוֹן כָּל
 עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ לְפָלִיטָה לְמוֹצָה
 לַחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לַחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
 הַכִּפּוּרִים הַזֶּה זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹצָה וּפְקֻדָּנוּ
 בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לַחַיִּים וּבְדָבָר יִשׁוּעָה
 וּרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַחֵל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
 בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה מַחֵה וְהַעֲבֵר
 פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִפְּנֵי עֵינֶיךָ כְּאֹמֶר אֲנֹכִי
 אֲנֹכִי הוּא מַחֵה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַן וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא־
 אִזְכֹּר וְנֹאמֶר מַחֵתִי כְּעַבְדְּךָ פְּשָׁעֶיךָ וְכַעֲנֵן
 חַטֹּאתֶיךָ שׁוֹבֵה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶיךָ וְנֹאמֶר כִּי־
 בְּיוֹם הַזֶּה יִכָּפֵר עָלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל
 חַטֹּאתֶיכֶם לִפְנֵי יְיָ תַטְהָרוּ: (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתָנוּ) קֹדֶשְׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן
 חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךָ וְשִׁמְחֵנוּ
 בִּישׁוּעָתֶךָ וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן

תפלת נעילה

שֶׁבֶת קִדְשָׁךְ, וַיְנַחֵנוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךְ, וּמֵהָרָר
לִבְנוֹ לַעֲבֹדְךָ בְּאַמְתּוֹ. כִּי אַתָּה סֹלֶחַן לְיִשְׂרָאֵל
וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר, וּמַבְלֵעַדֶּיךָ
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֶּא אַתָּה). כְּרוֹךְ
אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת
עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲבִיר אֲשִׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה
וּשְׁנָה, מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקֶּדֶשׁ (הַשֶּׁבֶת
יְיָ יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַכִּפּוּרִים:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם, וְהָשִׁב אֶת־
הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל, וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה
תִּקַּבֵּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד, עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ, בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. כְּרוֹךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מִזִּידִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
כָּל בִּשְׂרָא, יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית,
בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ, עַל שֶׁהַחַיִּיתֵנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ
בֶּן תַּחֲנוּנוֹ וְתַקִּימָנוּ, וְתַאֲסֹף
גְּלוּתֵנוּ כְּחֻצּוֹת קִדְשָׁךְ, לְשִׁמּוֹר
חֻקֶּיךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְלַעֲבֹדְךָ
בְּלִבֵּב שָׁלֵם, עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מִזִּידִים
לָךְ. כְּרוֹךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

מִזִּידִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ
הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְאֵלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד, צוּר חַיֵּינוּ, מִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ, אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר.
נוֹדָה לָךְ, וְנִסְפָּר תְּהַלֵּלְךָ, עַל
חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ, וְעַל
נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ, וְעַל
נַסִּיךְ שֶׁבְּכָל־יּוֹם עִמָּנוּ, וְעַל
נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ, שֶׁבְּכָל־

תפלת נעילה

עת ערב ובקר וצהרים, השוב, כי לא-כלו רחמים,
והרחם, כי לא-תמו חסדיך, מעולם קוינו לך:
ועל-כלם, יתברך ויתרומם שמו מלפניו תמיד,
לעולם ועד:

וחתום לחיים טובים כל-פני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו את-שמו באמת,
האל ישועתנו ועזרתנו סלה, ברוך אתה יי, השוב שמו
ולך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה, חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל-ישראל עמה, ברכנו אבינו כלנו באחד באור
פניך, כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו, תורת חיים
ואהבת חסד, יצדקה וברכה ורחמים, וחיים ושלום, ושוב
בעיניך, לברך את-עמך ישראל בכל עת-ובכל-שעה
בשיומך:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה, נזכר
ונחתם לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים
ושלום, ברוך אתה יי, עשה השלום:
יהיו לרצון אמרי-פי, והגיון לבי לפניך, יי צורי וגאלי:
אלהינו ואלהי אבותינו, תבא לפניך
תפלתנו ואל תתעלם מתחנו, שאין אנו
עזי-פנים וקשי ערה, לומר לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו,
אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

ועל Mind ezekért áldassék és magasztaltassék a te neved, oh királyunk, mindörökké!

וכל Minden, a mi él, hálát ad neked — szelah! és igazán dicsőíti nevedet. Isten! te vagy a mi boldogságunk és segedelmünk, szelah! Áldassál Urunk! „A Jóságos“ a te neved, és téged megillet a hálálkodás.

שים Hozz békét, jóllétet, áldást, kegyességet, kegyelmet ránk és Izrael egész népére. Áldj meg minket, atyánk, mind ábrázatod világosságában, mert ábrázatod fényében adtad nekünk, Urunk Istenünk az éltető Tórát és a kegyesség szeretetét, igazságot, áldást, kegyelmet, életet és békeséget. Vajha jónak találnád, hogy megáldd a te népedet minden időben és minden órában békességeddel!

נספר Engedd, hogy az élet, az áldás, a béke és bő táplálkozás könyvében megemlítettessünk; hogy be legyünk írva előtted mi és Jisrael házának egész népe boldog életre és békességre. Áldassál örökkévaló, a békesség szerzője!

אלהינו Istenünk és atyáink Istene, hadd jöjjön, eléd a mi könyörgésünk és ne fordulj el esedezésünktől, mert nem vagyunk mi oly orczátlanok és nyakasak, hogy azt mondanók előtted Urunk Istenünk és atyáink Istene: „Igazságosak vagyunk mi és nem vétkeztünk“ — mert bizony vétkezünk.

אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ גִּזְלָנוּ דִּבְרָנוּ דָּפְנוּ הִעֲוִינוּ
וְהִרְשַׁעְנוּ זָדְנוּ חֲמָסְנוּ מַפְלָנוּ שָׁקַר יַעֲצֵנוּ רָע
בִּזְכָּנוּ לָצָנוּ מִרְדְּנוּ נֶאֱצָנוּ סָרְדְנוּ עֲוִינוּ פִּשְׁעֵנוּ
צָרְדְנוּ קִשְׁיֵנוּ עָרָה רָשָׁעֵנוּ שַׁחַתְנוּ תַּעֲבֵנוּ
תַּעֲיֵנוּ תַּעֲתַעְנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים, וְלֹא
נָשׂוּה לָנוּ וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי
אַמֵּת עֲשִׂיתָ וְאַנְחֵנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מָה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמָה נִסְפֵּר
לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים, הֵלֵא כָל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת
אֶתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה נֹתֵן יָד לַפּוֹשְׁעִים, וַיִּמְנָךְ פְּשׁוּטָה
לְקַבֵּל שָׁכִים, וּתְלַמְדֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּוֹדוֹת
לְפָנֶיךָ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, לְמַעַן נַחֲדֵל מֵעֲשָׂק
יָדֵינוּ, וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ כְּאֲנָשִׁים
וּבְנֵי־חַיִּים, לְמַעַן דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר אָמַרְתָּ: אֵין קֵץ
לְאִשֵּׁי חֹבוֹתֵינוּ, וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחָחֵי אֲשַׁמּוֹתֵינוּ,
וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאַחֲרִיתֵנוּ רַמָּה וְתוֹלַעָה, לְפִיכָךְ
הִרְבִּיתָ סְלִיחָתֵנוּ, מָה אֲנַחְנוּ מָה חַיֵּנוּ מָה
חֲסָדֵנוּ מַה־צְדָקוֹתֵינוּ מַה־יְשׁוּעָתֵנוּ מַה־כַּחַנוּ
מַה־גְּבוּרָתֵנוּ מַה־נֹּאמֵר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי

אשמו Vétettünk, hűtlenkedtünk, raboltunk, illetlenséget mondtunk; fondorkodtunk, gonoszkodtunk, erőszakoskodtunk, hazugságot költöttünk; — rosszat tanácsoltunk, fillentettünk, gunyolód-tunk, pártütők voltunk, megvetettünk (téged), rakoncátlankodtunk, ármánykodtunk, elpártoltunk (tőled), ellenségeskedtünk és makacskodtunk; — gazul cselekedtünk, elromlottunk, gyalázatra vete-medtünk, tévedtünk és tévesztettünk.

סרנו Eltértünk üdvös parancsaidtól és rendele-tidtól, a minek semmi értékük sem volt előttünk.

ואתה Te ellenben igazságos vagy mindabban, a mi bennünket ér, mert te igazság szerint cse-lekszel, mi pedig gonoszkodunk.

מה Mit szóljunk előtted, magasságban székelő, és mit hozzunk elé szined előtt, felhőkben lakó! Hiszen te minden rejtett és nyilvánvaló dolgokat tudsz!

אתה Te kezét nyújtasz a gonoszoknak, és job-bod kész a bűnbánók fogadására. Te tanítottál meg bennünket Urunk Istenünk, miként tegyünk vallomást előtted minden bűnünk-ről, hogy fel-hagyjunk kezeink erőszakoskodásával, és hogy teljes bűnbánásunkat úgy fogadod, mint tüzi és illatáldozatokat szent ígéreted szerint, melyet tet-tél. — Ha minden vétkeinkért áldozatot akarnánk hozni, ezeknek se végük se számuk nem lenne. De te tudod, hogy a mi végünk pondró és féreg, azért gyakran bocsátasz meg nekünk. Mik is va-gyunk mi? Mi a mi boldogságunk, a mi erőnk, a mi hatalmunk? Mit is mondhatnánk előtted Urunk Istenünk és atyáink Istene? Avagy nem

תפלת נעילה

אֲבוֹתֵינוּ הֵלֵא כָּל-הַגְּבוּרִים כְּאִין לִפְנֶיךָ, וְאֲנָשֵׁי
הַשֵּׁם כֵּלָא הָיוּ, וַחֲכָמִים כְּכֹלִי מִדָּעַ, וְנִבְוִנִים
כְּכֹלִי הַשֶּׁכֶל, כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תָּהִי, וַיְמִי חַיֵּיהֶם
הֶכֶל לִפְנֶיךָ, וּמֹתֵר הָאָדָם מִן-הַבְּהֵמָה אֵין, כִּי
הַכֹּל הֶכֶל:

אַתָּה הַבְּדִלְתָּ אָנוּשׁ מֵרֹאשׁ, וַתְּבִיַּרְהוּ לַעֲמֹד
לִפְנֶיךָ: כִּי מִי יֹאמֶר לְךָ מָה תַּפְעֵל, וְאִם-יֵצֵדֶק
מִה-יִּתֶן-לְךָ: וַתִּתֵּן-לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת-
יוֹם * (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת-יוֹם) צוּם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה,
קֶץ וּמַחִילָה וּסְלִיחָה עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, לְמַעַן
נִחַדֵּל מִעֲשָׁק יְדֵינוּ וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד
רְצוֹנְךָ בְּלִבְּךָ שָׁלֵם: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם
עָלֵינוּ, כִּי לֹא תַחֲפוּץ בְּהַשְׁחָתֵת עוֹלָם, שֶׁנֶּאֱמַר,
דִּרְשׁוּ יְיָ בְּהַמָּצְאוֹ, קִרְאוּהוּ בַּהֲיוֹתוֹ קְרוֹב: וְנֶאֱמַר,
יֵצֵב רָשָׁע דַּרְכּוֹ, וְאִישׁ אֲוֵן מִחֲשַׁבּוֹתָיו, וַיֵּשֶׁב
אֶל-יְיָ וַיִּרְחַמְהוּ, וְאֶל-אֱלֹהֵינוּ כִּי-יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ:
וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת, חַנּוּן וּרְחוּם אֶרֶךְ-אַפִּים וְרַב
חֶסֶד וּמִרְבֶּה לְהַטִּיב, וְרוֹצֵה אֶתָּה בְּתַשׁוּבַת
רָשָׁעִים, וְאֵין אֶתָּה חָפֵץ בְּמִיתָתָם, שֶׁנֶּאֱמַר, אָמַר
אֱלֹהִים חַי-אֲנִי נָא אֲדֹנֵי יְהוָה, אִם-אֶחָפֵץ בְּמוֹת
הָרָשָׁע, כִּי אִם-בְּשׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחִיָּה, שׁוּבוּ

* יתור אינו מזכיר של שבת.

annyi-e minden hatalmas te előtted, mint a semmi, és a hirneves emberek, mintha soha sem léteztek volna; és a tudósok nem olyanok-e, mint a tudatlanok, és a bölcsek mint az esztelenek? Valóban! cselekedeteik lehellet előtted, és az ember felsősége a barom felett semmis, mert minden hiábavaló.

ⲙⲁⲛⲓ Te azonban megkülömböztetted az embert kezdettől fogva és elismeréssel voltál iránta, hogy megállhasson előtted (mert ki mondhatná neked: Mit mivelsz te? és ha még oly igazságos, mit ad ő neked?). És adtad nekünk, Urunk Istenünk, szeretettel az engesztelés e napját, hogy véget vessen nekik, bocsánatot és elnézést hozzon minden bűneinkért; hogy hagyjunk fel kezeink erőszakoskodásával és térjünk meg hozzád; hogy kövessük a te törvényeidet és szent akaratodat teljes szívből. Ezért könyörülj rajtunk a te határtalan kegyelmedben! Hisz te nem kívánod a világ romlását, a mint mondatott: Keressétek az Urat, mig található; szólítsátok, mig közel van! — Továbbá: Hagyjon fel az istentelen az ő útjával és a gonoszság embere az ő gonosz szándékaival, és térjen vissza az Urhoz, hogy kegyelmezzen neki, és Istenünkhöz, a ki oly sokat megbocsát. — Igenis, te a bocsánat Istene vagy; kegyes és irgalmas; hosszútűrő, szeretettel, hűség-

שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיכֶם הָרָעִים, וּלְמָה תָּמוּתוּ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל: וְנֹאמַר הַחֲפִץ אַחֲפִץ מוֹת רָשָׁע נֶאֱמַר
 אֲדֹנִי יְיָהוָה, הֲלֹא בָּשׁוּבוּ מִדְּרָכֶיךָ וַחַיָּה: וְנֹאמַר,
 כִּי לֹא אַחֲפִץ בְּמוֹת הַמֵּת, נֶאֱמַר אֲדֹנִי יְיָהוָה, וְהַשִּׁיבוּ
 וַחַיּוּ: כִּי אַתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלָן לְשִׁבְטֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר, וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ
 מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֶּה אַתָּה):

אֱלֹהֵי, עַד שֶׁלֹּא נִוצַרְתִּי אִינִי כִדְאִי, וְעַכְשָׁו
 שֶׁנִּוצַרְתִּי כְּאֵלוֹ לֹא נִוצַרְתִּי. עָפַר אֲנִי בַּחַי, קָל
 וְחָמַר בְּמִיתָתִי, הֲרִי אֲנִי לִפְנֶיךָ כְּכֹלִי מְלֵא בּוֹשָׁה
 וּבִלְמָה. יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,
 שֶׁלֹּא אֶחְטֵא עוֹד, וּמִה־שֶׁחָטָאתִי לִפְנֶיךָ, מָרַק
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, אֲכַל לֹא עַל יְדֵי יְסוּדִים וְחֲלִים
 רָעִים:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לִשְׁוִי מִרָע, וּשְׁפָתִי מִדִּבֵּר מִרְמָה
 וּלְמַקְלֵי נַפְשִׁי תִדּוֹם, וְנַפְשִׁי כְּעָפָר לְכָל תַּהֲוָה, פָּתַח לִבִּי
 בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכָל תְּחוּשָׁבִים עָלַי
 רָעָה, מִחֲדָרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּקְלָקַל מַחֲשַׁבְתָּם.
 עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן
 קִדְשֶׁתְּךָ, עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרָתְךָ, לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ,
 הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֱמִרֶיךָ, וְהַגִּינוֹן לִבִּי
 לִפְנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה
 שְׁלוֹם עַלְיָנוּ, וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן וכו'.

gel teljes és szerfölött jóságos. Kedved telik a gonoszok megtérésében és nem kívánod halálukat, a mint irva van: Mondd meg nekik: Életemre mondom, így szól az Úr Isten, hogy nem kívánom a gonosz halálát, hanem hogy megtérjen gonosz útjáról és éljen. — Oh térjete meg, térjete meg, rossz útjaitokról! Minek hálnátok meg, Izráel ivadékai! Továbbá: Vajjon kívánom én a gonosznak halálát és nem inkább hogy megtérjen utjáról és éljen? — Továbbá: Hisz nem kívánom én a halandó halát, így szól az Úr Isten, hanem hogy megtérjete és éljete. — Mert te megbocsátója vagy Izráelnek és engesztelődő Jesurun törzsei iránt nemzedékről nemzedékre., és rajtad kívül nincs nekünk megbocsátó és engesztelődő királyunk.

סדר הדלקת נר חנוכה.

בח' ימי חנוכה בערב מדלקין נרות: ביום א' אחר ביום ב' שנים וכו'
עד שמונה וקודם הדלקת הנרות אומרים זה:

פָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קָדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו, וְצִוֵּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שְׁלַחֲנִיָּה:
פָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה
נִסִּים לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה:

ביום א' של חנוכה מברכים שהחיינו

פָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיֵּינוּ
וְקִיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

בשעת הדלקת הנרות אומרים זה

הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ אֲנַחְנוּ מְדַלִּיקִים, עַל הַנְּסִים וְעַל
הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמַּלְחָמוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ
בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה, עַל יְדֵי פִתְחֵיךָ הַקְּדוּשִׁים, וְכָל
שְׂמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה, הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ קֹדֶשׁ הֵם, וְאִין לָנוּ רִשּׁוֹת
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם, אֲלֵא לִרְאוֹתָם בְּכָבֶד, בְּיַד לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל, עַל נִסִּיךָ וְעַל יְשׁוּעָתְךָ וְעַל גִּפְּלֹאוֹתֶיךָ:

מִעוֹז צוּר יְשׁוּעָתִי, לֵךְ נָא לְשִׁבְתְּךָ, תַּפּוֹן בֵּית
תַּפְּלָתִי, וְשֵׁם תּוֹדָה נִזְבַּח, לְעֵת תַּכִּין מִטְבַּח, מִצֵּר הַמְּנַבֵּחַ,
אֲזִי אֶגְמֹר, בְּשִׁיר מְזֹמָר, חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ:

רַעוֹת שְׂבָעָה גִּפְשִׁי, בְּיָגוֹן פָּחִי פָלָה, חַיִּי מָרְרוּ
בְּקוֹשִׁי, בְּשַׁעְבּוֹד מַלְכוּת עֲגָלָה, וּבִידּוֹ הַגְּדוּלָּה, הוֹצֵא
אֶת הַסְּגוּלָּה, חֵיל פָּרְעָה וְכָל זָרְעוֹ, יָרְדוּ בְּאֶבֶן בְּמִצּוּלָה:
דְּבִיר קָדְשׁוֹ הִבִּיאֲנִי, וְגַם שֵׁם לֹא שָׁקַמְתִּי, וּבֹא
נוֹגֵשׁ וְהַחֲלִנִי, כִּי זָרִים עָבַדְתִּי, וַיִּין רַעַל מַסְכֵּתִי, בְּמַעַט

וסדר הדלקת נר חנוכה

שְׁעַבְרָתִי. קִץ בָּבֶל. וְרַבְּבֶל. לְקִץ שְׁבָעִים נוֹשְׁעָתִי :
פְּרוֹת קוֹמַת פְּרוֹשׁ. בְּקֶשׁ אֲנֹכִי בֶן הַמִּדְתָּא. וְנִהְיִתָּה
לֹא לִפְח וּלְמוֹקֵשׁ. וְנִאֲוָתוֹ נִשְׁבַּתָּה. רֹאשׁ יְמֵינִי נִשְׁאָתָה.
וְאוֹיֵב שְׂמוֹ מַחִיתָ. רֹב בָּנָיו וְקִנְיָנָיו. עַל הָעֵץ תִּלְדִּיתָ :
יָוָנִים נִקְבְּצוּ עָלַי. אֲנִי בִימֵי חֲשֹמְנִים. וּפְרָצוּ חוֹמוֹת
מִגְדָּלִי. וְטִמְאוּ כָל הַשְּׂמָנִים. וּמִנּוֹתַר קִנְיָנִים. נַעֲשֶׂה גַם
לְשׁוֹשְׁנִים. בְּנֵי בִינָה. יָמֵי שְׂמוֹנָה. קָבְעוּ שִׁיר וְרִנָּגִים :
'חֲשׂוּף' וְרוֹעַ 'קֹדֶשׁ'. וְקָרַב קִץ הִישׁוּעָה. נִקּוּם נִקְמַת
דָּם עֲבָדֶיךָ. מֵאֲמָה הִרְשָׁעָה. כִּי אֲרָכָה לָנוּ הִישׁוּעָה. וְאִין
קִץ לְיָמֵי הָרָעָה. דִּחָה אֲדָמוֹן. בְּצֵל צִלְמוֹן. הֵקֵם לָנוּ
רוּעָה שְׁבָעָה :

סדר ברכת המזון.

הַמְבָרֵךְ הֵב לָנוּ וְנִבְרַךְ. אִי רַבּוּתִי מִיר וְעוֹלָיו בְּעִנְיָשֵׁינוּ :
הַמְסוּבִין יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם :
הַמְבָרֵךְ בְּרִשְׁתּוֹ — נִבְרַךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֵבֵלְנוּ מִשְׁדּוֹ :
הַמְסוּבִין בְּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֵבֵלְנוּ מִשְׁלֹ וּבִטּוּבוֹ חֲיִינוּ :
יחיד א"א בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַיּוֹן
אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, בְּטוּבוֹ בָּחַן בְּחָסֶד וּבְרַחֲמִים.
הוּא נוֹתֵן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ.
וּבְטוּבוֹ הַגָּדוֹל, תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחֲסֹר לָנוּ
מִזֶּן לְעוֹלָם וָעֶד. בְּעֶכּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוּא

Evés utáni áldás. ברכת המזון

ברוך Áldva légy Urunk Istenünk, világ királya, ki az egész világot táplálja jóságában, kegygyel, kegyességgel és irgalommal. Ő ad táplálékot minden testnek, mert örökké tart az ő kegyessége. Az ő nagy jóságánál fogva soha nem hiányzott nekünk és nem is fog nekünk hiányozni táplálék soha, az ő nagy nevéért! Mert ő táplál és tart el mindent, tesz jót mindennel és készít táplálékot minden teremtményének, a melyet alkotott. Áldva légy Uram, ki mindenkit táplálsz!

נודה Hálát adunk neked Urunk Istenünk azért, hogy örököltél atyáinknak egy kies, szép és terjedelmes országot és azért, hogy kihoztál minket Urunk Istenünk Egyiptom országából és megváltottál bennünket a szolgák házából és frigyedért, melyet testünkön megpecsértél és Tórádért, melyre tanítottál és törvényeidért, melyeket tudnunk engedté, az életért, a kegyesség- és kegyelemért, a melyekkel nekünk kedveskedté, a táplálék élvezéseért, a melylyel minket táplálsz és eltartasz

אֵל זֶן וּמִפְּרִנָּם לֶפֶּי וּמִטִּיב לְכָל וּמִכִּין מְזֹז לְכָל
 בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בָּרוּךְ אַתָּה יי, הֵזֵן אֶת־הַכֹּל:
 נֹדֶה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבֹתֵינוּ
 אֶרֶץ חֲמִידָה טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים, וְעַל
 בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ
 וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁנִּדְעָתָנוּ, וְעַל חַיִּים חֵן וְחֶסֶד
 שֶׁהוֹנֵנֵתָנוּ, וְעַל אֲכִילַת מְזֹז שֶׁאַתָּה זֶן, וּמִפְּרִנָּם
 אֲתָנוּ תָּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה:

בחנוכה ופורים אומרים כאן על הנסים תמצא בצד 179

וְעַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ,
 וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ, יִתְבָּרֶךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי תָּמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד. בְּפִתּוֹב, וְאֲכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכַּתְךָ
 אֶת יי אֱלֹהֶיךָ, עַל הָאֶרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ.
 בָּרוּךְ אַתָּה יי עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמְּזֹז:
 רַחֵם (נָא) יי אֱלֹהֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל
 יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל
 מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל
 וְהַקָּדוֹשׁ, שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ רַעֲנוּ
 וּנְגֵנוּ פְּרִנָּסָנוּ וּבְלַפְלָנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ, וְהַרְנוּחַ לָנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ, וְנָא, אֵל תַּצְרִיכֵנוּ יי

folyvást, minden nap, minden időn és minden órában.

יְיָ Mindezekért Urunk Istenünk mi hálát adunk neked és áldunk téged, dicsértessék a neved minden élő szájától mindörökké, a mint írva van : És ha ettél és jóllaktál, áldjad Uradat Istenedet a szép országért, a melyet neked adott. Áldva légy Uram az országért és a táplálékért!

יְיָ Könyörülj Urunk Istenünk Izráel népeden és Jeruzsálem városán és Cijónon, dicsőséged székhelyén és fölketed, Dávid házának birodalmán és azon a nagy és szent házon, a mely a te nevedről neveződik. Istenünk, atyánk, vezérelj, táplálj, gondozzál s tarts meg minket. Tágíts rajtunk és tágítsanak rajtunk Urunk Istenünk minél hamarabb minden bajaink. Oh ne hagyj rászorulnunk Urunk Istenünk sem az emberek adományaira, sem az ő kölcsönadásukra, hanem csupán a te szent kezedre, a mely telve, nyitva és tárva van, hogy ne szégyeljünk és ne piruljunk soha sem!

אֱלֹהֵינוּ לֹא לִידֵי מִתְנַת בָּשָׂר וָדָם, וְלֹא לִידֵי
הַלְוָאתָם, כִּי אִם לִידֵךְ הַמְּלָאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה
וְהַרְחֵבָה, שְׁלֹא נִבּוֹשׁ, וְלֹא נִכָּלָם לְעוֹלָם וָעֶד:

לשבת רצוה וְהַחֲלִיצָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי הַשֶּׁבֶת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל
וְקְדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ, לְשֶׁבֶת בּוֹ, וְלַגִּיט בּוֹ בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹת
רְצוֹנָךְ, וּבְרְצוֹנָךְ הִנִּיחַ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שְׁלֹא תִהְיֶה צָרָה
וְיָגוֹן וְאַנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתָנוּ, וְהִרְאָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּנִחְמַת
צִיּוֹן עִירָךְ, וּבִכְנֵן יְרוּשָׁלַם עִיר קְדְשְׁךָ, כִּי אַתָּה הוּא
בַּעַל הַיְּשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנְּחֻמוֹת:

בר"ה, בר"ה ובשלש רגלים וחוה"מ אומרים זה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיְגִיעַ וַיִּרְאֶה
וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיַּזְכֵּר וַיִּזְכְּרֵנוּ וַיִּפְקְדֵנוּ וַיִּזְכְּרוּ
אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּזְכְּרוּ מַשִּׁים בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ, וַיִּזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַם
עִיר קְדְשְׁךָ, וַיִּזְכְּרוּ כָּל־עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ לְפִלִּיטָה
לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, בְּיוֹם
(לראש חדש ראש החודש הַזֶּה), (לפסח חג הַמִּצּוֹת הַזֶּה),
(לשבועות חג הַשִּׁבְעוֹת הַזֶּה), (לסוכות חג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה),
(לשמ"עולש"ת הַשְּׁמִינִי חַג הַעֲצֵרֶת הַזֶּה), (לר"ה הַזְּכוֹרֹן הַזֶּה),
זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים, וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וּרַחֲמִים חוּם
וְחֶנֶן וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מְלֶכֶךְ,
חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

רצה Engedd, hogy erősödjünk Urunk elstenünk parancsai-
 dában és a hetedik napnak, a nagy és szent
 szombatnak parancsán, mert ez nap nagy és-
 szent előtted, hogy azon szüneteljünk és pihen-
 jünk irántad való szeretetből, jóakaró parancsod
 szerint. És jóakaratedben adj nekünk nyugalmat
 Urunk Istenünk, hogy ne legyen baj, bánat és si-
 ralom a nyugalmonk napján. Engedd megérnünk
 Urunk Istenünk Cijonnak, a te városodnak vigasz-
 talódását és Jeruzsalem szent városának épülését,
 mert te vagy az üdvösség és a vigasztalás Ura.

אלהינו Istenünk és őseink Istene! Engedd, hogy
 felszálljon és eléd jöjjön, hogy oda érjen és meg-
 jelenjen, hogy kedvesen fodadtassék, meghallgat-
 tassék, tekintetbe vétessék és említettessék: — a
 mi emlékezetünk és sorsunk, és atyáink emléke
 és a fölkenntnek, Dávid fiának, a te szolgádnak
 emléke, és Jeruzsálemnek szent városodnak em-
 léke, és egész népednek, Izrael házának emléke
 — előtted megszabadulásunkra, javunkra, ked-
 vezményül, kegyeimkl, irgalmul életünkre és üd-
 vünkre szolgáljon a megemlékezés e napján! —
 Emlékezzél meg rólunk Urunk Istenünk e napon
 javunkra; ugyan e napon gondolj a mi áldásunkra
 és segíts bennünket boldog életre; az üdvösség
 és kegyelem doigában pedig kiméletesen és ke-
 gyesen bánj velünk, és könyörülj rajtunk és se-
 gíts bennünket, mert a mi szemeink te feléd te-
 kintenek, mivel te, mindenható királyunk, kegyes
 és irgalmas vagy!

וּבִנְיָה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְיָמֵינוּ
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה בְרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם, אָמֵן:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל
 אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ יוֹצֵרֵנוּ
 קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמֶּלֶךְ
 הַטוֹב, וְהַמְּטִיב לְכָל, שֶׁבְכָל יוֹם וַיּוֹם, הוּא הַטֵּיב,
 הוּא מְטִיב, הוּא יֵטִיב לָנוּ, הוּא גִמְלָנוּ, הוּא
 גּוֹמְלָנוּ, הוּא יְגַמְלָנוּ לָעֵד, לַחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים,
 וּלְרוּחַ הַצֵּלָה וְהַצִּלָּה, בְּרָכָה וַיְשׁוּעָה נַחֲמָה,
 פְּרִנְסָה וְכִלְכִּלָּה, וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב,
 וּמִכָּל טוֹב, לְעוֹלָם אֵל יַחֲסֵרְנוּ. (* הֲרַחֲמֵן, הוּא
 יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֵד. הֲרַחֲמֵן, הוּא יִתְבָּרֵךְ
 בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. הֲרַחֲמֵן, הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר הַדּוֹרִים,
 וַיִּתְפָּאֵר בָּנוּ לָעֵד, וּלְנֶצַח נֶצָחִים, וַיִּתְהַדָּר בָּנוּ
 לָעֵד, וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, הֲרַחֲמֵן, הוּא יִפְרֶנְסֵנוּ
 בְּכָבוֹד, הֲרַחֲמֵן, הוּא יִשְׁבּוֹר עָלֵנוּ מֵעַל צוֹאֲרָנוּ,
 וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ, הֲרַחֲמֵן, הוּא
 יִשְׁלַח לָנוּ, בְּרָכָה מְרֻבָּה, בְּבֵית הָזֶה, וְעַל שְׁלַחַן
 זֶה, שֶׁאֲבָלְנוּ עָלָיו, הֲרַחֲמֵן, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ, אֶת
 אֱלֹהֵינוּ הַנָּבִיא זְכוֹר לְטוֹב, וַיְבַשֵּׁר לָנוּ, בְּשׂוֹרוֹת
 טוֹבוֹת, וַיְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת, הֲרַחֲמֵן, הוּא יְבָרֵךְ,

יבנה Építsd fel hát Jerázsalem szent városát hamarosan, a mi napjainkban. Áldva légy Uram, a ki fölépited irgalmadban Jeruzsálemet, ámen!

ברוך Áldva légy Urunk Istenünk, világ királya, isteni atyánk, királyunk, mindenhatónk, teremtőnk, megváltónk, alkotónk, szentünk, Jákob szentje, pásztorunk, Izrael pásztor, jóságos király, ki mindenkivel jót teszel; ki napról napra jót tettél, jót teszel és jót fogsz tenni velünk. Ő kedvezett, ő kedvez és mindig fog nekünk kedvezni kegyességgel, szeretettel, irgalommal és szabadsággal, mentéssel és boldogsággal; áldással és üdvösséggel, vigasztalás-, ellátás-, eltartással, irgalommal, élettel, békességgel és minden jóval. Semmi jóban hiányt nem hagy szenvednünk.

הרומן A Legirgalmasabb uralkodjék rajtunk örökké. A Legirgalmasabb áldassék az égben és földön! A Legirgalmasabb dicsértessék nemzedékről nemzedékre és dicsőíttessék általunk örökön örökké és magasztaltassék általunk örök időkre.

A Legirgalmasabb tápláljon minket tisztességgel. A Legirgalmasabb törje le az igát nyakunkról és ugyan ő vigyen minket fölegyenésedve a mi honunkba. A Legirgalmasabb küldjön bőséges áldást ebbe a házba és erre az asztalra, a melyen étkeztünk. A Legirgalmasabb küldje el nekünk a boldog emlékü Éliás prófétát, hogy hozzon nekünk jó, üdvös és vigasztaló híreket. A Legirgalmasabb áldja meg (atyám uramat) ennek a háznak gazd'urát és (anyámasszonyt) e ház gazd'asszonyát, őket és házukat és magzataikat és mindent a mi-

הבן על שלחן את (אבי מזרי) בעל הבית הזה, ואת
 אביו אוכר (אמי מזרתי) בעלת הבית הזה, אותם ואת ביתם
 ואת זרעם ואת כל אשר להם, בעל הבית אוכר (אותי
 ואת אשתי ואת זרעי ואת כל אשר לי), אותנו
 ואת כל אשר לנו, כמו שנתברכו אבותינו
 אברהם יצחק ויעקב, בכל מכל כל, בן יברך
 אותנו כלנו יחד, בברכה שלמה, ונאמר אמן:
 בפרום ילמדו עליהם ועלינו זכות, שתהא
 למשמרת שלום, ונשא ברכה מאת יי, וצדקה
 מאלהי ישענו, ונמצא חן ושכל טוב, בעיני
 אלהים ואדם:

לשבת הרחמן, הוא יגחילנו, ליום שפלו שבת
 ומנוחה, לחיי העולמים:

לר"ח הרחמן, הוא יחדש עלינו, את החדש הזה,
 למזכה ולברכה:

לר"ה הרחמן, הוא יחדש עלינו, את השנה הזאת,
 למזכה ולברכה:

ליו"ט הרחמן, הוא יגחילנו, ליום שפלו טוב:
 לסוכות הרחמן, הוא יקים לנו, את סבת דוד הנזפלת:

הרחמן, הוא יזכנו לימות המשיח, ולחיי העולם
 הבא. בחול אוכר מגדיל בשבת, בר"ח, ויום טוב מגדיל
 וחול המועד אוכר ישועות מלכו, ועשה חסד למשיחו, לדוד ולזרעו.

jük van, minket és mindenünket, és a hogy megáldotta atyáinkat: Ábrahámot, Izsákot és Jákobot mindennel mindenféleképen, úgy áldjon meg bennünket mindnyájunkat egyetemben teljes áldással és mondjuk Amen!

במרום A mennyben tolmácsolják az ők és a mi érdemünket, hogy legyen az üdvösség megőrzésére és áldást vegyünk az Urtól és igaz jutalmat üdvösségünk Istenétől, és kegyességet és jóakaratot találjunk Isten és emberek szemeiben.

A Legirgalmasabb részeltessen minket abban a napban, a mely teljes szombati nyugalom, az örök életre.

A Legirgalmasabb nyissa meg nekünk ezt a hónapot javunkra és áldásunkra!

A Legirgalmasabb nyissa meg nekünk ezt az esztendőöt javunkra és áldásunkra!

A Legirgalmasabb részesítsen minket abban a napban, a mely csupa jóllét!

A Legirgalmasabb állítsa fel nekünk újra Dávid roskadozó sátrát!

A Legirgalmasapb tegyen bennünket méltókká a Messiás anpjaira és a jövődő örök életre Nagyra növeli (tornya ő) királyának üdvét, és kegyesen bánik fölkentjével, Dáviddal és ivadékaival örökké. A ki békességet szerez a magas mennyek-

עַד עוֹלָם. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם, עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:
יִרְאוּ אֶת יְיָ קְדוֹשֵׁינוּ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו. כְּפִירִים
רָשׁוּ וּרְעִבּוּ, וְדוֹרְשֵׁי יְיָ, לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב. הוֹדוּ לַיְיָ, כִּי
טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ. פּוֹתַח אֶת יָדָהּ, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי
רִצּוֹן. בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר, אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּינֵינוּ, וְהִיא יְיָ מְבַטְחֵנוּ.
נַעֲר הָיִיתִי, גַּם זָקֵנְתִי, וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נִעְזֵב, וְזָרְעוֹ מִבֶּקֶשׁ
לָחֵם. יְיָ עוֹ לַעֲמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

סדר קריאת שמע על המטה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְפִּיל
חֲבָלֵי שָׁנָה עַל עֵינֵי וּתְנוּמָה עַל עַפְעָפֵי: וַיְהִי
רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּשַׁבֵּינִי
לְשָׁלוֹם, וְתַעֲמִידֵנִי לְשָׁלוֹם, וְאַל יִבְהִלּוּנִי רַעֲיוֹנֵי
וַחֲלוּמוֹת רָעִים, וְהִרְהוּרִים רָעִים, וְתִהְיֵ מִטָּתִי
יְשֻׁלְמָה לִפְנֵיךְ, וְהָאֵר עֵינֵי פֶן אִישָׁן הַמּוֹת, כִּי
אַתָּה הַמֵּאִיר לְאִישׁוֹן בֵּת-עֵינִי. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
הַמֵּאִיר לְעוֹלָם כָּל בְּכֹדוֹ:

אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

דברים ו' ד'

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַחֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לֵבְךָ, וּבְכָל-

נַפְשְׁךָ, וּבְכָל-מֵאֲדָךְ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר

ben, az szerezzon békét minékünk és egész Izraelnek és mondjátok rá: Amen!

יְיָ אֱלֹהֵינוּ Féljétek az Urat szentjei, mert szükséget nem látnak tisztelői. Oroszlánfiak szükölködnek és koplálnak, de az istenkeresők nem látnak hiányt semmi jóban. Hódoljalok az Urnak, mert jóságos, mert örökkévaló az ő kegyessége — Kitárod a kezedet és bőven juttatsz minden élőnek jóakat a kezedből. Áldott az az ember, a ki az Urban bizik, a kinek az Ur a bizodalma.

נָעִם Ifju voltam, meg is öregedtem, de nem láttam az igazat elhagyva, sem gyermekét kenyeret kéregetni.

קריאת שמע

Lefekvés előtti imádság.

בְּרוּךְ Áldva légy Urunk Istenünk, világ Királya — ki az álom kölelékeit veti a szememre és szendergést pilláimra. Legyen a te akaratod Uram Istenem és őseim Istene, hogy lefektess békével és fölkelts bekével, hogy meg ne ijesszenek képzelmeim vagy rossz álmok vagy rossz gondolatok. Legyen nyugvóhelyem szeplőtlen előtted és világosítsd meg szemeimet, hogy alvásom halálra ne váljon. Áldva légy Uram, ki megvilágítja az egész világot dicsőségével.*)

*) וְיָהּ יְיָ וְיָהּ נֵעִם és אל מלך fordítását lásd fent.

קריאת שמע על המטה

אֲנֹכִי מִצִּוְךָ הַיּוֹם עַל־לִבְכֶּךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לִבְנִיךָ
וּדְבַרְתָּ בָם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכֻתְךָ בַּדֶּרֶךְ
וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקִיּוּמְךָ: וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל־יָדְךָ
וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וַיְהִי נָעַם אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהּ:

זא יֵשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן בָּצַל שִׁבְי יִתְלוֹנֵן: אָמַר
לִי מַחְסִי וּמִצֻּדְתִּי אֱלֹהֵי אֲבֹתָהּ בּוֹ: כִּי הוּא
יִצְיֹלְךָ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַזֹּאת: בְּאַכְרָתוֹ יִסָּד
לְךָ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּתְחַסֶּה צָנָה וּסְחָרָה אָמְתוֹ: לֹא
תִירָא מִפֶּחַד לַיִלָּה מַחֲץ יַעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר
בְּאִפֶּל יִהְיֶה מִקְטֵב יִשׁוּד צָהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְּךָ
אֱלֹהֵי וּדְבָכָה מִיִּמִּינְךָ אֱלֹהֵי לֹא יָגֵשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ
תִּבְטֹחַ וּשְׁלֵמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יי מַחְסִי
עֲלִיּוֹן שְׁמֹת מְעוֹנָךָ: לֹא תִאָּנֶה אֱלֹהֵי רָעָה וְנִגַּע
לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ: כִּי מִלְּאֲבִיו יֵצֵא לְךָ לְשִׁמְךָ
בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל פְּפִים יִשְׁאוּנָךְ פֶּן תִּנָּה בְּאֶבֶן
רִגְלֶיךָ: עַל שֹׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס בְּפִיר וְתַנִּין:
כִּי כִי חֹשֶׁק וְאַפְלָטָהּ אֲשַׁנְּבְּהוּ כִּי יִדַּע שְׁמִי:
יִקְרָאֲנִי וְאַעֲנֶהּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהּ:

קריאת שמע על המטה

וַאֲבִבְדָּהּ: אֶרֶךְ יָמִים אֲשׁוּפִיעָהּ, וְאֶרְאֶהוּ
בִּישׁוּעָתִי: אֶרֶךְ יָמִים וְגו'.

יְיָ מָה רַבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי: רַבִּים
אֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָה לּוֹ בֵּאלֹהִים סֵלָה:
וְאַתָּה יְיָ מִגֵּן בְּעַדִּי בְּבוֹדִי וּמְרִים רֹאשִׁי: קוֹלִי
אֵל יְיָ אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מֵהָר קִדְשׁוֹ סֵלָה: אֲנִי שָׁכַבְתִּי
וְאִישׁוֹנָה הִקְצוֹתִי כִּי יְיָ יִסְמְכֵנִי: לֹא אִירָא
מִרַבְּבוֹת עָם, אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוֹ עָלַי: קוֹמָה יְיָ
הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִי כִּי הִכִּיתָ אֶת כָּל אוֹיְבֵי לִחִי
שְׁנֵי רָשָׁעִים שִׁבְרָתָ: לִי הִישׁוּעָה עַל עַמִּיד
בִּרְכָתְךָ סֵלָה:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ
מִלִּפְנֵי לַחַיִּים, וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ, וְתַקֵּנֵנוּ
בְּעֵצָה טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן נִשְׁמַךְ
וְהִגֵּן בְּעַדֵּינוּ וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחֶרֶב
וְרָעָב וַיְגוֹן, וְהִסֵּר שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל
כְּנָפֶיךָ תִּסְתַּיְרֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילָנוּ אַתָּה
כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה, וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ
וּבִאֲנוּ לַחַיִּים וּלְשָׁלוֹם, מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

כְּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם, כְּרוּךְ יְיָ בַּלַּיְלָה: כְּרוּךְ יְיָ
בְּשָׁכְבֵנוּ, כְּרוּךְ יְיָ בְּקוּמָנוּ: כִּי בִידְךָ נַפְשׁוֹת

קריאת שמע על המטה

הַחַיִּים וְהַמָּתִים, אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נַפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ
כָּל בָּשָׂר אִישׁ: בְּיָדְךָ אֶפְקֵיד רוּחִי, פְּדִיתָה אוֹתִי
יְיָ, אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַשְׁמַיִם יַחַד שִׁמְךָ, וְקוֹיִם
מְלָכוּתְךָ תָּמִיד, וּמְלוּךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד:

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ
בְּאֱמֶת, בְּאִמֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ. יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעַד: כִּי הַמְּלָכוּת שֶׁלְּךָ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלוּךְ
בְּקִבּוּד, כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה:

הַמֶּלֶךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע, יְבָרֶךְ אֶת
הַנִּעָרִים, וְיִקְרָא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אִבְתִּי, אֲבָרָהם
וְיִצְחָק, וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוּעַ
תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ, וְהַיֵּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה,
וְהַאֲזִינָה לְמִצְוֹתָיו, וְשִׁמְרָתָ כָּל חֻקָּיו, כָּל הַמִּחְלָה
אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּמִצְרַיִם, לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ, כִּי אֲנִי
יְיָ רַפָּאֵךְ: וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל הַשָּׁמַיִם, יִגְעַר יְיָ בְּךָ הַשָּׁמַיִם,
וְיִגְעַר יְיָ בְּךָ הַבְּחֹר בִּירוּשָׁלַיִם, הֲלֹא זֶה אוֹד מִצֵּל
מֵאִשׁ: הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלְשִׁלְמָה, שְׁנַיִם גְּבוּרִים
סָבִיב לָהּ, מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל: כָּלֵם אַחֲזִי חֶרֶב,
מִלְמָדִי מִלְחָמָה, אִישׁ חֶרְבוֹ עַל יָרְכוֹ, מִפָּחַד
בַּלִּילוֹת: גִּפּ יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו
אֵלֶיךָ וְיִחַנֶּךָ: יֵשׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ, וְיִשֵּׁם לְךָ שָׁלוֹם:
גִּפּ הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן, שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:

” Uram, mily számosak ellenségeim, sokan kelnek ki ellenem, sokan mondják személyemre: Nincst az ő számára segítség Istennél, szela! Pedig te Uram pajzs vagy körültem, dicsőségem és fejem fölmagasztalója! Fennhangon kiáltok az Urhoz és ő meghallgat szelah. — Én lefekszem s elalszom, fölébredek, mert az Úr támogat engem. Nem félek én nép miriárdjaitól, a melyek körültem táboroznak. Fel Uram, segíts istenem, mert te ütöd összes elleneimet állon, a gonoszok fogait kitöröd. Az Urnál a segítség, népedre szálljon áldásod, szelah!

הַמַּלְאָךְ Az az angyal, a ki megváltott engem minden bajból, áldja meg ez ifjakat és neveztessek általuk ez én nevem és őseim neve: Ábrám és Izsák és hal módra szaporodjanak az országban.

וַיֹּאמֶר És mondá: Ha figyelmesen hallgatsz Urad istened szavára és a mi méltányos az ő szemeiben, megteszed és ügyelsz parancsaira és megtartod minden törvényét, akkor mind azt a betegséget, melyet Egyiptomra bocsátottam, te rád nem bocsátom, mert én, az Úr, orvosod vagyok. És szólt az Ur a Sátánhoz: Az Úr dorgáljon meg Sátán és dorgáljon meg az Ur, ki Jeruzsálemet kiválasztotta. Avagy nem üszök az, a tűzből kimentve?

הַנָּה Ime Salamon ágya! Hatvan vitéz van körülte izráel vitézei közül, mindnyájan kardot fogva, harchoz szokva, mindenik kardjával az oldalán, éjjeli ijedség ellen.

גִּם לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ. קִוִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ. יְיָ
 לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי: גִּם בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
 מִיָּמִינִי מִיְּבָאֵל. וּמִשְׁמָאלִי גְּבֻרֵי־אֵל. וּמִלְּפָנֶי
 אוֹרֵי־אֵל. וּמֵאַחֲרֵי רַפָּאֵל. וְעַל רֹאשִׁי שְׂכִינַת אֵל:
 קִבַּח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁר־י כָּל יִרְאֵה יְיָ, תְּהוֹלִלְךָ בְּדַרְכָּיו:
 יִגִּיעַ בְּכִיךָ כִּי תֹאכַל, אֲשֶׁר־י וְטוֹב לָךְ: אֲשַׁתְּךָ בְּגִפֹּן
 פּוֹרְיָהּ בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ, בְּנִיךָ בְּשִׁתְּלֵי זֵיתִים, סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ:
 הִנֵּה כִּי בֵן יִכְרֹךְ גִּבּוֹר יִרְאֵה יְיָ: יִבְרַכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן, וְרֹאֵה
 בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם, כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֹאֵה בָּנִים לְבָנֶיךָ, שְׁלוֹם
 עַל יִשְׂרָאֵל:

גִּם רְגָזוֹ וְאֵל תַּחֲטָא, אָמְרוּ בְּלִבְכֶּם עַל מִשְׁפַּכְכֶּם
 וְדַמּוּ סִלָּה: אֲדוֹן עֵילִם וכו'.

סדר ברכות הנהנין.

אם רואה פני המלך מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחֵלַק
 מִכְבוֹדוֹ לְבָשָׂר וְדָם:

בשרואין ברקים וכוכבים המעופפים כלילה מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עֹשֶׂה
 מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:

כששומעין קול הרעמים או קול הסער מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁפָּחוּ
 וּגְבוּרָתוֹ מֵלֹא עוֹלָם:

יברך Áldjon meg téged az Ur és óvjon meg! Világoltassa az Ur ábrázatát feléd és kedvezzен neked. Fordítsa az Ur ábrázatát feléd és szerezzen neked békét!

הנה Ime, nem szendereg és nem alszik Izráél öröke.

לִישׁוּעָתִי Segítségben reményhedem Uram! Reménykedem Uram segítségben. Uram, segítségben reménykedem!

בשם Izrael Urának Istenének nevében! Jobbom felől van Mikhael, balom felől Gabriel, előtttem Őriel, mögöttem Refael és fejem fölött Isten szelme.

Uralkodó látásakor:

ברוך Áldva légy Urunk Istenük, világ Királya, ki részt ad fenségéből a hús és vérből valónak.

Nagy természeti tűneményeknél:

ברוך Áldva légy Urunk Istenük, világ Királya, mint a világalkotás teremője.

Menydörgés s földindulásakor:

ברוך Áldva légy Urunk Istenünk, világ Királya, kinek erejével s hatalmával telve a világ.

ברכת הנהנין

כשרואין הקשת בענן מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זֹכֵר
הַבְּרִית וְנֹאמֵן בְּבְרִיתוֹ וְקִים בְּמֵאמְרוֹ:

כשאירע לאיש טובה אשר גם לאחר חלק בה מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַטּוֹב
וְהַמְּטִיב:

כששומעין בשורות רעות מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם דִּין הָאֱמֶת:

הרואה אילנות בעת פרוחת נצנים מברך פעם אחת בשנה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא
חָסַר בְּעוֹלָמוֹ דָּבָר וּבָרָא כּוֹ בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת וְאֵילָנוֹת
טוֹבִים לְהֵנֹת בָּהֶם בְּנֵי אָדָם:

הלובש מלבוש חדש מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ
עֲרֵמִים:

על רית עץ מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
עֵצֵי בְשָׁמִים.

על רית עשב מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
עֵשְׂבוֹת בְּשָׁמִים:

על רית פרי טוב מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן
רֵיחַ טוֹב בְּפִירוֹת:

Szivárvány megpillantásakor:

Aldva légy Urunk Istenünk, világ Királza, a ki emlékszik szövetségére, hű szövetségéhez és állja szavát.

Jó hírek hallatára s „jobb (csemege-) bor“ előtt:

Aldva légy Urunk Istenünk, világ Királya, a ki jóságos és jót tesz.

Bal esetek (halál hír) alkalmával:

Aldva légy Urunk Istenünk, világ Királya, a ki igazságosan ítél.

Virágzó fa első megpillantásakor:

Aldva légy Urunk Istenünk, világ Királya, a k a világon semminek hiát nem érezteti, hanem teremtet benne jó teremtményeket és szép fákat, hogy gyönyörködjenek bennük az emberfiak.

Uj ruha felöltésekor:

Aldva légy Urunk Istenünk, világ Királya, a ki felruháza a mezteleneket.

Illatos fűszer szaglásakor:

ברוך Aldva légy Urunk Istenünk, világ királya, ki mindenféle fűszereket alkotál.

Kenyér-evés előtt:

Aldva légy Urunk Istenünk, világ királya. a ki kenyeret hoz elő a földből.

Mezei gyümölcs élvezése előtt:

Aldva légy Urunk Istenünk, világ Királya, ki földi gyümölcsöt teremtetél.

ברכת הנהנין

על הבשמים מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
מִיְּנֵי בְשָׁמִים:

על הלחם מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמוֹצִיא
לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

על פירות אדמה מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
פְּרֵי הָאָדָמָה:

על פירות העץ מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
פְּרֵי הָעֵץ:

על היין מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
פְּרֵי הַגֶּפֶן:

על תבשיל מה' מיני דגן מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
מִיְּנֵי מִזְנוֹת:

על בשר ודגים, ביצה וגבינה, כמהין ופטרויות וכדומה, גם על המשקים
חוץ מיין מברך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שׂוֹכֵל
נֶהֱיָה בְּדָבָרוֹ:

Fai gyümölcs élvezése előtt:

Aldva légy Urunk Istenünk, világ Királza, ki fai gyümölcsöt teremtettél.

Bor-ivás előtt:

Aldva légy Urunk Istenünk, világ Királya, ki a szőlőtő gyümölcsét teremtéd.

Sütemény (tészta) előtt:

Aldva légy Urunk Istenünk, a világ Királya, ki különféle ételeket teremtél.

Más étel-ital (viz) előtt

Aldva légy Urunk Istenünk, világ királya, kinek szavára minden meg nyílik.

Étel-ital élvezése után.

ברוך Aldva légy Urunk Istenünk, világ Királya ki sok lelket teremtett szükségekkel együtt; mind azért a mit teremtett, hogy fentartson általa minden élő lelket. Aldva legyen a világok éltetője

סדר ברבה מעין שרש

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על

על היין ומזכרין לאחריו זה	על פירות משבח ארץ ישראל	על מעשה קדרה מה' מיני דגן	אכל מעשה קדרה דגן וגם שסה יין
------------------------------	----------------------------	------------------------------	----------------------------------

הגפן ועל פרי הגפן	העץ ועל פרי העץ	המחיה ועל הפלפלה	המחיה ועל הפלפלה
----------------------	--------------------	---------------------	---------------------

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה
שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבע
מטובה. רחם (נא) יי אלהינו על ישראל עמך.

ועל ירושלים עירך. ועל ציון משכן כבודך. ועל מזבחך
ועל היכלך. ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו.

והעלנו לתוכה. ושמחנו בבנינה ונאכל מפריה ונשבע
מטובה. ונברכה עליה בקדשה ובטהרה בשבת ורצה

והחליצנו ביום השבת הזה: ברוך וזכרנו ביום ראש
החדש הזה: ביום טוב ושמחנו ביום חג (פלוני) הזה:

ברוך וזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה: כי אתה יי טוב
ומטיב לכל. ונודה לך עד הארץ ועל

על היין	על הפירות	על מעשה קדרה	על מעשה קדרה ועל היין
---------	-----------	--------------	-----------------------

פרי הגפן: הפרות:	המחיה:	המחיה ועל פרי	פרי
ברוך אתה	ברוך אתה	ברוך אתה יי	הגפן: ברוך אתה יי

הארץ ועל	הארץ ועל	הארץ ועל	הארץ ועל
הארץ ועל	הארץ ועל	הארץ ועל	הארץ ועל

פרי הגפן:	הפרות:	הפלפלה:	ועל פרי הגפן:
-----------	--------	---------	---------------

A fentemlitett ételek s italok után:

ברוך *Áldva légy urunk Istenünk, világ Királya.*—

Tésztás étel „és bor“ után:

élelem és táplálék, a szőlőtő és a szőlőtő gyümölcséért,

(Csak) tésztás étel után:

az élelemért és a táplálékért,

(Csak) bor ivás után:

a szőlőtő és a szőlőtő gyümölcseért,

Fai gyümölcs után:

a fáért és a fák gyümölcseért és a mezei gyümölcseért és a kies, jó és terjedelmes földért, melyet jóakarón őseinknek örökül adtál, hogy egyenek a gyümölcséből és jóllakjanak javaival. — Oh könnyörülj Urunk Istenünk Izrael népeden és Jeruzsálemen, szent városodon és oltárodon és templomodon. Építsd fel Jerázsálem szent városát minél hamarább, napjainkban. Vigyél minket oda, hadd örüljünk építésén, együnk a gyümölcséből és lakjunk jól javaival, hogy áldjunk téged érte szentségben s tisztaságban.

Szombat napján:

kedvezzél és erősíts bennünket a szombat e napján.

אחרי אכילת מאכל שאינו מה' מיני דגן ואחרי אכילת פרי שאינו מה'
מיני פירות ואחר כל פרי אדמה ומשקים חוץ מיין מבורך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא
נַפְשוֹת רַבּוֹת וְחֶסְרוֹנִין עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָא לְהַחְיֹת
בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּל־חַי. בָּרוּךְ חַי הָעוֹלָמִים:

סדר ברית מילה

הַמּוֹהֵל בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הַמִּילָה:

אֲבִי הַבֵּן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ
שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ:

קָהַל כָּשִׁים שְׂגֻכִּים לְבְרִית בֵּן יִפְגֵּם לְתוֹרָה
וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים:

בעל הברכה מבורך על הכוס

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא
פְּרִי הַגֶּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדֵּשׁ יָדִיד מִבְּטָן וְחָק בְּשֶׁאֲרוֹ שֵׁם וְצִאצְאוֹ
חָתָם בְּאוֹת בְּרִית קִדְּשׁוֹ עַל בֵּן בְּשֶׁכֶּר זֶה אֵל
חַי חֲלָקְנוּ צוּרְנוּ צִוִּיה לְהַצִּיל יְדִידוֹת שְׂאֲרֵנוּ

Ujholdkor :

és emlékezzél meg rólunk az ujhold ezen napján

a három ünnepnapkor :

és örvendeztess meg bennünket ezen az ünnepnapon.

Ujév napján :

és emlékezzél meg rólunk, javunkra, a megemlékezés e napján, — mert te Uram jóságos vagy és mindenekkel jót teszel. Hálát adunk tehát neked a földért —

Tésztás étel s bor után :

és az élelem és a szőlőtő gyümölcseért. Áldva légy Uram a földért és az élelemért és a szőlőtő gyümölcseért.

(Csak) tésztás ételek után :

és az élelemért. Áldva légy uram a földért és az élelemért.

(Csak) bor-ivás után :

és a szőlőtő gyümölcseért. Áldva légy Uram a földért és a szőlőtő gyümölcseért.

Fai gyümölcs után :

És a gyümölcseért. Áldva légy Uram a földért és a gyümölcseért !

מִשְׁחַת לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שָׁם בְּבִשְׁרֵנוּ: בְּרוּךְ
אַתָּה יי בּוֹרֵת הַבְּרִית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ קִיָּם אֶת־הַיָּקָדֵד הַזֶּה
לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל (פב"פ) יִשְׁמַח
הָאֵב בְּיוֹצֵא חִלְצִיו וְתַגֵּל אִמּוֹ בְּפָרִי כִטָּה
בְּכַתוּב יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ וְתַגֵּל יוֹלְדֶתְךָ: וְנֹאמַר
וְאֶעֱבֹר עָלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדַמְיֶךָ. וְאִמַּר
לֵךְ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי וְאִמַּר לֵךְ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי: וְנֹאמַר
זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּכָר צִוָּה לְאֱלֹהֵי הָדוֹר: אֲשֶׁר
בָּרַת אֶת אֲבִרָהֶם וּשְׁכַוְעָתוֹ לְיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ
לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: וְנֹאמַר
וַיִּמַּל אֲבִרָהֶם אֶת־יִצְחָק בָּנוּ בֶן־שְׁמוֹנֶת יָמִים
בְּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים: הוֹדוּ לַיי כִּי־טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: (פלוני) זֶה הַקָּטָן גָּדוֹל יְהִי כְּשֵׁם
שְׁנֵהֶנָּם לְבְרִית בֶּן יָפֵנָם לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים
טוֹבִים:

סדר ברכת המזון לברית מילה

נוֹדָה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אֱמוּנֵי כְּרוּכִים אַתָּם לִי: נִדָּה
בְּרִשּׁוֹת אֵל אֵיוָם וְנוֹרָא מְשֻׁבָּב לְעִתּוֹת בַּעֲרָה,
אֵל נֶאֱזָר בְּנִבְרָה אֲדִיר בְּמָרוֹם יי:
בְּרִשּׁוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, מְהוֹרָה הִיא וְגַם

ברכת המזון לברית מילה

פְּרוּשָׁה. צֹוֹה לָנוּ מִזְרָשָׁה. מִשָּׁה עֶבֶד יי: נֹוּדָה
בְּרִשׁוֹת הַפְּהָנִים הַלְוִים. אֶקְרָא לֵאלֹהֵי
הַעֲבָרִים. אֶהוּדָנוּ בְּכָל אֵיִם: אֶבְרָכָה אֶת יי: נֹוּדָה
בְּרִשׁוֹת מִרְנָן וְרִבְנָן וְרִבּוֹתֵי. אֶפְתַּח בְּשִׁיר
פִּי וּשְׁפָתִי. וְתֹאמְרָנָה עֲצֻמוֹתֵי בְרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם
יי: נִבְרַךְ אֱלֹהֵינוּ וְכוּ

המברך ברכת המזון כשמוגיע אצל הרחמן הוא יזכנו יאמר זה

הַרְחֵמֵן. הוּא יִבְרַךְ אָבִי הַיֵּלֶד וְאִמּוֹ. וְיִזְכּוּ
לְגִדְלוֹ וּלְחֻנְכוֹ וּלְחֻכְמוֹ. מִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהַדָּא
יִרְצֶה דָּמוֹ. וְיִהְיֶה יי אֱלֹהֵיו עִמּוֹ:

הַרְחֵמֵן. הוּא יִבְרַךְ בַּעַל בְּרִית הַמִּילָה. אֲשֶׁר
שָׁשׁ לַעֲשׂוֹת צֶדֶק בְּגִילָה. וַיִּשְׁלַם פְּעָלוֹ וּמִשְׁכָּרָתוֹ
בְּפוּלָה. וַיִּתְּנֵהוּ לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה:

הַרְחֵמֵן. הוּא יִבְרַךְ רַךְ הַנִּמּוּל לְשִׁמְנָה. וְיִהְיֶה
יָדָיו וְלִבּוֹ לֵאל אִמּוֹנָה. וְיִזְכֶּה לְרֹאוֹת פְּנֵי הַשְּׂכִינָה.
שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשִׁנָּה:

הַרְחֵמֵן. הוּא יִבְרַךְ הַפֶּד בְּשִׁיר הָעֶרְלָה.
וּפְרַע וּמִצֵּץ דָּמֵי הַמִּילָה. אִישׁ הַיָּדָא וְרַךְ הַלֵּב
עֲבוּדָתוֹ פְּסוּלָה. אִם שְׁלֹשׁ-אַלָּה לֹא יַעֲשֶׂה-לָּהּ:
הַרְחֵמֵן. הוּא יִשְׁכַּח לָנוּ מְשִׁיחוֹ הוֹלֵךְ תָּמִיד.
בְּזָכוֹת חֲתָנֵי מוֹלֹת דָּמִים. לְבִשָּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְזֻכּוֹת
וְנַחֲמוּמִים. לָעַם אֶחָד מְפֹזָר וּמְפָרֵד בֵּין הָעַמִּים:

ברכת המזון לברית מילה

הַרְחֵמֵנוּ. הוּא יִשְׁלַח לָנוּ כֶּהֱן צֶדֶק אֲשֶׁר
לָקַח לְעֹלָם. עַד הוֹכֵן כִּסְאוֹ בְּשֶׁמֶשׁ וַיְהִלּוּם.
וַיֵּלֶט פָּנָיו בְּאַדְרֵתוֹ וַיִּגְלֹם. בְּרִיתִי הִתָּה אִתּוֹ
הַחַיִּים וְהַשְׁלֹם: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יוֹכֵנוּ וכו'

סדר פדיון הבן.

האב זה בני בכורי הוא פטר רחם לאמו
והקדוש ברוך הוא צוה לפדותו שנאמר ופדויו
מבן חדש תפדה בערבך כסף חמשת שקלים
בשקל הקדש עשרים גרה הוא: ונאמר קדש-
לי כל-בכור פטר כל-רחם בבני ישראל באדם
ובבהמה לי הוא:

הכהן מאי בעית טפי לתן לי בנך בכורך
שהוא פטר רחם לאמו או בעית לפדותו בעד
חמש סלעים כדמחייבת מדאורייתא:
האב חפץ אני לפדות את-בני והילך דמי
פדיונו כדמחייבתי מדאורייתא:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו על פדיון הבן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו
וקיימנו והגיענו לזמן הזה: הכהן מניח ידו על ראש הילד ואומר
ישיבך אלהים וכו' וברכך וכו'.

ברכת אירוסין ונשואין

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הנפץ;
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על העריות, ואסר לנו את-הארוסות והתיר
לנו את-הנשואות לנו על ידי חפה וקדושין. ברוך אתה יי
מקדש עמו ישראל על ידי חפה וקדושין:

הרי את מקדשת לי במבעת זו כדת משה
וישראל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הנפץ;
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל ברא לכבודו;
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר האדם;
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר את-
האדם בצלמו בצלם דמות תבניתו. והתקין לו ממנו בנ
עדי עד. ברוך אתה יי יוצר האדם:

שוש תשיש ותגל העקרה בקבוץ בניה לתוכה
בשמחה. ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:

שמח תשמח רעים האהובים בשמחה יצירה בנ
עדן מקדם. ברוך אתה יי משמח חתן וכלה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר ברא ששון
ושמחה חתן וכלה וילה רנה ויצה וחדוה אהבה ואהבה
ושלום ורעות. מהרה יי אלהינו ישמע בקרי יהודה ובחצות
ירושלים. קול ששון, וקול שמחה. קול חתן וקול כלה.
קול מצהלות חתנים מחפתם ונערים ממשתה נניעתם:
ברוך אתה יי משמח חתן עם הכלה:

ברכות המזון לנשואין

דְּוֵי הָסֵר וְגַם חֲרוֹן. וְאִזְּ אֵלֶם בְּשִׁיר יְרוּן. נָחֲנוּ בְּמַעֲגָלִי
צֶדֶק וּבְשִׁירוֹן. שָׁעָה בְּרַבַּת יִשְׁרוֹן. בְּכַרְבַּת בְּגֵי אֶהְרֹן:
בְּרִשּׁוֹת מָרְגֵן וּבְרִבְזֵן וּבְרִבּוֹתֵי, נִבְרַךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׂמֻחָה בְּמַעֲוֹנוֹ
וּשְׂאֵבֵלְנוּ מִשְׁלֹו:

וְעֹנִין הַמְּסֻבִּין בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׂמֻחָה בְּמַעֲוֹנוֹ שְׂאֵבֵלְנוּ מִשְׁלֹו
וּבְמֻבֹו חֲיִינוּ: וְחוֹזֵר הַמְּבַרֵךְ "בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ".

צדוק הדין

הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלֹו, כִּי כָל דִּרְכָּיו מִשְׁפָּט.
אֵל אֱמוּנָה וְאִין עוֹל, צְדִיק וַיִּשֶׁר הוּא: הַצּוֹר
תָּמִים בְּכָל פָּעֵל, מִי יֹאמֶר לוֹ מָה תַּפְּעֵל.
הַנְּשִׁיט בְּמִטָּה וּבְמַעַל, מִמִּית וּמַחֲיָה מוֹרִיד
שְׁאוֹל וַיַּעַל: הַצּוֹר תָּמִים בְּכָל מַעֲשֵׂהוּ, מִי יֹאמֶר
לוֹ מָה תַּעֲשֶׂהוּ, הָאֹמֵר וְעוֹשֶׂהוּ, הַסֹּד חֲנֹם לָנוּ
תַּעֲשֶׂהוּ, וּבִזְכוֹת הַנֶּעֱקָד בְּשֶׁהוּ, הַקְּשִׁיבָה וְעֵשֶׂהוּ:
צְדִיק בְּכָל דִּרְכָּיו הַצּוֹר תָּמִים, אֶרֶךְ אַפָּיִם וּמִלָּא
רַחֲמִים, הַמָּל גָּא וְחוּם גָּא עַל אֲבוֹת וּבָנִים, כִּי
לֹךְ אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת וְהַרְחָמִים: צְדִיק אֶתָּה יְיָ
לְהַמִּית וּלְהַחְיֹות, אֲשֶׁר בְּיָדְךָ פְּקֻדוֹן כָּל רוּחֹת,
חֲלִילָה לֹךְ זְכוּרֵנוּ לְמַחֲוֹת, וַיְהִיו גָּא עֵינֶיךָ
בְּרַחֲמִים עָלֵינוּ פְּקוּחֹת, כִּי לֹךְ אֲדוֹן הַרְחָמִים
וְהַסְּלִיחוֹת: אָדָם אִם בֶּן שָׁנָה יִהְיֶה, אוֹ אֵלֶּה

צִדְקָת הַדִּין **Temetés előtt.**

Kösziklánknak tökéletes a cselekedete, mert minden útja maga a törvény. A hűség istene ő és kifogás nélküli, igazságos és méltányos ő. — Kösziklánk tökéletes minden tettében; ki mondhatja neki: Mit cselekszel? Ő kormányoz lent és fent; ő oszt halált és életet, ő dönt sirba és támaszt föl. — A Kőszirt tökéletes minden művében; ki mondhatja neki: Mit mivelsz? A ki ígérsz és megteszed, érdemetlenül is kegyesen bánj velünk. Annak kedvéért, a ki áldozati bárányként megkötöztetett, hallgass meg és cselekedjél! — Igazságos ő minden útjain; a Kőszirt tökéletes, hosszú türelmű és irgalommal teljes. Oh könnyörülj és szánakozzál atyákon és fiaikon, mert te nálad Uram van a bocsánat és az irgalom. Igaz vagy te Isten, akár ölsz, akár éltetsz, te, kinek kezében letétképen vannak az összes lelkek. — Méltatlan hozzád, hogy emlékünket eltöröljed; inkább irgalommal tekintsenek ránk szemeid, mert a tiéd Uram, az irgalom és a bocsánat. — Ha az ember egy évig él vagy ezer évig, mit ér az neki; akár

צדוק הדין

שָׁנִים יְחִיָּה. מֶה יִתְרוֹן לוֹ כִּלְאֵי הָיָה יְהִיָּה. כְּרוּךְ
 בֵּין הָאֲמֶת מִמִּית וּמִחַיָּה: כְּרוּךְ הוּא כִּי אֲמֶת
 דִּינוֹ, וּמִשׁוּטְט הַכֹּל בְּעִינוֹ, וּמִשְׁלֵם לְאָדָם
 חֲשִׁבוֹנוֹ וְדִינוֹ, וְהַכֹּל לִשְׁמוֹ הוֹדִיָּה יִתְּנוּ: יִדְעֵנוּ
 יי כִּי צֶדֶק מִשְׁפָּטִיךָ. תִּצְדֵּק בְּדַבְּרֶךָ. וְתִזְכֶּה
 בְּשִׁפְטֶךָ. וְאִין לְהִרְהֵר אַחֵר מִדַּת שִׁפְטֶךָ. צִדִּיק
 אַתָּה יי וַיֵּשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: בֵּין אֲמֶת. שׁוֹפֵט צֶדֶק
 וְאֲמֶת. כְּרוּךְ בֵּין הָאֲמֶת. שְׁכָל מִשְׁפָּטֶיךָ צֶדֶק
 וְאֲמֶת: נֶפֶשׁ כָּל חַי בִּידֶךָ. צֶדֶק מְלָאָה יְמִינֶךָ
 וַיִּדְּךָ. רַחֵם עַל פְּלִטַת צֶאֱן יִדְּךָ. וְתֹאמַר לְמַלְאָךְ
 חֲרָה יִדְּךָ: גָּדֹל הָעֶצָה וְרַב הָעֲלִילָיָה. אֲשֶׁר
 עֵינֶיךָ פְּקֻחוֹת עַל כָּל דְּרָכֵי בְּנֵי אָדָם. לָתֵת
 לְאִישׁ כְּדָרְכָיו וּכְפָרִי מַעַלְלָיו: לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר
 יי צוּרֵי וְלֹא עֹלְתָהּ בּוֹ: יי נָתַן וַיִּי לָקַח. יְהִי
 שֵׁם יי מְבוֹרָךְ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חֲמַתּוֹ:

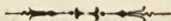
קדיש יתום אחר הקבורה.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דְּהוּא
 עֲתִיד לְאַתְחִידָתָא, וְלֹא חֵיָא מִתִּיָא וְלֹא סָקָא לְחַיִּי
 עֲלֵמָא. וְלִמְכַנֵּי קִרְתָּא דִּירוּשָׁלַם וּלְשִׁכְלֵל הִיכְלָה
 בְּגוֹהֵה. וְלִמְעַקֵּר פּוֹלְחָנָא נּוֹכְרָאָה מֵאַרְעָא וְלֹא אֲתָבָא

nem is létezett volna, olyan a létele. — Áldva legyen az igazságos bíró, akár halált, akár életet ad; áldva legyen, mert ítélete igazságos. Szemével a mindenséget áttekinti, megadja az embernek, a mire joggal számot tarthat, és nevének mindnyájan hódolattal adóznak. — Tudjuk Uram, hogy igazságos a te ítéleted, igazságos vagy szólásodban és tiszta ítélkezésedben, és kétség sem fér a te ítélkezésed módjához. Igazságos vagy te Isten és méltányos az ítéleted. Igaz törvénytevő, igazságos s hűséges bíró. Áldva legyen az igaz törvénytevő, kinek minden ítélete igazságos és hűséges. — Minden élő lelke a te kezédben van; igazsággal telve a jobbod. Könyörülj kezes bárányaid maradékán és mondd az (öldöklő) angyalnak: Vond vissza sujtó kezedet! Nagy vagy te szándékodban és hatalmas a kivitelben, te, kinek szemeid ügyelnek az emberfiak minden útjaira, hogy viszonzózzál mindenkinek utjai és tettei gyümölcse szerint; hogy hirdettessék, hogy méltányos az Ur, az én Kőszirtem, és semmi jogtalanság nincs benne.

Isten adta, Isten elvette; áldva legyen az Isten neve! Ő irgalmas, megbocsátja a bűnt és meg nem ront. Sokszor visszafojtja haragját, és nem engedi fölgerjedni egész dühét.

(A sir bezárta után a fi-árvák שִׁקְרָתִי-t mondanak)

צדוק הדין

פּוֹלֶחֶנָּה דְּשִׁמְיָא לְאַתְרָהּ. וְנִמְלִיךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא בְּמַלְכוּתָהּ וַיִּקְרָה :

עד כאן אומרים הקהל עם היתומים.

בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעָגְלָא וּבְזֶמֶן
קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן :

קהל יהא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא :

חזן יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשָּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעָלְא
(בעש"ה וְלְעָלְא מְכָל) מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא
וְנַחֲמָתָא דְּאֻמִּירָן בְּעָלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

קהל יהי שֵׁם יי מְבָרַךְ מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם :

חזן יהא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

קהל עוֹרֵי מַעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

חזן עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

כשיוצאין מבית האבל אומרים זה :

הַמָּקוֹם יִנָּחֵם אוֹתָךְ (לרבים אֶתְכֶם) בְּתוֹךְ שְׂאֵר
אֲבֵלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם :

הזכרות נשמות

ביום הכפורים אחר קריאת התורה ובשלש רגלים כשקורין
 "כל הבכור" נוהגים להזכיר נשמות אבותיו וקרוביו.

יִי מָה אָדָם וּתְדַעְהוּ בֶן אָנוּשׁ וּתְחַשְׁבֵהוּ:
 אָדָם לַהֲבֵל דָּמָה יָמָיו כִּצֵּל עוֹבֵר: בִּפְקָר יִצִּין
 וַחֲלָף לַעֲרֹב יְמוֹלֵל וַיִּבֶשׁ: תָּשֵׁב אָנוּשׁ עַד דִּבָּא
 וּתְאָמַר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם: לוֹ חֲכָמוֹ יִשְׁפִּילוּ זֹאת
 יִבְיֵנוּ לְאַחֲרֵיתָם: כִּי לֹא בָמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא
 יִרְדּוּ אַחֲרָיו כְּכֹדֹו: שְׁמֵר תָּם וּרְאֵה יִשְׂרָאֵל כִּי
 אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם: פְּוֹדָה יִי נַפֶּשׁ עַבְדִּיו וְלֹא
 יִאֲשָׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ:

בעד נשמת האב.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִא מִזְרִי (פב"פ) שְׁהֲלֵךְ
 לְעוֹלָמוֹ בַּעֲבוּר שְׁאֲנֵי נֹדֵד צְדָקָה בַּעֲדָהּ בְּשִׁכְר
 זֶה תִּהְיֶה נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בְּצִרּוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת
 אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעִם
 שְׂאֵר צַדִּיקִים וְצַדִּיקַנִּיּוֹת שְׁבָנָן עֶדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

בעד נשמת האם.

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אִמִּי מִזְרֵתִי (פב"פ) שְׁהֲלֵכָה
 לְעוֹלָמָהּ בַּעֲבוּר שְׁאֲנֵי נֹדֵד צְדָקָה בַּעֲדָהּ וּבְשִׁכְר
 זֶה תִּהְיֶה נַפְשָׁהּ צְרוּרָה בְּצִרּוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת
 אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעִם
 שְׂאֵר צַדִּיקִים וְצַדִּיקַנִּיּוֹת שְׁבָנָן עֶדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

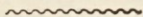
סדר הזכרת נשמות

מְנוּחָה נְכוֹנָה בְּיִשְׁבָּה עֲלִיּוֹנָה תַּחַת בְּנֵי הַשְּׂכִינָה
בְּמַעֲלַת קְדוּשִׁים וּמְהוֹרִים. וּבִכְפָּרַת אֲשָׁמִים. וְהִרְחַקַת פְּשָׁע.
וְהִקְרַבַת יִשְׁע. וְחִמְלָה וְחִנּוּנָה מִלִּפְנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנָה. וְחִוּלָקָא
טָבָא לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. שֶׁם תִּהְיֶה מְנַת כָּל־הַנְּשָׁמוֹת
הַקְדוּשׁוֹת וְהַמְהוֹרוֹת. שֶׁם תִּהְיֶה מְנַת כָּל־הַיִּשְׁרִים וְהַתְּמִימִם.
אֲשֶׁר הִלְכוּ לְעוֹלָמָם, בְּאֲשֶׁר בָּא יוֹמָם. שֶׁם תִּהְיֶה מְנַת כָּל־
אִישׁ וְאִשָּׁה, אֲשֶׁר עָשָׂה חֶסֶד וְצִדְקָה בְּאָרֶץ. וּבִכְלָלָם יַעֲלֶה
לְפָנֶיךָ וּכְרוֹן... וְזִכְרוֹן... יוֹכֵרֵם אֲדֹהִים לְטוֹבָה עִם שְׂאֵר
צַדִּיקֵי עוֹלָם. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יָחוּם וְיַחְמוּל
עֲלֵיהֶם. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יַסְתִּירֵם בְּצֹל כְּנָפָיו
וּבִסְתֵּר אֲהָלוֹ. לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם יְיָ וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוֹ. מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים לִקְץ הַיָּמִין יַעֲמִידֵם וַיַּצְרוֹר בְּצִרוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתָם.
וַיִּשֶׁם כְּבוֹד מְנוּחָתָם. וַיִּלְוֶה אֲלֵיהֶם הַשָּׁלוֹם, וְעַל מִשְׁכָּבָם יִהְיֶה
שָׁלוֹם. כְּדַבְּתִּיב יָבֵא שָׁלוֹם יְנוּחוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם הַזֶּה
נְכוּחוּ. הֵם וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשׁוֹכְבִּים עִמָּם בְּכָל־לַיְלָה הַרְחֵמִם
וְהַסְּלִיחוּת. וְנֹאמַר אָמֵן:

רַחֲמָנָא רַחֲמָנוּתָא דִּילֵהּ הִיא. וּבְמִמְרָהּ אֲתַבְרִיא
עַלְמִיא. עַלְמֵא הָדִין וְעַלְמֵא דְאַתִּי. וְגַנּוּ בֵּיה צִדְקָנִיּוֹת וְחִסְדִּיּוֹת.
בְּרַעוּתָהּ וּבְמִמְרָהּ יֹאמַר לְמַעַל קִדְמוּהִי דְכִרְןָּהּ אֲשֶׁה
הַכְּבוֹדָה... וְדְכִרְןָּהּ אֲשֶׁה... רִיחַ יְיָ תְנוּחָן בְּגַן עֵדֶן
דְּאַתְפְּטִירוּ מִן עַלְמֵא הָדִין בְּרַעוּת אֱלֹהָא מְרָה שְׂמִיא וְאַרְעָא.
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יָחוּם וְיַחְמוּל עֲלֵיהֶן. וַיַּצְרוֹר
בְּצִרוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתָן. וַיִּשֶׁם כְּבוֹד מְנוּחָתָן. וַיִּלְוֶה אֲלֵיהֶן
הַשָּׁלוֹם. וְעַל מִשְׁכָּבָן יִהְיֶה שָׁלוֹם. כְּדַבְּתִּיב יָבֵא שָׁלוֹם יְנוּחוּ

סדר הזכרת נשמות

על משכבותם הולך נבוחו. הן נכל בנות ישראל השוכבות
עמן בכלל הרחמים והסליחות. ונאמר אמן:

קדיש אחר הזכרת נשמות.

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא ברעיתא
וימליך מלכותא. בחיובין ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל.
בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן.

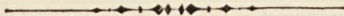
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדד
ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא. לעלא
(בעשי"ת ולעלא מבל) מן כל ברבא ושירבא תשבחתא
ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

על ישראל ועל צדיקיא ועל כלמן די-אתפטר
מן עלמא הדין ברעות אלקא יהא דחון שלמא רבא
וחורקא טבא דחיי עלמא דאתי וחנא וחסדא ורחמי מן
קדם מרה שמיא וארעא:

יהא שלמא רבא מן-שמיא וחיים טובים עלינו ועל
כל-ישראל. ואמרו אמן:

עשה שלום בפרומיו הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו
ועל כל-ישראל. ואמרו אמן:

” Isten! mi az ember, hogy róla tudomást végy, a halál fia, hogy róla megemlékezzél? Az ember lehellethez hasonlít, napjai az elvonuló árnyékhoz. Reggel még virágzik és fejlődik, este levágják és elszárad. Ismét porrá zúzod a halandót, és azt mondogod: Térjetek meg ember fiai! Bár okulnának, fontolóra vevén ezt, és végükre gondolnának: hogy holtuk után nem visznek magukkal mindent, hogy nem megy velük vagyonuk. Őrizd meg ártatlanságodat, és láss igazságot, mert ezek békés végórát nyújtanak az embernek. Isten megváltja szolgáinak lelkét és el nem kárhoznak, a kik benned biznak.

יִזְכֹּר Emlékezzél meg Isten boldogult **Atyám** lelkéről, ki az öröklét világába költözött, — azon kegyes adomány fejében, melyet értte felajánlok. Ennek jutalmául vétessék fel az ő lelke ez örökéltűek körébe: Ábrahám, Izsák és Jákob; Szára, Rivka, Ráchel és Léa lelkei mellé, és más jámbor férfiak és nők mellé, kik a mennyországban vannak, ámen!

יִזְכֹּר Emlékezzék meg Isten boldogult **Anyámról** ki az öröklét világába költözött, — azon kegyes adomány fejében, melyet érte felajánlok. Ennek jutalmául vétessék fel az ő lelke az örökéltűek körébe: Ábrahám, Izsák, Jákob; Szára, Rivka, Ráchel és Lea lelkei mellé és más jámbor férfiak és nők mellé, kik a mennyországban vannak, ámen!

Ti, szívem legdrágab kincsei! Nézzetek le reám kegyesen, szeretetteljesen, valamint tekintetek reám kegyességben s szeretetben, még mielőtt Isten Magához elvett titeket! — Fogadjátok el gyermeki hálámat atyai és anyai gondoskodástok- szeretetek- és hűségtekért, elnézéstek- és kegyességtekért, melylyel irántam viselkedtetek! Bocsássátok meg, amit fiatalkori könnyelműségből ellenetek vétkeztem! — Emlékezzetek rólam Isten színe előtt, könyörögjete érettem és házam népeért, hogy Isten azokat védje s óvja minden róssztól s minden veszélytől! És ha magam elhivatni és bemenni fogok örök nyugalomra akkor fogadjátok engemet szeretetteljesen, és vezessetek és kísérjete engem amaz országba, hol örök béke és tiszta igazság uralkodik, hogy megbocsátást, s engesztelést nyerhessek minden bűn- s vétékért, hogy teljesülésbe mehessenek óhajaím s reményeim, és részt vehessek veletek együtt a lélek örök nyugalmaiban s boldogságában! Ámen! —

